

சுவாக்த
2006

ஸ்ரோயல் கல்லூரி இந்து மரணவர் மன்றம்

जय
बाबा बपीनी

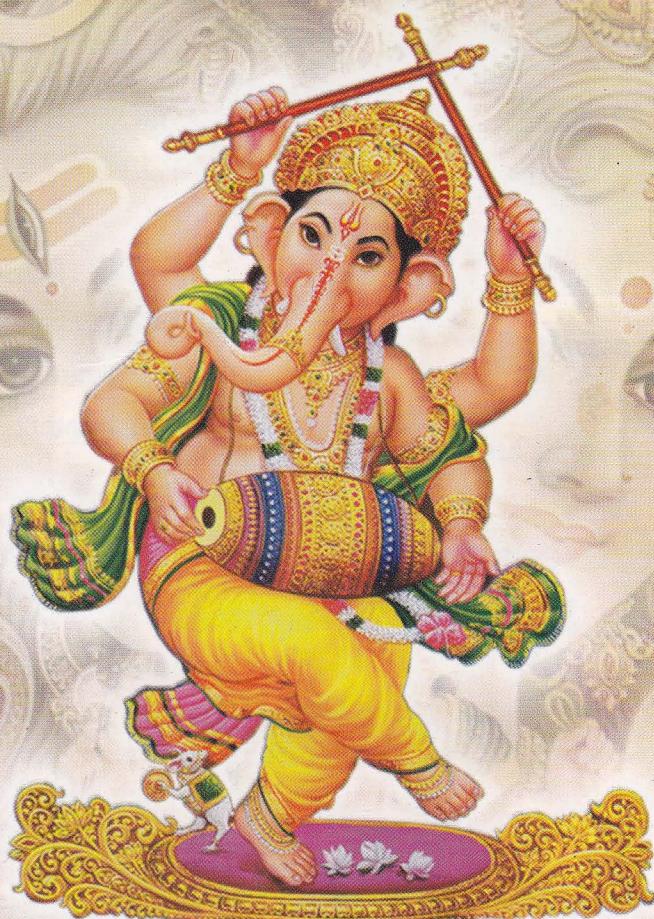
जय
बाबा अमरनाथ

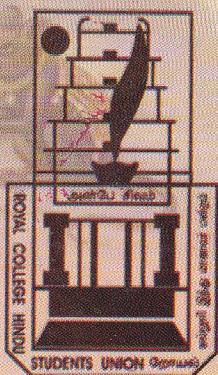

சவசக்தி

2006

ரோயல் கல்லூரி இந்து மரணவர் மன்றம்
Royal College Hindu Students' Union

றோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம்
பெருமையுடன் வழங்கும்

கலைக்ஷீல விழா 2006

காலம் :-	ஞாயிற்றுக்கிழமை 24.09.2006
நேரம் :-	பிற்பகல் 03.33 மணிக்கு
இடம் :-	கொ/ ரோயல் கல்லூரி “நவரங்கஹல மண்டபம்”

பிரதம விருந்தினர்

கலாபூஷணம்
வித்வான்
திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன்

கௌரவ விருந்தினர்

திரு. H.A. Upali Gunasekara
அதிபர் ரோயல் கல்லூரி,
கொழும்பு - 07

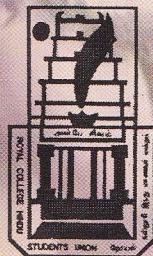
Royal College Hindu Students Union
Proudly Presents

Kalaimagal Vizha 2006

Date :- Sunday 24.09.2006

Time :- 3.33 p.m

Venue :- Navarangahala

Chief Guest

Kalabooshanam

Vidwan

Mrs. Vasantha Vaithiyanathan

Guest of Honour

Mr. H.A. Upali Gunasekara

Principal Royal College

Colombo - 07

ச-ஶர்ப்பண்ட்

ஆதியந்தமேதுமிலா அம்மையவள்
 நுகைபிழுக்க....
 சேஷதீயாகுஞ் செல்வமதன் தேவியவள்
 நுகைபிழுக்க....
 நீதி தகு கல்விகலை அங்கையவள்
 அகைபிழுக்க....
 வேத்தியர் நாமியற்றுக்கோம் குதழ் சொவம்
 தகைவளர்க்க....

முக்தியினை தேடுவேமே
 முதலோர் தகைப்பணிந்து....
 நித்தியமும் ஆடுவேமே
 நிலை துணிந்து....

பக்தியிலே பாடுவேமே
 பாதம் தகை நிகைந்து....
 சிவசக்தியிது சமர்ப்பணமே - முத
 தேவியரின் பாதத்தி கிட்டு!!!....

விநாயகர் துறி

விநாயகனே வெவ்வினையை வேற்றுக்க வல்லான்
 விநாயகனே வேட்கைத் தணிவிப்பான் - விநாயகனே
 விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
 கண்ணிற் பணிமின் களிந்து

-கபிலதேவ நாயனார்

—
சிவமயம்

பஷ்ட-பூராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவாரம்

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்டமில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே

- திருநாவுக்கரசர் -

திருவாசகம்

காதார் குழையாடப் பைம் பூன் கலனாட கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாட
சீதப் புனலாடி சிற்றம்பலமாடி வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளாமாபாடி
சோதித் தீற்பாடி சூழ் கொன்றைத் தார் பாடி ஆதித் தீற்ப் பாடி அந்தமா மாபாடி
போதித்து நம்மை வளரத்தெடுத்த பெய்வணைதன் பாதத் தீற்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்

- மாணிக்க வாசகர்

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலாதொன்றே உணர்வுகழும் கடந்ததோர் உணர்வே
நெளிவளர் பளிங்கின் தரண் மணிக்குன்றே சித்தத்துள் சித்திக்கும் தேனே
அளிவளருள்ளத்து ஆனந்தக்கனியே அம்பலம் ஆடராங்காக,
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துக்கந்தாயை தொண்டனேன் விளம்புமாவிளம்பே

- திருமாளிகைத்தேவர்

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக் தீல்லை வளர்கநம் பக்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்பத்துள்ளே புகுந்து புவனியெல்லாம் விளங்க
அன்ன நடைமடவாள் உமை கோன் அடி யோகமுக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவியறுக்க நெறிதந்த பித்தற்கு பல்லாண்டு கவறுதுமே

- சேந்தனார்

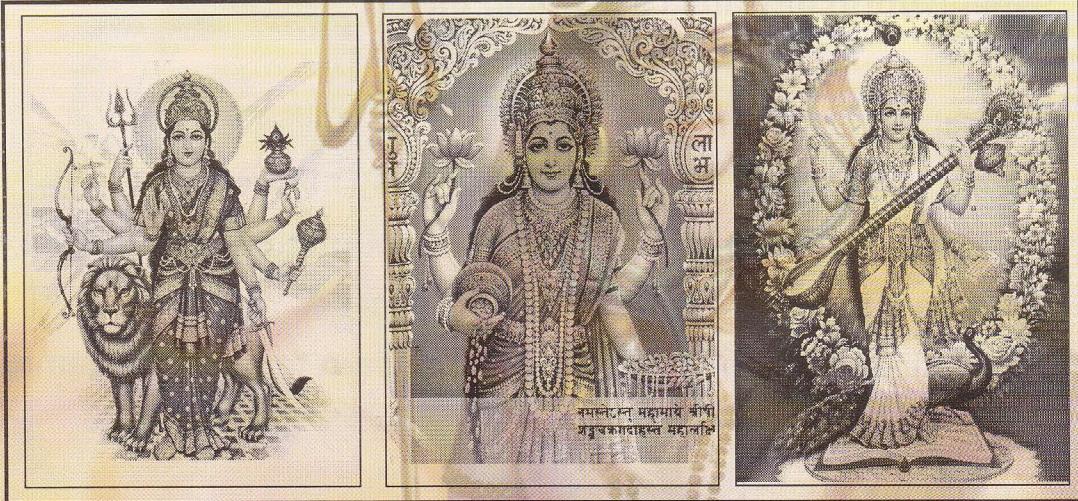
திருப்பூராணம்

கற்பனை கடந்தசோதி கருணையேயுருவமாகி
அற்புதக் கோல நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமமாகும் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி

- சேக்கிழார்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ராஷ்ட்ரி துதி

மலைமகள்

அடுத்தானையெங்கள் அபிராமவல்லியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தானை மாதுளம் பூ நிறத்தானைப் புவியடங்கக்
காத்தானை ஜியங்கணை பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தானை முக்கண்ணியை தொழுவார்க்காரு தீங்கில்லையே.

அகலைமகள்

பொன்னரசி நாரணார் தேவி புகழரசி
மின்னு நவரத்தினம் போல் மேனி அழகுடையாள்
அன்னையவள் வையமெலாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
தன்னிரு பொற்றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே.

கலைமகள்

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியாசனத்தில் அரசரோடென்னைச்
சரியாசனம் வைத்த தாய்.

School of our fathers

(Words and Music by late Maj. H. L. Reed, Principal 1921-31)

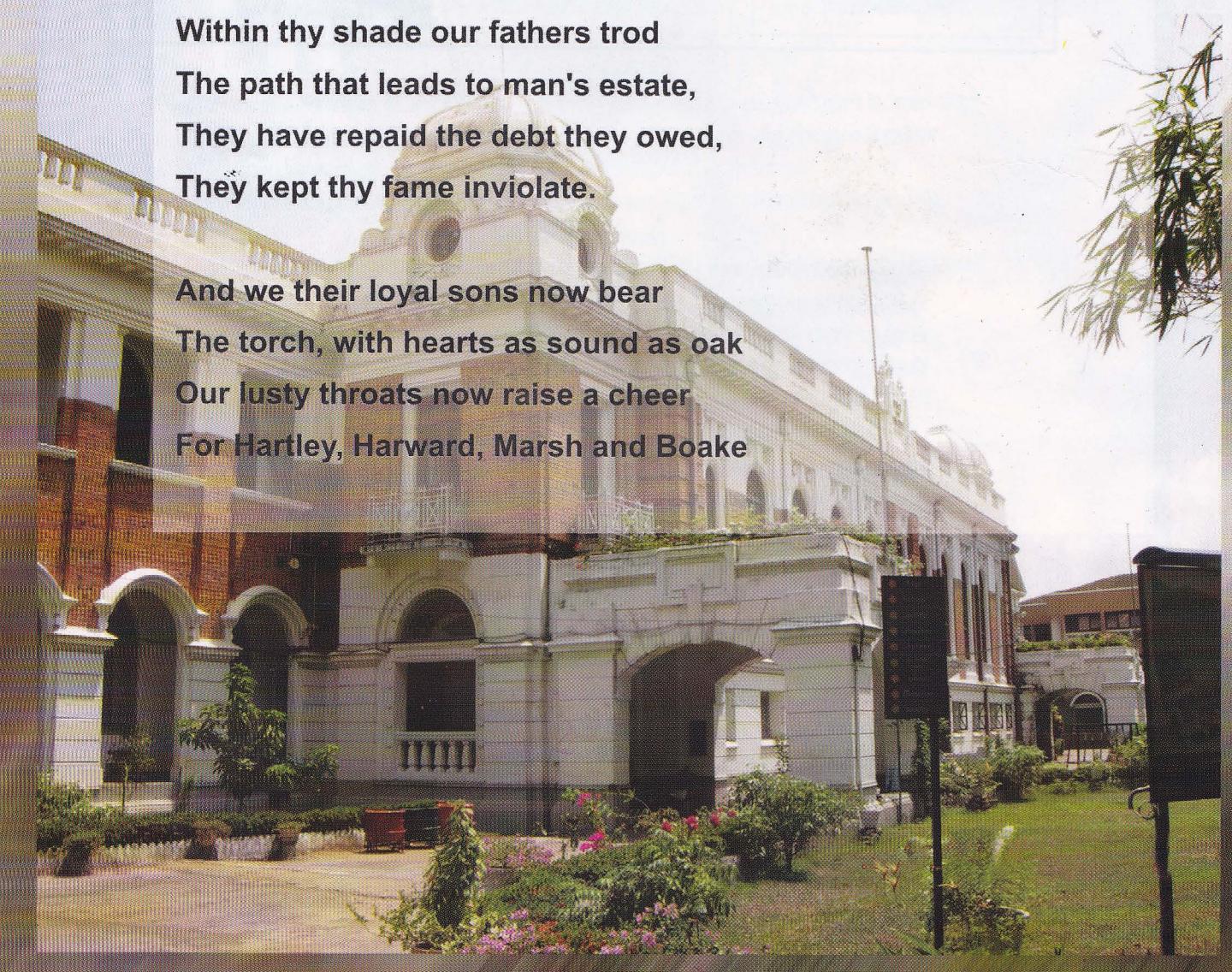
Thy spirit first to life awoke,
In eighteen hundred and thirty - five,
Beneath the sway of Marsh and Boake,
Thenceforth did lanka's learning thrive.

Refrain:

School where our fathers learnt the way before us,
Learnt of books and learnt of men through thee we'll do the same
True to our watchword "Disce Aut Discede"
We will learn of books and men, and learn to play the game.

Within thy shade our fathers trod
The path that leads to man's estate,
They have repaid the debt they owed,
They kept thy fame inviolate.

And we their loyal sons now bear
The torch, with hearts as sound as oak
Our lusty throats now raise a cheer
For Hartley, Harward, Marsh and Boake

குஷ்ணத்தின் உடலூ
எருதேறு பெண்மானின்
எழிலுறவும் கோலம்
அஞ்சேறு ஆதியளின்
அஞ்சேறுஞ் ஞாலம்
உஞ்சமாறு வடையோனின்
உங்களை மேலோர்
முஞ்காறு படையோனின்
முதலை மூலோர்
கஞ்சேறு கிரையோனும்
கிளைந்தாற்றுவாரே
அஞ்சொயும் உஞ்சொயும்
அகிளைந்தேற்றுவாரே
குஞ்சாகவி களையோனின்
குறை போக்கு குரவர்...
திருவாகத் திசையேஞு
அஞ்சாம்மை யாப்பர்..
கஞ்சேறியுடல் கரையும்
கநியவர்தம் சீடம்
அஞ்காசு முலகாகும்
திருவாய் மொழி வேதம்...
சஞ்சாசுமூயிர் தேரூம்
சிவசக்தி பாதம்...
உஞ்சியவர் தமைத் தொழுதுல்
தவழுக்தியாகும்

குவி

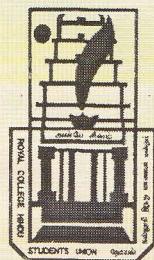

ஸ்ரோயல் கிள்லுராடி

கிந்திர சாணவுர் ஸ்ரீரங் செயற்றியூ 2006

தலைவர்

திரு. H.A. உபாலி குணசேகர

பொறுப்பாசிரியர்

திரு. S. பாலஇந்திரன்

துணைப்பொறுப்பாசிரியர்கள்

திருமதி. L. தவக்குமார்
திருமதி. S. கஜந்தன்
திரு. பாலகிருபாகரன்

திரு. S. கிருபாகரன்
திரு. V. செல்வரங்கன்
திருமதி. K. பத்மநாபன்

திருமதி. N. சுரேந்திரன்

மன்றத் தலைவர்

M. உமேசன்

செயலாளர்கள்

S. மழுரன்
A.R.P. ஜோன்

உபதலைவர்

M. மதுராங்கன்

பொருளாளர்

G. துவாரகன்

துணைப்பொருளாளர்கள்

G. பிரகலாதன்
G. தேசிகன்

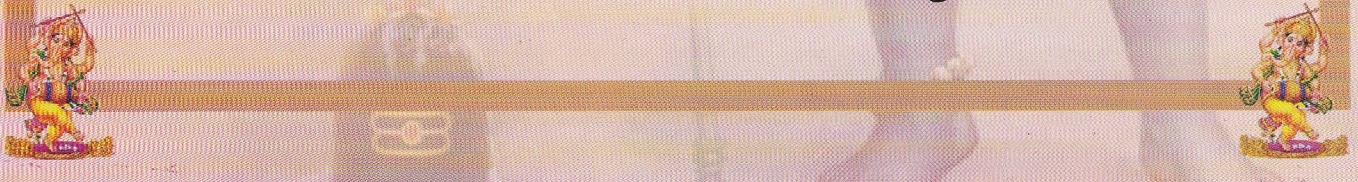
துணைச் செயலாளர்

N. ரிஷிகேசன்

பிரதம இதழாசிரியர்

S. சபேசன்

R. மால்மருகன்

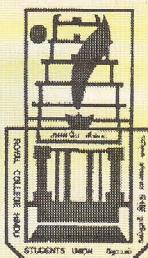
சவசக்தி 2006

SIVASAKTHY 2006

சவசக்தி 2006

இதழாசிரியர் அணி

மிரதம் இதழாசிரியர்கள்

ச. சபேசன்

இரா. மால்மருகன்

துணை இதழாசிரியர்கள்

என்.கே. அவோக்பாரன்

சு. விஷாகன்

சு. விக்னேஷ்

சி. துவாரகன்

எம்.டி. பி. தர்ஷன்

Editorial Board

Joint Editors

S. Sabesan

R. Malmarugan

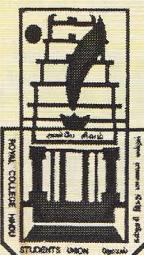
Sub Editors

N.K. Ashokbharan
S. Vicknesh

S. Vishakan
S. Thuvaragan

M.D.P. Tharshan

இதழாசிரியர்களின் இதயந்களிலிருந்து

வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தித் தனக்கும் பிறருக்கும் பயனுள்ளதாக அமைப்பதற்கு மதக் கோட்பாடுகளும் அவற்றைக் கடைப்பிடித்து உதாரணப்படுவதற்காக வாழ்க்கைப் பாடமும் மிகவும் பயனுள்ளதாகும். இந்த நற்சிந்தனைகளைச் சில நிமிடங்கள் உற்று நோக்கிச் சிந்ததயில் வைத்துச் செயலுருவும் கொடுக்க, இந்து மாணவர் மன்றத்தின் 'சிவசக்தி 2006' வழிகாட்டுமென்ற நம்பிக்கையில் இந்தத் தொகுப்பினை உருவாக்கினோம். இந்து மதத் தத்துவங்களை உள்ளடக்கிய பல்வேறு ஆக்கங்களைப் பல்வேறு கோணங்களில் படைப்பாளிகள் படைத்திருப்பது 'சிவசக்தி 2006' இன் நயக்கத்தக்க விசேஷ அம்சமாகும்.

கலைமகள் விழாவன்று உங்களின் கரங்களில் தவழுகின்ற இந்தத் தொகுப்பு சிறியோர் முதல் முதியோர் வரை 'நான் ஒரு இந்து' என்று பெருமைப்பட வைக்கும்; அதுவே எமது இந்தச் சிறிய முயற்சியின் வெற்றியாகும்.

"....வல்லமை தாராயோ இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே' சொல்லடி சிவசக்தி"

விவானந்தன் சபேசன்
இதழாசிரியர் சிவசக்தி 2006

இராமநாதன் மால்மருகன்
இதழாசிரியர் சிவசக்தி 2006

ஒளி விளக்கீர்றுவோடு

மறம் மடியவேண்டும். அறம் ஓங்க வேண்டும் எனும் அடிப்படையில் எழுந்ததே இந்து சமய விழாக்களும், விரதங்களும். ஒவ்வொரு தனி மனித வாழ்விலும் ஊடுருவி அறத்தை விதைத்து வரும் அற்புத சமயம்.

எண்ணத்தில் தூய்மையில்லாதவன் அரக்கன். அவன் சமூகங்களை களைத்தெறியத் தக்கவன். அவர்களை அழிக்க வேண்டியே தெய்வங்கள், வில்லையும், வேலையும், சூலத்தையும் சக்கரத்தையும் தாங்கி மறக்கருணை காட்டி அடிமை கொள்கின்றன.

மகாக்கவி பாரதி மக்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தான், அவர்கள் வாழ்வு வளம்பெற அன்னை பராசக்தியை இறைஞ்சினான்.

கலகத் தரக்கம் பலர் - கருத்தினுள்ளே புகுந்து விட்டால்
பலகற்றும் பலகேட்டும் - பயனான்று மில்லையடி
நிலையைக்கும் காணவில்லை - நின்பாதம் சரண் புகுந்தோ

துணிவெளுக்க மண்ணுண்டு - தோல்வெளுக்கச் சாம்பருண்டு
மணிவெளுக்கச் சாலையுண்டு - மனம்வெளுக்க வழியில்லை
மணிகளுக்கு மாற்றுண்டு - பேதமைக்கு மாற்றில்லை
அணிகளுக்கொ நெல்லையில்லாய் - அடைக்கல மிங்குனைப் புகுந்தோ
ளங்கள் முத்து மாரியம்மா - எங்கள் முத்துமாரி
வர இருக்கும் ஒன்பான் இரவுகளில் உலக அன்னையை வணங்கி அக இருளை மாய்த்து அன்பு
அறமென்னும் ஒளி விளக்கேற்றுவோமாக!

“அருள்மொழி அரசி”

வித்துவான்

திருமதி. வசந்தா கவுத்தியநாதன் ஜே.பி

Principal's Message

It is a great pleasure to contribute this message to the Souvenir "Sivashakthi" to be published on the occasion of "Kalaimagal Vizha" which is an annual event celebrated by the Hindu Students' Union of Royal College.

Members of the Hindu Students' Union organize this festival to invoke the blessings of the Goddess of Education and fine arts. I am happy that the Students' feel the importance of Education and fine arts to develop their own personalities and to become respected citizens of Sri Lanka.

Functions of this nature will no doubt help to inculcate the correct values in the minds of the Royanists of a Multi - Religious, Multi - Cultural environment and thus promote ethnic harmony.

I thank the Teacher and the organizing committee for the untiring efforts to make this event a complete success.

*H. A. Upali Gunasekara
Principal
Royal College
Colombo 07*

From Deep within the Heart Of the Vice Principal

The Hindu Students' Union has decorated the Royal Crown for 51 years so it's my pleasure to convey my wishes to their annual Souvenir "Sivashakthi" which will be published on this years "Kalaimagal Vizha" which is very well known to scholars from almost everywhere in Sri Lanka.

By worshipping "Kalaimagal", the goddess of education, the students' are sure to acquire her blessings and to indulge in good deeds in and out of this school.

Let me take this opportunity to congratulate the Teacher in charge and the students of Hindu Student Union and also to wish all success in their future endeavours.

*Prasanna Upashantha
Vice Principal
Royal College
Colombo 07*

ஸிறதி அதிசாரின் ஞாத்தில் இருந்து

ஹோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம் வருடந் தோறும் மிகச் சிறப்பாக நடாத்தும் சரஸ்வதி பூசையும், கலைமகள் விழாவும் இவ்வருபம் முறையாக நடை பெறுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம்” என்பார். இன்று எமக்குத் தேவைப்படுவர்கள் பண்புடையாரே. அத்தகைய பண்புள்ளவர்களைத் தனியாக வகுப்பறை கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டால் மட்டும் ஆக்கிவிட முடியாது. எனவே தான் புறக்கிருத்திய, இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் ஆர்வமுடன் ஈடுபடவேண்டும் என முறைசார் அமைப்பில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

உள் ஆரோக்கியமும், உடலாரோக்கியமும் உள்ள பிள்ளைகளிடம் தான் கற்றல் ஒழுங்காக நிகழ்வதாக குறிப்பிடுவார். இத்தகைய உள் ஆரோக்கியத்தை ஏற்படுத்துவதில் தலைமையாகச் செயற்படுவது சமய மன்றங்களே. அது பணியில் ஈடுபடும் எமது இந்து மன்றத்தின் 2006ம் ஆண்டு செயற்குழுவுக்கும். அதன் பொறுப்பாசிரியர் குழாத்துக்கும், குறிப்பாகச் சிரேஸ்ட் பொறுப்பாசிரியர் திரு. எஸ். பாலேந்தீரன் அவர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்கள்.

உலகத்தில் முன்தோன்றியமதத்தின் சொந்தக்காரர்களாகிய நாங்கள் விழா எடுப்பதுடன் மாட்டும் நின்றுவிடாது அம்மதம் குறிப்பிடும் பண்பின் வழி ஒழுக முயற்சிப்பதால் காலம் கடந்தும் எமது மதத்தின் பெருமையும், அதனைப் பின்பற்றுவோரின் ஒழுக்க நெறியும் பின்வரும் சந்ததியாலும் பாராட்டப்பட வேண்டும், பின்பற்றப்படவேண்டும். அதற்கு வழியமைக்க வேண்டுகிறேன்.

“எல்லாம் வல்ல இறைவன் வழிநடாத்துவான்”

அன்புடன்
திரு. மா. கணபதியின்ஸை
பிரதி அதிபர் ஹோயல் கல்லூரி
கொழும்பு-07

திருத்துறைப் பெறுப்பாளியையின் ஆசிச்செய்தி

சக்தி வழிபாடு மொகஞ்சதாரோ ஹரப்பா நாகரீகத்தின் தொன்மை வாய்ந்தது. பெண் தெய்வ வழிபாட்டு மரபு இந்து மதத்தில் பழமை மிக்க தொன்றாகும். அன்னைக்கு முதலிடம் தந்து வாழும் வாழ்வியல் தமிழர்தம் வாழ்வியலாகும்.

தமிழாலும் இந்து சமயத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட புராதன பண்பாட்டு முறைமையின் அடியாற்றி ஒரு மனிதனின் ஆழமை விருத்தியால் செல்வாக்குச் செலுத்தும் கல்வி, செம்மை, வீரம் ஆகியவற்றிக்கு முப்பெரும் தேவியாகைய சரஸ்வதி, இலக்குமி, தூர்காதேவியாரை வழிபடும் சார்பு பண்டுதொட்டுக்காணப்படுகிறது.

ஒரு தனிமனிதனின் வாழ்வில் “நல்லவராவதும் தீயவராவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே” எனப் பாடப்பட்டதுபோல உலகில் கல்வி, செல்வம், வீரம் ஆகிய முப்பண்புகளின் விருத்திக்கும் பெண் தெய்வங்கள் வைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் தாயன்புடன் தேவைக்குப் பயன்படும் வகையில் அவை அமைய வேண்டும் என்பதாலேயோகும். அழிவுக்கன்றி ஆக்கத்துக்கு கல்வி, செல்வம், வீரம் பயன்பட வேண்டும் என்பதே அத்தத்துவத்தின் கருப்பாருள்.

முப்பெருந்தேவியருக்கும் முறைப்படி விழாவெடுத்து சரஸ்வதி பூசையைச் சிறப்புடன் ஆண்டு தோறும் கொண்டாடும் ரோயல் கல்லூரி மாணவர்கள் இவ்வாண்டும் சிறப்புற நடாத்துகின்றனர். பாடசாலை இந்து மாணவர் மன்றத்தினர் சிரேஷ்ட பொறுப்பாசிரியர் திரு. எஸ். பாலேந்திரன் அவர்களினதும் மற்றய பொறுப்பாசிரியர்களினதும் 2006ம் ஆண்டு நிர்வாகக் குழுவினரதும் பணி பாரட்டப்படத்தக்கது. இப் பணியால் நீங்களும் பாடசாலையும் பாரட்டப்பட வேண்டும். அதற்கு எல்லாம் வல்ல முப்பெரும் தேவியாரின் ஆகியை வேண்டுகிறேன்.

நன்றி

திருமதி. ரஞ்சினி ரிரோமநாத்
தமிழ் துறைப் பொறுப்பாசிரியை
மோயல் கல்லூரி
கொழும்பு - 07

Senior Games Master's Message

In a country which consists of multi - ethnic nationalities, multi cultural harmony is something that society should possess. Royal College has ensured that this vital ingredient is inculcated in all students who walk through the hallowed portals of this great institution.

It is with great happiness that I pen down this message for the souvenir which is printed to commemorate the "Kalaimagal Vizha 2006" an event organized by the Hindu Students' Union of Royal College. The cornerstone of any Royallist's education has been proving himself a citizen worthy to live in a civilized society and these religious societies provide the steps on the ladder that produces the said gentleman.

I would be failing in my duty if the efforts by the teachers and students are not mentioned and I thank them for the event.

I wish them many more years of success.

M.T.A. Rauf
Senior Games Master
Royal College
Colombo - 07

Senior Games Master's Message

The Hindu Students' Union has come a long way since 1955 and day by day they have shown their commitment by organizing "Kalaimagal Vizha" every year.

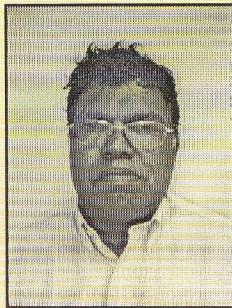
Being a multi religious society it gives me pleasure to see the events of this kind as it opens a forum to learn the cultural similarities and differences among nations.

I must express my gratitude to the teachers in charge, office bearers and students' of the Hindu Students' Union for organizing inter school competitions and recognizing the talents of students of other schools as well.

Let me conclude by wishing them all the success in this event, and future endeavours too.

Sudath Liyanagunawardena
Senior Games Master
Royal College
Colombo - 07

பொறுப்பாசிரியரின் இருசியலை

“செயத்தக்க அல்ல செயக் கெடும் செயத்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்”

என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி அதாவது சமூகத்தில் செய்யத் தகாதவற்றை செய்வதாலும் செய்ய வேண்டியவற்றை செய்யாமல் விடுவதாலும் கேடு விளையும் என்பது இக் குறப்பாவின் கருத்தாகும் எனவே அவ்வப்போது எமது கடமைகள் எவ்வெய்யன்பதை உணர்ந்து கருமமாற்றுதல் மக்களாய்ப் பிறந்த எமது தலையாய கடமையாகும். இதனை கருத்திற் கொண்டு எமது இந்து மாணவர் மன்றத்தினர் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். இலங்கையின் தலைநகரமான கொழும்பிலே தலை நியிர்ந்து நிற்கும் ரோயல் கல்லூரியின் இந்து மாணவர் மன்றம் நடாத்தும் இவ்விழாவுக்கு புகழாரம் கூட்ட வேண்டியதீல்லை. வாக்காலும் மனத்தாலும் காயத்தாலும் ஒன்றுபட்ட தூய நினைப்போடு இதனை நடத்தும் மாணவமணிகளை நாம் மறக்க முடியாது. அத்துடன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் புரட்டாதி மாதம் இந்நவராத்திரி விழாவை மிகச்சிறப்பாக நிறைவேற்றி வருவதையிட்டு நான் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“மனதிலுறுதி வேண்டும் வாக்கினிலே இனிமை – வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்”

என்ற வகையிலே அதிபர், ஆசிரியர்க், பெற்றோர்கள் இவ்விழாவை மாணவர்கள் சிறப்பாக நடத்துவதற்கு பெரும் பணியாற்றினர் என்றால் மிகையாகாது.

எனவே இந்து மாணவர் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் இடம் பெறக்கூடியதாகவும் கொ/ரோயல் கல்லூரியின் இந்து மாணவன் தன் மதத்தை மதித்து தலை நியிர்ந்து நிற்கக் கூடியதாகவும் அமைந்துள்ள இவ்விழா இனிதே நிறைவு பெறுக என்று வாழ்த்தி அன்னை பராசக்தியின் இறையருளை போற்றுகிறேன்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திரு. எஸ். பாலேந்திரன்
பொறுப்பாசிரியர்
இந்து மாணவர் மன்றம்
ரோயல் கல்லூரி
கொழும்பு - 07

Message From The Buddhist Brotherhood

Buddhism, Hinduism, Catholicism and Judaism are some of the religions which have existed in this world. Talking about religions, 'ism' is a suffix which means a system of teaching or principles so, 'ism' is not bad when we talk about religions but in certain cases it may be bad. Terrorism, racism and sexism are the best examples.

Religions never teach bad. They always teach good, otherwise religions wouldn't have existed so long on this earth and the founders of the so called religion wouldn't have been respected or worshipped so long, the followers wouldn't have stuck to their respective religions so long

Hinduism is such a very old religion in to which the Lord Buddha was born. The historical ties between Buddhism and Hinduism are so strong that the cultural practices and the customs of both communities are inseparable.

It is true that there was no Hindu Students' Union or Buddhist Brotherhood at the inception of the Royal College but Hindu and Buddhist Students have had strong bonds among them since the inception. The said bonds have done a lot to maintain the religious and communal harmony in the prestigious educational institution which is Multi religious and Multi ethnic.

Finally, as the master in charge of the Buddhist Brotherhood I would like to wish a happy and successful "Kalaimagal Vizha" which is organized by the Hindu Students' Union of Royal College.

*Aruna De Silva
Teacher in Charge
Buddhist Brotherhood
Royal College
Colombo - 07*

Message from the Royal College Islamic Society

It is with great pleasure that the Islamic Society of Royal College contributes this message to the "Sivasakthi 2006".

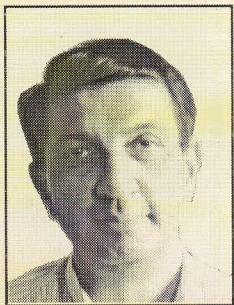
The Hindu Students' Union has contributed much towards inter-religious harmony at Royal College their annual event, the "Kalaimagal Vizha" plays a very significant role. The interest taken by the students in organizing this religious event is very attractive and encouraging religion Madeira should be given priority in today's Madeira listic world where man is moving away from religion. So I could firmly say its religion alone that can guide man on the right path and the Hindu Students' Union is giving guidance to the students on the path.

On behalf of the Islamic Society of Royal College let me extend my best wishes to the master in charge Mr. S. Balendran, the Student chairman and other members. Finally I wish to mention that in Royal College all the three communities develop harmony among themselves. So I hope this attitude may lead to bring peace in Sri Lanka in the near future.

I pray for everyone's success

*Mrs. Yasmin Munaz
Senior Vice President
Islamic Society
Royal College
Colombo - 07*

Message from the Student Christian Movement of Royal College

It is with great pleasure that I send this message of good will on account of the "Siva Shakthi 2006"

As I know, "Siva Shakthi" is an annual event of the Hindu Students' Union of Royal College. This year event "Kalaimagal Vizha" is to be held on the 24th of September and I wish it would be one of the successful events on the school calendar as it has been in the past. The Hindu students have always joined hands with the Christian students for the smooth running of the school and peace and harmony among the students at all times.

I congratulate the teacher in charge and organizing committee on their untiring efforts to make this event a success.

Anton De Silva
Teacher in Charge
Student Christian Movement
Royal Collage
Colombo -07

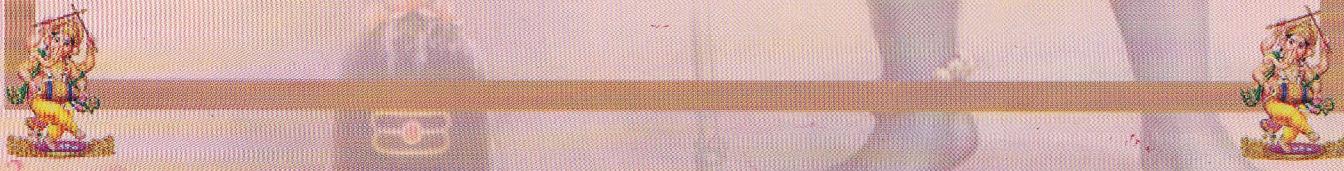

Message From the Catholic Students' Union Of Royal College

It is indeed with great pleasure that this message is sent on the joyful occasion of "Kalaimagal Vizha" at which the blessings of Goddesses Saraswathi, Durka and Lakshmi are showered on the students who are very keen on much benefits. On this great day, we are reminded of the comradeships, the unity and the friendship that has always been there among of the students of diverse faiths at Royal College.

The Catholic Students Union wholeheartedly wishes the Hindu Students' Union a very happy "Kalaimagal Vizha".

Mrs. Pearl Perera
Teacher in Charge
Catholic Students Union
Royal College
Colombo- 07

ஹர்திரசெய்தி

ஹரோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம், இவ்வாண்டு கொண்டாவுள்ள கலைமகள் விழாவையொட்டித் தயாரித்து வெளியிடும் விழா மலரூக்கு எங்கள் நல்வாழ்த்துக்களை வழங்குவதீல் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

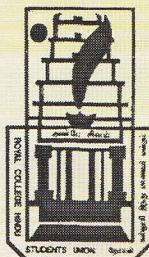
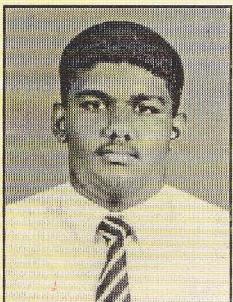
கல்வியே சமுதாயத்தின் இன்னல்களைக் கண்வதற்கான சிறந்த மருந்து என்பது சுவாமி விவேகானந்தரின் கூற்று. மனித வாழ்க்கையின் பொருளாதார நிலையை முன்னேற்ற கல்வி வழி காட்ட வேண்டும் என்பதீல் ஜயமில்லை. ஆனால் அத்துடன், சமய, சமூக விழுமியங்களையும் இனம் கண்டு அவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கவும் கல்வி உதவ வேண்டும்.

இன்று பொதுவாக உலகங்கிலும் காணக்கூடிய சமுதாயப் பிரச்சினைகள் மற்றும் அமைதியின்மை, ஒரு முக்கிய விடயத்தை நமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றன. மனித விழுமியங்களை வளர்த்துப்படுத்தில் இன்னும் அதீக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதே அது. இந்த விழுமியங்களை மழுங்கடிக்கும் தீயசக்திகளை இனம் கண்டு அவற்றை ஒதுக்கித்தள்ளும் முயற்சியிலும் ஈடுபடவேண்டியது அவசியம்.

ஹரோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றத்தினரது நன்முயற்சியைப் பாராட்டுகிறோம். இவர்களுக்கு நல்வழிகாட்டி நிற்கும் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் எங்கள் நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக!

சுவாமி ஆத்மகணானந்தா
இராமகிருஷ்ண மிஷன்
கொழும்பு - 06

உரைத் திடலவயின் உள்ளத்திலிருந்து...

“தீங்களைச் சடையில் தரித்திடும் சீவன் பால்
தேவி நீ அன்புடன் ஒன்றித்
தங்கீடில் அன்றி இயங்கிடும் தீரமும்
இறைவனே இழந்திடும் எனில்”

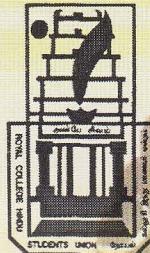
மக்களாகிய எமது இயக்கம் உன் ஆதாரத்தில் தானே தங்கீடுள்ளதும்மா. உனது அருளினாலே உண்ண ஆராதிக்கும் இந் நவராத்திரி விழாவில் மகுடம் கூடிய ஒருநாள் (இன்று) வேத்தியர் நாம் கற்ற கல்வியின் பயனை உனக்கு சமர்ப்பித்து விழா எடுக்கின்றோம்.

இந்து மாணவர் மன்றத்தின் 51ம் விழாவாக இன்று அரங்கேறிக் கொண்டிருக்கின்றது. இன்று போல் இன்னமும் பல நாறு விழாக்கள் நடக்க அம்பிகை துணையிருப்பாள்.

இவ் ஆண்டு எனக்கு மன்றத்தின் தலைமைத்துவத்தை தந்ததுடன் அன்றிலிருந்து இன்று வரை இவ் விழா இவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெற துணையிருந்து, தோள் கொடுத்து நிறைவாக நிறைவேற்றிய அனைவருக்கும் அன்னையின் ஆசீர்வாதத்துடன் மனமுவந்த நன்றிகள் பல கூறி நிற்கின்றோன்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்”

ம. உ. மேசன்
மன்றத்தலைவர்
2006-2007

ஸ்ரீயலாளர்களின் சிவசக்தி நிறுந்திர...

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பாள்
வெணை செய்யும் ஒலியிலிருப்பாள்
கொள்ளை யின்பங் குலவு கவிதை
கவறு பாவலர் உள்ளத் தீருப்பாள்
உள்ளதாப் பொருள் தேழி யணர்ந்தே
ஒதும் வேததுதின் னுணணின் நொளிர்வாளன்
கள்ளமற்ற முனிவர்கள் கூறும்
கருணை வாசகத துட்பொருளாவாள்

-பாரதி-

ஓரோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றமானது 1955ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இற்றைக்கு 51 வருடகாலமாக இந்து மதத்தை வளர்க்கும் இவ் அரும்பணியை ஆற்றி வருகிறது. இவ்வருடம் தனது 51வது வருடத்தில் கால்பதிக்கும் எம் மன்றமானது பல ஏற்றங்களையும் இறக்கங்களையும் சந்தீத்து வந்துள்ளது. எம் முன்னேற்றத்தீர்க்கு தடையாக வந்த தடைக்கற்களை எல்லாம் படிக்கற்களாக மாற்ற இன்று வரை தனது பணியில் அயராது உழைத்து வந்துள்ளது.

இவ்வருடம் கலைத்தாய்க்கு மகுடம் கூட்டும் முகமாக மேடையேற்றிக் கொண்டிருக்கும் “கலைமகள் விழா 2006” இல் உங்கள் கரங்களில் தவமும் “சிவசக்தி 2006” இனுடாக உங்களை அடைவதீல் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். ஓரோயல் கல்லூரியில் இந்து மதத்தை வளர்க்கும் ஒரே மன்றத்தின் செயலாளர்களாக இருப்பதீல் நாம் பெருமையடைகின்றோம்.

எமது இவ்வெற்றியில் எமக்கு பேருதவியாக இருந்த அதிபர், உப அதிபர், பிரதியதிபர், பொறுப்பாசிரியர், உப பொறுப்பாசிரியர்கள், ஏனைய ஆசிரியர்கள், செயற்குமு உறுப்பினர்கள், நண்பர்கள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள் மற்றும் பாடசாலைகளுக்க் கிடையிலான போட்டிகளில் பங்குபற்றி எமக்கு ஊக்கமளித்த அனைத்து பாடசாலை சகோதர சகோதரிகளுக்கும் தமது பொன்னான நேரத்தை எமக்காக ஒதுக்கிய நடவுக்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அத்துடன் எமது இவ்விழாவில் பங்கேற்று சிறப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும் எமதுகோடானு கோடி நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

“மேன்மைகாள் சைவாந்தீ விளங்குக உலகமெல்லாம்” எனும் வாக்கின்படி எம் இச் சைவப்பணியானது தொடர வேண்டும். மேலும் மேலும் இந்து மதமானது ஒங்கவேண்டும் அதற்கு தங்கள் ஆதாரவை வேண்டி விடைபெறுகிறோம்.

நல்லதோர் வீணை செய்தே - அதை
நலங்கெடப் புழுதியிலெறிவுதுண்டோ?
சொல்லுடி சிவசக்தி! - எனைச்
சுடர்மிகு அறிவுடன் படைத்து விட்டாய்

நன்றி

இப்படிக்கு
A.R.P. ஜோன்
S. மழுரன் செயலாளர்
2006-2007

With best compliments from

Suwarna Gold House

144, Galle Road, Wellawatta.
Colombo 06. Tel : +94 11 2501789
(We have no branches)

With best compliments from

Amaresh Rajaratnam

With best compliments from

S. Arunothayan 8R

S. Sooriya Prasanth 8R

With best compliments from

A-Z Electronics (Pvt) Ltd.

No. 11, St. Albans Place, Colombo 04.
Tel : (+94 11) 4527755-8
Fax : (+94 11) 4527759
E-mail : a-zelectronics@wow.lk

Royal College Hindu Students' Union

Teachers - In - charge

Seated (L to R)

Mrs.S. Kajanthan, Mr. Balakirubaharan, Mr. S. Balaendran, Mr. Prassanna Upashantha,
Mr.H.A. Upali Gunasekara, Mr. V. Selvaranjan, Mrs. K. Pathmanabhan.

Absentees

Mrs. L. Thavakumar, Mr. S. Kirupaharan, Mrs. N. Surenthiran.

Senior Committee

M. Umeshan

S.Mayuran

A.R.P.John

G. Thuvaragan

S. Sabesan

R. Malmarugan

M. Mathurangan

N. Rishizan

G. Pirahalaathan

G.Theshegan

S. Veeshman

N. Prasath

R. Anapayan

R. Janagan

J. Prassana.

G. Umesh

K. Rohaan

S. Vicknesh

N. K. Ashokbaran,

M. D.P. Dharshan

S. Thuvaragan

S. Vishakan

Royal College Hindu Students' Union

Senior Committee

Seated (L to R)

N.Rishizan (Asst. Secretary), G.Pirahalaathan (Asst. Treasurer), S.Sabesan (Editor), S.Mayuran (Secretary), M.Umeshan (Chairman), A.R.P.John (Secretary), G.Thuvaragan (Treasurer), M.Mathurangan (Asst.Chairman), R.Malmarugan (Editor.)

Standing (L to R)

S.Thuvaragan, S.Veeshman, N.Prasath, Hisham Mohamed, R.Anapayan, S.Vishakan, R.Janagan, S.Vicknesh, N.K.Ashokbaran, J.Prassana.

Absentees

G.Umesh, M.D.P.Dharshan.G.Theshegan, K.Rohaan.

Organizing Committee

M. Umeshan
S. Mayuran
A.R.P.John
G. Thuvaragan
S. Sabesan
R. Malmarugan
M. Mathurangan
N. Rishizan
G. Pirahalaathan
G.Theshegan
S. Veeshman
N. Prasath
R. Anapayan
R. Janagan
J. Prassana.
G. Umesh
K. Rohaan

S. Vicknesh
N. K. Ashokbaran,
M. D.P. Dharshan
S. Thuvaragan
Y. Sanjeeve
S. Mayuran
Aaron John
S. Umashankaran
R. Sarangan
R. Thivakaran
V. Umeshkandha
T. Ragavan
S.Navaroshan
S. Sri Ramanan
J.Rishonavinraj
V. Ajeenthalan

Royal College Hindu Students' Union

Organizing Committee 2006

Seated (L to R)
N. Rishizan (Asst. Secretary), G. Pirahalaathan (Asst. Treasurer), S. Sabesan (Editor), S. Mayuran (Secretary), M. Umeshan (Chairman), A.R.P.John (Secretary), G. Thuvaragan (Treasurer), M. Mathurangan (Asst.Chairman), R. Malmarugan (Editor)

Standing 1st Row (L to R)
S. Veeshan, Y. Sanjeeve, S. Mayuran, Aaron John, R. Janagan, S. Umashankaran, R. Sarangam, J. Prassana, S. Vicknesh, N. Prasath, Hisham Mohamed, R.Thivakaran, R. Anapayan, S. Vishakan, S. Thuvaragan, N.K. Ashokbaran, V. Umeshkandha, T.Ragavan.

Standing 2nd Row (L to R)
G. Umesh, M.D.P Dharshan, S.Navaroshan, G. Theshegan, S. SriRamanan, J.Rishonavinraj, V. Ajeenthan.

Absentees
G. Umesh, M.D.P Dharshan, S.Navaroshan, G. Theshegan, S. SriRamanan, J.Rishonavinraj, V. Ajeenthan.

Junior & Intermediate Committee

S. Vishavavaran

G. Vijayananth

S. Thananjeyan

T. Brahmesh

S. Arunothayan

G. Gohulnath

S. Arushan

G. Vithyanath

N. Praveen

Karthikeyan

S. Sooriyaprasanth

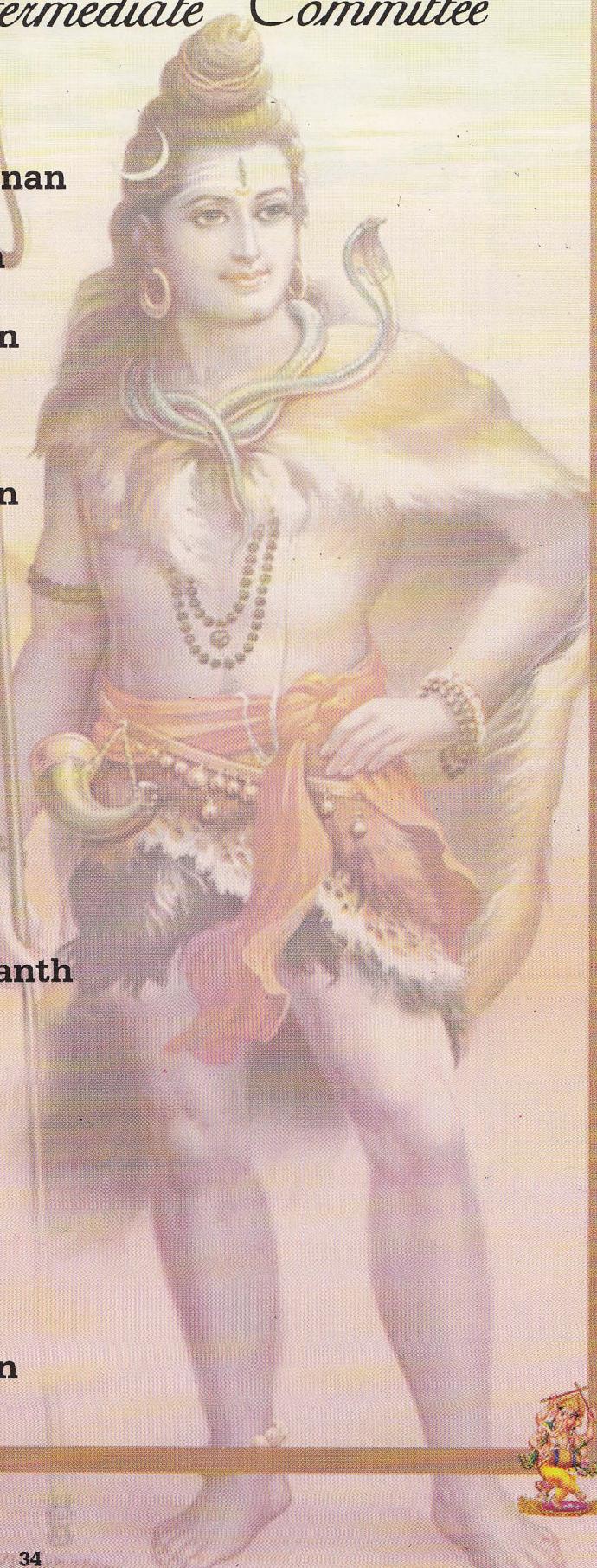
Vethapriyan.

P. Indrajith

S. Akshaiyan

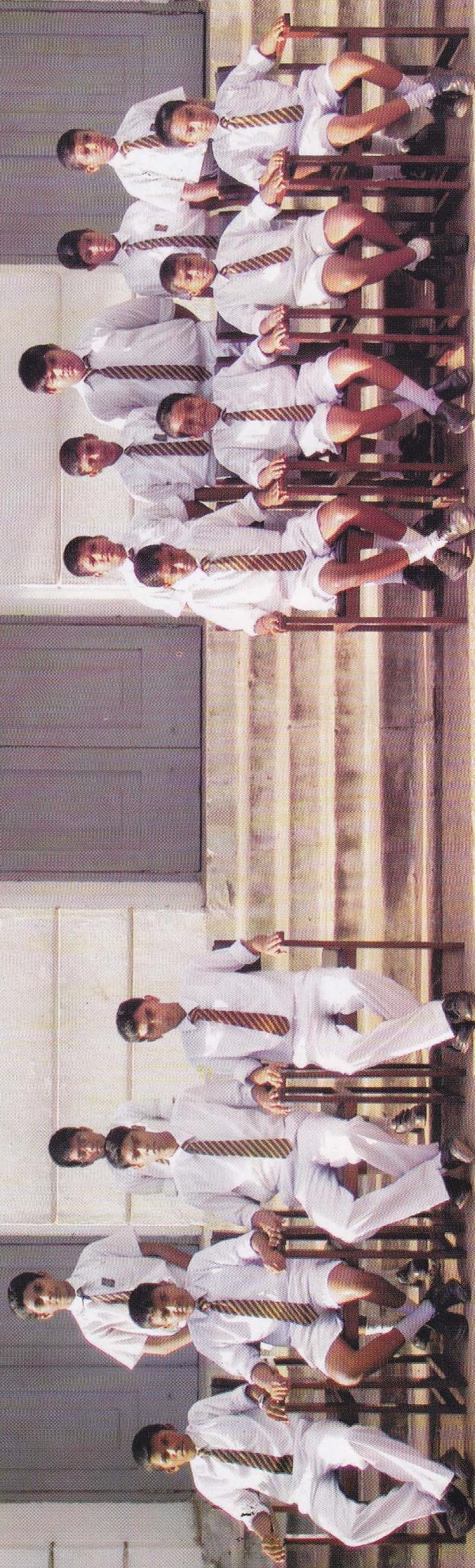
T. Heshoban

K.P. Yashinthan

Royal College Hindu Students' Union

Junior & Intermediate Committee

Seated (L to R)

S. Visnavararanan (Treasurer), G. Vijayananth (Secretary), S. Thananjeyan (Chairman), T. Brahmesh (Secretary), S. Arumothayyan (Treasurer), G. Gohulnath (Secretary), S. Arushan (Chairman), G. Vithyanath (Secretary).

Standing (L to R)

N. Praveen, Karthikeyan, S. Sooriyaprasanth, Vethapriyan.

Sub Junior Committee

4J

1. A. E. Sathiyapala Sathees
2. A. Sanjayan
3. B. Harish
4. C. Dushiyanthan
5. E. Gouthaman
6. G. Anojan
7. J. Abisheck Prashanthan
8. M. Arjuna
9. M. Vithwashaharan
10. P. Harikrishan
11. P. Raguwaren
12. P. Midushan
13. R. Suwamiraj
14. R. Ashragan
15. R. Aagashraj
16. S. Pranavan Arunan
17. S. Lakshan
18. S. Ragurakavan
19. S. Aravinthan Subramania Sharma
20. S. Mithunagash
21. S. Haridhakshan
22. T. Visakan
23. W. A. Avineash
24. S. Harikeshan
25. S. Megajan

5J

1. V. S. Dushyanthan
2. K. S. Duwarakan
3. N. Dhuwarakesh
4. R. Mithooshan Baarath
5. J. Nivendranath
6. R. Ragul
7. V. Sudheshan
8. B. Sharounthan
9. V. P. Sujeevan
10. V. Thuwaragesh
11. Gajive
12. S. Harishman
13. T. Kantharupan
14. L. Keerthigan
15. J. Kesavan
16. J. Kiritharan
17. R. Gokulan
18. V. Srivathson
19. V. Thivyan
20. V. Jeevinoyan
21. U. Thangabalu

4H

1. Y. Sarwesh
2. S. Varnasuthan
3. N. Praveen
4. S. Subathson
5. B. Gurubaran
6. A. Gowtham
7. S. Sooriyapratheep
8. S. Mithushan
9. R. Nareshwar
10. Y. Dinesh
11. R. Karnan
12. K. Navin
13. N. Hirushkar
14. S. Arul varunan
15. N. Rajkanth

5J

1. B. Balamurali
2. E. Baramanandan
3. S. Dushyanthan
4. T. Harisuthan
5. G. Jegan
6. P. Mahilan
7. V. Nelaan Krinath
8. S. Prashanth
9. K. Sindujan
10. B. Brinthaban
11. G. Harinath
12. B. Hiranjan
13. S. Khowreeshan
14. S. Rajineesh
15. C. Senthuran
16. R. Sharunath
17. R. Uthishtran
18. Y. Umasuthan
19. J. Kavinhashvanth
20. R. Durayin Dinnush
21. M. Pavithran
22. T. Aathishanker
23. K. Hirishegan
24. Y. Manoj Abhilash

Royal College Hindu Students' Union
Pre Junior Committee

Pre Junior Committee

1 J

1. Pathmaraj Ahileswaran
2. Aksharan Nagendran
3. Barainthra. A
4. Selvam Danukshan
5. R. Gajaventhan
6. Kavishanth Mahendran
7. Rengasamy Kavitharan
8. Nediyadathu Sahadevan Nadeesh
9. Kalaichelvan Piranavan
10. Ganeshan Ragul
11. Rishihesaan Navaretnam
12. Kirupakaran Sabeshan
13. Jeyraj Satchin
14. Mahendran Seyon
15. Nediyadathu Sathanantha Sirangeewe
16. N. Thanushan
17. Ganenthiram Thulasithan
18. Asokumar Arkash
19. Harshath Menan
20. Yoganathan Karthik Akash

1 H

1. A. Abilash
2. J. Abinesh
3. N. Amershahan
4. A. Arul Vibooosnan
5. R. GoGulen
6. J. Gowthaman
7. K. Janarthenan
8. V. Kabilayan
9. M. Lenin
10. G. Mayuran
11. S. Pradheepan
12. A. Rithees Kumar
13. M. Shantosh
14. S. Subanan
15. V. Thilukshan
16. J. Vithushigan
17. P. Yugenthira
18. S. Ajeevan
19. V. Udarshan
20. K. Piranavan

2 J

1. A. Danushan
2. H. Haswin Sellasamy
3. A. G. Balarathnarajah
4. B. Arjun
5. C. Rashanthan
6. G. Sulaksanath
7. H. P. S. Shashitharan
8. J. Shaaruthan
9. K. Janagan
10. K. Saumyan
11. L. Kaveeshan
12. M. Aravindhhanair
13. M. Seyon
14. N. Senthuran

15. S. Abithaaran
16. S. A. Ajitesh
17. S. Bhavapriyan
18. S. Siranjiv
19. S. Sayatheasan
20. T. Rishikeshean
21. T. Sarukeshan
22. T. Thuvarakan
23. Sanujan
24. K. Lathurshan
25. P. Sathapiranavan soonuban

2 H

- 1.A.E.S. Sabes
- 2.G. Thilaksan
- 3.J. Nitharshan
- 4.K. Senthoor Arumugan
- 5.M.S.C. Chenthuran
- 6.P. Shasvanthan
- 7.B.Aswin Pragash
- 8.R. Aanoshraj
- 9.R. Pradeepan
- 10.R. Risgharin Abishek
- 11.S. Kohulan
- 12.S. Midusan Harie
- 13.S. Nirushan
- 14.V. Dhivesh
- 15.V. Ishanesh
- 16.V. Kuganesh
- 17.S. Amesh
- 18.U. Dananjayan
- 19.G. Vibuthesh
- 20.S. Ramyen

3 J

1. A. Praveen
2. G. Sabesan
3. K. Naren
4. K. Aroshan
5. M. Vasiharan
6. R. Naresh
7. S. Vithushan
8. S. Swabinash
9. T. Sinthurjan
10. V. Kogulan
11. S. Abishekumar
12. K. Sritharan
13. P. Aingaran
14. R. Rajkumar
15. S. Sundar
16. S. Raguram
17. S. Ziyamsanthosh
18. S. Harivarshan

3H

1. B. Gokhul
2. J. Visnuveankat
3. K. Rajeevan
4. M. Mayooran
5. S. Shaviennath
6. V. Nalin Ravinath
7. K. Abishekbaran
8. A. Arushan
9. J. Dinushan Diwagar
10. R. Krishikan
11. T. Mayooran
12. P. Ragul
13. S. Sripurushothman
14. I. Thuvarahan
15. S. Vidyahar
16. K. Thiwyian
17. N. Arunesh
18. U. Akaash
19. P.Kailash

Royal College Hindu Students' Union
Sub Junior Committee

With best compliments from

Mayurapathy Devasthanam

Blessing for the Kalaimagal Vizha 2006

17A, Mayura Place, Colombo - 06, Sri Lanka.

With best compliments from

A.E.S. SATHEES - 4 - J

A.E.S. SABES - 2 - H

நிகழ்ச்சி நிறுவனம்

- ❖ மங்கள விளக்கேற்றல்
- ❖ கடவுள் வாழ்த்து
- ❖ பூசை
- ❖ வரவேற்புரை
- ❖ ஒளிரும் இளஞ் சுப்ரகள்
- ❖ பிரதம அதிதி உரை
- ❖ பல்லியாம்
- ❖ மலர் வெளியீடு
- ❖ நடனம்
- ❖ பரிசளிய்பு கையாவம்

(பாடசாலைகளுக்கிடையிலான)

- ❖ அதிபர் உரை
- ❖ நாடகம்
- ❖ பரிசளிய்பு கையாவம்

(பாடசாலைக்குள்ளான)

- ❖ நன்றியுரை
- ❖ வில்லுப்பாட்டு
- ❖ பாடசாலை கீதம்
- ❖ தேசிய கீதம்

With best compliments from

Right Place for Right Choice

#99, Main Street, Colombo 11.

Telephone: 2446023, 2345649

Fax: 2435364

E-mail: saritatex@yahoo.com

Website: www.saritatex.com

With best compliments from

Siva
Proprietor

AKSHAYA TEXTILE

Wholesale Dealers in Shining Materials
All Linen, Cotton, Materials

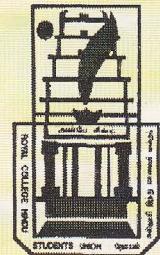
No. 133/10A, Fashion Super Market, Keyzer Street, Colombo-11.

Tel: 2342028, 4613172 Mobile: 0777722398

Programme

- ❖ Lighting of the Oil Lamp
- ❖ Prayers
- ❖ Pooja
- ❖ Welcome Speech
- ❖ Children's Programme
- ❖ Speech by the Chief Guest
- ❖ Palliyam
- ❖ Release of Souvenir
- ❖ Dance
- ❖ Prize Giving (Inter School)
- ❖ Speech by the Principal
- ❖ Drama
- ❖ Prize Giving (Inter Grade)
- ❖ Vote of Thanks
- ❖ Villu Pattu
- ❖ School Songs
- ❖ National Anthem

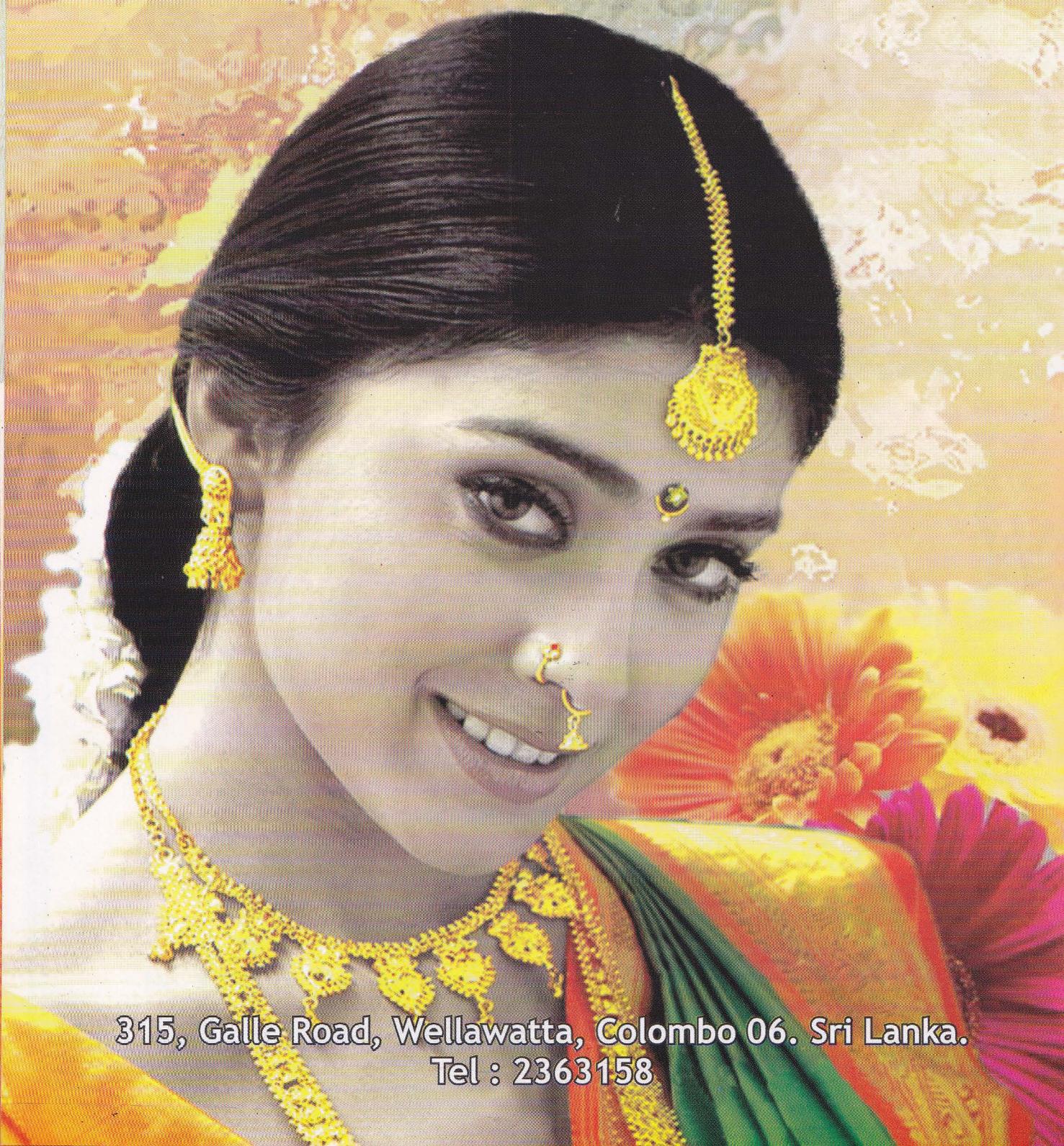

With best compliments from

SHINGAPOORE JEWELERS

Dealers in Genuine 22ct. Gold Jewelleries

315, Galle Road, Wellawatta, Colombo 06. Sri Lanka.
Tel : 2363158

Royal College Hindu Students' Union

Year	Students Chairman	Secretary
1963/1964	S. Baskaran	M. Oerakumar
1964/1965	S. Gangadaran	R. Balasubramanium
1965/1966	L.N. Shanmugaratnam	R. Rajaiya
1966/1967	K. Wijendra	R. Rajaiya
1968	A. Rajeswaran	K. Premarupan
		S. Rajasunderam
		P. Udayanan
1973/1974	S. Surendran	
1974/1975	R. Sashidaran	
1976/1977	S. Jayakumar	
1978/1979	R. Ajanthan	
1979/1980	S. Manikkalingam	
1980/1981	T. Aathirayen	
1982/1983	T. Aathiraiyen	
1984/1985	V. Karunakaran	
1985/1986	V. V. Sabaratnam	
		S. Lingan
		S. Sathiendra
1986/1987	S. Senthilkumaran	
1990/1991	B. Balarentnarajah	
1992/1993	S. Chandramohan	
1993/1994	G. Navadeepan	
1994/1995	K. Gangatharan	
1998/1999	N. Sudarshan	
1999/2000	P.S. Senthuran	
2000/2001	S. Gajendran	
2001/2002	H. Sriram	
2002/2003	S. Aravindh	
2003/2004	M. Branavan	
2004/2005	N. Janagan	
2005/2006	N. Ragunath	
2006/2007	M. Umeshan	
		S. Rajkumar
		V. Jeyaprakash
		A. Segar
		S. Jeyanthan
		R. Anandan
		T. Yogendran
		B. Baherathan
		N. Vivek , M. Pradeep
		G. Saroj Pragash
		V. Vimlathithan
		P. Mayuran
		T. Rajkumar
		S. Mayuran
		A.R.P. John

With best compliments from

FOREMOST QUALITY SPICES IN SRI LANKA

GNANAM IMPORTS (PVT) LTD.

No.79, 5th Cross Street, Colombo-11, Sri Lanka.
Tel : 2449255 Fax : 2393339 E-mail : gipl@panlanka.net

விழுதுகள்

ஆண்டுகள் ஜம்பத்தொன்று கடந்து இன்று ஜம்பத்தியிரண்டாரில் கால் பதிக்கிள்ளோம் நாம் கடந்து வந்த பாதையை திரும்பிப்பார்க்கிறோம் நாம் பதித்த சுவடுகளை உற்று நோக்கிள்ளோம்

வழிவழியாக பேணப்பட்டு வரும் மரபுகளையும் கலாச்சாரங்களையும் கைக்கொண்டு அவற்றிற்கு புது மெருகூட்டி, நற்பொலிவுட்டி புதியன் பல புதுதி “இந்து மாணவர்கள் மன்றம்” எனும் பெரு விருட்சமாய் வளர்ந்து நிற்கிறோம் இம் மரத்துள்ள ஒவ்வொரு விழுதும் நாம் பதித்த தடங்கள்.

நோயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம் தனது வருடாந்த பொதுக்கூட்டத்தை 11.11.2005 அன்று கூட்டியது. அன்றை தீணம் புதிய செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டு மன்றப் பொறுப்புகள் கையளிக்கப்படன.

விழுது I

பழைய மாணவர்கள் விட்டக்குறை தொட்டகுறை தீர்த்து மின்டும் மன்றத்தை புதிய நிலையில் நிலை நாட்டினோம்.

விழுது II

எம்மன்றம் 29.04.2006 அன்று நடாத்திய அகில இலங்கை ரீதியான சமயத்திற்கான காண் பொட்டிகளில் நாடு பூராவுமிருந்து 750 மாணவர்கள் கலந்து இதன் போது அகில இலங்கை ரீதியில் 30 பாடசாலைகள் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விழுது III

எம் கல்லூரி மாணவர்களின் மத்தீயில் இந்து சமய கலாசாரத்தை பேணவும், அதன் உண்ணத் கோட்பாடுகளை விளக்கவும் மாதத்தோறும் பொர்ணையிக்கு முன்னைய தீணங்களிலும் பின்னைய தீணங்களிலும், சமயப் பெரியார்களை அழைப்பித்து சமய விரிவுரைகளை ஆற்றங்கூடியதோம்.

விழுது IV

வேதத்தியர்களிடையே சமய அறிவை வளர்க்கும் பொருட்டு 16.05.2006ம் தீக்தியன்று கல்லூரிக்குள்ளான போட்டிகளை நடாத்தி அவர்களின் திறன்களை வெளிக்கொணர்ந்தது.

விழுது V

பிற சகோதாரப் பாடசாலைகள் நடாத்திய போட்டிகளிலும் எமது வேதத்திய வேங்கைகள் இந்து மாணவர் மன்றத்தினாடாக பங்குபெற்றி வெற்றிவாகைகள் கூடியுள்ளனர்.

விழுது VI

பல்வேறு வகையில் பாதிக்கப்பட சிறார்களிற்கு உதவும் நோக்குடன் எம்மன்றமானது ஓர் குலுக்கல் போட்டியை (raffle draw) 11.08.2006 அன்று வெற்றிகரமாய் நடாத்தி முடித்தது.

விழுது VII

குலுக்கல் போட்டியின் மூலம் பெற்ற நிதியை கொண்டு 4.09.2006 அன்று மகரகமையில் அமைந்திருக்கு புற்று நோய் மருத்துவமனை நோயாளிகளுக்கு உணவிப் பொருட்கள் வளங்கினோம்.

விழுது VIII

எமது மன்றத்தால் நவராத்திரி தீணங்களில் தீணமும் காலை வேளைகளில் பூஜைகள் செய்யப்பட்டு பிரசாதம் விநியோகிக்கப்பட்டது.

விழுதுகளே ஒரு பெரு விருட்சத்தை தாங்கும் வேர்கள் நாம் வந்த பாதையில் பூக்கள் மட்டுமன்றி முட்களும் இருந்தன.

நாம் புரிந்த பணிகளை அன்னையின் பாதுகளில் அர்ப்பணித்து, தொடரும் எம்பனிகளிற்கும் துணை நிற்பாள் என நம்புகின்றோம்.

செயற்குழு
இந்து மாணவர் மன்றம் 2006

KARUNA GROUP

K. KODITUWAKKU - J.P. All Island
Chairman / Managing Director

Wholesale & Retail Dealer in Textiles & Readymade Garments

SPECIALIST IN SHIRTS

HEAD OFFICE

120, Maliban Street,
Colombo 11, Sri Lanka.
Tel : 2435980, 2439476
Fax : 2334045

DULSHAN FASHIONS

TAJIMA MULTIHEAD
COMPUTERIZED EMBROIDERING
43, Makola South, Makola, Sri Lanka.
Tel : 2912490, 2913670

சு-க்தி

சக்தி என்ற சொல் அம்மை அல்லது அம்பிகையை குறிக்கும். அம்மை பரமனின் தேவி எனக் கூறப்படுகிறது. தேவி தனியான ஒரு தெய்வம் அல்ல. பரமனின் சக்தி வெளிப்பாடே அம்மை என்பது தத்துவம். அருட்கருணைத் தீருவடிவமாக அம்பாள் தீரு உருவில் ஆன்மாக்களுக்கு இறைவன் அருள்பாலிக்கிறான். அம்பாள் என்பது ஒரே சக்தியின் உருவம் எனிலும் பலவேறு உருவங்களில் அடியார்களுக்கு காட்சியளித்து அருளியிருப்பதாக கவறுவார்.

உலகத்தையே கட்டியாளும் அன்னையானவள் அடியார்களை உய்விக்கும் பொருட்டும் உலக நன்மைக்காக எண்ணிலாங்கா அவதாரங்களையும் பற்பல தீருவிளையாடல்களையும் புரிந்துள்ளாள். உலகின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் அம்பிகையே வியாபித்துள்ளாள். அறுபத்து நான்கு சக்தி பீடங்களில் வீற்றிருந்து அனைவரையும் உய்விக்கின்றாள். உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு உயிரும் அம்பிகையே உலகிலே வாழ்ந்து மழிந்த உயிர்கள், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உயிர்கள் இனிவரும் காலங்களில் பிறந்து வாழுப்போகும் உயிர்கள் அனைத்தும் சக்தியின் மூர்த்தங்களேயாகும்.

இந்தியாவில் புராதன நாகரீகமான சிந்து வெளியில் கண்டு பிழக்கப்பட்ட முத்திரைகள், தாயத்துக்கள் பலவற்றிலும் சக்தி வழிபாட்டிற்குரிய மூலங்களைக் கண்டு கொள்ள முடியும் என்பது தொல்லியல், வரலாற்று ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்தாகும். மேல் கீழாக அரைவாரியாகப் பிரிக்கப்பட்ட முத்திரை ஒன்றின் மேல் அரைப்பகுதியில் ஒரு மரத்தின் இரு கிளைகளின் நடுவில் தலைவிரி கோல நிலையில் பெண் வடிவம் ஒன்று சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவளது தலையிலே கொம்புகள் காணப்படுகின்றன. மரத்தின் அருகிலே ஒருவன் காணப்படுகிறான். அவன் அருகில் ஆடு ஒன்றுள்ளது. கீழ் அரைப்பகுதியில் ஏழு உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வடிவினை இந்து சமயம் அல்லது சாக்தசமயக் கருத்துக்களுடன் இணைத்து மரத்தில் காணப்படும் பெண் தெய்வத்தை தூர்க்கை என்றும் கீழுள்ள ஏழு பெண்ணுருவங்களை சப்தமாதர்கள் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

சக்தியின் முக்கிய மூன்று வெளிப்பாட்டு அம்சங்களாக தூர்க்கை, இலக்குமி, சரஸ்வதி ஆகிய மூவரும் அமைகின்றனர். சரஸ்வதி கல்விக்கும் இலக்குமி செல்வத்திற்கும் தூர்க்கை வீரத்திற்கும் ஏற்ற அம்சங்களாகத் தற்கால இந்துசமயத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கையாக அமைகிறது. இவற்றில் தூர்க்காதேவி சைவர் சார்புத் தெய்மாக அமைய, இலக்குமி வைஷ்ணவ சார்புத் தெய்வமாக தோன்றுகிறார். ஆனால் சரஸ்வதியின் நிலைமை இதற்கு முற்றிலும் மாறானது. இவரின் கணவனாகிய பிரம்மா மும்மூர்த்திகளில் மூன்றாமவராக இருந்த போதிலும் தெய்வமாகவே இவர் தோன்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சக்தி தடந்தம் சொருபம் என்னுமிரு வடிவங்களில் அருள்செய்யபவள் என்று பெளராணிக மரபு கவறும். சாக்த நெரிக்குரிய வழிபாட்டு நெரிமுறைகளை கறும் நூல்கள் “தந்திரங்கள்” எனப்படும். சக்திக்குரிய வடிவங்களை வகுத்து நிற்கும் ஆகம சிற்ப நூல்களின் நுணுக்கங்கள் ததுமப் இந்துக் கலைஞர்கள் சக்தி வடிவங்களை வடிவமைத்துத் தந்தமை எமது பண்பாடிற் கலை பெறும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

சக்தியின் வடிவங்களும் நாம ரூபங்களும் பலவாக இருந்த போதிலும் அவைபற்றிய தீருவருவ அமைப்புக்கள் அனைத்தையும் நாம் சிற்ப இலக்கண ரீதியாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. சக்தியின் முக்கிய தீருவருவங்களையே முழுமையான விபரங்களுடன் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. சக்தியின் வடிவங்களை அல்லது விக்கிரங்களை வரையறை செய்யும் பிரதம நூல்களாக எழுபத்தேழு சாக்த ஆகமங்கள் விளங்குகின்றன. ஆகம, உபாகமங்களில் சொல்லப்பட்ட இலக்கணங்களை விரித்துரைக்கும் 32 பிரதம சிற்பநூல்களும், 32 உப சிற்ப நூல்களும் ஏனைய இந்துத் தெய்வங்களுடன் சக்தியின் சிற்சில வடிவங்களை வரையறை செய்து நிற்கின்றன.

அண்ட சராசரங்களையும் தன் கடைக்கண் பார்வையால் கட்டியாளும் அன்னையின் வடிவங்களை இனி நோக்குவோம்.

சொப்பங்களையராசி

தனது அடியவர்களுக்கு நிகழவிருக்கும் நன்மை தீமை நிகழ்வுகளை முதலிலேயே அவர்களிற்கு அறிவித்து எச்சரிக்கை செய்யவன் இவனே. தீய கனவுகளின் பயங்கர நிலைமைகளிலிருந்து அவர்களை காப்பாற்றுபவனும் இவனே. இவ்வடிவம் உளாவியல், மனோ தத்துவம் ஆகியவற்றின் உருவகமே என்று கொள்வதிலும் தவறில்லை எனலாம்.

தீர்ணகரணி

இவன் ஒழுங்கற்றுக் குலைந்துள்ள கூந்துலுடன் சகலாபரணாங்களைத் தரித்த நிலையில் காணப்படுவாள். உலகியல் பற்றுள்ளவர்களை மிகவும் அலைக்கழித்து பின்னர் உண்மை நிலை என்ன என்பதை உரைப்பவன் இவன்.

பரூர்

இவன் லலிதாவின் இதுயபாகம் போன்றவன். பூரண சந்திரனைப் போன்ற மேனியுடைய இவன் மூன்றுண்களை உடையவன். பிறையனிந்த நெற்றியையுடையவன். ஓர் கரத்திலே சின் முத்திரையைக் காட்டியும் மறுகரத்தில் புத்தகம் ஏந்தியும் அமைபவன் இவன்.

சங்கா

மின்னலைப்போன்ற மேனியைக் கொண்ட சண்டி சிங்க வாகனத்தில் அமர்த்த கோலம் கொண்டவன். பயங்கரத் தோற்றமுடைய இவன் வாளும் கேடைமும் தாங்கியவன் நெருப்புப் போன்று ஒளிவீசும் இவன் மூன்று கண்களை உடையவளாக விளாங்குகிறாள்.

தூர்க்கை

வெவ்வேறு வடிவங்களைத் தாங்கியவளாக இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றாள். இவன் பராசக்தியின் படைத் தளபதியாக அமைபவன். தூர்க்கம் எனும் பொருளே பயங்கர நிலையை உணர்த்தக்கூடியது இவன் நவதுர்க்கைகளான

- வன தூர்க்கை
- ஜய தூர்க்கை
- வன்னி தூர்க்கை
- ஸ்தூல தூர்க்கை
- விஷ்ணு தூர்க்கை
- பிரம்ம தூர்க்கை
- ருத்திர தூர்க்கை
- மகா தூர்க்கை
- தூரிய தூர்க்கை

என்று தந்திரங்களில் போற்றப்படுகிறாள் இவன் நின்ற நிலையில் நான்கு கரங்களை உடையவளாக அமைகிறாள். கீர்ம மகுடம் பொருந்தியவள் கருநிறத் தீருமேனி கொண்டவன். இவளது வலது உட்கரமானது அபய முத்திரையைக் கொண்டும், வலது வெளிக்கரமானது சக்கராயத்தைக் கொண்டும் அமைகின்றன. இது உட்கரம் வரத முத்திரையாக இருக்கும் அதேவேளையில் இது தொடையை சார்ந்து இருக்கும் நிலையில் அது அமைய விளாங்குவாள். இது வெளிக்கரம் சங்கம் அல்லது சங்கை ஏந்தியிருக்கும். இவன் பீதாம்பரம் தரித்திருப்பாள்.

பக்திராமி

காளி வடிவங்களிற்குள் முதன்மையானவன். வீற்றிருக்கும் தோற்றத்தை உடையவன். 10 கரங்கள் கொண்ட இவன் வலது கரங்களிலே கண்டகோடரி, கதை, வஜ்ரம், கத்தி, சூலம் ஆகியவற்றை ஏந்திக் காட்சித்தருகிறாள்.

மகாகாளி

வீற்றிருந்த கோலமும் 12 தீருக்கரங்களும் உடையவன். வலது கரங்களில் சக்கரம், வஜ்ரம், கோடரி,

கதை, பாணம், கூலம் ஆகியவற்றையும் இடது கரங்களில் தாமரைப் பூ, கத்தி, பாசம், மணி, வில்லு, கபாலம் ஆகியவற்றையும் தாங்கியவளாக அமைகிறாள்.

கற்சன்மூலகை

பன்னிரண்டு கைகளை உடையவளாக வீற்றிருக்கும் கோலத்தினள். வலது கரங்களிலே வஜ்ஜிரம், ஈட்டி, சக்கரம், உடுக்கை, பாணம், கண்டகோடரி ஆகியவற்றையும் இடது கரங்களிலே கத்தி, வாங்கு, மணி, நாக பாசம், வில்லு, பாசம் ஆகியவற்றையும் கொண்டு விளங்குகின்றாள்.

பைரவி

பதினெட்டுக் கரங்கள் கொண்டு மிகப்பயங்கரத் தோற்றும் உடையவளாக காட்சி தருகிறாள். வீற்றிருந்த கோலமுள்ள இவள் தனது வலது கரங்களிலே சக்கரம், வளி, கத்தி, வஜ்ஜிரம், உலக்கை, கதை, கூலம் ஆகிய ஆயுதங்களையும் இடது கரங்களில் வேதாளம், பாசம், கண்டகோடரி, மணி, கத்தி, கபாலம், கேடயம் ஆகிய ஆயுதங்களையும் ஏந்தியவளாக அமைவாள்.

சாமுண்டி

எண் கரங்களுடன் வீற்றிருக்கும் கோலத்தில் அமைபவள். வலது கரங்களில் கூலம், கத்தி, ஆங்குசம், வஜ்ஜிரம், ஆகியவற்றையும் இடது கரங்களில் கபாலம், கேடயம், பாசம், மணி ஆகியவற்றையும் தாங்கிய வடிவில் காட்சியளிப்பவள் இவள்.

சர்வாயாமண்மை

எண்கரங்களுடன் வீற்றிருக்கும் கோலத்தில் அமைபவள். வலது கரங்களில் கூலம், சக்கரம், வஜ்ஜிரம், பாணம் ஆகியவற்றையும் இடது கரங்களிலே கபாலம், சங்கு, கத்தி, வில்லு ஆகியவற்றையும் நிலையினாக உள்ளவள் இவள்.

காலாந்தீரி

எண்கரங்கள் உடையவள். வலது கரங்களிலே நெண்டு, கட்வாங்கு, கத்தி, கூலம் ஆகிய ஆயுதங்களையும் இடது கரங்களில் வளி, பாசம், கேடயம், கபாலம் ஆகிய ஆயுதங்களையும் ஏந்திய நிலையினாக உள்ளவள் இவள்.

காளி

பயங்கரத் தோற்றுத்துடன் எண்கரங்கள் கொண்டவள். வலது கரங்களில் கூலம், உடுக்கை, கத்தி, சக்கரம், ஆகியவற்றையும், இடது கரங்களில் கபிலம், பாசம், கேடயம், மணி, ஆகியவற்றையும் ஆயுதங்களாக ஏந்தியநிலையில் அமைபவள் இவள்.

சரஸ்வதி

தாமரை மலரின் மீதமர்ந்த சரஸ்வதி நான்கு கரங்களையும் இரண்டு கண்களையும் உடையவள். கேச பந்தம், மெளவிடுசண்றை உடையவள். இவளது காதுகளில் மகர குண்டலங்கள் காணப்படும். உள்வலது கரமானலை ஞான முத்திரையையும் உள் இடது கரம் புத்தகத்தையும் ஏந்தியும் காட்டியும் அமைவன. வெளி வலது கரமானது ஜபமனி மாலையை ஏந்தியும் வெளி இடது கரமானது கமண்டலத்தை ஏந்தி காணப்படும் மங்களாருபழுடையவளாக விளங்குகிறாள்.

சாவித்தீரி

பிரம்மாவின் இரண்டாவது தேவியாக விளங்குபவள் சாவித்தீரி தேவி. இவள் வெண்மை அல்லது செம்மை அல்லது கருமைநிற உடல் வண்ணாங் கொண்டவள். இருகைகளையும் இரு கண்களையும் உடைய இவள் கரண்டமகுடம் தரித்து எழுந்த நிலையில் அல்லது உட்கார்ந்த நிலையில் அமைந்து காணப்படுவாள். காதில் மகர குண்டலங்கள் அலங்காரிக்கப்படுவின் வெண்டபடு அல்லது பீதா பரத்தை உத்தரீயமாக கொண்டவள். இடது கரம் ஆம்பல் மலரை எந்தியும் இவள் வடிவம் அமைகின்றது.

பூமாதேவி

பூமாதேவி இரு கரங்களையும் உடையவளாக காணப்படுவதுடன் கரண்டமகுடம் அணிந்து

இருப்பாள். இவளது ஆடை வெண்பட்டால் ஆனது. இவளுக்கு குந்தள மகுடமே ஏற்றது. இவள் விழ்ணுவின் இது புறம் இருப்பவள் இவளது கரங்களில் வலது கரமானது ஆம்பல் மலரை ஏந்தியிருக்க . இவள் கருமை நிறத்திருமேனி உடையவள்.

கௌமாரி

செந்திர தோற்றமுடையவள். நீல ஆடை தரித்திருக்கும் இவள். சர்வ ஆபரண பூஷிதையாக விளங்குகிறாள். இவளது உட் கரங்களில் இது கரமானது வரத முத்திரையையும் வலது கரமானது அபயமுத்திரையையும் கொண்டமைகிறது. வெளிக்கரங்களில் வலது கரம் சக்தியை ஏந்துவதாகவும் அமைந்து விளங்கும் இவளுக்குரிய மகுடம் கரண்ட மகுடமாகும்.

வராஹி

வராஹி முக்கண்களுடனும் நான்கு கரங்களுடன் அமைந்து பீதாம்பர ஆடையுடன் காட்சி தருகிறாள். இவளது வெளிஇடுக்கரத்தில் பாசமும் வெளி வலக்கரத்தில் அபயமும் உள் இது கரத்தில் வரமளிக்கும் வரதமும் அமைந்திருக்கும். இவள் பன்றி முகம் நீல நிறங்காண்டும் விளங்குவாள்.

உருத்திரணி

உருத்திரணி ஜா மகுடம் துரித்த நிலையில் முக்கண்களுடனும் நான்கு கரங்களுடனும் காட்சி தருகிறாள். இவள் வெண்ணிறத்தவள். உள் இது கரம் வரதமாகவும் வலது கரம் அபயமாகவும் அமையும். வெளி இது கரம் மாலையும் வெளி வலது கரம் பரசுவையும் தாங்கியமையும் தோலாடை உடுத்த இவளது காதிலே சங்கு ஒலையும் வலது காதிலே குண்டலமும் அமைந்து காணப்படும்.

பிரம்ஹாணி

பிரம்ஹாணி தேவி நான்கு தீருக்கரங்களையும், மூன்று கண்களையும் உடையவள். இவள் தூய வடிவம் கொண்டிருப்பதுடன் தூய ஆடையை உடுத்தவளாகவும் அமைபவள். இது உட்கரம் வரதமாகவும் வலது உட்கரம் அபயமாகவும் அமையும். வலது வெளிக்கரத்தில் ஜபமணிமாலையும் இது வெளிக்கரத்தில் குண்டிகையையும் தாங்கியவளாக அமைபவள்.

கைஷ்ணி

கைஷ்ணவி கீர்த்தி தரித்தவளாகவும் முக்கண்களுடனும் நான்கு கரங்களுடனும் காட்சி தருபவள். நீல நிறம் கொண்டவள். வெளி இது கரத்திலே சங்கையும் தாங்கியவள் உள் இது கரம் வரமளிக்கும் அடையாளத்துடன் உள் வலது அல்லது செந்திர ஆடையை அணிந்து இருப்பாள்.

கௌரி

இவள் இரு கரங்கள் உடையவளாகவும் இரு கண்கள் உடையவளாகவும் விளங்குகின்றாள். நின்றநிலையில் அல்லது இருந்த கோலத்திலோ காட்சி தருவாள். அவளது கீர்ப்பானது கரண்டம் அல்லது கேசபந்தம் அல்லது குந்தனமாக அமையும் வலது கரத்தில் ஆம்பல் மலரும் இது கரத்தில் வரதமும் அமையும். இவள் வெண்பட்டு ஆடையை உடுத்தவளாகவோ அல்லது பீதாம்பரத்தை தரித்தவளாகவோ விளங்குபவள்.

பாலா

சக்தியின் சிறுவடிவம் இவள் செந்தாமரையில் வீற்றிருப்பாள். செபமாலையை தரித்திருக்கும் கரங்களை உடையவளாக சித்தரிக்கப்படுவாள்.

ஸலிதா

பத்னாறு வயதுக் குமாரியின் உருவில் தோற்றமளிப்பாள், இவள் வீற்றிருக்கும் கட்டிலின் கால்களாக பிரம்மன், விழ்ணு, உருத்திரன், ஸஸ்வரன் ஆகியோர் விளங்குவர். நான்கு கரங்களைக் கொண்ட இவள் பாசம், சவுக்கு, மலர், கரும்பு ஆகியவற்றை தனது நான்கு தீருக்கரங்களில் தாங்கியவள்.

நவசஹிரி பாலா

இவள் பாலாவின் தீருவருவ அமைப்பையே கொண்டவள்.

மாந் இராஜாஜேஸ்வரி

சக்தியின் 60 வயதுத் தோற்றுத்தை காட்டும் இம் மூர்த்தமானது ஞானமே உருவான வடிவமாகும்.

அன்னூராணி

வலது கரத்திலே தங்கக் கரண்டியையும், இடது கரத்திலே வைரம் பதித்த குடத்தையும் ஏந்தியிருக்கும். தங்கவெடுரிய ஆபரணங்களை அணிந்து அழியாக்கிறார்கு அமுது அளிக்கும் அன்னையாக இவள் விளங்குகிறார்.

அஸ்ருதா

முக்கண்களையும் உடையவளாக விளங்குகின்றாள் இவளின் அணி கலன்களும் ஆடைகளும் சீவப்பு நிறமாக அமையும். நான்கு கரங்களையுடைய இவள் குதிரையின் மீது வீற்றிருப்பாள்.

இராசமாதங்கி

இவள் சக்தி, வீணை தாங்கியநிலையில் அமைவாள்.

லகுசஹாமா

நீலநிறத் தீருமேனியுடையவளாகவும், இந்தீர் நீலம் போன்று ஓளிர்பவளாகவும் விளங்குகின்றாள்.

வாக்வாதினி

வெண்டாமறையில் வீற்றிருக்கும் சக்தியைக் குறிக்கும். எழுத்தாணியும் ஏடும் ஏந்திய இரு கரங்களையுடைய இவள் பூரண சந்திரன் போன்று வடிவமுடைய முகத்தைக் கொண்டவள்.

நகுலி

வைரம் போன்று ஓளிரும் பற்களைக் கொண்டு விளங்குவாள். அப்பற்களே பகைவரின் நச்சநாக்கை கத்தரித்திடும் வலிமை உடையவை.

இலகுவாரா

சயனத் தீருக்கோலத்தை உடைய வடிவம் பெருத்த சவரான பற்களை உடைய இவள் பிரயை காலத்திலே பூமியைக் கடலிலிருந்து தூக்கி காப்பாற்றியவள்.

இலக்குமி

விஷ்ணு சக்தியான இலக்குமி நான்கு கரங்களும் மூன்று கண்களும் உடையவளாகவும், அருள் முகம் உடையவளாகவும் காணப்படுகிறாள். சுத்த பசும் பொன்றிறம் இவளிற்குரியது. இவள் குந்தள மகுடம் தரித்தவள், பீதாம்பரம் அல்லது செந்திறப்பட்டை உடுத்தியவள். அகன்ற கண்களை கொண்டதுடன் கடைக்கண் ஓரங்கள் நீண்டமைந்த வடிவம் உடையவள்.

சதாவி

உலகம் மழை நிரின்றி வாழவிடக்கூடாது என்பதற்காக நூறு கண்களால் நீர்வளத்தைப் பெருக்க காட்சியளியவள்.

சாகம்பி

தனது சுருளிலிருந்து மக்களின் அத்தியாவசிய தேவைகளான உணவுப் பொருட்களை உருவாக்குவதன். இவள் ஆறுகரங்களுடன் கூடியவள் வலது கரங்களில் அபயம், நான்யம், அம்பு ஆகியவற்றையும் இடது கரங்களில் வில், கரும்பு, வரதம் ஆகியவற்றையும் கொண்டு காட்சியளிக்கிறாள் இவள் யானைப் பீத்தில் காமதேனுவும் அமிர்தமும் கலந்த உருவமான தாயாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

கூதரியலட்சுமி

உயர்ந்த கீட்த்தை தறையில் தரித்தவள், தங்கநிறக்கலசம் அணிந்தவள். வலது கரத்தில் அபய முத்திரையும் இடது கரத்தில் வரதமுத்திரையும் ஏந்தியவள் சங்கு, சக்கரம், வில், அம்பு, கூலம், கபாலம் ஆகியவற்றை ஏந்திய இவள் எண்கரங்களுடன் காணப்படுகிறாள். எல்லோருக்கும் மனோதையித்தை வழங்குவதே இவளது தொழில்.

கஜலட்சுமி

இவளின் இருமருங்கிலும் இரு யானைகள் கலசமேந்தியவாறு காணப்படும். இவளின் மறுபெயராக இராஜலட்சுமி அமைகிறது. இவள் இராஜபோக வாழ்க்கை தருவதால் இப்பெயரைப் பெறுகிறாள்.

சுந்தரானலட்சுமி

பச்சைநிறம் உடையவள் பாற்குடமும் சங்கமும் ஏந்திய கரங்களுடன் காட்சி தருபவள்.

விஜயலட்சுமி

என் கரங்களைக் கொண்ட இவளது வாகனம் கம்சம், சுத்தீயல், கயிறு, சங்கு, சக்கரம், அபயம், வரதம் ஆகிய நிலைகளில் அவள் கைகள் அமையும். இவள் தன்னளவில் மட்டுமேன்றி ஏனைய தெய்வங்களுடனும் ஆதாரமாக நின்று கடமைகளை நிறைவேற்றுபவள். இவள் பிரம்மனுக்கு ஆதாரமாக அமையும் போது பிராம்மனி ஆகிறாள். மகேஸ்வரனிற்கு வெற்றிதரும்போது மகேஸ்வரி ஆகின்றாள். முருகனிற்கு துணையாகும் போது கெளமாரி ஆகின்றாள். விஷ்ணுவின் ஜீவசக்தியாகும் போது வைஷ்ணவி ஆகின்றாள். நரசிம்ம அவதாரத்தில் நரசிம்ஹி ஆகின்றாள்.

வித்தியாலட்சுமி

மிகவும் வெண்மையான உருவம் உடையவளும் சங்க, பத்ம, வரத- அபய ஹஸ்தங்களுடன் கூடியவளும் நூல்களை இயற்றிக் கொண்டிருப்பவளும், நாதசொருபமான பகவானின் சக்தி உருவமும் ஆனவள்.

தணட்சுமி

தங்க நிறமுடையவளும் சகலவித ஜெவரியங்களை அணிந்தவளும் பூரண குடும்பம், சக்கரம், அம்பு, வெற்றிலை, சங்கு, தாமரை, வில், கிண்டி என்பவற்றை ஏந்தியவளுமான அன்னை.

சீதை

இராமனுடைய சக்தி இவள் தேவ மாதர்க்குரிய அலங்காரங்களோடு அமைபவள் பொன்போன்ற மேனியை உடைய இவள் சுத்தமான பீதாம்பரம் அல்லது பலவர்ன ஆடையை அணிந்தவளாக காட்சிதருகிறாள்.

ரேவதி

கீருஷ்ணனின் பிரதான அண்ணனான பலராமாருக்குரிய சக்தி வடிவமாக விளங்குபவள். சக்திகளுள் ரேவதி இவளும் தேவலோக மாதர் போன்ற அலங்காரங்களுடன் விசித்தீர வரணமுள்ள பட்டாடைகளை அணிந்து காணப்படுகிறாள்.

நுக்மணி

சியாம வர்ணம் உடையவள், ஸ்ரீதேவியின் அமைப்பை உடையவள், கீருஷ்ணனின் பிரதான சக்திகளில் ஒன்றானவள்.

அண்டாள்

கண்ணனின் சக்திகளுக்குள் ஒருத்தி இவளின் வலது கரத்திலே கிளி அமர்ந்திருக்க இடது கரமானது சிம்மமுகமாக தொங்கிய நிலையில் அமையும். நின்ற கோலத்தில் அமைந்த இவளது சடாமுடியானது வலது பக்கம் சாய்ந்த நிலையில் காணப்படும்.

ஸ்ரீ லலிதா தேவி

சக்தீயின் போர்கோல அம்சங்களிலே ஒருவர் பண்டாகரனை அழிக்க செய்யப்பட்ட யாகத்திலே ஒமகுண்ட சத்துத்திலிருந்து தோற்றம் பெற்றவள் இவளை தேவர்கள் காமாட்சி, காமேஸ்வரி, லலிதா, ராஜாஜேஸ்வரி, தீரிபுரக்தீரி என்று போற்றினர். ஸ்ரீ லலிதா தனது அங்குசத்திலிருந்து “சம்பத்கரி”யையும் பாசத்திலிருந்து “அஸ்வாரூபட” யையும் தோற்றுவித்தாள். இவள் பஞ்சமி, தண்டநாத, சமயேஸ்வரி, சமயசங்கேத, வராகி, போந்திரினி, சிவை மாருத்தரனி சங்கேத, மகாசேனை, ஆஞ்ஞா சக்கிரேஸ்வரி, அரச்சினி எனும் பன்னிரு திருநாமங்களைப் பெறுகிறாள்.

சிங்காசனேசி, லலிதை, மகாகாஞ்சி, வாரங்குசை, சாபினி, தீரிபுரை, மகாத்தீரிபுரை, சுந்தரி, சுக்கிரநாகை, சம்பாரஞ்சி, சக்கிரணி, சக்திரேஸ்வரி, மகாதேவி, காமேசி, பரமேஸ்வரி, காமராஜப்பிரியை, காமகோடிகை, சக்கர வர்த்தனி, மாவித்தீயை, சிவை, சர்வாம் தாயநிவாசி, சிருங்காரநாயகை போன்ற தீருப்பெயர்களை பெற்று அடியார்களிற்கு அருள்புரியும் அன்னையானவள், தீருவிளையாடல்களையும் புரிந்து உண்மை அடியஸர்களிற்கு என்றும் துணையாக இருப்பாள்.

தொகுப்பு
இரா. மாலம்ருகன்
உயிரியல் 2007

செந்லடி சிறுச்க்தி

காட்டிலே கட்டுப்பாடுகளின்றி மிருகங்களுடன் மிருகமாக தீர்ந்த மனிதன் கால வெள்ளத்திலே சிந்தனை ஓட்டத்திலே சூழலில் இருந்து விலகிய வண்ணமாக நாகரிகம் என்ற போர்வையிலே தன்னிலை மறந்து. மீண்டும் மனித உருக்கொண்ட மிருகமாக சென்று கொண்டு இருக்கின்றான். பட்டினிச்சாவு, அனானைதக்குழந்தைகள் இவை இல்லாத ஒரு நாடு இப்புவலகில் இல்லை என்ற நிலை. இன்று பல நாடுகளில் யுத்துவிளைவாக இரத்தக்காட்டேரிகள் விருந்துண்டு வருகின்றன. இதுவோ உலகத்தின் நிலை? இது இவ்வாறிருக்க, இன்றய இளைஞர்கள், நாளைய தலைவர்கள், நாட்டின் முது கெலும்புகள் இவ்வுலகக் கலிதீர்த்து உலக சமுதாயத்தை தலைமை பொறுப்பெடுத்து வழிநடத்த வேண்டியவார்கள் இவர்களின் கதி என்னவென்று பார்த்தல் பொலிவிழுந்த முகங்கள், வலிமையற்ற தோள்கள், கிளிபிழுத்த நெஞ்சம் அதிலே வஞ்சமும் கூடவே, ஒளியிழுந்த மேனிமட்டுமெல்ல நிம்மதியை இழந்த மனங்களுடன் விரத்தியின் உச்சத்தில், வீண் சுமைகளையும் எண்ணிலா வேதனைகளையும் மனத்திலே தீணித்து கொண்டு தீணிருகின்றனார். தம் மனத்தின் வல்லாமை யாது என்பதை மறந்து விட்டனர்.

ஆயிரம் கோடி அனைக்குண்டுகள் ஒன்றாக வெழித்தாலும் சலனமற்ற, தெளிந்த, தீர்க்கமான மனத்தின் சக்திக்கு இணையாகாது. சாம்பலைப்பட்சி சுடலையிலாடும் சிவனவன் மேனியில் பாகமாய் புணர்ந்துவளாக சக்தி சித்தரிக்கபடுகிறார் சக்தி என்றால் என்ன கையிலே பலவித படைக்கலங்களைத் தாங்கிய பெண்ணா? சூரியன் கதிர்ப்பதா? மனிதனை இயக்குவதா? காற்றா? நீரா? நெருப்பா? என பல விளாக்கள் மனத்திலே சூழல்கிறது. சக்தி என்பது வரையறைக்கு அப்பாற்பட்டது. வடிவம் கடந்தது. பெயர்கள் கடந்தது. சர்வம் சக்திமயம் அப்படியெனில் நோயும் சக்தியா, பெறாமை சக்தியா, ஆணவும் சக்தியா ஆம் அவையும் சக்தியே எனினும் அவை ஒழுங்கமைக்கப்படாத, சீர்செய்யப்படாத செப்பனிப்படாத சக்தி வெள்ளத்தை தேக்கி குளமாக வைத்து அதில் இருந்து நீரைப்பெற்று ஆயிரமாயிரம் உயிர்களையும் வாழுவைக்கலாம், அதே வெள்ளம் மடை கடந்து காட்டாறாக ஒடும் பொழுது பல ஊர்களையே சிதைத்து சின்னா பின்னமாக்கிவிடும் துன்பமில்லாத நிலையே சக்தி, தூக்கமிலாக்கண் விழிப்பே சக்தி, அன்புகனிந்த கனிவே சக்தி ஆண்மை நிறைந்த நிறைவே சக்தி, இன்பமுதிர்ந்த முதிர்வேசக்தி, எண்ணத்திருக்கும் எரியே சக்தி என்ற பாரதியின் பாவரிகள் சக்தியைப் பற்றிய தெளிவை வழங்கக்கூடியன. எவ்வளவு சக்தி இருப்பினும் அவை சிதறிக்கீட்ப்பதால் பயனில்லை அவை ஒரு குறிக்கோளை நோக்கி ஒன்றாகச் செயற்படும் போதே அது வல்லமை பெறுகின்றது.

அந்தக்குறி எது? நம்முடைய இலக்கு என்ன? என்பதை தீர்மானிப்பதே இன்றைய இளைய சமுதாயத்தின் பிரதான பிரச்சினையாகவுள்ளது இது இவ்வாறிருக்க பல இளைஞர்கள் இலட்சியம் என்ற சொல்லையே மறந்து வாழ்கின்றனர். இதனாலே தான் அருணகிரிநாதர் முருகனிடம் “குறியை குறியாது குறித்தறியும் நெறியை தனிவேலை நிகழ்த்திலும்” என இலட்சியத்தை தவிர்ந்த மற்றொன்றையும் குறியாது. இலக்கையே குறிக்கும் நெறியை தரும்படி வேண்டுகின்றார். நான் யார்? என் கடமை என்ன? என் வல்லமை என்ன? என்பிறப்பின் நோக்கம் என்ன எனத்தேட வேண்டும்.

ஓவ்வொரு மனிதனும் தனக்குள் புதைந்து, சிதறிக்காணப்படும் முடிவில்லாத சக்தியின் வலிமையை உணரவேண்டும். ஓவ்வொரு தனிமனிதனும் ஓவ்வொரு சிவசக்தி அம்சம்.

மனதில் உறுதி வேண்டும்
 வாக்கினிலே ஒளிமை வேண்டும்
 நினைவுநல்லது வேண்டும்
 கனவு மெய்யா வேண்டும்
 உலகம் உய்தியெற வேண்டும்

ச. விக்னேஷ்
 கணிதப்பிரிவு
 உயர்தரம் 2008

சிறந்தி கூவசுங்

நல்ல நட்பு, இது உலகத்தில் பிறந்த எல்லோரிற்கும் கிடைக்கிறதா என்றால் விடை, இல்லை என்றே வரும். நல்ல நண்பர்கள் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். ஒரு மனிதனிற்கு தாய், தந்தை உடன் பிறந்தோர் என பல சொந்தங்கள் உறவுகள் இருந்தாலும் அவர்களில் எவ்வரையும் தேர்வு செய்யும் உரிமை மனிதர்களிற்கு வழங்கப்படவில்லை, ஆனால் ஒவ்வொரு மனிதனுது வாழ்க்கையிலும் பெரும் பங்கு வகிப்பவர்கள் நண்பர்களே அவர்களை மட்டுமே ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தெரிவு செய்கின்றான். நட்பை அனுபவிக்க வேண்டும் என்றால் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

துன்பம் வருதலும் ஒரு நோக்கில் நன்றே ஏனெனில் நல்ல நண்பர்களை அறிய அவர்களின் நட்பின் தன்மையை ஆராய சிறந்த சந்தர்ப்பம் ஆகும். நட்பிற்கு சிறந்த நிலை எது எனில் எப்போதும் பிரியாதிருத்தல், எனவே நட்புக்கொள்ளும் போது ஆராய்ந்து தோழமை பூணவேண்டும் அவ்வாறு செய்யத்தவறின் அதை ஒழிய கேடு வேறில்லை. “சேர் இடம் அறிந்து சேர்” என தமிழ் மூதாட்டி ஒளவையும் விளம்பியுள்ளார். ‘நட்பு’ என்பது உயர்வான உண்ணதமான ஒரு சொத்து. நட்பு செய்வதற்கு பல்லாண்டு பழக்கமும் தொடர்பும் தேவையில்லை அறிமுகமான எல்லோரும் நண்பர்களாவதுமில்லை செயலும் சிறந்தனையும் ஒத்திருப்பதே நல்ல நட்பு உருவாக சிறந்த அத்திவாரமாகும். பாண்டவர் கைஞ்யத்தினால் மீண்டும் மீண்டும் முறியிழக்கப்பட்டு பல தளபதிகளையும் சேனாதி பதிகளையும் இழந்து கெளரவ சேலனைகளிற்கு தலைமை பொறுப்பேற்க யார் உளர் எனக் கலங்கி நீண்ற போது கெளரவர் செய்வது அந்தி, அவர்கள் தோற்பது உறுதி என்றாற்றும் துரியோதனனின் நட்பின் வலிமைக்கு கட்டுப்பட்டு சேனாதி பதியாக களம் புகுக்கின்றான் காணன், களத்திலே காண்மைத்திற்கு சவால் விடுத்த அவன் வில்லில் இருந்து புறப்பட்ட பாணங்கள் பாண்டவர் சேலனக்கு எமனாக வாய்த்தவை. கள்ளைன் குது தோற்களில்லை. விஜயன்பாணம் நெஞ்சிலே தாங்கி விண்ணுலகம் சென்றான். நட்பிற்கு இலக்கணம் வகுத்தான்.

“பண்டு முளைப்பது அரிசியே ஆணாலும்
விண்ணுமிபோனால் முளையாதாம் - கொண்டபேர்
ஆழற்றல் உடையாக்கும் ஆகா அளவின்றி
ஏற்ற கருமம் செயல்”

என்கிறது மூதுரை. எவ்வளவு பெரிய ஆழற்றல் படைத்தோவரானினும் தக்க துணையின்றி எத்தகைய செயலையும் செய்யமுடியாது என்பதே பொருளாகும். சோழமன்னனின் அவையில் இருந்து அவனின் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் தேள்காடுத்து நின்ற பிசிராந்தயார், அவனின் மரணப்பிரிவாற்றாது வடக்கிலிருந்து உயிர் துறக்கின்றார். புராண இதீகாசங்களையும் வரலாறுகளையும் புரட்டிப்பார்த்தால் அதிலே நாயகர்களாக, பாட்டுடைத் தலைவர்களாக போற்றப்படுவர்களிற்கு சிறந்த நட்பு காணப்பட்டதை உணரலாம்.

நல்ல நட்பிற்கும் நல்ல நண்பனிற்கும் இலக்கணம் இன்பத்தின் போது சோந்திருந்து மகிழ்ந்திருத்தல் மட்டுமல்ல துன்பம் நெருங்கி வந்த போது துயர்த்துடைக்கும் கரங்களாகவும், நண்பன் நெறிதவறி செல்லும் போது அவனை கிழத்துறைத்துநெறிப்பிற்றாது வழிநடத்தலுமேயாகும்.

தீயோர் நட்பிலும் பகை நல்லது, வியாதியிலும் மரணம் நல்லது, இகழ்தலினுங் கொல்லுதல் நல்லது, வீணாகப் புகழ்தலினும் வைதல் நல்லது. தீயோர் நட்பு கரும்பை அடியில் இருந்து மெல்லுதல் போலாகும் போக போக சுகவ குன்றிவிடும் ஒருவன் தனக்கு நிறைய நண்பர்கள் இருக்கின்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் எந்தப் பெருமையும் இல்லை இருக்கிற நண்பர்கள் நல்ல நண்பர்களாக இருக்கின்றார்களா என்பதிலேதான் நட்பின் பலமே இருக்கிறது. நல்ல நட்பு களத்திலே உள்ள வீரனிற்கு குறித்வறாக கவரான அம்பொன்று இருப்பது போல் சீரியினிடமாகும்.

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கள்களைவதாம் நட்பு”

ஸ்ரீ. சிரகாஷ்
உயிரியல் பிரிவு
உயர்தரம் 2008

சில செளபாக்கியும் தந்திடும் நவராத்திரி விழுது

கொடியே! இளவஞ்சிக்கொம்பே! எனக்கு வம்பே! பழுத்த
பட்டியே! மறையின் பரிமலே! பனிமால் இமயப்

பிடியே! பிரமன் முதலாய தேவரைப் பெற்ற அம்மே!

அடியேன் இறந்து இங்கு இனிப்பிறவாஸல் வந்து ஆண்டு கொள்ளோ.

என்றந்த அபிராமிப்பட்டர் பாத்த தன் மூக்குத்தியை ஏற்றினு அமாவாசகயைப் பொள்ளையி ஆக்கிய உலக நாயகியாம் அபிராமி என்கிற பார்வதியை சிறப்புசெய்யும் விரதமே புரட்டாதி மாத பூர்வபட்ச பிரதமை முதல் தசமி வரை கொண்டாப்பட்டும் விரதமாகும் நவராத்திரி விரதமேயாகும்.

பொன்னின் குடத்திற்கு பொட்டிடற் போல சிறப்பின் வடிவமான உலக அன்னைக்கு சிறப்பு செய்யும் நோன்பே நவராத்திரி. நவராத்திரி என்றால் ஒன்பது இரவுகள். பத்தாவது தீனத்தைச் சேர்த்து தசரா என்று கூறப்படுகின்றது. ஒன்பது நாட்களிலும் சக்தி வழிபாடு செய்து பத்தாவது நாளாகிய விஜயதசமி அன்று வன்னி வாழை வெட்டுதல் நடைபெறும். ஒன்பது தீனங்களிலும் பண்பாரசுரரை அழிக்க முடியாமல் பத்தாம் நாளில் சிவபிரானுடைய அருள் பெற்று அன்னை பண்பாரசுரரை வதும் செய்தாள் என்பது வரலாறு. அதனை நினைவுட்டவே வாழை வெட்டுதல் நடைபெறுகின்றது. விஜயதசமி என்றால் வெற்றியைத்தரும் பத்தாம் நாள் என்று பொருள் இராமபிரானும் ஒன்பது தீனங்கள் சக்தி பூசை செய்து பத்தாம் நாளில் இராவணன் மீது நவராத்திரி தீனங்களில் முதல் மூன்று தீனங்களில் தூர்க்கையை வழிபட்டு படையெடுத்து வெற்றி பெற்றார் என்பார்.

நவராத்திரி நாட்களில் முதல் மூன்று தீனங்களில் தூர்க்கையைப் பூசிக்கிறார்கள். கடைசி மூன்று தீனங்களில் சரஸ்வதியைப் பூசிக்கின்றனர். நடுவில் உள்ள மூன்று தீனங்களில் லட்சமியைப் பூசித்தல் மரபு. மகாகாளியை உபாசிப்பவர்கள் உலகத்தை வசப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல் பெற்றவர்கள் என்றும், மகாலட்சுமியை வழிபடுவோர் தலைமைப் புதுவி பெறுவார்கள் என்றும், சரஸ்வதியை வழிபடுவோர் பலவகை அறிவுச்செல்வங்களையும் பெறுவார்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

“இச்சா மாத்ரம் ப்ரபோ, ச்ருஷ்டி” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. பரப்பிரம்மம் ஆகிய சக்தியின் இச்சையாலேயே இருபிரபஞ்சம் தோன்றலாயிற்று அவள் இச்சையாலேயே அது இயங்கி வருகிறது. இச்சையாலேயே பிரளை காலத்தில் மாணுப் பிரபஞ்சமாக மாறி அவளோடு அவள் கலந்து விடுகிறது. இதுவே வேதம் கூறும் தத்துவம். ஹீ ஆக்திசங்காரின் அத்வைத் சித்தாந்தம் இக்கருத்தையே ஸ்தாபிக்கிறது.

ஹீதார்க்கை

இதுவரை ஸாத்வீகம் எனும் சாந்தமும் அலைத்தியினதும் உருவமாய் வர்ணிக்கப்பட்டிருந்த உலக அன்னை மானிட இனத்தின் அஹங்காரத்தை வேற்றுக்கவும் அஸூரத்தன்மையை ஒடுக்கவும் ரெள்ளர் ஸ்வரூபினியாகத் தீகழின்றாள். சகல துக்க, பயங்கரைக் களைபவளான இவள் பொதுவாக ஒன்பது வடிவங்கள் பெறுகிறாள்.

1. பர்வத ராஜபுத்ரி	2. ப்ரம்ஹஶாரிணீ	3. கவௌமாண்டா
4. சுந்தரகாந்தா	5. ஸ்தந்த மாதா	6. காத்யாயனீ
7. காலராத்ரி	8. எதித்திப்ரதா	9. மஹாகெள்ளி

இவ் ஒன்பது வடிவங்களுடன் கவிகாலத்தில் ஏற்படும் பயங்கள், முன்ஜென்மம் இந்த ஜென்மத்தில் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்த பாவம் என்பன நொடிப் பொழுதிர் பொடியாக்கி பூர்வ புண்ணிய ஸ்தானத்தை வலுப்படுத்தி நன்மை தருகிறாள். அத்துடன் மஹிஷாஸுரமர்த்தினியாக காமம், க்ரோதும், லோபம், மதம், மாதசர்யம் ஆகிய தீயவற்றை பொக்கி மாந்தரைக் காக்கின்றாள். தன்னைச் சரணடைந்தவர்களையும் பலஹீனர்களையும் காப்பாற்றுவாள். தேஜாமயமானவள், தேஜளிற்கு நிலைக்களமான தேவதை தூர்க்கை பற்றிய மந்திரப்படல் வருமாறு

மாதர்மே மதுகைக்டபக்னி
மஹில்ஸ்ப்ராணாப ஹாரோத்யமே
ஹேலா நிர்மித தூந்மர லோசனவதே
ஹே! சண்டமுண்டார்த்தினி
நி: சேவீ க்ருத ரக்தபீஜ தனுஜே
நிதயே நிக்மபாபஹே
சம்பத்வமலினி ஸம்ஹாராக தூரிதம்
தூர்க்கே நமஸ்தேம்பிகே!

தூர்க்கையை தூர்க்கன் எனும் அசுரனைக் கொல்ல

இறைவன் தம்மிடம் தோற்றுவித்தாக வரலாறு கூறும். இவளைச் சிவஞானசித்தியார் “எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்தீரம் அவனும் நிற்பாள்” எனச் சிறப்பிக்கிறது. மேலும் திருமூலர் தம் தூர்க்கையை வழிபட்டு பெற்ற பேற்றின் தன்மையை “நேரிழையாவள் நிரதீசயானந்தப் பெருடையாளன் பிறப்பறுத் தாண்டவன் சீருடைய சிவனாடுதண்டுறை சீருடையாள் பதஞ் சேங்ந்திருந்தேனே” என்றுரைக்கிறார்.

சிவசக்தியை சௌந்தர்யலஹரியின் முதல் ஸ்தோத்திரத்தின் முதற் சொல்லாக அமைத்துப்பாட ஆக்ஷிச் சிவசக்தியே தூர்க்கை எனக்கண்ட சப்த ரிஷிகள் தூர்க்கையை வழிபட்டு சர்வவல்லமை பெற்றனர்.

நவராத்திரிக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை அமாவாசை அன்றே சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அன்று உணவு கொண்டு, பிரதமையில் வண்பட்டு விரித்த சிங்காசனத்திலே தூர்க்கையை எழுந்தருளச் செய்து அலஸ்கரிப்பார்கள் நவராத்திரி பூசையை ஆடுடல்பாடல்களோடும் பக்தி சிருத்தையோடு செய்ய வேண்டும். கண்ணிகா பூசை என்பது நவராத்திரி பூசையின் ஒரு பகுதி இரண்டுவயது முதல் பத்து வயதுக்கு உட்பட்ட கண்ணிகைகளில் ஆரோக்கியமும், அழகும் உள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பூசிக்க வேண்டும். குமாரி, கல்யாணி, ரோகிணி, காளிகா, சண்மிகா, சாம்பாவி, தூர்க்கை, சுபத்திரை என்ற பெயர்களால் கண்ணிகைகள் பூசிக்கப்படுகிறார்கள். முதல் நாள் ஒரு கண்ணிகைகளைப் பூசிக்க வேண்டும் என்றும், இவ்வாறு நாளொன்றுக்கு ஒவ்வொரு கண்ணிகையாக உயர்த்திக் கொண்டே போவது நலம் என்று கூறப்படுகின்றது.

தூர்க்கையை வழிபடுதல் மூலமாக நிர்க்குணமும், ஸத்துவகுணமும், கருமமும், பக்தியும், யோகமும், ஞானமும் எல்லாவித சீத்திகளையும் பெற்றுமுடியும். காளிதாசன், முககவி, வித்தீயாரண்யர், தீருமூலர், ஆக்ஷி சங்கரர் எனும் ஆண்றோர் தேவியின் அருள் பெற்றோரே. யுகங்கள் தோறும் வளர்ந்து வந்த பாவங்கள் தூர்க்கை வழிபாடு, ஆராதனை என்பவற்றால் அம்பாளின் கருணையால் நொடிப்பொழுதில் அழிந்து போய்விடும். எனவேதான் சப்தரிஷிகளும் சர்வவல்லமை கொண்ட பாசக்தியைத் தூர்க்கை என வழிபட்டனர். அதனைத் தேவிமாகாத்மியமானது.

“தூர்க்கை ஸ்மிருதா ஹாஸ் - பீதி
மசேஷி ஜந்தோ
ஸ்வஸ்தைவு ஸம்ருதா மதி மதீவ
சபாயம் ததாளீ
தாரித்திய துக்க பயஹாரினி
காத்வத்தன்யா
ஸர்வே உபகார கரணாண ஸதார்தீர்
சித்தா.....”

நவராத்திரியின் முதல் நாயகியாகிய தூர்க்கையின் ஒன்பது வடிவங்களையும் குறிப்பிடுது முக்கியம். அந்த ஒன்பது வடிவங்களும் வருமாறு ஸ்ரீ சாமுண்டி, ஸ்ரீ அக்கினி தூர்க்கா, ஸ்ரீ வன தூர்க்கா, ஸ்ரீ விஷ்ணு தூர்க்கா, ஸ்ரீ ஸ்கந்த தூர்க்கா, ஸ்ரீ ஜய தூர்க்கா, ஸ்ரீ நவ தூர்க்கா, ஸ்ரீ கவும்மாண்டதூர்க்கா, ஸ்ரீ ஷோடசபுஜ தூர்க்கா, ஸ்ரீ சண்மிகா தேவி.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மி

லட்சமி என்றால் கருணையோடு பார்ப்பவள் என்று பொருள். சுத்த தத்துவ வடிவினளாக இருக்கும் இவள் செல்வத்திற்கு அதிபதியாகக் கருதப்படுகின்றாள். இவளே சர்வ ஜஸ்வரியங்களுக்கும் அதிதேவதை. காத்தல் தொழிலைச் செய்கின்ற விஷஞ்சுவின் சக்தியாவாள். இடது கையில் வில்வம் பழுமும், வலக்கையில் தாமரையும் கொண்டு தங்க நிறத்துடன் இரண்டு யானைகள் பொற்கலசங்களில் கங்கா ஜலம் கொண்டு இருப்பும் துதிக்கையால் அபிஷேகம் செய்ய இருப்பவள்.

தீரு என்றால் அழகு, செல்வம் என்று பொருள். வடமொழியில் தீரு என்பதை ஸ்ரீ என்று குறிப்பிடுவர். ஸ்ரீ லக்ஷ்மி என்பதற்கு ஸ்ரீ ரிக் வேதம் மாங்களம், இனிய குணங்கள் எனும் விளக்கம் தருகிறது. பிரஜாபதியின் தவத்தினின்று எழில் மிக்க அரும்பையாக ஸ்ரீ தோன்றினாள் என தசபதப் பிராமணம் கூறுகின்றது. லட்சமியும் எட்டு வடிவுடன் அடிட லட்சமியாகத் தீக்க்கிறாள். அவர்களின் பெயர்கள் முறையே ஸ்ரீ ஆக்ஷி லட்சமி, விஜய லட்சமி, ஸ்ரீ வீர லட்சமி, ஸ்ரீ ஜஸ்வரிய லட்சமி. இவள் தனது யோகத்தால் பல உரு அடைந்து சொர்க்கத்தில் சொர்க்க லட்சமியாகவும் அரசர்களிடத்து ராஜலட்சமியாகவும், இல்லங்களில் கீருக லட்சமியாகவும், பசுக்களில்

சுரபி லட்சுமியாகவும், எல்லா பிராணிகளிடத்தலும் சோபலட்சுமியாகவும், புண்ணியவான்களிடம் பிரீதிலட்சுமியாகவும், சத்தீரியர்களிடம் கீர்த்திலட்சுமியாகவும், வைசியர்களிடம் வர்த்தக லட்சுமியாகவும், பாதவிகளிடம் கல லட்சுமியாகவும், வேதாந்திகளிடம் கஜா லட்சுமியாகவும், பாதாளத்தில் நாக லட்சுமியாகவும், யக்ஞதேவியாகிய தவினனயையாகவும், சரீர சமுத்தீர கன்னிகையாகவும், குரியனிடத்தில் காந்தியாகவும், சந்திரனிடம் சந்திரிகையாகவும், மற்ற மங்களப் பொருட்களிலெல்லாம் மங்களஞ்சியாகவும் இருப்பாள்.

ஒரு கற்பத்தில் கண்ணுவ முனிவ சாபத்தால் மானின் வடிவடைந்து வனத்தில் அலைந்து கணவனைத் தேடுகையில், அவ்வனத்திலே தவம் புரிந்த திருமாலைக்கண்டு மனங்களிடத்துக் கருவற்று ஒரு பெண்ணைப் பெற்று, பின் வேடரைக் கண்டு மறைந்தனளாம். இதுதிருவோத்தூர் புராணம் கூறும் வரலாறு.

ஹீ சரஸ்வதி

இவள் பிரமனால் உருவாக்கப்பட்டுப் பின் இவனாலேயே மணக்கப்பட்டவள். கல்வியின் அதிதேவதை இவள் வெள்ளை நிறமானவள். வெள்ளைநிற வஸ்திரம், கைகளில் ஜபமாலை, புதுகம், வீணை, எழுத்தாணி தரித்து எழுந்தருளியிருப்பவள். இவளுக்குப் பிரமம் வித்தை முகமாகவும், நான்கு வேதமும் கரங்களாகவும், எண்ணும் எழுத்தும் இதீகாசங்களும் பாதங்களாகவும், ஓம்காரம் யாழாகவும் தீகழ்கின்றன.

தன்னைத் திருஷ்டித் திரமனே தன்னைக் கடவுருவது கண்டு மான வடிவோடு அஞ்சியோடப் பிரமனும் ஆண்மானுருக்கொண்டு துரத்தியதாகவும் பின் சிவன் கருணையால் பிரமனையே கணவனாய்ப் பெற்றதாகவும் புராணங்கள் கூறுகின்றன. பிரமன் தன்னை நீங்கி யாகம் செய்ததால் சரஸ்வதி எனும் பெயரிலான நகியகிப் பிரமனின் யாகத்தை அழிக்க வந்தாள். தன் நாயகனான பிரமனோடு கங்கையில் குளிக்கச் சென்றபோது ஒர் கந்தர்வன் பாடல் கேட்டுச் சரஸ்வதி தாமதிக்க, இவளை விட்டுச் சென்ற பிரமன் மற்றைய தேவியோடு குளித்தது கண்டு இவள் கோபிக்க, உன் குற்றமுனராது கோபித்ததால் அடசரவடிவமாகிய நீ பூவுகத்தில் நாற்பத்தெடுப் புலவருருவாகத் தோன்றிச் சிவனைப்பணிந்து அவன் தரும் சங்கப்பலைகயில் இருந்து வருக எனச் சபிக்க அச்சாபமேற்று நடந்தவள்.

மகாசரஸ்வதியின் சரிதம் மார்க்கண்டேய புராணத்தைச் சேர்ந்த தேவி மாகாதுமியத்தில் கூறப்படுகிறது. சும்ப நிசம்பர்களால் வருத்தமுற்ற தேவர்கள் வேசன்டப் பார்வதியின் கோசத்தினின்றும் வெளிவந்த காரணத்தினால் கௌக்கை என்று அழைக்கப்படுகின்றாள். மணி, சூலம், ஏறு, சங்கு, உலக்கை, சக்கரம், வில், அம்ப இவற்றைக் கரங்களில் தூரிப்பவள் “கலீ” பீஜகுபினி. மேகத்தினின்று வெளிவரும் சந்திரனைப் போன்ற ஒளியினின் தன் இசையால் சும்ப நிசம்பர்களைக் கவர்ந்து தன்னை அடைவதற்காகப் போரிடச் செய்தாள். தன் ஓங்கார சத்தத்தினால் தூம்பரலோசனை பஸ்மமாக்கினாள்.

முதல் மூன்று நாட்களிலும் வீரத்தையும் தைரியத்தையும் வேண்டித் தூர்க்கையை பாரசக்தியை வழிபட வேண்டும். அடுத்த மூன்று நாட்களும் செல்வத்தை வேண்டி மஹாலட்சுமியை வழிபட வேண்டும். இறுதி மூன்று நாட்களும் கல்வி, அறிவு சகல கலை ஞானங்கள் என்பவற்றை வேண்டிச் சரஸ்வதி தேவியை வழிபட வேண்டும். ஒன்பது நாள் என்கிற கணக்கில் சில சமயம் குறைவுபடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் எவ்வளவுத் தேவியர்க்கு எத்தனை நாட்கள் என்ற பிரச்சினை எழுவதுண்டு. அதற்கு வேறொரு விதியும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சரஸ்வதியை மூல நடசத்திரத்தில் ஆவாஹணம் செய்து வழிபடத் தொடங்கித் திருவோண நடசத்திரத்தில் உத்வாசனம் செய்ய வேண்டும். அதுனை மனத்திலிருத்திச் சரஸ்வதிக்குரிய நாட்களைத் தெரிவு செய்த பின் ஏனைய நாட்களை உசிதப்படித் தூர்க்கா, லட்சுமிக்கு பிரித்துக் கொள்ளலாம்.

கோயில்களில் ஒரு புறத்தில் சந்திரகும்பம் தனியாக ஸ்தாபித்து சுற்றிலும் அங்குராப்பணம் செய்து (நவதானியம்) இட்டு முளைப்பாலிகை வைத்தல்) மண்டப நடுவில் நவராத்திரி விசேஷ கும்பத்தை நவராத்திரி முதல் நாட் காலையில், அதாவது பிரதமைத் தீதியில் முறைப்படி பூர்வாங்கக் கீரியைகளுடன் ஸ்தாபித்து ஆவாகனாதி உபசார பூசைகளும் அக்னி காரியம், பலிதானம் இவற்றுடன் சீறப்பான வழிபாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. ஒன்பதாம் நாள் இரவு விசேஷ பூஜை அக்னி காரியம் பலிதானம் என்பன நடைபெற்று மகிழ்வாக்காவதும் நடாத்தி பத்தாம்நாள் காலை கும்பதை உத்வாசனம் செய்வர். (குடும்பம் சரித்தல்) பின் கும்பநீரை ஆலய அம்மனுக்கு அபிஷேகம் செய்வர். நவராத்திரியில் அம்மனைப் பின்வருமாறு அலங்கரிப்பர்.

1ம் நாள்	அபயம், வரதம், புஸ்தகம், அட்சரமாலையுடன் மகேஸ்வரியாகவும்
2ம் நாள்	கரும்பு, வில், மலரம்பு, பாசாங்குசத்துடன் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியாகவும்
3ம் நாள்	குலத்துடன் ஏருமை வாகனத்தில் வராசீ தேவியாயும்
4ம் நாள்	தேவர் துதி கேட்கும் ஜயதூர்க்கையாயும் (மகாலக்ஷ்மி)
5ம் நாள்	வைஷ்ணவியாக அமர்ந்தபடி சும்பவின் தூதுவென் சொல்வதை கேப்பதாயும்
6ம் நாள்	தூம்பலோசனை அழிக்க சர்ப்ப ஆஸனத்தில் சண்டிகா தேவியாகவும்
7ம் நாள்	சண்டமுண்டர்களினை அழிக்க சந்தோஷத்துடன் பிராஹ்மியாக பொற்பீடும் அமர்ந்து வீணை வாசித்துக் கொண்டிருப்பதாயும்.
8ம் நாள்	கரும்பு வில்லுடன் கருணை முகத்துடன் நாரளிம் ஹியாயும்
9ம் நாள்	கையில் வில், பாணம், அங்குசம், குலத்துடன் சாமுண்டியாக தேவியை அலங்கரிப்பார்

காஷ்மீரில் வைஷ்ணவியாயும் ராஜபுவனத்தில் பவானியாயும், குஜராத்தில் கல்யாணியாயும், மிதிலையில் உமையாயும், மற்றும் காமாட்சி விசாலாட்சி என வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கும் அன்னையை நாட விரதமிருந்தால் வாழ்வு வளமாகும். மகிழ்ச்சி கூடி வரும்.

“ ஜங்கணை பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை சேர்த்தானை, முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கல்லையே!”

உ. சஜீவ்
தரம் 11

வேதிஞ்

வேதங்களின் அறிமுகம் பிரிப்பு

வேதம் என்ற செல்லுக்கு அறிவைத் தரும் நூல் என்பது பொருளாகும். “விதஞானே” என்ற வேர்ச் சொல்லிருந்தே எழுந்தது வேதம் என்ற சொல்லாகும். நாம் செய்கின்ற நற்செய்கைகளின் பயனாக நம்மிடம் ஒரு சக்தி உருவாகின்றது. அதற்கே தாமம், புண்ணியம் என்று பெயர். பொறிகளுக்குப் புலனாகாததால் இதை அதிர்ஷ்டம் என்றும் சொல்வார்கள். நமது சுகத்திற்குக் காரணம் இதுவே.

தாமத்தையும் அதற்கு காரணமான வேள்விகள் போன்றவற்றையும் அறிவிப்பதால் வேதத்தின் முற்பகுதி கரும் காண்டம் எனப்படும். கருமங்களின் பலன் அவரவர்க்கு சீட்டுவேதங்குக் காரணமாயுள்ளவர் கடவுள் அவர் புலன்களுக்கு அப்பாறப்படவர். புகை வருவதை வைத்து நெருப்பிருப்பதை அனுமானிப்பது போல காரியமான இவ்வுலகை வைத்து காரணமாக கடவுளை காணமுடியுமெனினும் சரியான நிர்ணயத்தின் தேவை கருதி இன்றும் வேதத்தையே கடவுள் பற்றிய பிரமாணமாகக் கொண்டுள்ளனர். இதன் அடிப்படையாகவும் கடவுளைப் பற்றி ஜயமறப் போதிக்கும் வேதத்தின் பிற்பகுதி ஞான காண்டம் எனப்படும்.

வேதம் எண்ணிலடங்கா மந்திரங்களில், ஒன்றாகவே ஆரம்ப காலத்தில் காணப்பட்டது. இவற்றைக் கற்பதற்கு மனிதனுக்கு ஆயுரும், நினைவாற்றலும் போதாமலிருந்து. இதனைக் கருத்திற் கொண்டே துவாபரயுக்தில் பராசர மனிவரின் புதலவரான கிருஷ்ணத்தைபாயனர் மனிதனின் ஆயுள், நினைவாற்றல் எனபவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு வேதத்தை நான்காகப் பிரித்து ஒவ்வான்றையும் பல சாகைகளாக (கீஸைகள்) பிரித்து, வேதம் கற்பதை இலகுவாக்கினார். இதனாலேயே இவருக்கு வேதவியாசர் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. “வியாஸர்” என்றால் பிரிப்பவர்/ விளக்குபவர் என்று பொருள்பட வேதங்களைப் பிரித்தவர் அதாவது வகுத்தவர் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது.

வியாஸர் வேதத்தை, ருக், யஜீர், ஸாம, அதர்வ என்று நான்காகப் பிரித்து அவற்றை தமது சிவ்யர்களான மைலர், வைசம்பான்யார், ஜஜமினி, ஸீமாந்து என்போர் மூலம் பிரசாரம் செய்வித்தார். ருக் (இருக்கு) வேதம் எனப்பது சந்தத்துடன் கூடியது. அதாவது செய்யுள் வழிவானது. இதனாலேயே ருக் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. வேள்விகளில் தேவதைகளை, கடவுள்களை அழைக்கவும் போற்றி துதிக்கவும் இது பயன்படுகிறது. இது 21 சாகைகளை உடையது.

“யசர்” என்றால் உரைநடை என்று பெயர். உரைநடை வடிவில் அமைந்த இதில் செய்யுள்களும் காணப்படுகின்றன. வேள்விகளில் தேவதைகளுக்கு அவியை அளிப்பவரான “அதவர்ய்” இவ்வேதத்தைக் கற்றவராகக் காணப்படுவார். அதில் 101 சாகைகள் காணப்படுகின்றன.

“ஸாம” என்றால் இசை இது ஏழு ஸ்வரங்களுடன் கானம் செய்யப்படும் இதுவும் செய்யுள்வடிவிலமைந்த வேதமாகும். “அதர்வ்” வேதம் என்பது வேள்விகள் தேவதைகளை போற்றிப்பாடு உபயோகப்படும் வேதம் ஆகும். இது நன்மையளிக்கவும் கெடுதலை நீக்கவும், விரோதிகளை ஒழிக்கவும் வல்லது. இதில் ஒன்பது சாகைகள் காணப்படுகின்றன.

வேதங்களின் தோற்றும்

ஊழிக் காலத்தில் பரம்பொருளான சிவன், உலக இலயத்தை அடையும் போது வேதமும் சூட்சமசபமாகி மறைகிறது. மறுபடி சிருஷ்டி துவங்கும் போது சிவபெருமான் பிரம்மனைப் படைக்கிறார். மறைந்த வேதங்களின் ஓலிகளை தன் மனத்தில் நிறுத்தி, தன் வாய்மூலம் வேதம் வெளிவர வழிவகுக்கின்றார். பிரம்மன் வேதத்தின் பிரம்மாவிடியிருந்து வெளியேறும் வேத ஓலிகளை கண்டறிந்து அவற்றில் கருத்து, மொழி என்பவற்றை உணர்த்தி வெளியிடுவார்.

உலகம் திரும்புத் திரும்ப உண்டாகி மறைகிறது, வேதமும் அவ்வாறே உண்டாகி மறைகிறது. வேதத்தில் உலகியல் பற்றி சொல்லியுள்ளதால் உலகம் உண்டான பிரகே வேதம் உண்டாயிற்று என்பதில்லை இவையிரண்டுமே அநாதியானவை. யாராலும் செய்யப்படாததால் (கடவுளையன்றி) இதற்குச் செய்யாமொழி என்றும், மறைவான பொருள் உடையதால் மறை என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு இது எல்லையற்று விரிந்து காணப்படுவதால் “பிரம்ம” என்ற பெயரும் காணப்படுகிறது. இதன் காரணமாவே வேதத்தை ஒதுபவன் பிராமணன் என்றும் வேதத்தைக் கற்பவன் பிரம்மசாரி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

வேதங்கள் எம் முடைய சமயத்தின் தொண்மையையும் அதன் பெருமைகளையும் பிரதிபலிப்பவையாகக் காணப்படுகின்றன. தவிர ஒருவனின் பாண்டியத்தையும் உலக மாயைகளின் கட்டுக்களையும் இவை நிறைவு செய்கின்றன. பொருளாறிந்து ஒதுப்பட வேண்டிய இந்த வேதங்களின் சந்தத்தையும், இது போற்றும் தேவதையும் அறிந்தே சொல்லவேண்டும். இந்த வேதங்களின் பாரம்பரியத்தை உணர்ந்து அவற்றை கற்று, பொருள் கொண்டு அதன்படி ஒழுகுதல் இந்துக்களாகிய எம் கமையாகும்.

க. விவூகன்
உயிரியல் பிரிவு
உய்துரம் 2008

பேரர்க்கால தீவி வழிபாடு

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திலே வாளோடுமுன் தோன்றியது நம்குடி, அறத்தை அறுத்து மறந்தைக்காக்கவும் தம் தோள்வலியை நிரூபிக்கவும் தம் எதிரிகளை வீழ்த்தி வெற்றி கொள்ளவும் நம் முதாதையர் போர்களில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் அதை ஒரு கலையாக மதித்துப் போற்றிப் பயின்றனர். அக்காலப்போர் முறைகளிலே ஒரு தர்மம், நீதி முறைமை காணப்பட்டது. நிராயுத பாணியையும் களத்திலே கிருந்து புறமுதுகிட்டு ஒடுபவனையும், சரணாடந்தவனையும், பெண்களையும் தாக்குவதில்லை எனவும், சூரிய அஸ்தமனத்திற்குப்பின் யுத்தம் புரிவதில்லை எனவும் பல நீதி முறைமைகளை வைத்திருந்தனர் களத்திலே வீரமரணம் அடைவோரிற்கு மோட்சம் கீட்டும் எனவும் உறுதியாக நம்பினர், இத்தகைய போர்க்கலைக்கு அதி தேவதையாக சக்தீயை, தூர்க்கை, காளி, சாமுண்டி, இராஜஇராஜேஸ்வரி போன்ற வடிவங்களில் போற்றினர்.

மகாபாரத்திலே குருட்வேதத்திர யத்தத்திற்கு முன் கண்ணபிரான் அர்ச்சனைனை தூர்க்கா தேவியை வெற்றி அருள வேண்டி வணங்கச் சொல்வதாக காணகிறோம். முடியுடை மூவேந்தாக்களான சேர சோழ பாண்டியர்கள் முறையே சக்குளத்துக்காவு பகவதி அம்மனையும், பட்டங்ஸ்வரம் தூர்க்கையையும், கன்யாகுமரி அம்பிகையையும் தம் போர்த் தெய்வங்களாக வணங்கினர். இரண்களம் புகமுன் தம் வாள்களை அன்னையின் அடியில் வைத்து வழிபட்டபின்பே போருக்குச் சென்றனர். வெள்ளையரிற்கு சிம்ம சொப்பனமாக விளங்கிய வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மனும் “ஜெய் ஜெக்கதேவி” எனக்கூறி போருக்கு எழுந்ததாகவும் அறிகிறோம். ஜெக்கம்மாளை (ஜெகத்திற்கு புவி அன்னை) தம் குல தெய்வமாகவும் போற்றினர்.

உமை அம்மையாக சாந்த சொரூபியாக விளங்கும் தேவி தன் குழந்தைகளிற்கு இடுக்கண்ணேரும் கால் சிருஷ்டிபாலனம் செய்யவும் துஷ்ட நிக்ரகம் செய்யும் சூலம், தண்டம், குலிசம், பாணம், வில், கதை, சங்கு, சக்கரம் தாங்கி பல கரங்களுடன் சிம்மவாகனத்திலே அமரர் வாழ்வளித்து அசுரர் குடி கெடுத்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. தேவி தன்படைகளிற்கு மகேஸ்வரி, பிராமி, வைஷ்ணவி, கௌமாரி, இந்திராணி, வாராகி, சண்டி ஆகிய சப்த கண்ணியர்களை சேனைகளிற்கு தளபதிகளாக கொண்டுள்ளாள் என புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அன்னை மீனாட்சி மலையத்துவச பாண்டியனிற்கு மகளாக தடாதகைப்பிராட்டியாகப் பிறந்த போது பாரத கண்டத்திலுள்ள தீருவிளையாடற் புராணம் கூறுகிறது. சுரநுடலை வேலெறிந்த முருகக்கடவுளிற்கு உமாமகேஸ்வரி தன் சக்தியில் ஒருபங்கையே தன் அம்சமாக வேலாக வழங்கி போரிற்கு அனுப்பியதாக கந்தபுராணம் விளம்புகின்றது.

நல்லது ஆவதும் பெண்ணாலே! தீயது அழிவதும் பெண்ணாலே! என்ற கூற்றிற்கீணங்க தாயன்பையும், ஜீவ தயையும் போரிற்குச் செல்லும் மறவர் தம் தாய், மனைவி, சகோதரி போன்றோர்களின் கையால் வெற்றித்தீலகமிட்டே இரண்களம் சென்றனர்.

வரலாற்றிலே தம்பதிகளை போரிற்கு அனுப்பி வைத்த பெண்கள் மட்டுமல்ல கரண்டிபிழித்தகையாலே வாள்பிழித்து நின்றோரும் மருதாணியிட்டுச் சிவந்த கரங்கள் பகைவர் குநுதிப்பட்டுச் சிவந்த வராலறும் உண்டு. காகதீய வமசத்திலே தோன்றி இரண்களம் புகுந்து தம் எதிரிகளை முறியடித்த பெண் அரசி ருத்ரம்மா, மல்லகாழின் படை எடுப்பில் இருந்து மதுரையை காத்த நாயக்க அரசி மங்கம்மா, வெள்ளையரின் பேய் வாய்ப் பீரங்கினும் கலங்க வாள் சுழற்றிய சிவகங்கை அரசி வேலு நாச்சியார், காலனும் அஞ்சும் வண்ணம் போர் செய்த ஜான்சிராணி போன்றோர். இதற்கு உதாரணமாகக் கூறக்கூடியவர்கள்.

போரந்ததினை பேணும் நல் வலியே!
சேரா வாழ்க்கை துயர் மிடி யாதீய
காரறுக்க கதீத்தீடு சோதியே!
வீரருக்கு அமுதே நினை வேண்டுவேன்ற தாயே!

சி. துவாரகன்
கணிதப்பிரிவு
உயர்தரம் 2008

சிறிபூர் ஸ்ரீவாலயம் ஆலயம்

இவ்வாலயம் யாழ்ப்பாணம் பொன்னாலை வீதியில் சுழிபூரம் சீராமத்தில் வயல்களின் நடுவே அமைந்துள்ளது இக்கோயில் இறுதியாக 2003ஆம் ஆண்டு கும்பாபிடேகம் செய்யப்பெற்றது 10.07.2003 இல் அன்று தீருக்குடமுழுக்கு நடைபெற்றது. கிழக்கே சோலைகளாலும், கழனிகளாலும் நிரம்பிய சுழிபூரநகரின் மத்தியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது. ஆரியச்சக்ரவர்த்தியான கதீர்காமசேகரனால் 1520இல் கட்டப்பெற்றது என்ப பறாளை விநாயகர் பள்ளு என்ற நால் கூறுகின்றது. எதிர்மன்னசிங்கனால் 1615 இல் புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்டது. ஆலய பூசைகள் குறைவின்றி நடைபெறச் சுழிபூர வயல் நெல் வரியை மக்கள் கோவிலுக்குச் செலுத்தவேண்டும் என எதிர்மன்னசிங்க மன்னன் மக்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். இன்றும் மக்கள் நெல்லரிசியை ஆலய அறங்காவலரிடம் கொடுக்கும் நடைமுறை இருந்து வருகின்றது.

“கயல் வரைந்துவசன் பணி நவ
 கண்டி மன்னன் பராராச்சிங்க
 னியல்புன் நிருச் சௌகோடாத்திய
 வீழ மண்டல நாடோஸ் கணாடே”

எனக்கிறது பறாளை விநாயகர் பள்ளு

1650 இல் போத்துக்கேயர் படையுடன் கோயிலை இடிக்க வந்தனர். அப்பொழுது ராசா. வை. குலசேகரன் வாள், வேலுடன் போராடியதால் தோல்வியடைந்தார். பின் குலசேகரன் மனமுருகி விநாயகரை வழிபடக் காகங்கள் பறந்து படையினரின் கண்களைக் கொத்தின. போத்துக்கேயர் ஆலயத்தை இடிக்க முடியாமல் ஓடினர். அதனால் இவ்வாலயத்துக்கு காக்காய்ப் பிள்ளையார் ஆலயம் எனவும் கண்கொத்திப் பிள்ளையார் ஆலய எனவும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

பின்னர் 1770 இல் ஒல்லாந்தர் தடையை மீறி ராசா வை குலசேகரன் 1770 இல் சித்தீரத்தேர் பணியை முடித்தார் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும், அதற்குப்பின்னரும் மன்னரால் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்த நாளேர் அடித்தல், கலைஞர்கள் முதற் சேவகம் புரிதல், அரச விருதுகள் வழங்குதல், இராசவரிசைகள் எல்லாம் ராசா ஆறுமுகன் காலத்திலும் செய்யப்பட்டு வந்தன. இராசப் பிரபுக்களான இராசசேகரன், தனிப்புலிசிங்கன், பராராச்சிங்கன், சந்தீரசேகர மாணாமுதலி, கதீர்காமர், தனிப்புலிசிங்கமுதலி ஆகியோரால் தலை முறைவழியாக ஆலயம் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது. சுழிபூரம் பறாளை விநாயகர் ஆலயம் தலச்சிறப்பு வாய்ந்தது. ஆம்பலும், தாமரையும் மலர்களின்றதும், மா, பலா, வாழை, கழுகு, கரும்புச் சோலைகள் கூழ்ந்ததும், பவளக்காடிகள் வளருகின்றதலமாகும். பசுவின் கழுத்து மணி ஓசையும், அன்னக் கூட்டத்தின் ஒலியும், சந்தன மரங்களின் எண்ணையினால் ஈரந்தோய்ந்த தென்றலும் கூழ்ந்த மருத்து சோலையில் பறாளை விநாயகர் அற்புதம் புரிகின்ற சிறப்பை வர்ணிக்கவே முடியாது. ஆணி மாதத்தில் கொடியேற்றம் நடைபெறும் 10 நாட்கள் தீருவிழாக்கள் இடம் பெறும் ஆணீடுத்தர நடச்சத்திரத்தன்று தேரும். அடுத்தநாள் தீர்த்தமும் நடைபெறும்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தேரினை நிறைவ செய்த பொழுது தேர் ஆகாயத்தில் எழும்பியதாகவும், பின் தேர் வெள்ளோட்டத்தின் போது தேர்ச்சிற்பி குருவியாகப் பறந்து விட்டார் எனக் கர்ணபரம்பரைக் கதை ஒன்று உள்ளது. இல்வாலயத்தின் புண்ணிய தீர்த்தம் தீருவடி நிலை அகும். சுழிபூரத்தில் மீனவனாகப் பிறந்த இந்திரனுக்கு சாபவிமோசனம் அளித்த தீருமாலின் பாதச்சுவடுகள் பதிந்த இடமே தீருவடி நிலையாகும். இங்கு நீராடுபவர்கள் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கீப் புண்ணியம் பெறுவர்.

சேர். பொன். இராமநாதன் அவர்களும் அவ்வாலய வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டினார். தினமும் இரண்டு காலப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பரிவாரமுர்த்திகளுடன் ஜந்து முகப்பிள்ளையார், இராஜராஜேஸ்வரி வைரவர் வழிபாடுகளும் இடம் பெறுகின்றன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் நல்லூர் வில்லவராய முதலியார் மகனும் ஆற்றல் மிக்க அறிஞருமான சின்னத் தம்பிய்புலவர் ஆலயத்தில் கிறைவனைப் போற்றி அவரைப் பாட்டுத்தலைவராக்கிப் பறாளை விநாயகர் பள்ளு என்ற பிரபந்தத்தை கியற்றினார். இன்னும் சுழிபூர நகரச்சிறப்பையும், வேளாண்மை மசிமையையும், பராராச்சேகர மன்னன் சந்ததி புகழையும் பாடியுள்ளார்.

“சோதியாகும் பற்றாசேகரன் தன் குலத்
துநீத்து நித்தம் பாரோர் பரவி ஏற்றிடும்
நீதி மன்னர் புகழ் அமரர் தொழு
நின்ற கதீர்காமசேகரக் கோனும்

தீருவலாயுயத்தீனன் வீரங்காள்
தெரியல் சேருஞ் செழுமணி மார்பன்
தருமசீலன் சுப்பிரமணிய பிள்ளைத்
தண்டிகை சத்துருக் குலசேகரனும்

கதீக்கும் பைந்தமிழ் பாவலரைத் தீனங்
காத்தவன் கலி தீர்த்தவன் இரு
நிதிக்குபேரன் நிகர் செல்வன் காவலர் தொழு
நின்ற குலசேகர பூபதி தானும்

எண்டிசையும் புகழ் மணக்கும் ஏந்தல்
எம்கலியினை ஓட்டும் எங்கள் ஆண்டே
தண்டிகை குலசேகர பூபதி யென்றே சொல்லும்
தீருச் சோழ மண்டல பள்ளி நானே”

எனப் பறாலை விநாயகர் பள்ளு என்ற நூல் இயம்புகின்றது.

எம். உ. மேஷன்
இந்து மாணவர் தலைவர்
2006-2007

ஶஹர சநாதி

வாணி, பாரதி, வாக்தேவி, வித்யாதேவி, சராதா, சியாமளா கலைத்திருமட்டத்தை, எனப்புராணமும் புகழும் அன்னை சரஸ்வதி பிரம்மபத்தினியாய் பிரம்மனின் நாவில் உறைசிறாள். இவளே சப்தகன்னியர்களுடன் பிராமியாக, பிரம்மசக்தியாக விளங்குகின்றாள். தடையிலா ஒளிக்கு “சரஸ்” என்று பெயர் கலைகளை தடையின்றி பிரவாகிக்கச் செய்தால் சரஸ்வதி என்னும் திருநாமம் தேவிக்கு வந்தது. அன்னையின் அருள் வழிவம் பிரம்ம வித்தையை முகமாகவும், நால் வேதங்களை திருக்கரங்களாகவும், இசை மற்றும் இலக்கணத்தை திரு தனங்களாகவும், என்னையை எழுத்தையும் நயனங்களாகவும், புராணம் இதிகாசம் என்பவற்றை திருவழகளாகவும் கொண்டு விளங்குபவள். கச்சபீஎனும் வீணையை மீட்டி ஓங்கார நாதத்தை மீட்டுபவள்.

வெள்ளை பட்டுடுத்தி, வெள்ளைக்கமலத்திலே நான்கு திருக்கரங்களிலே, கவடி, ஜெபமாலை, வீணை என்பவற்றை தாங்கியபடி காட்சி அளிக்கும் நாவுக்கரசி, வாகீஸ்வரியாக வழிவம் கொள்ளும்போது பொன்னையே நிகர்த்த மேனியளாய், ஜூமகுடம் தரித்து, ரத்ன குண்டலமும், வஜ்ரமணிமாலைகளுடன் முக்கண்கள் உடைய திருக்கோலம் கொண்டிருப்பாள் என ஸு தத்துவநிதி கூறுகிறது. ருக்வேதத்திலுள்ள சரஸ்வதீஸ்க்தம் மேதா சரஸ்வதியே உலகின் ஆதிகாரணி என்கிறது அத்துடன் தாராபுஜை எனும் பூஜையில் அஷ்டவிதமான வாணி வழிவங்கள் மொழியப்படுகிறது. வாகீஸ்வரி, சித்ரேஸ்வரி, துளஜா (சியாமளா), கீர்த்தீஸ்வரி, அந்தலிச் சரஸ்வதி, கடசரஸ்வதி, நீல சரஸ்வதி, கிணி சரஸ்வதி ஆகியனேவே அவை கடசரஸ்வதையை வழிபட்டு தண்டமகாகவியும், சித்ரேஸ்வரியை வணங்கி சாலிவாகன மன்னனும், சியாமள வழிவில் சரஸ்வதையை வந்தித்து காளிதாசனும் பெருமை பேறு எத்தினர் என்கிறது சரஸ்வதி மகாத்மியம். பாமரமக்கள் பேச்சியம்மன் அதாவது பேச்சுக்கு அன்னை எனும் பெயரில் நாமட்டத்தையை கிராமிய தெய்வமாகவும் வழிபடுகின்றனர். சமணர்கள் சரஸ்வதையே சுரதேவி என்றும் வாக்தேவி எனவும் போற்றுகின்றனர். சமண ஆகமங்கள் எனும் ஜஸ்வர்யங்களின் காரணி என்பதால் ஜின் ஜஸ்வர்யா என்னும் சொல்வார். பெளத்தர்கள் வஜ்ரவீணா தாரா, மஞ்ச ஸு எனும் நாமங்களில் வந்திருக்கின்றனர். கிரேக்கர் “அதினே” என்றும் உரோமர் “மினாவா” என்றும் பல்வேறு நாமங்களும் வந்திக்கும் தெய்வம் வாணி சரஸ்வதையே.

ஆயகலைகள் அறுபத்தினான்கிணையும் ஏய உணர்விப்பவளாய், கல்விக் கண்தீரந்த தெய்வமாய், தூக்கும் பனுவல் பணிப்பவளாய் சொல்விற்பனமும் அவதானமும் கவி சொல்ல வல்ல நல்வித்தையும் தந்து அடிமை கொள்ளும் கல்விப் பெரும் செல்வப்பேறாய் சகலகலாவல்லி துதித்துப் போற்றப்படுகிறாள். உயிர்களை படைக்கும் நான்முகன் நாவிலிருந்து நவிலும் வேத மந்திரங்களாக விளங்குபவள் வாக்வதையே ஆவாள்.

வேத அறிவைப் பெற வாணையை முதலில் வந்தித்தவர் பிரம்மன், வால்மீகி, பிரகஸ்பதி, வியாசர் காளிதாசன் என்பேராவர் கம்பர், ஒட்டக்கத்துர், காளமேகப்புலவர் குமரகுருபரர் என்போரும் வாணியின் கடைக்கண் அருள் பெற்று வாழ்வின் வளம் பெற்றவர்கள் ஆவர்.

**தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும் தெய்வம்
தீமைகாட்டி விலக்கிடும் தெய்வம்**

செம்மை நாடிப் பணிந்திடு தெய்வம்
கவிஞர் தெய்வம், கடவுளர் தெய்வமாம் அன்னை
தீவ்யஜோதியாம் மதுர பாரதீயை உலகமும் பணிந்து
உய்தி பெறுக.

எஸ். பிரகாஷ்
உயிரியல் பிரிவு
உயர்தரம் 2008

கடவுள் வழிபாடு

கடவுள்நடைய தீருவடிகளை அடைவதற்காகவே நாம் பிறவி எடுத்தோ மாதலால், அத்தீருவடிகளைச் சிந்தித்தலும், துதித்தலும் வணங்குதலுமே நமது முக்கீயமான கடமையாகும். உடம்பை நயப்படுத்த உணவும், மனத்தை, நயப்படுத்த கல்வியும் வேண்டப்படுவது போல் ஆண்மா நயப்படுவதற்கு கடவுள் வழிபாடு அவசியம். உடம்பும் மனமும் ஆண்மாவின் கருவிகள், உடம்பு தொழில் செய்வதற்கும், மனம் ஆராய்வதற்கும் கருவியாய் உள்ளன. கருவிகளிலும் பார்க்க கருவிகளை உடையவன் மேலானவன் ஆதலால் உடம்பிலும் மனத்திலும் மேலானதே ஆண்மா ஆகவே உடம்பை நயப்படுத்த வேண்டிய கல்வியிலும் மேலானது ஆண்மாவை நயப்படுத்த வேண்டிய கடவுள் வழிபாடு.

கடவுள் வழிபாடு உரிய நேரங்கள் காலையும் மாலையும் இவ்வழிபாடு பலவாராகச் செய்யப்படுகின்றது. சிலர் தேவாரம், தீருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களை பாடிக் கடவுளைத் தோத்திரம் செய்து தியானித்து சிந்தித்து வணங்குவர் வேறு சிலர் இல்லாரோடு தீருவைந்தெழுத்தை ஒதுவர்.

கடவுள் வழிபாடு நமது ஒழுக்கத்தையும் சீர்ப்படுத்தக் கூடியது. நீய என்னங்களேதேனும் எழும் போது சீவசிந்தனை செய்தால் அது மனத்தைக் தூயதாக்கி இறைவன் எழுந்தருளி இருத்தற்கு தகுதி வாய்ந்த திடமாக்கும். நாம் எதைக் அதிகாமச் சிந்திக்கிறோமோ அதனிடத்தில் நமக்கு உறுதியான பற்று உண்டாகிறது. அறிவிலே அதிகமான விசார முள்ளவனுடைய மனம் கல்வியின்றி வேறான்றிலும் சௌல்லாது சங்கீதத்தை அதிகமாகச் சிந்திப்பவன் சங்கீத மயமாகின்றான் கடவுளிடத்திலே சிந்தனையைச் செலுத்துபவன் கடவுளின் அருள்மயமாகின்றான்.

ச. ராகவேந்தன்
ஆண்டு 09

ஸஹாடி இடிபோகானத்தின்ச் சென்றீடுகள்

மனத்தூய்மையுடன் இருங்கள் உங்களை நாடிவரும் ஏழைகளுக்கு உங்களால் இயன்ற உதவியைச் செய்யுங்கள், பலனாக உங்கள் இதயம் தூய்மைபெறும்.

பணிவுடன் தீகழுங்கள், சுயநலம் அற்றவராய் தீகழுங்கள் அளவற்ற பொறுமையை அணிகலனாகக் கொள்ளுங்கள்.

நாம் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கு சிறந்த வழி பிரரை மகிழ்ச்சியடையைச் செய்வதுதான்

எதிர்ச் சொல்லின்றி குருவுக்கு கீழ்ப்படவது, ஒழுக்க நூறிடையேப் பின்பற்றுவது, இதுவே வெற்றியின் இருக்கியம்.

கடவுளின் குழந்தைகளுக்கு தொண்டு செய், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதன் மூலம் நீ ஆண்டவனுக்குத் தொண்டு செய்தவனாகின்றாய்

கீழ்ப்படுதல் என்னும் நற்குணத்தை வளர்த்து வா, பிறர் நன்மைக்காக ஒற்றுமையாகப் பணி செய்யக் கற்றுக்கொள்.

ஓழுக்கம் என்பது மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படும் நல்ல பழக்கங்களால் தான் உருவாகிறது. எனவே நாம் மேற்கொள்ளும் நல்ல பழக்கங்களால் தான் ஓழுக்கத்தை நிலை நிறுத்த முடியும்

எச்செயலிலும் வெற்றி பெறுவதற்கு நிறைந்த விடா முயற்சியும் பெரும் மனவுருதியும் அவசியமாகும்.

தொகுப்பு
பா. கெளரி ஷங்கர்
ஆண்டு 10.

**ச-யப்பெனியோர்களுட் அவர்கள்
அருளிய நால்கள்
சமயகுரவர்கள்**

1. தீருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்	1ம், 2ம், 3ம் தீருமுறைகள்
2. தீருநாவுக்கரச நாயனார்	3ம், 4ம், 5ம் தீருமுறைகள்
3. சுந்தரமூத்தி நாயனார்	7ம் தீருமுறைகள்
4. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்	தீருவாசகம், தீருக்கோவையார்

சந்தான குரவர்கள்

1. மெய்கண்ட தேவர்	சிவஞான போதம்
2. அருணாந்தி சிவாசாரியார்	சிவஞான சித்தியார், இருபா இருபஃது
3. உமாபதி சிவாசாரியார்	சிவப்பிரகாசம், தீருவருடப் பயன், வினா வெண்பா,
கொழக்கவி, நெஞ்சவிடு தூது, போற்றிப்பலீராலை
கோயில் பூராணம், சேக்கிழா பூராணம், தீருதொண்டர்
பூராணம், தீருமுறைகண்டப் பூராணம், தீருபுதிக் கோவை,
சங்கற்ப நிராகரணம்

அழும்வார்கள்

1. பொய்கையாழ்வார்	1ம் தீருவந்தாதி
2. பூதத்தாழ்வார்	2ம் தீருவந்தாதி
3. பேயாழ்வார்	3ம் தீருவந்தாதி

மற்றும் சமயப் பெரியார்கள்

1. பாட்டினத்தடிகள்	1. கோயில் நான் மனிமாலை
2. தீருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை
3. தீருவேகம்ப முடையார் தீருவந்தாதி
4. தீருவெற்றியூர் ஒருபா ஒருபஃது
5. தீருக்கழுமல மும்மணிக் கோவை
2. அருணாசிரிநாத சுவாமிகள்	1. தீருப்புகழ்
2. கந்தரனுபூதி
3. கந்தரலங்காரம்
4. தீருவகுப்பு
5. வேல் கிருத்தம்
3. தாடுமான சுவாமிகள்	1. தாடுமான சுவாமிகள் பாடல்

ச. பாலகஜன்
ஆண்டு 06

ஸ்ரீ காயத்தி லேஹ ஸந்திரங்

காயத்திரியையும், வேதங்களையும் தராக்குத்திடில் வைத்தால் இரண்டுமே சமமாக இருக்கும். காயத்தி மஹாமந்திரம் வேதத்தின் மூலாதாரமாக விளங்குகிறது.

திருப்பாற்கடலை, தேவர்களும், அசுரர்களும் கடைந்த பொழுது அமிர்தம் வந்தது அதேபோல் வேதம் எனும் கடலினை, பரம ஞானியர்களும் ரிஷிகளும் கடைந்தபோது, ருக், யசர், சாம வேதங்களின் சாரம் கிடைத்தது. அந்த வேத சாரத்தை, கானமதி எனும் மத்தை கொண்டு கடைத்த போது மூன்றாபாத சொழுபமான காயத்தி உண்டாயிற்று காயத்தி என்றபதும் காய் + தீர் என்று விரிவு படுகிறது. "காய்" என்றால் கானத்துக்குரியது என்று பொருள். காயத்தி மந்திரத்தை தாளம் தப்பமால் தேவகானம் போல், அழகாகச் சொல்ல வேண்டும். தியானிக்க வேண்டும்.

"தீர்" என்பது தராயதே என்று விரிவுபடுகிறது. காப்பாற்று என்று பொருள் கொள்ளலாம். காயத்தி தேவி அபயஹஸ்த் திருக்கரத்தால் நமது பயத்தை போக்கியருஞ்வாள். கா+ ய+ ஆ+ தீர் எனும் 4 எழுத்துக்களின் சேர்க்கைதான் காயத்தி! "கா" என்பது ஜலத்துவமாகிய ஸ்தூயதேகம்! ஸ்தூயேதேகம் என்றால் கண்களுக்குப் புலனானது. கண்களால் கண்டு ஒன்றை அறிந்து கொள்வது அதற்கு அதிபதி பிரம்மன். "ய" என்பது வாயுத்துவமாகிய ஸ்ரூபமேதேகம் முன்னரிவு மனத்தினால் ஒன்றை கண்டு உணர்வது இதற்கு அதிபதி விஷ்ணு! "ஆ" என்பது தத்துவமாகிய காரணதேகம்! ஞானக்கண்களால் ஒன்றை கண்டறிந்து அனுபவிப்பது. இதற்கு அதிபதி உருத்திரன். "தீர்" என்னும் பதத்தால் இம் மூலம் நம்மை காப்பாற்றி அருஞ்வர் என்பதாகும்.

காயத்தி மந்திர ஸ்லோகம்

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸாவ, தத்ஸவிதூர் வரவேண்யம் பர்கோ
தேவஸ்யதீ மஹி தீயோயோன், ப்ரசோதயாத!

ஓம் எனும் பிரஸ்வத்தையும்,
பூர்ப்புவஸ்ஸாவ, எனும் வியாஹருதியையும் ஆழம்பத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் - பிரணலத்தீன் பொருளான பரமாத்மா தத்துவம்
ஓங்கார ஓங்களுக்க மூலகாரணமான நாத பிரம்ம சொருபம்!

ஓம் என்னும் ஓம்கார மந்திரத்தை முதற்கொண்டே மற்ற மந்திரங்களை ஜபிக்க
வேண்டும்.

பூர்ப்புவஸ்ஸாவ!

பூம் என்பது உடம்பையும், புவு என்பது பிராணைனையும், ஸ்ஸீல் என்பது ஆத்மாவையும் குறிப்பிடுகிறது. காயத்தி
ஜபம் போது, 5 இடத்தில் நிறுத்தி, நிறுத்தி ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

ஓம்
பூர்ப்புவஸ்ஸாவ
தத்ஸவிதூர் வரவேண்யம்
பர்கோ தேவஸ்யதீ மஹி
தீயோயோன், ப்ரசோதயாத!

எவர் நமது அறிவைத் தூண்டி பிரகாசிக்கச் செய்கிறாரோ, அந்தஜோதி மயமான தீரவனைத்
தியானிப்போமாக!

ய	: எவர்
ந	: நம்முடைய
தி	: புத்தியை
பிரசோதயாத்	: தூண்டுகிறாரோ
தேவஸ்	: தேஜோ மயமான
ஸ்ஸீல்	: பரம்பவாருளின்
தத்	: அப்பேர்ப்பட்ட
வரேண்யம்	: அனைவரும் விரும்பு கொண்டாடத்தக்க
பர்கோ	: ஜயோதீஸ்ஸை
தீமஹி	: தியானிப்போம்

பொருள் புரிந்து ஜபம் செய்வது விசேஷம்.
குறைந்தது இருபத்தெட்டு தடவையாவது நிறுத்தி, நிறுத்தி, ஜபம் செய்ய வேண்டும்.

காயத்தி புரிந்து ஜபம் செய்யும் போது, காயத்தி தேவியையும், சூரிய பகவானையும் அந்தர்யாமியாக

எழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ மத் நாராயணனையும் ஒருமனப்படுத்தி, பக்தி சிரத்தையோடு ஜபம் செய்வோர்க்கு ஆத்ம பலம் மனோபலம், தேகபலம், யோகமலம் எனும் சர்வ சித்தகளும் ஏற்படுகின்றன. அகமும், முகமும் நல்ல தேஜஸ்டன் விளாம்கும்.

காயத்ரி மந்திரம் ஜபம் செய்வோர்க்கு பஞ்ச மஹாபாபங்களால் தோழம் ஏற்பட்டிருந்தால் அது நிவர்த்தியாகும். ஜபம் செய்யாதவர்க்கு பஞ்சமகா பாபங்களும் பற்றிக் கொள்ளும் என்பது வேதவாக்கு. பரம மங்களத்தை தரும் வேதத்தின் மூலாதாரமாக இருக்கும் காயத்ரி மந்திரத்தின் பெருமையை நான்கு வேதங்களும் பெருமை சேர்க்கின்றன.

புராதநீ பூரணவித்யா பரப்ரஹம பிரகாசினி
அநந்தமஹிமா யுக்தா அநந்த வியாக்ரணைர் யுதா !

ஜே. பிரசன்னா
(உயிரியல் பிரிவ 2007)

ஒசூர் உளர்த்தி பென்டீயர் பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

இவர் தெல்லிப்பழை குரும்பசிட்டி என்னும் ஊரில் 1925 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் ஏழாந் தீக்தி அப்பாக்குட்டி தையற்பிள்ளை என் போரின் புதல்வியாகப் பிறந்தார். சமயத்துக்கும் தமிழுக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்தார்.

ஆரம்பத்தில் ஆசிரியயாகத் தன் பணியைத் தொடர்ந்தார். தெல்லிப்பழை யூனியன் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியயாகப் பணியாற்றினார். யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பெரிய சிறிய கோயில்களில் சௌல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் பிரசங்கம் நடைபெற்றது. நீரொழுக்கு போன்ற இவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்காதவர்களே யாழ்ப்பாணத்தில் இல்லை என்னாம் சமூத்துச்சிதம்பரம் எனப்படும் காரைநகர் சிவன் கோயிலில் 1985ஆம் அண்டு இவருக்குச் “சிவத்தமிழ்ச் சௌல்வி” என்றபட்டம் வழங்கப்பட்டது. மலேசியாவில் உள்ள இலங்கைச் சைவசங்கத்தினரால் 1972 ஆம் ஆண்டு “தீருவாசகக் கொண்டல்” என்ற பட்டமும், மதுரை ஆதீனத்தால் 1986ஆம் ஆண்டு “செஞ்சொற் செம்மணி” என்ற பட்டமும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

பின்பு இவர் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலய வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்தினார். 1977 இல் ஆலய நிர்வாகத் தலைமைப்பதவியைப் பொறுப்பேற்றார் தமது ஆசிரியப் பதவியைப் துறந்து ஆலய வளர்ச்சிக்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்தார். இவரது பணியுடன் கோவில் பிரபல்யம் அடையத் தொடங்கியது. ஆலய இராஜகோபுரம் சித்திரத்தேர், அறச்சாலைகள், நந்தவனம், நீர்த்தடாகம், நாவலர் தீருமடம் என்பவற்றைக் கட்டுவித்தார்.

ஆதரவற்ற நிர்க்கதீயான பிள்ளைகள் தங்கியிருந்து கல்விகற்கத் “தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம்” அமைப்பித்தார் பசிப்பினியைப் போக்க “அன்ன பூரணி மடம்” அமைப்பித்தார். ஏழைகள் குறைந்த செலவில் தீருமணச் சடங்கை நிகழ்த்த “தீருமண மண்டபம்” அமைப்பித்தார். ஒவ்வொரு வருடமும் தை மாதம் ஏழாந்தீக்தி தனது அறக்கட்டளை மூலம் உதவிவருகிறார் இவருக்குத் தூர்க்கையம்மன் தேவஸ்தானம் “தூர்க்கா துரந்தி” என்றபட்டத்தை வழங்கியது.

ஆலயம் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தை தெல்லிப்பழை மற்றும் யாழ்ப்பாணம் அரசினர் வைத்தியசாலை என்பவற்றின் வளர்ச்சிக்காக வழங்கினார். இவரது சொற்பொழிவுகள் நூல்களாகத் தொகுப்பட்டுள்ளன.

“கந்த புராண சொற்பொழிவுகள்”

“சைவக் கிரியை விளக்கம்”

“இலண்டனில் ஏழ வாரம்” ஆகைய நூல்களை அம்மையார் எமக்குத் தந்துள்ளார். இவருக்கு 1998 ஆம் ஆண்டு யாழ்பல்கலைக்கழகம் கௌரவ கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்துள்ளது.

எண்பதாவது அகவையைத் தாண்டிய அம்மையார் உடல் தளர்ந்தாலும் தன் உடல் நலத்தை பேணாது தூர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லப் பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வுக்காகத் தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்துள்ளார். இவர் இன்னும் நீடுழி காலம் வாழ இறைவன் துணையிருப்பாராக.

எம். டி. பி. தாஷன்
கணிதப்பிரிவு (உயர் தரம் 2008)

சிறை ஜெயம்

ஜெயம் என்பது மிகவும் சக்தி வாய்ந்த ஒரு சொல். கூடுத்திரியனிற்கு அவனின் வீரியம், ஆண்மை என்பவற்றை நிரூபிக்க அவன் வெல்ல வேண்டும். மாணவன் தன் அறிவின் பெருக்கத்தை உலகறியச்செய்ய அவன் ஜெயிக்க வேண்டும். இவ்வகைத்தில் ஒவ்வாரு உயிரும் வாழவேண்டுமெனின் வெற்றி என்ற இலக்கை அவரவர் மட்டத்தில் அடைய வேண்டியது கட்டாயமாகின்றது முத்தித்தவம் கீட்டந்து முந்நாறு நாட் சுமந்து பெற்ற தாயும் தன் மைந்தனை வாகை கூடிய வெற்றியாளனாக காணவே விரும்புவள், உலகமே அடைய அங்கலாய்க்கும் அவ் வெற்றியானது எவ்வாறு அடையப்பட்டது எனவும் விளாவும் கூடவே எழுகின்றது.

அதர்ம வழியிலே சென்ற துரியோதனாதிகள் நாறுபேர், தர்மமே தலை காக்கும் என நின்றவர்கள் பாண்டவர்கள் ஜவர் குருகேஷத்தீர களத்திலே வென்றவர்கள் ஜவர். தர்மம் எங்கே இறைவன்; தெய்வம் எங்கோ அங்கோ ஜெயமும் சேரும். அறவழி நடப்பவர்களை இறையே வழிநடத்தும் என்பதை உணர்த்தவே பாண்டவர் பக்கம் கண்ணன் இருந்து பார்த்த சாரதீயாய் வழிநடத்தினான்.

“யதாயதாஹி தர்மஸ்ய கலானிர் - ப்பவதி பாரத
 அப்படித்தமான - மாத்மஸ்ய ததாத்மானம் ஸ்ருஜாம் யஹும்
 பரித்ராணாய ஸாதானாம் சிநாசாயச துஷ்கருதாம்
 தர்ம ஸ்மஸ்த் தாபனார்த்தாய ஸம்பாவி யுகே யுகே”

என்ற கீதாஸ்லோகத்தின் மூலம் உலகத்தைக் கிருத்த உய்விப்பதற்காக அந்தத்த காலத்தில் அல்லது யுகத்தில் மற்ற அங்கு அறம் குன்றி நிலைகுலையும் போது கிப்பூவலகிற்கு வந்த நல்லவர்களைக் காத்தும் பொல்லாதவர்களை அழித்தும் தர்மத்தை நிலைநாட்ட இறைவன் தன்னைத் தானே படைத்துக் கொண்டு பூவலகிற்கு வருகிறான் என்று கூறுகின்றது.

உலகில் தர்மத்தைப் பின்பற்றுபவர்கள் பெரும்பான்மையிராக இருந்தாலும் சிறுபான்மையினராக இருந்தாலும் சான்றோர்கள் தர்மநெறியிலிருந்து பிறழுமாட்டார்கள். புவி தன் இயல்புக்கேற்ப புலியாகத்தான் வாழ்கின்றது, பசுதன் இயல்புக்கேற்ப பசுவாகத்தான் வாழ்கிறது.

மனிதன் மட்டும் மனிதனுக்குரிய மேலான பண்புகளோடு வாழ்வதில்லை. மனிதனாகப் பிறந்த ஒருவன் தெய்வமாக அல்லாவிடவினும் மனிதனாக எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என நமக்கு அருளாளர்களும், சான்றோர்களும் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். அவற்றை நாம் வாழ்வில் கொள்ள வேண்டும். இதுவே மானுடம் மன்னோடு போகாமலிருக்க உரிய வழியாகும்.

கண் இல்லாவிட்டாலும் வாழலாம், கால் இல்லாவிட்டாலும் வாழலாம், கை இல்லாவிட்டாலும் வாழலாம், ஆனால் உயிர் இல்லாவிட்டால் வாழமுடியாது. சான்றோருக்கு தர்மம் உயிரைப் போன்றது. ஏன் உயிரிலும் மேலானது என்றே கூறலாம். தர்மம் வாழ்வின் உயிர் நாதமாகவும் விளங்குகின்றது. எனவே தான் வள்ளுவரும் பரிந்தோம்பிக்காக் ஒழுக்கம்; தெரிந்தோம்பித் தெரினும் அஃதே துணை என்கின்றார்.

தர்மம், கட்டுப்பாடு, வரையறை இல்லாத வாழ்க்கையானது கடிவாளமற்ற குதிரையைப் போன்றது. ஆகுபத்தையே விளைவிக்கும். நெருப்பை நமது தேவைக்கேற்ப கட்டுப்பாடுக்குள் வைத்து உணவு சமைக்கலாம், ஒளி ஏற்றலாம். மாறாக அதைக்கட்டுப்பாடுனிரி அதன் போக்கில் விட்டுவிடால் தம்மை எரித்து ஊரையே அழித்துவிடும். தர்ம ஒழுக்கமும் அதுபோன்றதே. அல்லன் செய்தார்க்கு அறம் கூற்றமாகும்.

வாழ்க்கைக்கு இன்பம் தேவையானதே, ஆனால் அது நியாயமான முறையில் வந்தத்காவும் அறத்திற்கு கட்டுப்பட்டாகவும் இருக்க வேண்டும். அறம் ஒழுக்கத்தின் மூலம் இறுதியில் துண்பமாகவே முழுமும். தர்மத்தைப் பின்பற்றுவனுக்கு அவனின் மன உறுதியைச் சோதிக்கும் வண்ணம் சில இன்னல்கள் ஏற்படுவதுண்டு. எனினும் இறுதி விளைவு நித்யக்கமானதாகவே அமையும்.

தீய செயல்கள், தீய சிந்தனைகள், தீய பேச்சுக்கள் ஆகயவற்றால் ஆத்மாவுக்கு கேடேவிளையும். பிறப்பு, இறப்பு எனும் பந்தக்தில் நம்மை உழலச் செய்து உய்விற்கான வழியை மறைந்து விடும். எனவே இவற்றை செய்பவர்கள் தமக்குத்தாமே துரோகம் செய்பவர்களாவர். காமம், பயம், கோபம், பேராசை ஆகியவற்றுக்கு ஆட்டுப்படுவதனாலேயே மனிதன் அதர்மம் செய்கின்றான். ஜம்புலன்களை அடக்கி மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தியவன் தர்மத்தை வசப்படுத்தியவனாகிறான்.

“தர்மோ ரகஸ்தீ ரகஸ்த” என்கிறது வாலமீசி இராமாயணம். இதற்கு தர்மத்தை நாம் வாழ வைத்தால் தனது பங்காக தர்மமும் நம்மை வாழவைக்கும். தர்மத்தை நாம் அழிக்க முயன்றால் அது நம்மை அழித்து விடும். எனவே அறம் என்ற உயர்ந்த வேள்வியை நாம் வளர்க்க வேண்டும். இயன்ற வகைகளிலே எல்லாம் தர்மத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். அது உயிருக்கு ஆக்கம் தந்து முடிவில் நம்மை அமரத்துவம் பெறச் செய்யும்.

பிறவயிரையும் தன்னுயிர் போல ஒம்புதல் வேண்டும். அதைச் செய்ய இயலாவிடினும் அல்லவையாவது செய்யாமல் இருந்தல் வேண்டும். இக்கருத்தை புறநானாறும் “நல்லவை செய்தல் ஆற்றிராயினும் அல்லவை செய்தல் ஒப்புமின்” செய்யாமல் என மொழிவழிகிறது.

சிவாலயங்களிலே சிவன் சன்னதிக்கு எதிர்ப்பக்கமாக காணப்படும் நந்தி தர்மத்தைக் குறிக்கிறது. இது தர்மத்தின் வழியில் சென்றால் தான் பரம்பாருளை அணுக முடியும் என்பதை உணர்த்துகின்றது. தர்மம் என்பதற்கு “தங்கியிருக்கும் அடிப்படையான இயல்பு” எதுவோ அதுவோ அப்பொருளின் தர்மம் எனப் பொருள்படும்.

மனிதனின் மெல்ல மெல்ல உயர்ந்து இறுதியில் சென்றடைகின்ற இடம் ஆண்மீகம். அதற்கு தர்மம் என்ற ஒருவழிப்பாதை மட்டும் உண்டு. அறவழி செலவைது இலகு அல்ல, எனினும் முடிவில் அறமே ஜெயமாகும்.

சீ. துவாரகன்
கணிதப்பிரிவு
உயர்தரம் 08

இந்து சடைத்தின் சிறப்பியல்பு

உலகிலே நிலை பற்றுள்ள மதங்கள் யாவற்றிலும் மிகவும் பழமையானதும், எல்லா மதங்களுக்கும் ஊற்றுக் கண்ணாகவும், தாய்போல் விளங்கும் பெருமைக்குரியதும், இந்து மதமே! உலகத்தைப் போன்று இந்து மதமும் பழமையானது. எனவே தான் இது சனாதன தர்மம் என்று அமைக்கப்படுகிறது. எல்லாச் சமயங்களையும் தனது பரந்து விரிந்த பெருநோக்கினால் தன்பால் ஏற்று இணைத்துச் தழுவிக் கொள்ளும் பெருமாட்சிமை உடையதாக இந்து சமயம் ஓயங்குகின்றது. இவ்வியல்பே அதன் வலிமைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் காரணம் எனலாம்.

இந்து மதத்தின் பலதீர்ப் பெருஞ்சிறப்புக்களுள் அதன் தத்துவக் கொள்கைகளும் சிறந்த நாற்பெருக்கமும் குறிப்பிடத்தக்கவை ஓர் இந்துவின் மனித வாழ்வினை தெய்வீகமாக மாற்றுவதே இந்துமதத்தின் நோக்கமாகும். பல்வகை மக்களுக்கு தத்துவம் மனோ பாவத்திற்கும் இச்சைக்கும் ஆற்றலுக்கும் ஆன்மீக வளர்ச்சியின் நிலைகளுக்கும் ஏற்றாற் போல இந்து மதம் ஆன்மீக உணர்வையும் யோக சாதனத்தையும் அளிக்கின்றது! யோகம் என்னும் முறையை சொல்லும் சிறப்பியல்பு இந்து மதத்திற்கு உண்டு. எல்லாச் சமயங்களும் இறுதியாகக் கடவுளை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைவதைக் கவுகின்றன. ஆனால் இந்து மதமோ இந்த உடம்பில் இருக்கும் போதே ஆன்மா அந்த இன்பத்தை அடையும் நெரியை சொல்கிறது. “இத்தேகமொடு காண்பனோ” என்ற தாயுமானவர் வாக்கில் இந்த உண்மையைக் காண்கிறோம். நம்மாற்வாரும் “அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வளம் பெற்ற இந்து மதம் வெவ்வேறு வகையான மூர்த்திகளை காட்டி எப்படியாவது மக்கள் உய்ய வேண்டும் என்று என்னும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறுள்ள மூர்த்தி பேதங்களை வழிபடலாம் என்று சுருதி சொல்கிறது. இந்த மூர்த்திகளை வழிபட்டு பேரின்ப வாழ்வைப் பெற்றவர்கள் இந்த நாட்டில் உண்டு. சிவபெருமானை வழிபட்டு பேரின்ப வாழ்வு பெற்றவர்கள் நாயன்மார்கள் தீருமாலை வழிபட்டு உய்தி பெற்றவர்கள் ஆழ்வார்கள் அம்பிகையை உபாசனை செய்து நலம் பெற்றவர்கள் இராமகிருஷ்ண பரமஹும்சர், அபிராமிப்பட்டர் முதலியோர். இவ்வரே ஒவ்வொரு மூர்த்தியையும் வழிபட்டவர்கள் பலர்.

ஏந்த வடிவத்தில் தன்மனம் ஈடுபடுகிறதோ அதைப் பற்றிக் கொண்டு தீயானம் செய்ய வேண்டும். தன்னுடைய உபாசனை மூர்த்தியை உள்ளத்தே வைத்துத்தீயானம் செய்வதே அனுபவத்தைப் பெறுவதற்குரிய வழி. வேற்றுமையில் ஒற்றுமையை காட்டும் இந்தச் சிறப்பியல்பு இந்து மதத்திற்கு உரியதாகும். பல கிளைகளும் வளரும் தன்மையுடைய ஆலமரத்தை பெரியதாக கருதுகிறோம். அது ஆட்பெரும் படையொடு மன்னர்க்கு இருக்க நிழல்தருகிறது. அத்தகையதே இந்து மதம்.

இந்து மதம் வெறும் நம்பிக்கையோடு நீண்றுவிடாமல் ஒவ்வொரு கொள்கையையும் ஆராய்ந்து ஜயங்களை அகற்றி அறிவினை புகட்டுகின்றது. இல்லறத்தாரும் துறவுறத்தாரும் முத்தி பெறுவதற்குரிய வழிகளை மக்களின் தகுதிக்கு ஏற்ப வழிவகுத்து காட்டுகிறது. சிலமதங்கள் விஞ்ஞானத்திற்கு பொருத்தமற்ற கொள்கைகளை உடையனவாய் இருக்க இந்து மதம் விஞ்ஞானத்தாலும் உணர முடியாத மெய்ஞானப் பொருள்களைத் தனது மெஞ்ஞானத்தால் இனிது இயம்புகின்றது. இவ்விதப் பெருமைகளை வேற்று நாட்டுப் பெருமக்களின் மாபெருங்கல்டாங்களில் கவாயி விவேகானந்தர் போன்ற இந்து ஞானிகள் எடுத்தியம்பியுள்ளனர்.

இந்த உடம்புடன் வாழும் போதே பழுத்த புளியம் பழுத்தைப் போலப் பற்றெல்லாம் நீக்கி நீற்கும் போது பேரின்பத்தை நூகரலாம் என்பதை சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றாக இந்துமதம் சொல்கிறது. மற்றொன்று கடவுளை வணங்கி வழிபடுவர்கள் பல மூர்த்திகளை வழிபடுகிறார்கள். இதனை சங்கராச்சாரியார், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌராம், வைஷ்ணவம், சாக்தம், சைவம் என ஆழு வகைப்படுத்தினார், “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்னும் தீருமூலர் தீருமந்திரமும் இதையே காட்டுகின்றன.

கடவுள் நாமமும் உருவமும் அற்றவர். இந்து மதமும் இயல்பாகக் கடவுளுக்குப் பெயரோ வடிவமோ இல்லையென்பதை ஒப்புக்கொள்கிறது. ஆனால் தீயானம் செய்யும் பொருட்டுப் பெயரையும் வடிவத்தைப் புகுவதற்காகவே இறைவனே கருணையினால் பல வடிவம் எடுத்துக் கொள்கிறான். மனிதனுக்கு ஒரே மாதிரி உணவு, உடை, வீடு என்று இருந்தால் இனிமை உண்பாவது இல்லை. வெவ்வேறு சுவையில் பொருட்களை நூகர்கிறான் இதே போல இறைவனை பலவகை வடிவங்களை வழுப்புவதனால் மேலும் மேலும் பக்தி பெருகுமேயன்றி குறைவதில்லை. ஆண்டவன் தன் வடிவத்தைக் காட்டுவது அன்பர்கள் அதைப் பற்றிக் கொண்டு தீயானம் செய்து உய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

ஸகிர்ந்தி உண்ணுட் பண்டு

இவ்வுலகில் மாணிடப் பிறப்பெடுத்த ஒவ்வொருவரும் மனிதப்பண்புடன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய நன்னினரிகள் அத்தனையையுந் தன்னுள் அடக்கியதாக விளங்குவது தான் அறமாகும் அத்தகைய அறச்செயல்களுள் ஒன்று தான் பசிர்ந்து உண்ணும் பண்பாகும். மனித வாழ்க்கைக்கு தேவைப்படுவது பொருள். அறநெறியில் நின்று பொருள் தேட வேண்டும். அப்பொருள் மேலும் அறஞ் செய்தவற்குப் பயன்படல் வேண்டும். இக்கருத்தைத் தீருவள்ளுவர்.

**“தென் புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஓம்பல்
தானென்றாங்கு ஜம்புத்தாராம்பல் தலை”**

என்று கூறுகின்றார். பிதிரர், தேவர், விருந்தினர், சுற்றத்தார் தான் என்று சொல்லப்பட்ட ஜந்தித்தாஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாகும்.

**“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந்தலை”**

கிடைத்தைப் பகுத்துத் தானும் உண்டு பல உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல் அறநூலார் தொகுத்த அறங்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையாய அறமாகும்.

“சிவந்திப் பத்தும் பறந்துபோம்” என்கிறது நல்வழி. பசிப்பினி உடலுக்கு வரும் நோய்க்களுள் மிக்ககொடியாது பசிப்பினையைப் போக்க வல்லவர்கள் உண்மையான வள்ளல்கள் ஆவார். பசியால் வாடும் ஏழைகளுக்கு உண்ணும் உணவிலே ஒரு கைப்பிழியளவான சிறுபாகத்தை ஈதல் எல்லோரும் செய்யதக்க இருக்கச் செயலாகும்.“ யாவர்க்குமாம் உண்ணும் போதொரு கைப்பிடி” என்கிறது தீருமந்தீரம் ஊரார் பிள்ளையை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளை தானே வளரும் என்பர் “உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” எனப்போற்றுகின்றது சங்க காலப் புறநானூறு.

கோயில்களில் உற்சவம் நடைபெறுங் காலங்களிலும், பிற விசே� தீணங்களிலும் மகேஸ்வரப்பூசை எனப்படும் அன்னதானம் நடைபெறும். எல்லா உயிர்களிலும் இறைவன் உறைகின்றான் என்பதனால், அடியார் துறவிகள் மாத்தீரமன்றி, ஏனையோருக்கும் அன்னதானம் வழங்குவதுண்டு இதனால் வறியவர்கள், பொருள் தேடும் ஆற்றவில்லா நோயாளர், முதியோர் போன்றவரும் பயனடைவர்.

**“கொள்ளுங் கொடுங் கூற்றுங் கொல்லவான் குறுகுதன் முன்
உள்ளாங் கனிந்தறஞ் செய்துய்கவே - வெள்ளாம்
வருவதற்கு முன்னரனை கோலி வையார்
பெருகுதற்குணை செய்வார் பேகு”**

என்கின்றது நன்னெறி நாம் இறப்பதற்கு முன்பு விரும்பிய தான் தருமங்களைச் செய்து நல்வினைகளைத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும்.

தீருஞானசம்பந்தரும் அப்பர் பெருமானும் தீருவீழியிலைத் தீருத்தலத்தில் பஞ்சத்தால் வாடிய மக்களின் பசிப்பினையைப் போக்கச் சிவபெருமானன் நோக்கிப்பதீகம் பாடிப் படிக்காச பெற்றனர். இளையான் குடிமாற நாயனார் வறுமையற்ற நிலையிலும் சிவன்டியார்களுக்கு அன்போடு தீருமுது அளித்தார் அப்புதியடிகள் நாவுக்கரசர் பெயரில் தன்னிர்ப்பந்தல்கள் அமைத்துத் தொண்டு செய்தார். இவ்வாறான செய்திகளைப் பெரியபூராணம் சிறப்பாக எடுத்தியம்புகின்றது.

மருந்தேயானாலும் விருந்தையும் பேணுவது நமது வழக்கம் பிடியாசிக் குட்டான் அடுக்களையிலே தொங்கியிருந்து கொண்டு இந்த மந்தீரங்களைத் தானே உச்சரிக்கின்றது. அடுக்களையிலே சமையல் செய்யத் தொடர்பும் முன்னர் ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு பிடியாசி இடு வைக்கும் கலம் ஒன்றுண்டு. அது பின்னர் அவர்க்கேனும் உணவளிக்கப் பயன்படும். ஆறுமுகநாவலர் தாம் வாழுங் காலத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைப் போக்கக் கஞ்சித் தொட்டித்தருமம் செய்தார். பசித்தோருக்கு உணவளிக்கும் பண்பு தற்காலத்தில் அருகி வருகை நாம் உணர்க் கூடியதாகவள்ளது. இத்தகைய கொடுத்துண்ணும் பண்பை சைவ மக்களாகிய நாம் நன்குணர்ந்து மீண்டும் அதை வளர்க்க முயலவேண்டும்.

நன்றி சிறவாழை

இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும், உலகிலும் வியாபித்து நிற்பதாலேயே உலகம், உயிர்களும் இயங்குகின்றன. இறைவன் மிகச்சிறிய பொருளிலும் சிறியவராகவும், மிகப்பெரிய பொருளிலும் பெரியவராகவும் எல்லாவற்றிலும் நிறைந்தும், கடந்தும் நிற்பவராவார்

**“விண்ணனிறைந்து மண்ணிறைந்து
மிக்காய் விளங்கொளியாய்”**

என்பது திருவாசகம். நாம் எல்லோரும் இறைவனால் படைக்கப்பட்டவர்கள், இறைவன் படைப்பைப்போல நாம் ஒன்றையேனும் படைத்தல் இயலாது, இறைவன் செய்த நன்றிகளை மறவாமைப் பொருட்டே காலைக்கடன் என்று இறைவனைக்கத்தைச் சான்றோர் பெரிதுபடுத்திக் கூறியிருக்கின்றனர். இறைவன் செய்த நன்றிகளை உயிர்கள் பால் நல்லாற்றுப் படுத்தலே. இறைவனைக்கத்தீன் பயன் திதுவே நன்றிமறவாமை என்னும் உயிர்ப்பண்பாகும்.

அண்டசாரசரங்களைக் கருணையுடன் ஈந்தளித்த இறைவனுக்கு நாம் நன்றிக் கடன் பட்டவர்கள் நாம் வேண்டத்தக்கதை அறிபவனும் வேண்டும் பொருளை வழங்குபவனும் வள்ளற்பிரானே அன்றி வேறுயாருள்ளார். “வேண்டுவோர் வேண்டுவதை ஈவான் கண்டாய்” என்பது தேவாரம் உலகத்தார் செய்யும் நன்றிகளை மேன்மைப்படுத்த இறைவன் செய்த நன்றிகளை நாம் உணரவேண்டும். அந்த நன்றியை நாம் மறந்தால் நமக்கு ஈடுப்பேற்றுமே இல்லை.

ஒருவாருக்கொருவர் உதவி செய்யாவிட்டால் உலக வாழ்க்கை நடைபெறாது. அவ்வாறு உதவி செய்பவர்களை மறக்காது இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக “உப்பிட்டவரை உள்ளளவும் நினை” என்ற பழமாழி கூறுகின்றது. பெரியதுன்பும் நேர்ந்து நெருக்கடி ஏற்பட்ட காலத்தில் ஒருவர் செய்த உதவி சிறியதாகவிருக்கலாம் என்றாலும் தக்ககாலத்தில் செய்யப்பட்டது ஆகையால் அது மண்ணுலகத்தை விடப்பெருமை ஆகும்.

**“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”**

எனகிறது திருக்குறள். உலகத்தில் எந்த அறநிலைத் துறைகளும் வழியின்டு ஆணால் செய்த நன்றியை மறந்த ஒருவனுக்கு உட்பயம் வழி இல்லை. நாம் நமது முன்னரி தெய்வங்களாக விளங்குகின்ற தாய் தந்தையர்களை நன்றி கொலைப்பட்டுள்ளோம். நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கப் பெற்றோர் செய்த நன்றியை நாம் ஒருபோதும் மறந்தலாகாது நாம் நல்வாழ்வு வாழ பல்வேறு வழிகளில் சமூகத்தவர்கள் உதவி புரிந்துள்ளனர். சமூக வாழ்க்கையில் எமது பங்கை நாம் சரிவரச் செய்வோமானால், அதுவே நாம் சமூகத்துக்கு செய்யும் உதவியாகும் “செய்தி கொன்றோர்க்கு உட்பி இல்லை என்றே அறும் பாடற்று” என்ற இலக்கியப் பாடலும் நன்றி மறந்தலால் வரும் தீங்கை எடுத்துரைக்கின்றது.

கரணனதும், கும்பகரணனும் நன்றிமறவாத இதிகாசக் கதாபாத்திரங்கள் உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் செய்யாத ஓரக்கம் படைத்தவர்கள். இவ்விருவரும் ஊன் வளர்த்த அதர்மவானர்களுக்கு ஊன் உடலையும், தர்மம் வளர்த்த உயிரை நீதியாக இறைவனுக்கும் அர்ப்பணித்தவர்கள் இவர்கள் சதசத்தாக வாழ்ந்தவர்கள்.

பாண்டவர் வாழ்ந்த இந்திரப்பிரஸ்தத்திற்கு ஒரு சமயம் கண்ணபிரான் வந்திருந்தார் அரங்மனையில் உள்ள தாமரைத் தாடகத்தில் பாண்டவர்களுடன் கண்ணபிரான் நீராடிய போது, கண்ணபிரானுக்கு ஏற்பட்ட தர்ம சங்கடமான நிலையிலிருந்து காப்பாற்றியவர் தீரெளபதீயே. அன்று அவர் செய்த உதவியே தூரியோதனன் சபையில் துச்சாதனன் துகிலுரிந்து மானபங்கம் செய்தபோது ஒன்று ஆயிரமாக இலட்சமாகப் பெருகிக் கிடைத்தது. இதையே

“உதவி வரைந்தன் றுதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து” என்னுந் தீருகுறளும்

‘தான் சிறிதே யாயினும் தக்கார் கைப்பட்டக்கா
வான் சிறிதாப் போர்த்து விடும்’

என்னும் நாலடியாரும் கவுகின்றன.

நன்றி மறத்தலால் வரும் பெருங்கேட்டைப் புராண இதிகாசங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன. கூரபத்மன், இரண்ணியன், இராவணன், முப்புராரிகன் முதலியோர் நன்றி மறந்ததனாலேயே மாண்பொழிந்தனர். கூரபன்மனும் அவன் தம்பிமார்க்கனும் சிவபெருமானிடம் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் நூற்றெட்டு யுககாலம் ஆடசிபுரிவதற்கு வரங்களைப் பெற்றனர். இதனால் இறுமாப்பும், செருக்கும் அடைந்தனர். தமக்கு வரங்களை நல்கிய எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானை மறந்தான் நன்றி மறந்த குற்றத்திற்கு ஆளாகினான். யாவற்றையும் இழுந்து சூரன் இறுதியில் வீழ்ச்சியற்றான் இறைவனுக்கு நன்றி கவுராதவன் கடமை கடமையாகது. நன்றியை மறந்தபாவும் உயிரைப்பற்றும் எனவே ஒருவர் தீணையளவு நன்றி நமக்குச் செய்தாலும் அதனை மறவாது உள்ளத் தீருத்தி அவர் செய்த நன்றியை நாம் மறவாதிருத்தல் வேண்டும்.

ஹருக்கை வெற்றிக்கு தெய்னானாருஞ், விஞ்ணானாருஞ்

“நீ என்ன நினைக்கின்றாயோ
அதுவாகவே ஆகின்றாய்”

- சுவாமி விவேகானந்தர்

மாணவர்கள் இன்றைய நவீன உலகில் கற்றல் செயற்பாடுகளை சிரமமானதாக எதிர் நோக்குகின்றனர். பாடசாலைகளில் பகுதியாக்கப்பட்டுள்ள புறக்கிருத்தியச் செய்பாடுகளையும் ஒருங்கே வெற்றிகரமாக செய்து வரமுடியாமல் போவதற்கு பயம், தன்னம்பிக்கையின்மை, ஆசிரியர் எதிர்ப்பு, பெற்றோர் எதிர்ப்பு என்பன காரணமாக அமைகின்றன.

இப்பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ள நீங்கள் மெஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் எனும் புதிய உத்தியை பயன்படுத்தி வெற்றி காணுங்கள்.

வாழக்கை என்பது போராட்டம் போன்றது. நமது பயணத்தில் உடல், உள் ரீதியல் பல தடங்கல்களை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்படுகின்றது. உடலும், உள்ளும் ஒன்று சேர்ந்து செயலாற்றும் போதுதான் வெற்றிக்களிகையில் கிடைக்கின்றது.

உடலைப் பாறுத்தவரையில் நோய்களே பிரதான பிரச்சனையாக இருக்கின்றன. நோய் ஏற்படுமிடத்து பலவேளைகளில் மருந்து, மாத்திரைகள் இன்றியே நோய்கள் நம்மை விட்டு வலகி விடுவதைக்காணலாம். ஆனால் இம்முறை எல்லா வேளைகளிலும் சரியாக அமைத்தில்லை. இந்த விடயத்தில் நாம் சிறிது விவேகத்துடன் நடந்து கொள்ள அவசியமாகின்றது. எல்லவாற்றிலும் மேலாக நமது உடல் நலத்திற்கு நாம் தான் பாறுப்பு என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம் உடலை நோயில்லாமல் வைப்பது வைத்தியரின் பாறுப்பு என்ற எண்ணத்தை கைவிட்டு அது நமது பாறுப்பு என்று உணரவேண்டும். நோயில் விழுவதற்கு நோயாளியே காரணம், அதிலிருந்து விடுபடவும் அவனே பாறுப்பு உடலுக் கென்று தனி வாழ்க்கை இருக்கின்றது. தனிப்பட்ட ஆற்றல் இருக்கின்றது அது தெய்வீகமானது.

நமது முழுநல் வாழ்க்கைக்கு நமது உடல் சாதகமாக இருக்க வேண்டுமானால் அதனுடன் இசைந்து வாழ்வதற்கு நாம் கற்றுக் கொள்ளக் கொள்ள வேண்டும் நமது உடலின் அபாரமான குண்டலினி சக்தியை தட்டியழுப்ப நம் முன்னோர்கள் கண்டுபிடிக்க யோகாசனம் தீயானம் போன்ற பொக்கிளங்களை நாமும் பயன்படுத்த வேண்டும். உடலோடன இயைபுபற்றிக் குறிப்பிடும் உண்மைகளை இருவகையாக பார்ப்போம்.

பண்டைய உண்மை

இங்கு நாம் ஆயுர்வேதம் காட்டும் கருத்துக்கையே குறிப்பிடுகின்றோம் ஆயுர்வேதம் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்தியாவில் தோன்றிய ஓர் மருத்துவமுறை. வாதம், பித்தம், கபம் என்ற மூன்று விஷயங்கள் மனித உடலில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக ஆயுர்வேத வல்லுநர்கள் கவுகிறார்கள். இவை ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட பண்புகள் உடையவை இந்த மூன்றும் சமநிலையில் இருக்கும் வரையில் மனிதன் உடல் ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கின்றான்.

ஒவ்வொரு மனித உடம்பிலும் வாதம், பித்தம், கபம் ஆகிய மூன்றில் ஏதாவது ஒன்று ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது இதை உணர்ந்து கொண்டு உடம்பிற்கேற்ப உணவை தேர்ந்தெடுப்பதும் நோய்வாய்ப்பட்டதும் உரிய சிகிச்சை பெறுவதும் சுலபமாக இருக்கும்.

விஞ்ஞான உண்மை

இங்கு நாம் உடலிலுள்ள கடிகாரம் பற்றி அறிந்து கொள்வதை குறிப்பிடுகின்றோம். (Biological Clock). நமது உடல் ஒரு தனிப்பட்ட கடிகாரத்தின்படி இயங்குவதாக மேலை நாட்டு விஞ்ஞானம் கவுகின்றது

நமக்குள் இயங்கும் கடிகாரத்திற்கேற்ப நமது வாழ்க்கை முறையை அமைத்துக் கொள்ளும் போது அது முழு நல வாழ்க்கைக்கும் உதவியாக அமைகின்றது. பொதுவாக அதிகாலை என்பது, இயற்கை முழுவதும் அமைதி தவமும் நேரம் அது இரவில் ஒடுங்கிய மனம் மீண்டும் விரிந்து அதிகமாக உலக விவகாரங்களில் ஈடுபாடத் தேவை ஆகிறது. இதனால் தான் வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியமானவற்றை அந்த அதிகாலை வேலையில் செய்கின்றோம். குறிப்பாக ஆன்மீக சாதனங்களில் ஈடுபடுவோர், இசை, நடனம் முதலிய கலைத் துறைகளில் பயிற்சி செய்பவர்கள் இந்த விழியற் காலை நேரத்தில்தான் அவற்றை செய்கிறார்கள்.

இனால் சிலரது விஷயத்தில் இது சரியாக இருக்காது அவர்களால் அதிகாலையில் எழுந்திருக்க முடியாது அப்படியே தப்பித்தவறி எழுந்தாலும் தூங்கி வழிவது ஒன்றைத்தான் அவர்கள் செய்ய முடியும். அதையும் மீறி அவர்கள் எதிலாவது ஈடுபட்டால் அது கழப்பத்தில் முடியும். ஒருவேளை பிற்பகலிலிருந்து அவர்களின் வேலைத்திறன் அதிகரிக்கலாம் இரவு எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் விழுத்திருந்து அவர்களால் வேலை செய்ய முடியலாம். எனவே அவர்களை பொறுத்த வரையில் நாள் என்பது பிற்பகலில் தான் ஆரம்பிக்கின்றது. இதுபோன்ற விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகள் வியக்கத்தக்க உண்மைகளை காட்டுகின்றன.

ஒரு நாளைக்கு 24 மணிநேரம் என்பது எல்லோருக்கும் பொருந்திய உண்மை என்பதற்கில்லை ஒரு நாள் என்பது சிலருக்கு 25 மணிநேரமாகவும் சிலருக்கு 26 மணிநேரமாகவும் சிலருக்கு 48 மணிநேரம் இருப்பதாக கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

முக்கியமான வேலைகளைச் செய்யும் போது நாம் இந்த உடல் கடிகாரத்தை கவனத்தில் வைத்துச் செய்தால் சிறப்பாக வேலை செய்து வெற்றிகளை குவிக்க முடியும். அதற்கேற்ப நமது வாழ்க்கை முறையை நாம் அமைத்துக் கொள்வது அவசியம்.

உனது விதியை நீயே உருவாக்கு, உனக்கு தேவையான எல்லா வலிமையும் உனக்குள்ளே குடிகொண்டிருக்கின்றன.

ச. யதாரத்தன்
உயிரியற் பிரிவு
உயர்தரம் 2008

சுயாறு, சார்பியற் கோட்பாடு

“அல்பர்ட் ஜன்ஸ்டைன்” 20ம் நூற்றாண்டின் தலை சிறந்த பெளதீகவியலாளரான இவர் “பெளதீகத்தின் தந்தை” எனப்படுகிறார். இவரது கண்டுபிடிப்பான சர்பியற் கோட்பாடு (Relativity Theory)பெளதீகவியலில் ஓர் புரட்சி என்றே கூறலாம். எங்களில் பலர் “ஜன்ஸ்டைன் Relativity Theory” என்ற சொற்களை அடிக்கடி கேட்டிருப்போம், ஆனால் சார்பியற் கோட்பாடு Relativity Theory என்றால் என்ன என்று கேள்வி கேட்டால் மிகச்சிறந்த பெளதீக வியலாளர்கள் கூடப் பதில் சொல்லத் தயங்குபவர்.

அண்மையில் ஒருபெளதீகவியலாளரிடம் இந்தக் கோள்வியை கேட்டபோது அவர் நகைச்சுவையாக Relativity Theory’பற்றி ஒருவருக்கு தான் தெரியும் - அவர் - அல்பர்ட் ஜன்ஸ்டைன் என்று கூறினார்.

சரி சார்பியற் கோட்பாடு (Relativity Theory) என்றால் என்ன? இதை முழுமையாக விளக்க சிறந்த பெளதீகவியலாளர்களால் கூடத் திண்ணும் நிலையில் இணையத்தில் தேடிய ஒரு இலகுவான யாவருக்கும் விளங்கக்கூடிய விளக்கம்.

ஒரு சற்றுத் தூரமான இடத்தில் ஒரு நிகழ்வு நடக்கிறது இந்நிகழ்வை ஒரு பக்கத்திலிருந்து (frame of references) or ஒரு மாற்றேட்டுச் சட்டத்திலிருந்து X என்பவன் பார்க்கின்றான். அதே நிகழ்வை வேறொரு பக்கத்திலிருந்து (frame of references) or வேறொரு மாட்டேற்றுச் சட்டத்திலிருந்து Y என்பவனும் பார்க்கின்றான். ஆனால் காட்சி X-ற்கு ஒரு விதமாகவும் Y-ற்கு ஒரு விதமாகவும் தோன்றும். எனகிறார் ஜன்ஸ்டைன்.

சரி இங்கு X பார்த்தது உண்மையை? Y பார்த்த காட்சி உண்மையா? -X என்பவன் நின்ற நிலையிலிருந்து அவன் கண்டது உண்மை Y என்பவன் நிலையிலிருந்து அவன் கண்டது உண்மை. ஏனெனில் காணப்படுகிற நிகழ்வானது எதையும் சாராமல் தனித்து சுயமாக அறியப்பட முடியாது அது எப்போதும் காண்பவனின் நிலைப்பாட்டையே சார்த்திருக்கும்.

இது விஞ்ஞானத்தில் ஒரு பெரும் புரட்சி ஏனெனில் இந்த புரட்சி வரை விஞ்ஞானமானது தனது ஆராய்ச்சிகளின் நடவடிக்கைகளில் காண்பவனின் நிலைப்பாட்டைப் பற்றி சிந்திக்கவேயில்லை கானும் காட்சியானது காண்பவன் நிலையில் தங்கியுள்ளது என்ற கோட்பாடு விஞ்ஞான உலகத்தையே ஆட்டம் காணச் செய்தது.

சரி சமயத்திற்கு இந்தச் சார்பியக் கோட்பாட்டிற்கும் Relativity Theory என்ன சம்பந்தம்???

இந்த ஆராய்ச்சி, கண்டுபிடிப்பு, விஞ்ஞானம், ஜன்ஸ்டைன் எல்லாம் தோன்ற முன்பே தோன்றிய எமது சமய மெஞ்ஞான நுலான் “பஞ்சதனி”யில் Relativity Theory பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

அது கூறுவதாவது, “மாமிச மையா” என்ற பெயருடைய ஒரு பெண் இருக்கிறாள் “மாமிச மையா” என்றால் எவும்பும் தோலும் போர்த்திய மாமிச வடிவான பெண் என்று பொருள்படும். அவள் ஒரு பெண், அவளது குழந்தை தாயாகப் பார்க்கிறது, அவளை கணவன் மனைவியாகப் பார்க்கின்றன. ஒரு காமவெறியின் அழகான சதைப்பற்றான போகப் பொருளாக அவளைப் பார்க்கிறான்.

ஆக ஒரு பெண்ணை மூலர் மூன்று விதமாகப் பார்க்கின்றனர். இதுதான் ஜன்ஸ்டைனின் சார்பியற் கோட்பாடு. ஆக 20ம் நூற்றாண்டில் ஜன்ஸ்டைன் கண்டறிந்ததை அதற்கு பலநூறாண்டு முன்பே எமது சமயக் கண்டு கூறியிருந்தது. “காலம்” அப்படியென்றால் என்ன? காலம் என்பதைச் சரியாகச் சொல்வோமானால் இரண்டு அனுபவங்களுக்கு அல்லது இரண்டு நிகழ்வுகளுக்கு இடைப்பட்ட இடைவெளி எனலாம்.

இதையும் Relativity Theory ஆராய்கிறது. சார்பியற் கோட்பாட்டில் "Twin Paradox" என்ற விடயத்தை உதாரணத்துடன் விளக்குவதானால். 20 வயது நிர்மபிய (XYX) இரட்டையர்களை வைத்தே இதை விளக்குகிறார்கள் X. என்பவன் புவியல் வசிக்க Y என்பவனை "ராக் கெட்டில்" அண்ணளவாக ஒளியின் வேகத்தில் விண்வெளிக்கு அனுப்புகிறார்கள் இவ்வாறு காலங்கள் கடந்த பின் புவியல் இடுப்பவனுக்கு 40 வயதாகிறது அப்போது Y என்பவன் புவிக்குத் தீரும்புகிறான் அப்போது அவனுக்கு 30 வயதுமட்டுமே ஆகியிருக்குமாம் இதுதான் Time dilation எனப்படுவது

அதாவது புவியல் கடிகாரம் ஒடும் வேகத்திலும் 1/2மாடங்காகவே ஒளியின் வேகத்தில் செல்பவனின் கடிகாரம் ஒடும் அதாவது காலம் மைதுவாகச் சூழலும் இதிலிருந்து காலம் எல்லா மாட்டேற்றுக் கூட்டத்திலும் (Frame of reference) ஒரே மாதிரியாக இடுக்கத் தேவையில்லை என்கிறார் அல்பாட் ஜன்ஸ்டென்.

சரி இதற்கும் சமயத்திற்கும் என்ன தொடர்பு என்கிறீர்களா? நமது சமயம் புவியை (உலகத்தைப்) படைத்தது பிரம்மன் என்கிறது. பிரம்ம லோகத்தில் பகல் என்பது புவியில் எமக்கு 4, 320, 000 வருடங்களாகும் என்கிறது மகா புராணம்.

அதாவது பிரம்மனுக்கு அங்கு பகலாக இருக்கும் போது புவியல் சத்யயுகம் தீரேதா யுகம் துவாபர யுகம் மற்றும் கலியுகம் என்பன வரும் ஒரு செயற்பாடும். புவி வருடங்கள் 4, 320, 000 முடிந் பின் பிரம்மலோகத்தில் பிரம்மனுக்கு இரவாகும் போது உலகம் அழியும் பின்னர் அங்கு மீண்டும் பகலாகும் போது அதாவது இன்னும் 4, 320, 000 வருடங்கள் பின் மீண்டும் உலகங்கள் உருவாகி யுகங்கள் ஆகியிருக்கும்.

ஆக இதுதான் Twin Paradox அதாவது ஒளிவேகத்தில் பயணித்த Y என்பவனுக்கு புவியல் வசித்த பிட 10 வயது குறையும் என்றால் எங்கோ வேறொரு மாற்றடச்சசட்டத்திலுள் பிரம்மனுக்கு புவியின் 4, 320, 000 வருடங்கள் அரை நாளாக இருக்குலாம் தானே!

காலத்தைப் பற்றி ஜன்ஸ்டென் சுருக்கமாகவும் நகைச்சுவையாகவும் இப்படிச் சொல்கிறார். ஒரு இணைஞன், ஒரு கிழவனிடம் மாட்டிக்கொண்டு ஆவரது அரட்டையைக் கேட்கும் போது அவனுக்கு 5 நிமிடம் கூட்ட 5 மணித்தியாலமாயும் ஒரு அழகிய பெண்ணுடன் பேசும் போது 5 மணித்தியாலம் கூட 5 நிமிடமாயத் தோன்றும் இது தான் காலம் என்கிறது (காலம் என்பது இரண்டு அனுபவங்களுக்கிடையேயான இடைவெளி) எமது சமயம் விஞ்ஞானம் இன்று கண்ட விந்தைகளை என்றோ எடுத்துக்காட்டியிடது.

தென்கிழுக்காசியாவில் இந்து திறங்

இந்து மதம் இந்தீயாவுக்கு வெளியே தாய்லாந்து, கம்போடியா, வியட்நாம், சமாத்திரா, யாவா, போர்னியோ ஆகிய நாடுகளில் பரவியது கல்வைட்டுக்கள், சிதைந்த கட்டங்கள், கோவில்கள், சிற்பங்கள், நால்கள் ஆகிய ஆதாரங்கள் மூலம் தென்கிழுக்காசியாவுக்காசியாவில் இந்துமதம் பரவிய வரலாற்றை அறியலாம்.

இந்தீயாவுக்கு வெளியே இந்துமதமும், பண்பாடும் பரவ வழிவகுத்த காரணிகளுள் வாணிபம் முதலிடம் பெறுகின்றது. பரத கண்டத்தவர்கள் இந்தீயாவுக்கு வெளியே உள்ள தென்கிழுக்காசியாவுக்கோடு வாணிபத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தனர் வாணிபத் தொடர்பு மட்டுமன்றி அரசியலும் இந்துப்பண்பாடு பரவ வழிவகுத்தது எனலாம்.

தாய்லாந்து நாட்டில் இன்று வழக்கிலுள்ள பண்பாட்டில் இந்து கலாசார அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன: முடிகட்டு விழாவுக்கான நேரமும் சோதிடர்களால் பஞ்சாங்கம் பார்த்து நிச்சயிக்கப்பட்டுகின்றது. வாட்போ என்ற கோவிலில் உள்ள சிவலிங்கம் ஒன்று எண்ணாறு ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்ததெனக் கவறப்படுகின்றது. தாய்லாந்துப் பெண்கள் இச் சிவலிங்கத்துக்குப் பாலாபிவேகம். செய்து மலர் தூவிப் பிரார்த்தனை செய்து வருகிறார்கள். சிலர் தமது குழந்தைகளுக்குப் பட்டுக்கயிற்றில் சிறிய இலிங்கங்களைச் செய்து கோர்த்து அணிந்து விடுகிறார்கள் “வாட்சாகேத்” என்ற கோவிலின் வெளிப்புறக்கலை முகடுகளில் கருடன் மீது எழுந்தருளியள்ள தீருமால் சிலைகள் காட்சியளிக்கின்றன. அதன் சுவர்களில் பாவம் செய்பவர் நரகத்தில் அனுபவிக்கும் தண்டனைகளும் ஓவியர்களாக உள்ளன. தாய்லாந்தின் தலைநகரான பாங்கோக்கில் மார்க்கி ஊர்சல் எனும் விழா கொண்டாடப்படுகின்றது. தாய்லாந்தில் இராமாயணம் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குகின்றது.

கம்போடியா நாட்டில் இந்துப்பண்பாட்டை எடுத்து விளக்கும் சின்னமாக இன்று அழிவுற்ற நிலையில் உள்ள “அங்கோரவாச்” என்ற ஆலயம் சான்று பதருகின்றது குரியவர்மன் என்ற மன்னனால் இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டது முதலாம் சானவர்மன் என்ற மன்னன் சம்போர் பிரயகுக் என்னுமிடத்தில் ஒருகோவிலை அமைத்தான் இது இந்தீயாவில் உள்ள சீர்ப்பூரில் அமைந்துள்ள இலட்சமணர் கோயிலை ஒத்ததாக உள்ளது.

சம்பா என்ற நாடு இன்று வியட்நாம் தேசத்துள் அடங்கிவிட்டது. சம்பா நாட்டுச் சாசனங்களிற் சிவனைப்போற்றித்துக்கும் தோத்திரங்கள் காணப்படுகின்றன. சிவன் மன்மதனை எரித்தமை, தீருமாலும் பிரமாவும் அடிமுடி தேழியக்கை என்ற பூராணக் கதைகளைச் சம்பா நாட்டவர்கள் அறிந்திருந்தனர் பகவதிதேவி, மகாதேவி போன்ற பெயர்களால் சக்தியை வழிபட்டனர் போ நகரிலும், மைசனிலும் விநாயகர் கோயில்கள் அமைந்திருந்தன. முருகனைக் கார்த்திகேய, குரு என்னும் பெயர்களால் வழிபட்டனர். சம்பா நகர மக்கள் பசுகவைப் புனிதமாக வழிபட்டனர். சம்பா மக்களின் தீருமணப் பழக்க வழக்கங்கள், குடும்ப வாழ்வு சம்பந்தமான சம்பிரதாயங்கள் யாவும் இந்துப்பண்பாட்டை ஒட்டியனவாகக் காணப்பட்டன.

யாவா, சுமாத்திரா, போர்னியோ, செவிவஸ் போன்ற பெருந்தீவுகளையும் பாலி முதலிய சிறு தீவுகளையும் உள்ளடக்கிய இந்தோனேசியாவிலும் இந்து மதம் பரவியிருந்தது. யாவாவில் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக் குரிய கல்வைட்டு ஒன்று இங்கு பூர்ணவர்மன் என்ற மன்னன் சிவநெறி உடையவனாக வாழ்ந்தான் என்று கவறுகின்றது. இவன் ஒரு பெரிய கால்வாயை வெட்டி, நாள் கோள் பார்த்துச் சிவனை முறைப்படி வணங்கிப் பூசைகள் செய்து நல்லநேரத்தில் தீறப்பு விழாச் செய்து பார்ப்பனர்களுக்குப் பல பசுக்களைத் தானமாக அளித்தான் என்றும் கவறப்படுகின்றது. கிழக்கு யாவாவில் பிரம்பனம் கோவில் தொகுதியும், மத்திய யாவாவில் பொராவதூர் கோவில் அமைப்பும், மேற்கு யாவாவில் டியைப் பீட்பூமியில் காணப்படும் கட்டட அழிபாடுகளும் இந்து மதம் இந் நாட்டின் ஏற்படுத்தியிருந்த செல்வாக்கை நன்கு புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன.

சுமாத்தரா தீவு யாவாவுக்குக் கிழக்கே அமைந்துள்ளது. இந்து நாகரிகமானது இங்கு கி.பி. 1300 வரை

நிலைத்திருந்தது லாராயோஸ்ராஸ் என்ற இடத்தில் இந்துக்கள் வாழ்ந்தமைக்கும் அறிகுறியாகப் பல ஆலயங்கள் அழிந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன. இங்கு ஒரு பெரிய சிவன் கோவில் காணப்படுகின்றது. திருமால், பிரமா, நந்தி ஆகியோருக்கு அமைக்கப்பட்ட கோவில்களும் உண்டு. போர்ணியோ யாவாத் தீவுக்குக் கீழ்க்கே அமைந்துள்ளது. இங்கு கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டிலேயே இந்துக்கள் குடியேறி வாழ்ந்தனர் என்று கூறப்படுகின்றது. இந்நாட்டில் கண்ணடைக்கப்பட்ட கல்லொல்லுக்களில் வேள்வி பற்றிய செய்திகளும் அந்தணர்க்கு அரசர் அளித்த தானங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்கு போர்ணியோவில் உள்ள குகையோன்றில் சிவலிங்கங்கள், கணபதி, நந்தி, அகத்தியர் உருவங்கள் கிடைத்துள்ளன.

பாலித்திவில் உள்ள கோயில்களில் இறையகத்தில் பெரும்பாலும் தீரிமுர்த்தியின் உருவங்கள் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. இங்கு வாழும் மக்களின் பழக்க வழக்கங்கள், திருமணச்சடங்குகள், கொண்டாட்டங்கள் என்பன உள்ளன. இராமாயண பாரதக்கதைகளும் செல்வாக்கு பெற்று விளங்குகின்றன. பாலித் தீவில் மலைகளுக்கு இடையே ஒருபள்ளத்தாக்கில் “தம்பாக்ஷஸரிங்” என்ற புனிதகுளம் ஓன்று உள்ளது. விஜய தசமி தீனத்தன்று அத்தீவுமக்கள் இக்குளத்தில் நீராடிப் புத்தகங்களைத் தொழுது மஞ்சள் நிற அன்னம் அமைத்து நெநவேதத்தியம் செய்கிறார்கள்.

இவ்வாறு தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் இந்து மதம் செல்வாக்கு பெற்றிருந்தது கி.பி 14 ஆம் நூற்றாண்டில் தேரவாத பௌத்தமும், இஸ்லாமும் பரவியதால் இந்த வழக்கு ஒழிந்தது. பாலித்தீவில் இன்றும் அது நிலைபெற்று வருகின்றது. தாய்லாந்தில் நாட்டார் கூத்துகளில் இராமாயணக் கதைகள் இடம் பெறுவதை இன்றும் நாம் காணலாம்.

ஈசுங் திருணை வேண்டுடுத்

அன்பான அமைதீயான
ஆரம்பமின்றி தொடக்கமின்றி
உருவத்தோடும் உருவமின்றியும்
உபாதைகளை தீர்க்கும்

உமை யோடு சேர்ந்து
உலகத்தவர்க்கு அருள் செய்வாய்
எமை நீ காக்க
நாம் உன்னை இரந்து வேண்டுகிறோம்

வரம் தந்து எமது
வம்சங்களை வாழவைத்து
வாயார வாழ்த்துப் பெற்று
வானளாவ புகழுடைய

நீயிருக்க பயம் ஏது?
நீ கில்லை என
நினைப்போர்க்கு
ஜயம் ஏது?

நீயின்றி ஓரளவும்
அசையாது உன்
துணையின்றி எம்
துயரமும் நீங்காது

சசனே நாம் உன்னை
துகித்து நல்லருள் பெற
உன் துணை வேண்டும்
நீயே துணை இருக்க வேண்டும்

எஸ். தினேஷ் பாடு
தரம் 09

?

இறைவன் படைத்தான், மனிதனும் பிறந்தான்
இறைவனை படைக்க மனிதனும் முயன்றான்?
எட்டும் தூரத்தில் தெய்வம் உண்டன்று
உணர்ந்த பின்பு மதத்தையும் கண்டான்

மதங்களால் “மதம்” கொண்டு
மாமதை கொண்டவர்களே..!
பாதைகள் மட்டுமே வேறு வேறு
செல்லுமிடம் ஒன்றென்பதை ஏனோ மறந்திர்கள்

சொந்தம், சொந்தமென்று மார்த்துடும் வீணர்களே
அழாமும் ஏவானும் எம் முன்னோர்கள் என்று சொன்னால்!
சகல மத இனைத்தவரும் ஒரினச் சொந்தமென்பதை
ஏன் மறுக்கிறீர்கள்.. மறைக்கிறீர்கள் !!!

ஒன்றே குலமும் ஒருவருனே தேவனும்
என்று நன்றே கற்றபின்பும், ஏனோ...
கருவரை சொந்தம் மட்டும் மதங்களால்
தண்டவாளமாய் போனதுமேனோ???

அன்பாயிந் என்று எந்தமதமும் சொல்லவில்லை!
அன்பே மதம் சமயநம்பிக்கைகளே அதன் வழி
அன்பென்னும் மதத்தின் ஆதீக்கம் பெறுகையிலே
துன்பங்கள் நீங்கீ நீவிர் தெய்வங்களாக வேண்டாம்!
மனிதனாக வாழுங்கள், மதத்தையும் சுற்று பாருங்கள்

ஜ. நியோஜன்

மாணவதலைவர்

2006-2007

உருவாய் டகிளே

எம் துன்பம் தீர்த்து
இண்பம் சோத்து
கண்கள் பாத்தோர்
கவிஷத சொல்ல
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

நாட்டில் சத்தம்
நடக்குது யுத்தம்
யுத்தம் தீர்க்கும்
சப்பம் சொல்ல
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

அக்ரிறம் கறுப்பு
அகத்தினுள் வெறுப்பு
கறுப்பை நீக்க
வெறுப்பைப் போக்க
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

அடங்குவது புத்தி!
அடக்குவது குத்தி!
குத்திரீக்கி - ஓர்
புத்தி சொல்லநீ
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

காலம் கரைய - உறவுப்
பாலம் உடைய
சாகும் இனமா இங்கே!
இனிநாம் வாழ்வது எங்கே?
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

வாழ்க்கைக்கு துன்பம் சொந்தமா?
எம்மவர்க்கு கண்ணர் பூந்தமா?
எம் வாழ்க்கையென்ன கண்ணர் கண்டமா?
கேள்விக்கு - விடைதர (வருவாய்)
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

நல்லார் வாழ
தீயார் மாழ
கல்லார் கூழ
கனிந்து வாழ
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

குறையை தீர்க்க
நிறையை கூட்ட
மறையை போக்க
கறையை நீக்க
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

இருளை ஒளியாக்க
இருவை பகலாக்க
கனவை நனவாக்க
நோயை குணமாக்க
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

காலங்கள் மாற
கவிஷதகள் பாட
கதகளி இடு
தமிழ் மொழி வாழ
வருவாய் மகளே - கலைமகளே

கி. அர்ச்சன்,
சா/தரம் 2006

செந்றல்லடி சிவசக்தி

அமுக்குச்சட்டை அமுக்கு வேட்டி
அணிந்து செல்கிறார் செல்லையா
அவரின் ஏழ்மையை பாரம்மா
அவருக்கு பதிலோன்று சொல்லம்மா
சிவசக்தி தாயே சிவசக்தி

வயலின் கதிர்கள் ஒழுங்காக விளைவதீல்லை
தண்ணிரும் எழுங்காக அவர் பாய்ச்சுவதீல்லை
வயதும் அவருக்கு ஏறிவிடது
மகனுக்கு கொஞ்சத் தீமிரும் ஏறிவிடது
அவரின் விதியை பாரம்மா
அவருக்கு பதிலொன்றைச் சொல்லம்மா
சிவசக்தி தாயே சிவசக்தி

மகளின் வாழ்க்கை ஓர்குவதற்கு
வீட்டை விற்றார் சொல்லையா
மகனுக்கு தீமிர் கொஞ்சம் ஏறிவிடது
அவரின் நிலைமையை பாரம்மா
அவருக்கு பதிலொன்றை சொல்லம்மா
சிவசக்தி தாயே சிவசக்தி

சொன்ன பேச்சை கேட்பதீல்லை
ஒத்ததாசையாய் இருப்பதீல்லை
உந்தாரியாய் திரிவதுண்டு
வம்புச் சண்டைக்கு போவதுண்டு
வீணவம்மை இழுப்பதுண்டு

ஊர்குறை சொல்வதுண்டு
அவரின் மகனைப் பற்றி
அத்தனையும் அவர் பொறுத்திருப்பார்
உன்னிடம் மட்டுமே அவர் குறை சொல்வதுண்டு
அவருக்கு ஒரு பதில் சொல்லம்மா
சிவசக்தி தாயே சிவசக்தி

வாழ்க்கையில் அவர் மகிழ்ச்சியை கண்டதீல்லை
வயலிலும் பயிர்கள் விளைந்து கண்டதீல்லை
கடன் தொல்லையும் அவரால் தாங்க முடியவில்லை
இறப்பே மகிழ்ச்சியென்று நினைத்துவிட்டார்
அவருக்கு ஒரு பதிலைச் சொல்லம்மா
சிவசக்தி தாயே சிவசக்தி

உன் கருணை முகத்தை காட்டம்மா
அவர் வாழ்வில் செழிப்பைக் காட்டம்மா
அவரின் மகனை தீருத்தம்மா
உன் கருணையை அவருக்கு காட்டம்மா

அவருக்கு நல்ல பதில் சொல்லம்மா !

ஸ்ரோ. ராகுல் ரகுராம்
தரம் 10

With best compliments from

THE HEALTH FOOD COMPANY

EAST WEST MARKETING

P R I V A T E L I M I T E D

297/2, George R. de. Silva Mawatha, Colombo-13, Sri Lanka.
Tel: 2441111(10 Auto Lines), Fax: 2331435, Email: eastwest@ewm.lk
Website: <http://www.ewm.lk>

ஸ்ரீவாராந்திரஸிங் திருச்சுனை

தமிழில்,

“பிறிதுமொழிதல்” எனும் ஓர் அலங்காரம் உண்டு
ஒரு விடயத்தைச் சொல்லப்படுகும் புலவன்,
அவ்விடயத்தை நேரடியாகச் சொல்லாமல்,
ஓர் உவமையைச் சொல்லி விட்டுவிடுவான்.

அவ்வுவமை, புலவன் சொல்லவந்த விடயத்தை
குறிப்பாலுணர்த்தி நிற்கும்.

சொல்லவந்த விடயத்தைச் சொல்லாமல்,
அவ்விடயத்தைக் குறிப்பால் கூடி நிற்கும்
உவமையை மாத்திரம் புலவன் சொல்லுதல்,
“பிறிது மொழிதல்” அலங்காரமாய்க் கொள்ளப்படும்.
இவ்வலங்காரத்தை, “நுவலாநுவற்சி” என்றும்,
“ஒட்டு” என்றும் கூறும் வழக்குண்டு.

இதனையே ‘உள்ளுறை உவமம்’ என்று கொள்வாரும் உளர்.

வள்ளுவன் கூட பல இடங்களில் தன்கருத்தீனை,
இவ்வலங்காரத்தீநாடு வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

அத்தகு குறலான்றைக் காண்போம்.

“பீவிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்”

மமல்லிய மயிலிறகாயினும்,

அளவுக்கதீகமாய் ஏற்றபடின் அது வண்டியின்,
வலிய அச்சிலை முறிக்கும்

இது, இவ்விரண்டு குறள் வரிகளுள் தெரிகிற,
வெளிப்படையான பொருளாம்.

“வலியறிதல்” எனும் அதிகாரத்தில்,

இக்குறட் செய்தி தரும் தெளிவென்ன?

விளக்கம் செய்கிறார் பரிமேலழகர்.

“எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான்,

தான் வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியும்
எனும் பொருள்தோன்ற நின்றமையின்,

இது பிறிதுமொழிதல் எனும் அலங்காரம்”

வள்ளுவர் குறளில் பரிமேலழகர் எடுத்தக் காட்டும்,

இப்பிறிது மொழிதல் அலங்காரம் நம் தேவாரப் பாடல்களிலும் உண்டா?

அழாய்வோம்.

தேவாரங்கள்

மூவர் பெருமக்களால் நம் தமிழக்கு அளிக்கப்பட்ட பெக்கிளங்கள்.

அருளையும், இறையனுபவத்தையும் தந்து நம் வினையகற்றும் அருட்பாக்கள்.

இவ்வருட்டன்மை அமைந்ததால் அத்தேவாரப் பாடல்களை

மற்றைய இலக்கியப் பாடல்கள் போல்,

நாம் அணியலங்காரங்கள் கண்டு இரசனைக்கு உட்படுத்துவதில்லை.
அவற்றை இரசனைக்கு உட்படுத்தின்
தெய்வத்தன்மை கெட்டு அவை தாழ்வறும் என,
நாம் எண்ணூவதால் அத்தோவாரப் பாடல்களை,
“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறைமொழி எனக் கொண்டு ஒதற்பயன்
மாத்திரம் பெற்று ஒதுங்கிடுகிறோம்.

இம்மரபு மீறி
தேவாரங்களையும் இரசனைக்கு உட்படுத்துகையில்’
அவற்றின் தெய்வத்தன்மை கெடாது.
மேலும் மிகுமாறு பல செய்திகள் வெளிப்படுதல் கண்கூடு.
“அருளாளர்களாகிய நம் மூவர் முதலிகள், சிறந்த புலவர்களுமாம்”
எனும் உண்மையை எடுத்துக் காட்ட
தேவாரங்கள் மிதான பெருமானின் தேவார மொன்றில்,
எவ்வாறு பாடற் பொருளைச் சிறப்பிக்கிறது என்பது காண்பாம்.

தீருமருகல் எனும் தீருப்பதிக்கு எழுந்தருளுகின்றார் ஞானசம்பந்தப் பெருமான்
அன்பினால் ஜயனை வணங்கி அப்பதியில் தங்குகிறார்.

ஓருநாள்

அன்பு மீதுர ஜயனைத் தொழுச் செலும் சம்பந்தர் தீருச்செவியில்,
ஒரு பெண்ணின் அமுகுரல் அவலக்குரலாய் விழுகிறது.
அன்னையிடம் அன்புப்பாலுண்ட அந்த ஜயன்,
அருளினால், அவ் அவலக்குரல் கேட்டு அதிர்கிறார்
ஆலயம் மறந்து அவர் கால்கள் அவ் அமுகுரல் நோக்கிச் செல்கின்றன.
அன்பரோடு அழும் அப்பெண்ணிடம் வந்த ஜயன்,
அவ் அழுகைக்ககாம் காரணம் கேட்க,
சோர்ந்த அப்பெண்ணும் சொல்லத் தொடங்கிறான்,
அயலுாரில் ஒரு வணிகன்.
ஏழ பெண்களைப் பெற்றும் இளையாத பெருஞ்செல்வன்.
அவன்தன் மருகளொருவன் மாமனிடம்,
“உன் முதல் மகளை எனக்கு வதுவை செய்திடுக” என வரம் வேண்டி நிற்கிறான்
தருகிறேன் எனச் சத்தியம் செய்த அம்மாமன்
மனம் நிறையப் பணம் பெற்று மகளை மாற்றானொருவனுக்கு மனைவியாக்க,
மனம் நொந்த மருகன்,
“மறுமகளையேனும் என தீருமகளாய்த் தா” என மீண்டும் இறைஞ்சுகிறான்.
மாமனின் வஞ்சனை வளர்கிறது.

இங்ஙனமாய்

அவன் ஆறு பெண்களும் அயலவர்க்காக,
அன்பு நிறைந்த அவ்வணிகன்தன் கடைப்பெண்,
வஞ்சனை நிறைந்த தந்தையின் சிந்தையை நொந்தாள்.
தன் மைத்துள்ளுடன்,
உடன்போக்குக்கு உடன்பட்டனள்
சிந்தை மகிழப் புறப்பட்ட அக்காதற் கிளிகள்,
எந்தை தீருமருக ஆலயம் சார இருள் கழிந்தது.

தன் வாழ்விலும் காலை இருள் சூழும் என்றறியாது,
அன்புக் காதலருடன் அருகிருந்த மடத்தில் தங்கினாள்
பண்பினால் தன் காதலியைத் தீண்டாது கீட்ந்த அம்மடமாது.

பண்பினால் தன் காதலியைத் தீண்டாது கீட்ந்த அவ்வணிகலனை
அங்குற்றதோர் பாம்பு தீண்ட

நித்திரை அவனுக்கு நிரந்தரமாயிற்று.

பொழுது பூர்,

அன்போடு தன் அத்தானை அழைத்த பாவை,
அவன் செத்தான் எனும் செய்தியறிந்து தீகைக்கிறாள்.

தந்தையை மற்றதுப் புறப்பட்டால் தாய்வீடில்லை.

மனம் முடியாததால் மாமன் வீடுமில்லை.

இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பாய்த் துடிக்கிறேன் பேதை.

ஜயன் கழல் நினைத்து,

“சடையா சரண் நீ” என வெருவா விழும் அவள் நினைகண்டு,
சிந்தை நூந்த சீர்காழிச் செல்வர்.

கதறும் அக்கன்னியை,

ஜயன் சந்திதி வாசல் அழைத்து வருகிறார்.

மூலத்தானத்தில் உறையும்,

ஆலத்தாலும் அழியாத அவ் ஜயனை,

நேர் விழியால் நோக்குகிறார் சம்பந்தர்,

பார்வையில் கோபம்.

“தனியளாய் மெலியளாய் நிற்கும் இவளைத் தண்டித்தல் தகுமோ?

எனக் சம்பந்தர் உளம் கொதிக்கிறார்.

அப்பெண் வேதனையை சம்பந்தர் தன்வேதனையாய் உணர்.

படல் பிறக்கிறது.

சடையா எனுமால் சரண் நீ எனுமால்

விடையா எனுமால் வெருவா விழுமால்

மடையார் குவளை மலரும் மருகல்

உடையாய் தகுமோ இவள் உள் மெலிலே

இப்படலின் முதலிரு அடிகளும்,

அப்பெண்ணின் பெருந்துன்பத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

நான்காமடியில், அந்நங்கைக்காய்

தீருமருகலுறை சிவனை,

அருள் பெருக நியாயம் கேட்கிறார் ஜயன்.

இம் மூன்று அடிகளும் சூழலோடு பொருந்திப் பொருள் தருகின்றன.

“மடையார் குவளை மலரும் மருமகள்” என்ற

மூன்றாம் அடியில் மட்டும் முரண்பாடு.

அப்பெண்ணுக்காய்க் கோபம் கொண்டு,

இறைவனிடம் நியாயக் கேட்கும் சம்பந்தர்,

“மடைகள் நிறையக் குவளை மலரும் மருகல் உடையானே”

என இறைவனைப் போற்றுதல் பொருத்தாமா?

தீருமகற் பதியின் வளத்தைச் சாற்றி நிற்கும் அவ்வடி,
அவ்விடத்தில் வந்ததேன்?
துவளும் அப்பெண்ணின் தூஷப்பின் முன்,
இறைவனைப் புகழும் இவ்வடி பொருத்தாமல் நிற்கிறது.
காரணம் தேடுவோர்க்குக் கைகொடுக்கிறது.
பிறிது மொழிதல் எனும் அலங்காரம். வெளிப்படையாயத் தீருமருகால்
வளமுறைக்கும் அப்படி உட்கொண்ட குறிப்புப் பொருள் காண உளம் மகிழ்கிறது
சம்பந்தர் அவ்வடியூடு இறைவனுக்கு
குறிப்பாய் உணர்த்தும் அச்செய்தி இதோ.
“இறைவா! உன் தீருமருகவில்,
நீர் நிறைந்த மடைகளிலே வாடிக்கீட்க்கும்,
குவளைப் பூக்கள் எலாம் ,
குரியனைக் கண்டு அவ்வாட்டம் நீங்கி மலர்தலை நீ அறிந்திலையோ?
இதோபார்,
நீர் நிறைந்த மடை போல் கண்ணீர் நிறைந்துள்ள,
இப்பெண்ணின் கண்களை,
அதனுள் வாடிக்கீட்கின்ற குவளை போன்ற அவள் விழிகளை,
கோடிச் சூரியப் பிரகாசனான உன்முன் வந்தும்,
ஏன் அவை இன்னும் மலரவில்லை?
நீ நினைத்தால் இப்பெண்ணின் கண்குவளை மலராதா?
‘பிறிதுமொழிதல்’ அலங்காரமாய்,
அவ்வோருடியில் நின்று,
அப்பாடலை உயர்த்துகின்றன.
வெளிப்படையாய் நோக்க வேறாய் நிற்கும் அம்முன்றாம் அடியை,
சுழுநிலையோடு பொருத்தி,
சுகம் பெறச் செய்கிறது இவ்வலங்காரம்.
இத்தேவராப் பாடலின் அருட்டன்மையை
மிகைப்படுத்தி நிற்கும் இவ்வலங்காரத்தைக் காண,
அருட்பாக்களிலும் இவ் இரசனைப்பார்வை அவசியம் என்று தெரிகின்றதல்லவா?

இ. ஜயராஜ்

ஸ்தாபகர்த்தை இலங்கைக் கம்பன் கழகம்

CONCEPTS OF HINDUISM

How do The Vedas Portray One Supreme; We Pray To Many?

The idea of Brahman portrayed in the Upanishads is not one that can satisfy the demands of the mind. The 'knowing' of which the Upanishads speak is of different order. Atman can only be 'know' by identity with it, by direct intuition. It is Nirguna - without qualities of any sort, because these would limit its absolute nature. Since the mind deals only with relationships and qualities, the reality of Brahman remains forever outside its grasp.

It is therefore not surprising that in the period succeeding the Upanishads the idea of Brahman came to be clothed in forms which the human mind and imagination can grasp. The result was a vigorous development of theism, during which the gods goddesses which today characters Hinduism assumed much of their character. Many of the deities have Vedic Origins and are varied expressions of the one all-pervasive reality.

Hindu deities are not viewed as separate and rival powers, but as different functions different aspects, different ways of understanding and approaching the one reality.

"The human mind of a person, who does not worship idols, can only imagine supreme being in the form of humans. This is nature. The various forms that Lord is worshiped, human Varaha, Narasimha, Arthanareeswarar, Agni, Vamana, all illustrate that the supreme being cannot be contained into a single form, and it is beyond form."

One, who is worshipped in many forms, helps to understand that the one is in all forms. Ordinary man is educated to see God in every one and every thing through having different forms for the God. By allowing the Lord who is everywhere, to be contained in idol or temple, the understanding is made easier.

"Method of difference" is a mathematical analysis, in which known common statistics are used to differentiate and deduce the unknown quantities. Likewise we are given idols, and murtis to deduce and explain the unknown"

- Chakravarthi Rajagopalachariyar- Rajaji

Why Do Hindu Deities have Multiplicity of Limbs?

The reason the Hindu deities are represented in this way is simply to illustrate that they are gods, that they differ from human beings and have more and greater powers than humans. They symbolize various aspects, and make it meaningful.

The image of a deity is not merely beautiful, but a complex statement, product of the intellect. Every peculiarity of the attitude, of the expression, or the ornaments is of significance and is intended as a fit object for meditation..

- Hindu Polytheism - Alain Danielou

Why Does Hinduism Portray God as a Woman

Hinduism contains many feminine forms of the Divine like Kali, Durga, Lakshmi and Sarasvati. These represent different qualities and functions of the Divine, which contains both male and female energies. For example, Kali portrays the destructive energy, Lakshmi the nourishing, and Sarasvati the creative, while Durga is the Divine Mother in her protective role.

Hinduism also has many dual male - female forms like Radha- Krishna, Sita-Rama, Uma- Maheshwara, and Lakshmi - Narayan in which the female form is usually addressed first. The different masculine forms of the Divine in Hinduism have their feminine counterparts.

As Sanatana Dharma or a universal tradition, Hinduism recognizes that the Divine contains both masculine and feminine attributes. Without giving proper honour to the feminine qualities a religion must be incomplete and one-sided, which must result in its teachings having negative consequences. Without recognizing the feminine aspect of Divinity one cannot claim to know God to recognize the feminine is necessary to restore wholeness, completeness and universality.

"If God is our - father, why cannot God be our Mother? If we are the children of our heavenly father, why cannot we be the children of our heavenly Mother?" This rhetorical question is the basis of why Hindus recognize and accept both male and female aspects of Nature and worship the supreme reality in the form Mother, Father, Friend, Master, Guru, and Saviour.

Thus Lord Krishna declares in the Bhagawad Gita

"I am the Father - of this Universe. I am the Mother of this universe, and the creator - of all. I am Highest to be Known, the holy OM, and the three Vedas". (BG.9.17)

By worshiping God as the Divine Mother, a Hindu can more easily attribute motherly traits to the lord, such as tenderness and forgiveness. The natural love between a mother and her child is the best expression of the Lord's unconditional love for us children of God.

In the most representative Hindu view, the universe is the manifestation of the creative power (shakti) Brahman, whose essence is absolute existence, consciousness, and bliss (or in Sanskrit, sat- chit- ananda). Since all created forms proceed from the womb of the mother, the creative power (shakti) of God is recognized by Hindus as the female principle of the motherly aspect of nature. In this sense we are all children of the Divine mother. We are contained by Her before our manifestation and nourished by Her throughout our existence.

To a Hindu, the motherly aspect of God in nature is full of beauty, gentleness, kindness, and tenderness. When we look upon all the glorious and beautiful things in nature and experience a feeling of tenderness within us, we feel the motherly instinct of God. The worship of God in the form of mother is unique contribution of Hinduism.

When a devotee worships God as Divine Mother, he or she appeals to Her tenderness and unconditional love. Such love unites the devotee with God, like a child with its mother. Just as a child feels safe and secure in the lap of its mother, a devotee feels safe and secure in the presence of the Divine Mother.

Sri Ramakrishna, one of the greatest Indian sages of modern times, worshipped the Divine Mother Kali during his entire life. He established a personal relationship with Her and was always conscious of her presence by his side.

In Hinduism, Divine Mother is the first manifestation of Divine Energy. Thus with the name of Divine Mother comes the idea of energy, omnipotence, omnipresence, love, intelligence, and wisdom. just as a child believes its Divine Mother to be all merciful, all-powerful and eternally guiding and protecting him by invisible arms.

The worship of God as Mother has a significant impact on Hinduism. The position women in the Hindu religion is dignified because each woman is considered a manifestation of the Divine mother. Hindus view man and woman as the two wings of the same bird. Thus, a man is considered incomplete without a woman, since 'it is not possible for a bird to fly on only one wing.

(Swami Vivekananda)

Through the worship of God in the form of Mother, Hinduism offers a unique reverence to woman hood.

Who are Brahma Vishnu & Siva?

Hindus believe in one major force that controls the universe. They refer to this a NIRGUNA BRAHMAN or 'SIVAM" meaning beyond description.

Ordinary man cannot understand this and hence three stages were defined and represented by idols. The gods of the Hindu universe are guardians of the natural order. They help humans enjoy a worldly life and also provide the means to break free from the wheel of existence.

The three supreme manifestations of the supreme divine principle are: Brahma, the creator, who introduces the soul into the cycle of life; Vishnu, the sustainer, who helps the soul participate in the cycle of life; Shiva or Uruthra, the destroyer, who liberates the soul from the cycle of life

Brahma is said to have four faces representing the four directions, aided by his Saraswathi - God of knowledge. Brahma worship has diminished and a note worthy temple can be found in Pushkar.

Vishnu worship is popular as he is revered as the saviour of the universe aided by consort Luxmy Goddess of wealth. It is believed the Lord Vishnu comes to earth in human forms - Avatars, to save the form of destruction.

Siva , in the form Uruthra, is worshipped as lord of destruction. His consort is Parvathiv, In Siva Purana it is revealed that he had come to earth in his 'Leelai"- test/ play with his devotees Ganesh and Murugan are worshiped as his sons.

Hindu Attainments in Positive Sciences

India as the home of one of the most ancient civilizations has contributed not a little to the history of scientific thought and techniques. Most scholars, when they think of the genius of the Vedic Hindu, are naturally more attracted to their noble religion, sublime philosophy and the charming devotional poetry. The Vedic (supreme knowledge - satyasya satya or truth of the truths) made much progress in the apara vidya or the called inferior knowledge or relative truths, with a completeness which is unparalleled in antiquity.

The evidence that has been accumulated from the days of Warren Hastings, the first British Governor General of India, to which every generation of devoted scholars from East and West have contributed, has revealed how hasty and unfounded is the view entertained by a section of oriental scholars - Western and Indian - that the India could boast of in matters of science was a reflection of early Greek civilization; that the Indians were only hairsplitting philosophers not conversant with the so - called positive sciences and that ancient India had neither scientific talent nor a scientific outlook.

The Hindus were in the vanguard of civilization and produced great thinkers in every field of science and art, great astronomers and great mathematicians when the ancestors of people who now claim to be enlightened were yet in a primitive condition.

In the domain of philosophy, the Hindus had developed such a variety of systems that we can find a variety a parallel today in them for every phase arise: what is the use for instance of subjects like astronomy and astrology as develop by ancient Hindu thinkers, in this age of space science and space travel? The answer is: They can, if properly understood, combat the overwhelming onslaughts of the materialistic view of life, and the consequent corruption of spiritual and moral ideals so characteristic today.

Western scholarship and its Indian counterpart tend to underestimate the antiquity of Indian culture. It tends to begin its story where it is coming to a close, such as the achievements of Indian sciences and art to the Greeks other non-Indian sources. Unable to comprehend the vast time scale in which Indian culture crystallized through millennia, they transferred much of it to pre - history and mythology and superstition.

It can be conclusively established that the Hindus were the original inhabitants of India knocking down the mischievous theory of the so - called

Aryan immigration from somewhere else. They were natives of India and of no other foreign country. In fact all thoughts and sciences developed in India during the past several thousands of years are purely indigenous.

A study of Hindu methodology which is necessary for a right understanding of Hindu attainments reveals the whole movement was genuinely and positively scientific, though arrested at an important stage due perhaps to political convulsions Perception, observation and experiment were the main criteria of truth. The scientific method proceeded on the basis of observed instances carefully analyzed and sifted. It behoves all unprejudiced scholars to study and understand India's ancient scientific heritage and not dismiss their attainments as of no relevance to modern times.

The science of mathematics saw a high development in the hands of the Hindus. They were the inventors of the decimal system and 'zero' without arithmetic would be reduced to non-entity.

The Yajurveda Samhita gives an account of numbers in ascending decimal scale up to parardha (or 10^{42}). In this respect the highest terminology used by the Greek (probably in the 4th century B.C) was myriad (or 10^4). In fact the ancient Hindus have developed terminology, to express numbers as large as 1053. It is interesting to note that it is the Indian numbers that are mis-named as Algebra the Bijaganita. In fact as Manning says Hindu "excellence in algebraic analysis was attained in India independent of foreign aid".

The arithmetic of surd roots the general resolution of the second degree had all received the careful attention of the Hindus. The credit of discovery of the principle of differential calculus generally claimed by Europeans of differential calculus generally claimed by Europeans should justly go to the great Indian mathematician Bhaskaracharya who lived about 11 centuries ago.

A perusal of the Silbasastras or the manuals for the construction of the altars (which were necessary in connection with certain religious rites) reveals the construction of squares and tangles, relation of the diagonal to the sides, etc Apastambha describes a square to the sum of two different squares like $8^2 + 15^2 = 17^2$; $12^2 + 35^2 = 37^2$, etc.

According to some Western scholars G. Millhand, the Pythagorean geometry might have been inspired by the Hindu findings. A scholar by the name Pingala in his book Chandra Sutra describes the binomial theorem. The triangular array formed by the binomial coefficients was known in ancient India as Maru Prasara.

The classical period was known for the array of critical thinkers it produced. Aryabhatta (1st century B.C) was mathematician and astronomer of stature. Bhaskara, Brahma Gupta, Mahavira, Sripathi, Sridhara, etc. were all well known names in mathematics and astronomy.

The rules of extraction of square and cube roots, arithmetic progressions, summation of series, etc. were wellknown to Aryabhatta. He gave the value of Pi as 3.1446. The famous indeterminate equation of the second degree $Ny + 1 = X^2$ was dealt with by Brahma Gupta. One of his researches on indeterminate equations was re-discovered a thousand years later by Euler (1707 - 1780). In his monumental works Lilavati or Bijaganita Bhaskara the greatest astronomer of the 10th century A.D. has dealt with indeterminate equations of the 1st and 2nd degree.

One significant feature is that none of these ancient masters claimed originality for their theories. On the other hand they have often expressly said to have taken them from earlier works.

In meteorology, the Hindus used the rain gauge in their forecasts for the different kinds of clouds and their atmospheric phenomena and how phases of moon and certain geometrical positions of planets caused rains, floods, earthquakes, volcanic eruptions, etc.

It might surprise many a modern scientist to learn that the Hindus had developed what was called Vimana Vidya or science of airplanes. The Yajur Veda refers to travel in space or antariksha. According to the great law-giver Manu, science of airplanes was a part of a more comprehensives called Vayu Vidya or the science of space.

In Zoology the enumeration of the species of worms, insects, reptiles, etc. was based on the external characteristics and nature of life. in Botany the observations were related to the interests of materia media. Experiments in metallurgy, pharmacy, horticulture and making of lenses etc. were freely drawn upon for building up scientific generalizations.

By
Mr. S. Balendra
Teacher In charge
Royal College
Hindu Student's Union

தீபாவளித்திருநாள்

இந்து சமயத்திலே புராண இதிகாசக்கடைகளையும் ஜதீகங்களையும் ஆதாராமாகக் கொண்டு ஆண்டு முழுவதும் காலத்திற்க்காலம் பல பண்டிகைகள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. அந்த வகையில் ஜப்பசி மாத அமவாசக்கு முன்வரும் தேய்பிழறச்சதுர்த்தசி தீதியை தீபாவளிப்பண்டிகைக்குரிய நாளாக கொண்டாடுவர். “தீப்மச ஆவளி” என்றால் வடமாழியில் தீபங்களின் வரிசையக்குறிக்கின்றது. அதுவே மருவி தீபாவளி ஆகியது. வாழ்க்கையின் இருளைநீக்கி ஒளியைக் கொடுக்கும் இப்பண்டிகையை உலகிலுள்ள எல்லா இந்துக்களும் கொண்டாடுகின்றனர். இது மிக மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே இந்துக்களின் வாழ்க்கையோடு கலந்து போன கொண்டாட்டமாகும்.

வட நாட்டில் தீபாவளிப் பண்டிகையை மூன்று தீனங்கள் கொண்டாடுவர் முதல் நாள் பண்டிகையை “சோட்டா தீபாவளி” (ஸ்ரீதீபாவளி) என்பர். இரண்டாம் நாள் பண்டிகையை “பாதீபாவளி” (பொரிய தீபாவளி) என்பர். மூன்றாம் நாளன்று கோவர்த்தன பூசை செய்து கண்ணபிரானையும் பூசிப்பர். அன்றுதான் நரகாசரன் என்ற கொடும் அசுரனைச் சத்தியபாமாவின் துணையோடு மஹாவிஷ்ணு கொன்ற தினமாகும். அவனைவதும் செய்த பொழுது நல்லறிவு தோன்றிய கடைசி வேண்டு கோருக்கேற்பவே தீபாவளிப்பண்டிகை கொண்டாடப்படுவதாக ஜதீகம். வட இந்தியாவில் பல இடங்களில் தீபாவளியை நரகாசரனுடைய உருவங்களைக் கொழுத்தி கிருஷ்ண பகவானுடைய வெற்றியைக் கொண்டாடுவது வழக்கமாகும்.

தீபாவளி தீனத்தன்று எண்ணைய் தேய்த்துக்குளித்தால் பீடைகள் விலகும். மிகவும் புண்ணியம் உண்டாகும் என்று புராண நால்கள் கூறுகின்றன. எண்ணையில் தீருமகளும் வெந்நீரில் கங்கையும் அன்று ஒன்று சேர்வார்கள் என்றும், அன்றைய தீனம் எண்ணையக்குளியல் செய்யவர்க்குக் கங்கையில் மூழ்கிக்குளித்த புனிதப்பயன் கீட்டும் என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர்.

பராததேசம் முழுவதுமே மிகவும் உற்சாகமாகக் கொண்டாடும் தேசியப்பண்டிகைகளுள் தீபாவளிப் பண்டிகை மிகவும் முக்கியமான பண்டிகையாகும். அதேபோல் தான் இலங்கையிலும் புதுமணத்தமபதி களுக்கு “தலைத்தீபாவளி” என்றும் ஏனையோருக்கும் மசீழ்ச்சியான நாளாக வும் இப்பண்டிகை கொண்டாடப்படுகின்றது. புதுமணத்தமபதி களை கோலமிட்ட மனையில் உட்காரணவத்து குங்குமமிட்டு ஆராத்தி எடுப்பர் பிறகு நலங்கு இட்டு எண்ணைய் தேய்த்துக்குளித்து சுவயியை வணங்குவர். அடுத்து அவர்கள் பெரியவர்களின் கையால் மஞ்சள் தடவிய புதுத்துணிகளை வாங்கி உடுத்துவர். தீபாவளியின் போது பெரியோர்களை வணங்கி அவர்களிடம் ஆசியும் வாழ்த்தும் பெறுவது அவசியமாகும். பலர் பட்டாகும் கொளந்துவர்.

இந்தியாவிலே “தீபாவளி லேகியம்” என்ற ஒன்றைத் தயாரித்து உட்காள்வர். மழைக்காலத்தில் தீபாவளியை எண்ணைய் தேய்த்துக்குளிப்பதாலும், அன்று சிறப்புவிருந்துகளை உண்பதாலும் உடலுக்கு எவ்வித்தீங்கும் ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதாலும் அன்று முன்யோசனையோடு செய்யப்படும் மருத்துவப்பண்டமே லேகியமாகும். அதேபோல் அன்றைய தீனம் சொமானமாகாத சாம்பார், புளிக்குழம்பு போன்றவை சமையலில் சேர்க்கப்படமாட்டது.

நரகாசரனின் நினைவும் நரகத்தின் நினைவும் இந்த நாளில் வருவதால் புண்ணியச்செயல்களைச் செய்ய மனம் ஈடுபடும். தீபாவளிக்கு முதல் நாள் யமதீபமும், மறுநாள் யமதர்ப்பணமும் சில இடங்களில் கைக்கொள்கிறார்கள். மாளை பட்சத்தில் பூமிக்கு வந்த பிதிரர்களை வழியனுப்புக்கமாக உயர்ந்த ஸ்தும்பத்தில் ஏற்றப்படுவது யமதீபம் ஆகும். யமதர்ப்பணம் நாம் பாவம் செய்து நரகம் செல்லாதுபடி நற்புத்தி தரும்படி வேண்டிப்பிரார்த்திப்பதாகும்

ச்சக்கரவர்த்தி முடிகுடிய தீனம் என்றும், விக்கிரமாதித்த இராஜன் முடிகுடிய தீனம் என்றும் பல ஜதீக்க கடைகள் தீபாவளி தீனத்தை முக்கியப் படுத்துகின்றன. அதேபோல் ஜஜனர்கள் அவர்களின் முக்கிய.

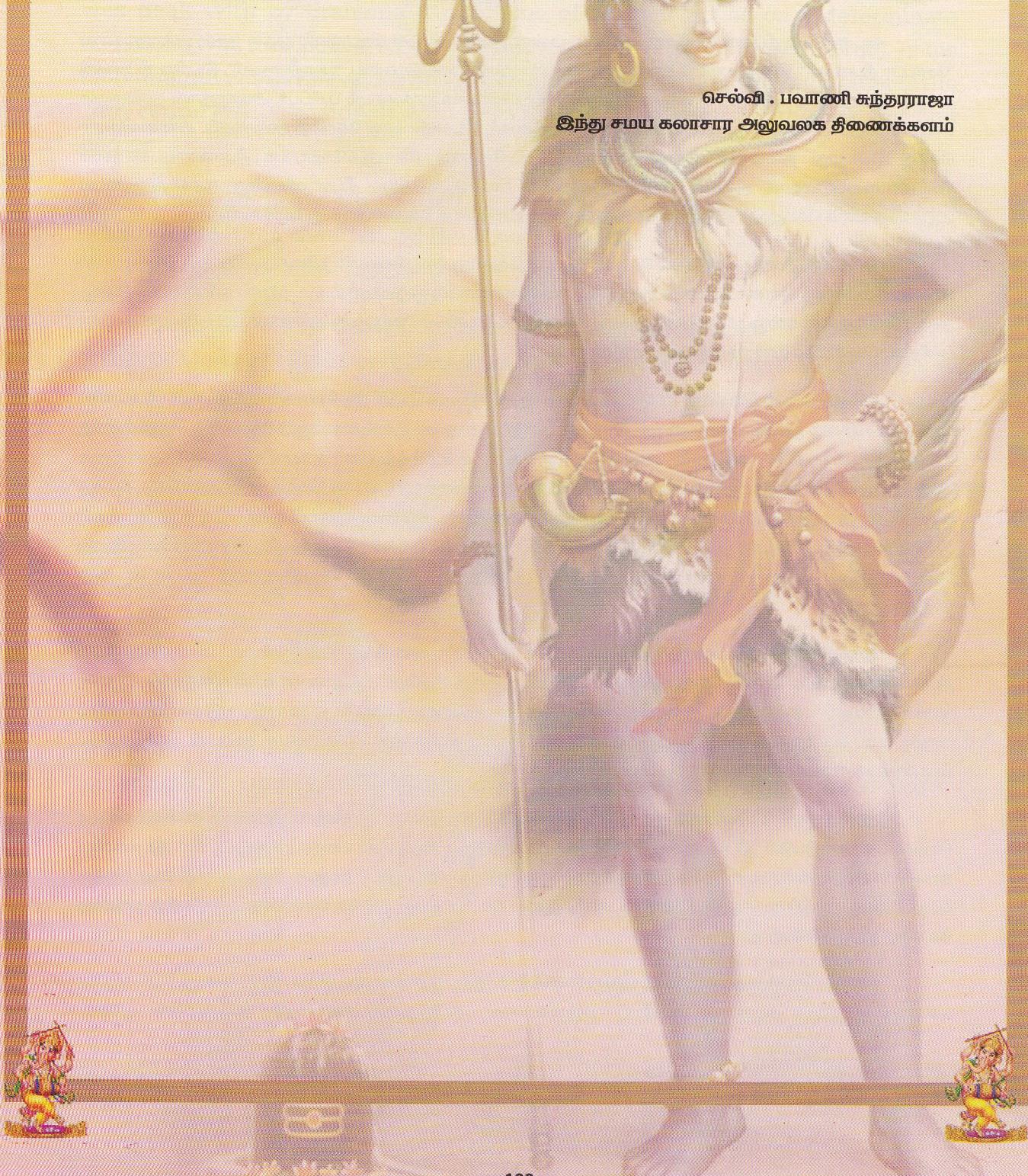

தீர்த்தங்கரரான மகாவீரர் பரிநிர்வாணம் எய்திய நாளை இது குறிக்கும் என்றும் ஞான ஜோதி உலகை விட்டு நீங்கியதற்குச் சிறிதேனும் ஈடாகப் பூத சோதிகளாகிய தீபங்கள் ஏற்றப்பெறுகின்றன என்றும் அவர்கள் கவுகின்றார்கள்.

இத்திருநாளிலே எமது அக இருள் ஒழிந்துபோக வேண்டும் என்றும் அக அழுக்கு இல்லாமற் போக வேண்டும் என்று தான் நமது முன்னோர்கள் இப்பண்டிகையைக் கொண்டாடினார்கள். நரகாசரன் விஷ்ணுவால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட போது கூட தன்னைப்போல எல்லோரும் தீரை திருவடி அடையவேண்டும் என்று தான் விரும்பினான். ஆனால் நம்மவரில் பெரும்பான்மையோர் இத்தினத்தீல்தான் மதுவும், மாமிசமும் உண்டு அசுரர்களாக மாறி விடுகிறார்கள் அந்திலைமாறி எல்லா அகங்களிலும் வீடு விளக்கேற்றும் இந்நாளில் எல்லார் அகங்களிலும் (மனங்களிலும்) விளக்கு ஏற்றுவோமாக!

சௌவி . பவாணி சுந்தரராஜா
இந்து சமய கலாசார அலுவலக தினைக்களம்

ஒசிலவுருங் திடையுட்

சைவம் என்னும் சமயம் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டது. சைவம் இந்து மதத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளில் ஒன்று இச்சைவமும் பல உட்பிரிவுகளைக் கொண்டது சித்தாந்த நால்களில் பன்னிரண்டு உட்பிரிவுகள் பற்றிக்கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் தமிழகத்தின் சித்தாந்தசைவம், கர்நாடகாவின் வீரசைவம், காஷ்மீரின் காஷ்மீரசைவம் ஆகிய மூன்றும் முக்கியமனவை “சைவமும் தமிழும்” என்ற தொடர் மூலம் இக்கட்டுரை சித்தாந்த சைவத்தை மட்டுமே சுடப்படிநிற்கின்றது.

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி! என்ற அடிகளில் உலகத்தவர் யாவருக்கும் இறைவனாக உள்ளவன் தென்னாட்டிலே குடிகொண்டுள்ளான் என்று கூறப்பட்டிருத்தல் போல உலகத்தமிழர்களின் மொழியாக அருந்தமிழ் மொழி சைவத்தின் மொழியாய் பெருமை கொள்ளத்தக்கவாறு சைவத்தின் சாயல்களைத் தமிழ் இயக்கியங்களிலே அடையாளப்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வரலாற்றுள் வரையறுக்கமுடியாத மூத்தகுடி என சிறப்பிக்கப்படும் தமிழ்க்குடியின் வரலாற்றைப்படிக்கும் காலத்திலேயே சிவவழிபாடு சீரும் சிறப்பும் பெற்று இன்று வரை அது ஆழக்கால்பதித்து நிற்பதைக்காண முடிகின்றது. தமிழ்மொழி வளத்தின் சிறப்பின் செம்மையாய்ச் செப்பிடும் சங்க இலக்கியங்களிலேயே சிவவழிபாட்டின் சாயல்களை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

என்றுமனிதன் இயற்கையை வழிபட ஆழம்பித்தானோ அன்றே ஒளிவழிபாடு உருக்கமான வழிபாடாக அவனுள் உருக்கொண்டது. ஆழம்பத்தில் ஆதவன், அம்புலி, தீ, என்றும் வழிபட்டான். பின்னர் அவை அளப்பரிய வளமும் எண்ணற்கிய ஏற்றமும் யாவையும் தோற்ற தோற்றுவாயாய் இருந்து வரும் என்றும் இறவாப்பிறவாப் பெருந்துணையான தேவதேவனாய், ஒளி வடிவாய் மிளிரும் சிவபெருமானே சிவவழிபாட்டிற்குரிய மூலமாய் என்றும் எங்கெங்கும் பரவலாயிற்று ஜம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான சிலப்பதி காரமும்.

“பிறவாயாக்கைப் பொரியோன் கோயில்”

என சிவத்தலத்தைச் சிறப்பிக்கின்றது. இவ்வழிபாடு காலங்காலமாக பரிசூரணத்தோடு இலங்குவதால் இறவாநிலையும், பிறவா நிலையும் எய்துதற்கு ஏற்ற வழிபாடுகிதுவொன்றே என்பதற்கு சிவனெடியார்கள் ஒளியுள் கலந்து பேரின்ப வெள்ளதில் மூழ்கி அருட்பெருஞ்சோதியானார்கள் என்று காலங்காலமாக ஏற்பட்டு வரும் வரலாறுகளே தக்க சான்றாகும்.

சங்ககாலத்திற்கு முன்பே தோன்றிய சிவவழிபாடு எழுதர்க்கிளவியாக, ஒதிவரும் வேதங்களாக குருவழி வழிபாடாய் மிளிரும் சின்முத்திரைச்சின்ன வழிபாடாக வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு மாமறையாய் இருந்து வந்தது. கல்லாலின் கீழ் அமர்ந்து தென்முகக் கடவுளாய் அறமுறைத்தான் என்பதை

“கல்லாலின் கீழமர்ந்து நால்வாக்கு அறமுறைத்தான்”

எனச்சங்க இலக்கியங்கள் செப்புகின்றன.

தெய்வப்புலவர் தீருவள்ளுவரும்,

“அகர முதல எழுத்தொல்லாம் ஆதிபகவன்
முதற்றே உலகு”

என்கின்றமை எண்ணளவில் சிவனையே குறிக்கின்றது என்பேன் தீருவளை உறுதிப்படுத்தவே

“பிறவிபெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனெடி சேராதார்”

என்றகின்றார். இங்கு பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்தீக் கடப்பதற்கு சிவவழிபாடு உகந்தது என்பது குறிப்பாய் உணரலாம். அத்துடன் தீருக்கோணியப்பர்கள் சிவகைத்தமிழ் மறைகள் சிறப்பித்திருப்பதும் இக்கருத்துக்கு வலுசேர்ப்பனவேயாகும்.

சங்ககாலத்திற்கு முன்பின் என்று பிரித்துக் கொண்டோமேயானால் “பஃறுளி ஆஸ்று பன்மலை” தொடக்கத்தில் கூட சிவவழிபாடு இருந்தாய் சிற்ற ரசர்களின் செப்பேருக்குள் கூறுகின்றன.

இதீகாசங்களான மகாபாரதம், இராமாயணத்தில் கூட சிவவழிபாடு பற்றிய சிறப்பான செய்திகள் செப்பப்படுகிறன. அர்ச்சனை சிவனை நோக்கி தவம் செய்வதாய் செய்தி காணப்படுகின்றது. இராமாயணத்தில் வரும் இலங்கேஸ்வரன் இராவணன் சிவாகம பூசை செய்வதில் தேர்ச்சி பெற்றவன் கைலாய நாதனை சாமகானத்தில் பாடிப்பரவசப்படுத்தினான் என்றெல்லாம் இலக்கியம் இயம்புகின்றது.

முடியடை மூவேந்தர் காலத்திலும் சிவவழிபாடு நிறைந்திருந்தமையை இன்று நாம்காணும் சிவாலயங்களே பறை சாற்றுகின்றன. வட நாட்டில் “சோமேசவரர்” என்ற ஆலயத்தைக்குறிப்பிடலாம். மேலும் வடக்கே கைலாயம் இடப்பாகத்தில் சக்தி கொண்ட கைலாயநாதர் வாழும் இடமாக இன்றும் விளங்குகின்றது. சிந்துச் சமவெளி நாகரிகத்தில் சக்தி வழிபாடுகள் சிவவழிபாடுகள் இருந்ததாக செய்திகள் ஒளிக்கீற்றுக்களாக தென்படுகின்றன.

பிற்காலச் சோழர்காலத்தில் சிவாலயங்களில் முக்கால வழிபாடு தேவராட்டியர் நடனம் கலை, கூத்து முதலியலையும் இடம் பெற்றிருந்தமை காணக்கிடைக்கின்றன. சிறப்பாக இராஜராஜசோழன் காலத்தில் தஞ்சைப்பொரிய கோயிலைக்குறிப்பிடலாம்.

நலந்தீங்கிலும் சிவனை மறவாத நாயன்மார்கள் தமிழோடு இசைத்த பாடல்கள் பல்லவர்கால இலக்கியங்களாய் இன்றும் சான்று பகர்கின்றன. சைவத்தையும் தழிமையும் ஒருங்கே வளர்த்த நாயன்மார்கள் ஆற்றிய தொண்டுகள் இன்று பன்னிரு தீருமுறைகளாக நம்முடன் சைவ சமயத் தீரட்டுக்களாகப் போற்றப்படுகின்றன.

சேக்கிழார் தொகுத்த பெரியபுராணம் நாயன்மார்கள் தீருமுறைக்கும் நாயகமாகத் தீகழ்கின்றது. வேறுபாடின்றி வணங்கியோர் அனைவருக்கும் வரம்தரும் வள்ளல் பரம்சோதி சிவபெருமான் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

தீருவிளையாடல் பூராணம் சிவபெருமான் மதுரையை ஆண்ட தாடகைப்பிராட்டியாறைக் கைத்தலம் பற்றியது, வந்திக்கு கவலியாளாய் வந்து பிட்டுக்கு மண்சுமந்து பிரம்பழப்பட்டது முதலிய பல நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தளிக்கும் ஒரு நால். சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண்சுமந்தார் என்பதை உணர்த்தவே இன்றும் மதுரை வீதிகளில் ஒன்றுக்கு “பிட்டுத்தோப்பு” என்னும் பெயர் வழங்கிவருகின்றது.

சைவ நெறியின் உறைற்றுக்கண்ணாகத் தீகழ்வது தமிழ்மொழி. சைத்திருமுறைகளும் சித்தாந்த சாந்தி நால்களும் ஆதார நால்களாகும். சைவம் வளரத் தமிழ்க்கல்வி அவசியம். இதுபோலவே தமிழின் உயர்ச்சி சைவத்தின் உயர்ச்சிக்கும் காலாகும்.

சௌஷ்஠வி . பவாணி சுந்தரராஜா
இந்து சமய கலாசார அலுவலக தீரைக்களாம்

பாடல்பெந்ற தலங்கள்

தேவார முதலிகள் மூவராலும் பாடப்பெற்ற தலங்கள் 274 உள்ளன. அவற்றுள் 196 கோயில்கள் சோழநாட்டில் அமைந்துள்ளன. ஏனையவற்றுள் 32 கோயில்கள் தொண்டை நாட்டிலும், 22 கோயில்கள் நடு நாட்டிலும் உள்ளன. பாண்டிய நாட்டில் 14 கோயில்களும், கொங்கு நாட்டில் 7 கோயில்களும் உள்ளன. மலைநாட்டில் ஒரு கோயிலும் இலங்கையில் 2 கோயில்களும் உள்ளன. நாயன்மார்களின் காலத்தில் திருக்கேதீஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகியவிரண்டும் மிகுந்த சிறப்பினைப் பெற்றிருந்தன. இந்தியாவின் சில பகுதிகளில் வாழ்ந்தவர்களும் அவற்றைப் புனித தலங்களாகப் போற்றினார்கள். அவை இரண்டினைப் பற்றியும் திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளார். திருக்கேதீஸ்வரத்தைப் பற்றி சுந்தரமுர்த்தி நாயனாரும் ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார். அப்பார் தேவாரத்தில் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

இலங்கை, சைவ நூல்கள் - சிலவற்றிலே சிவபூமி என்று சொல்லப்படும். மிகப்பழங்காலம் முதலாகச் சைவசமயம் நிலைபெற்றதன் காரணமாக இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டது போலும். அரக்கர்கோன் இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன் என்பது புராணக்கதை. அந்தக் கதை, நாயன்மார்களின் காலத்திற்கும் முற்பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சிவபூமி என்று கொள்ளத் தக்கதான் இலங்கையில் நிலைபெற்ற இரண்டு தலங்களைப்பற்றிச் சில காரணங்களினாலே தமிழகத்துச் சைவர் நன்கு அறிந்திருந்தனர். அவற்றைச் சிறப்புமிக்க வழிபாட்டுத் தலங்களாகப் போற்றினார்கள். பல்லவர் காலம் முதலாகத் தமிழகத்திலே வளர்ச்சிபெற்ற வேதாகம மரபுகளோடு கலப்புற்ற சைவநெறியும் கட்டட சிறப் முறைகளும் இலங்கையின் பல பகுதிகளுக்கும் அவற்றின் மூலமாகப் பரவலாயின.

மாதோட்ட நன்னகர்

ஆதிகாலம் முதலாக மாதோட்டம் இலங்கையின் பிரதான துறைமுகப் பட்டினமாக விளங்கியது. அது மல்வத்து ஓயா என்று சொல்லப்படும் அருவி ஆறு கடலோடு கலக்குமிடத்திலே அமைந்திருந்தது. அதற்குச் சமீபத்திலே ஆற்றுநீர் கடலோடு கலப்பதால் சங்கும் முத்தும் மன்னார்க் கடலில் மிகுதியாக விளைந்தன. அவற்றால் செல்வம் உண்டாகியது. சங்கும் முத்தும் அருமைப் பொருள்களாகும். அவை அழகுசாதனப் பொருள்களாகவும், மங்கலப் பொருள்களாகவும் கொள்ளப்பட்டன. வளையல், தோடு போன்ற ஆபரணங்களைச் சங்கிலிநுந்து செய்தார்கள். சங்கின் துண்டுகளை அறுத்து அளவுப் பிரமாணங்களுக்கு ஏற்பச் செம்மைப்படுத்தி, இலட்சினையிட்டுக் காக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்தும் வழக்கம் இந்தியாவின் பல பாகங்களிலே பண்டைக்காலத்திலே இருந்தது. சங்கினை ஒரு மங்கலப்பொருளாகவும் பயன்படுத்தினார்கள். வீடுகளிலும் அரண்மனைகளிலும் ஆலயங்களிலும் அவ்விதமாகவே அது கொள்ளப்பட்டது. வலம்புரிச் சங்கு கிடைத்தற்கியது. மங்கலப் பொருட்களில் முதன்மையானது. அது திருமாலின் படைக்கலங்களுள் ஒன்று. அம்மனின் முர்த்தங்களிலே சிலவற்றிற் சங்கினை ஏந்திய கோலத்தில் ஒரு கரம் அமைந்திருக்கும். அரச சின்னங்களில் ஒன்றாகவும் அது கருதப்பட்டது. சங்கினை அறுத்து ஆபரணங்களைச் செய்யும் தொழில்வினங்குர் மாந்தையில் வாழ்ந்தமைக்குத் தொல்பொருட் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

அறு கடலோடு கலக்கும் கழிமுகத்திலே முத்துச் சிப்பிகள் சிலவிடங்களில்

விளைவதுண்டு. மன்னார்க் கடலின் இரு கரையோரங்களிலும், ஆதிகாலம் முதலாக முத்துச் சிப்பிகள் வைகாசி, ஆனிமாதங்களிற் பெருகுவதுண்டு. முத்து கிடைத்தற்கு மிகவும் அரிதானவற்றுள் ஒன்றாகும். நாகரீகம் முன்னேற்றமடைந்த தேசங்களிலே செல்வக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பெண்கள், முத்திழைத்த மாலைகளையும், வேறு ஆபரணங்களையும் ஆவலோடு அணிந்தனர். இந்திய இலக்கியங்களிலும், சிற்பங்களிலும், ஓவியங் களிலும் முத்துமாலைகள் முதன் மையான ஆபரணங் களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. கலியாண வைபவங்களிலும் ஆலயத் திருவிழாக்களிலும் முத்துவிதானங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. உரோம சாம்ராச்சியம் உன்னதமான வளர்ச்சி கண்டிருந்த காலத்திலே, யவனலோகத்துச் செல்வச் சீமாட்டிகளிடையே முத்திழைத்த ஆபரணங்களையும் அணியும் வழக்கம் ஏற்பட்டது. சர்வதேச வாணிபத்திலே தரமான பெறுமதிமிக்க பொருளாக முத்துக்கள் கொள்ளப்பட்டன. முன்று கண்டங்களிலும் பரந்திருந்த யவனலோகத்து வணிகரும், தென்கடல் முத்தினைக் கொள்வனவு செய்தற பொருட்டு வந்தனர். அவர்களோடு சீனதேசவத்தவரும், அராபியரும் அதன் வாணிபத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டனர்.

ஏற்றுமதியாகும் பொருள்களான சங்கும் முத்தும் விளைந்த கடலோரமாக அமைந்த மாதோட்டம், காலப்போக்கில் மொழிபல பேசும் பல்தேச மக்கள் கூடும் பட்டினப்பாக்கத்தையடைய பெருந்தரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. தென்பாண்டி நாட்டுக் கரையோரங்களிலுள்ள மீனவரும், பரதவரும் கல்லணையைக் கடந்து சென்று மன்னார்க் கரையிற் கடல்படு திரவியம் தேடுவதில் ஈடுபடலாயினர். அவர்களிற் பலர் கரையினிலே தங்கிக் குடிபதிந்தனர்.

ஆதிகாலம் முதலாகத் தென்னிந்தியத் தேசங்களும், இலங்கையும் ஒரு வர்த்தக வலையமாக இயல்பாகவே இணைந்திருந்தன. அந்த இணைப்பினைப் போர்த்துக்கேயராலும் ஓல்லாந்தராலும் பிற்காலத்தில் உடைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் இடையிலான வாணிபம் பெரும்பாலும் மாதோட்டத்தினாடாகவே நடைபெற்றது. வாணிபத்தின் காரணமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமுதாய, கலாசார மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சைவம், பௌத்தம் ஆகிய சமயங்களைச் சேர்ந்த கோயில்களும் கலாசார நிறுவனங்களும் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றுள் முதன்மை வாய்ந்த நிலையமாகத் திருக்கேத்ஸ்வரம் விளங்கியது. அது இலங்கையின் பிரதானமான துறைமுகப்பட்டினத்தின் முதன்மைப் பதியாக அமைந்திருந்தது. அது போர்த்துக்கேயராற் 16ம் நூற்றாண்டில் அழிக்கப்பட்டது. ஆலயத்திலிருந்த விக்கிரகங்கள் பலவற்றையுஞ் சாதனங்களிற் பெரும்பாலானவற்றையும் அவர்கள் நிலத்திற் புதைத்துவிட்டனர். எனவே, அந்தலம்பற்றிக் கிடைக்கும் தொல்பொருட் சின்னங்கள் சிலவேயாகும்.

மாதோட்ட நகரிலே அமைதியைப் பேணிப் பாதுகாப்பினை வழங்குவதற்கும், சங்கவரிகளைச் சேகரிப்பதற்கும் அனுராதபுர மன்னர்கள் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்திருந்தனர். அங்கு பரிபாலனங்கு செய்வதற்கு அதிகாரிகளையும் காவலாளரையும் அவர்கள் சில காலங்களில் நியமித்தனர். சிவ(ன்) என்னும் அமைச்சனைப் பற்றிச் சக்ஸவத்துப்பகரண என்ற நாலிற் குறிப்புண்டு. அவன் மாதோட்ட நகரின் அதிபதியாக இருந்தான். அலங்காரங்கு செய்யப்பட்ட வீதி வழியாக அவன் உலாப்போனான். மாதோட்ட

நகரின் வீதிகளின் ஓரங்களிலே மாடங்கள் பொருந்திய மாளிகை போன்ற வீடுகள் இருந்தன. அவை கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. சிவ(ன்) இரதமொன்றில் இருந்த வண்ணமாகச் சேனாவீரர் சகிதமாக நகரினை வலம் வந்தான். பிற்காலத்து நூலாகிய ரஸவாஹினி மாதோட்டத்திலிருந்த நந்தி என்னும் பெருவணிகனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

இரண்டாம் மகிந்தன் (777 - 797) இளவரசனாகவிருந்த காலத்திலே மாதோட்டத்திலே மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றி மகாவம்சம் கூறுகின்றது. மாதோட்டத்திலே துறைமுக அதிகாரியாக ஒருவனை நியமித்தனர்.

மகாபட்டுலத்த என்னும் பதவிப்பெயர் அவனுக்குரியது என்பது பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குரியதான் மன்னார்க் கச்சேரித் தூண் கல்வெட்டின் மூலம் தெரியவருகின்றது.

அனுராதபுரத்திலிருந்து மாதோட்டத்துக்குப் போகும் பாதையொன்றின் அடையாளங்கள் இருப்பதாகத் தொல்பொருளியலாளர் சிலர் சொல்லுகின்றனர். பல சந்தர்ப்பங்களில் மாந்தையிலே தொல்பொருள் அகழ்வாராய்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன. மாந்தைப் பட்டினம் அரண்களும் அகழிகளும் சூழ்ந்த பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தமை அவற்றால் உணரப்படுகின்றது. அகழ்வாராய்வுகளின்போது அங்கு பழங்காசகளும், மணிகளும், கலவோடுகளும், உலோகத்துண்டங்களும், பீங்கானோடுகளும், பலவிதமான சாடிகளும் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. அங்குள்ள தொல்பொருட்களிற் சில இந்தியாவில் உற்பத்தியானவை. வேறு சில, சின தேசத்திலிருந்தும் வந்த சாடிகள், பீங்கான்கள் போன்றவற்றின் பகுதிகளாகும். புராதனமான யவனதேசத்துக் கொள்கலன்களின் துண்டங்களும், உரோம நாணயங்களும், அராபியரின் அரும்பொருள்களும், பாரசீகத்துப் பண்டங்களின் பாகங்களும் அங்கு கிடைத்துள்ளன. கடல்வழியான சர்வதேச வணிகப் பாதைகளின் ஒரு பிரதானமான சக்தியாகச் சில காலங்களில் மாதோட்டம் அமைந்திருந்ததென்பது தொல்பொருட் சான்றுகளினால் உணரப்படுகின்றது. எட்டாம், ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுகளில் மாதோட்டம் மிகுந்த சிறப்புடன் விளங்கியது. திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிய தேவாரப் பதிகங்களும் ஏழாம், எட்டாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவை என்பது கவனத்திற்குரியது.

திருக்கேதீஸ்வரம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

திருக்கேதீஸ்வரம் புராதனமான திருத்தலம் என்பதும், அதனைப் பற்றிய புராணக் கதைகள் ஏற்பட்டிருந்தன என்பதும் தேவாரப் பதிகங்களின் மூலம் அறியப்படும். மேகவண்ண அபயன் (303 - 331) என்னும் அரசனின் ஆட்சிக்காலத்திலே மாதோட்டத்தில் அமைந்திருந்த சிவாலயம் ஒன்றைப் பற்றித் தாட்டாவம்சம் என்னும் நூலிற் குறிப்புண்டு.

தலபுராணங்களுக்கு மூலமானவை தேவாரப் பதிகங்கள். அவை யாவும் திருத்தலங்களைப் பற்றியவை. அருவமான பரம்பொருளை உருவமாகிய கோலத்திலே போற்றிப் பரவி வழிபடுவதற்கென்று அமைந்தவை திருத்தலங்கள். அவை இகபரமாகியவற்றின் இணைப்பை அடையாள பூர்வமாக உணர்த்துவதை, தலங்களைப் பற்றிய திருப்பதிகங்களிற் பள்ளி கொண்ட இறைவனையும், தலம் பற்றிய புராணக் கதைகளையும் இயற்கைச் சூழலின் வனப்பையும் நாயன்மார் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். ஒவ்வொரு தலத்திற்கும் தனித்தனியான புராணக் கதைகளும் சிறப்பான சுற்றாடற் சூழலும் உண்டு.

திருக்கேதீஸ்வரம் பாலாவியின் கரைமேல் அமைந்திருந்ததென்றும், அது மாதோட்டத்தின் சிறப்புமிகு தலமென்றும், அடியார்களின் பாவவினைகளைப் போக்குஞ் சிறப்புமிகு தலமென்றும், நாயன்மார்கள் இருவரும் பாடியுள்ளனர்.

சுந்தரர் தேவாரத்திலே மாதோட்ட நகரைப் பற்றி மேல்வரும் வர்ணனைகள் காணப்படுகின்றன.

“வங்கம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர்”

“வரிய சிறை வண்டியாழ் செய்யும் மாதோட்டநன் னகர்”
“வையம்மலி கின்ற கடல் மாதோட்டநன் னகர்”
“வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகர்”
“மட்டுவன் டாலும் பொழி மாதோட்டநன் னகர்”
“மாவின்கணி தூங்கும் பொழின் மாதோட்டநன்னகர்”
“கறையார் கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகர்”

மாதோட்டத்தின் இயற்கை வனப்புக்களைச் சம்பந்தரும் பலவாறு சிறப்பித்துப் பாடுகின்றார். அவருடைய பாடல்களிலுள்ள மேல்வரும் குறிப்புக்கள் கவனித்திற்குரியவை:

“.....கனைகடற் கடிகமழ்
பொழிலணி மாதோட்டம்”
“.....இருங்கடற் கரையினி
லெழிநிகழ் மாதோட்டம்”
“.....உயர்தரு மாதோட்டம்”
“மறிகடன் மாதோட்டம்”
“வாழையம் பொழின் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டம்”
“வண்டு பண் செயு மாமலர்ப் பொழின் மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டம்”
“பொன்னிலங்கிய முத்துமா மணிகளும்
பொருந்திய மாதோட்டம்”
“.....பூகமுங் கதலியு நெருங்குமா
தோட்டநன் னகர்”

தேவார முதலிகளின் காலத்திலே சிறந்தவொரு நகரமாக மாதோட்டம் விளங்கியது. அது செல்வம் மிகுந்த வணிக நகராக விளங்கியது. அது ஆரவாரிக்கின்ற அலைகள் மோதும் கடலின் கரைவரை பரந்திருந்தது. அதன் துறைமுகத்திலே பெருந்தொகையான கப்பல்கள் காணப்பட்டன. அங்கு முத்தும், பொன்னும் மணிகளும் மிகுதியாகக் கிடைத்தன என்று சம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார். அதன் அருகிலுள்ள கடல் மிகுதியாக விளைந்த சங்குகளைப் பற்றிச் சுந்தரர் சொல்லுகின்றார். கிடைத்தற்கு அரியனவான பெறுமதிமிக்க பொருள்களின் உற்பத்தித் தானமாகவும், பரிவர்த்தனை நிலையமாகவும் அது நிகழ்ந்துள்ளது.

அந்நாட்களில் நீர்வளமும் மிக்க பதியாக மாதோட்டம் பொலிவு கொண்டிருந்தது. தோப்புகளும் பசுமையான சோலைகளும் அங்கு காணப்பட்டன. மா, வாழை, தென்னை, கழுகு முதலிய பயன்தரு மரங்களை அங்கு குடியானவர்கள் தோப்புக்களில் உண்டுபண்ணியிருந்தார்கள். அதனாற் செழுமையும் பசுமையும் நிறைந்த நிலப்பகுதிகள் நகரத்தினை அணி செய்தன. மலர்வளங்களில் நறவும் மாந்திய வண்டுகளின் ரீங்காரம் யாழிசை போல இனிமையாகக் கேட்டது. வாழைத்தோட்டங்களிலே தாவித்திரியும் வானரங்கள் கனிகளைப் பறிக்குங் காட்சி வழமையாகும். பகலவளின் கதிர்களினால் உண்டான வெம்மையைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாத மயில்கள் சோலைகளிற் புகுந்து அங்குள்ள குளிர்ச்சியாற் பேருவகை கொண்டு தோகைவிரித்தாடுவது ஒரு சிறப்பான காட்சியாகும். இத்தகைய சிறப்புக்கள் பொருந்திய திரு மருவிய பதியில் திருக்கேதீஸ்வரம் அமைந் திருந்தது. “பாலாவியின் கரைமேல் திடமாக உறைகின்றான் திருக்கேதீஸ்சரத்தானே” என்கிறார் சுந்தரர். பாலாவித் தீர்த்தம் பாவ விமோசனம் செய்ய வல்லது. அங்கு சிவனடியார்கள் பக்தியோடு சென்று வழிபாடு செய்தனர். அதனாற் “பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவி” என்று தேவாரப்பாடல் வர்ணிக்கின்றது. அந்நாட்களிற் பாலாவியிலே திரைகள் பெருகிப் பரவும் வண்ணமாக வெள்ளம் பெருகிப் பாய்ந்தது.

பாலாவியின் கரைமேல் அமைந்த ஆலயம், பாவவிமோசனத்துக்கான கோயில்

என்ற கருத்தினைச் சம்பந்தர் வலியுறுத்துகின்றார்.

“கேதீச்சரம் கைதொழாக் கெடுவினையடையாவே”

“கேடிலாத கேதீச்சரந் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே”

“அண்ணல் நண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க் கருவினை யடையாவே”
எனப் பலவாறு தல்ச்சிறப்பினைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றார்.

அப்பர் பிரானின் திருவீழிமிழலைப் பதிகத்திலுள்ள மேல்வரும் பாடலிலே திருக்கேதீஸ்வரம் பற்றிய குறிப்புண்டு.

“பூதியனி பொன்னிறத்தர் பூண்நாலர்
பொங்கரவர் சங்கரர் வெண்குழையோர் காதர்
கேதீச்சர மேவினார் கேதாரத்தார்
கேடில வடவதிகை வர்ட்டத்தார்
மாதுயரத் தீர்த்தென்னை உய்யக் கொண்டார்
மழபாடி மேவிய மழவாளனார்
வேதிகுடியளார் மீயச்சுரார்
வீழி மிழலை மேவினாரே”

திருப்பெருந்துறை மேவிய பெருமான், ஆழிகுழி இலங்கையில் இலங்கேஸ்வரனின் பத்தினியாகிய வண்டோதரிக்குப் பதமளித்த செம்மையை மாணிக்கவாசகர் திருவாசகப் பாடல்கள் இரண்டிலே புகழ்ந்து பாடுகின்றார். அவை மேல்வருமாறு உள்ளன.

“ஏர்தருமேழ் உலகேத்த எவ்வுருவும் தன்னுருவாம்
ஆர்கவிகுழி தென்னிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்குப்
பேரருளின் பமளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரியவா யாற்குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்”

“வந்து இமை யோர்கள் வணங்கி ஏத்த
மாக்கரு ணைக்கட லாய் அடியார்
பந்தனை விண்டு அற நல்கும் எங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதி அந்நாள்
உந்து திரை கடலைக் கடந்து அன்று
ஒங்கு மதில் இலங்கை அதனில்
பந்தனை மெல்லிர லாட்டு அருளும்
பரிகு அறிவார் எம் பிரானாரே”

மாதோட்டத்திலுள்ள தீர்த்தக் கரையினைப் புனித தலமாகப் பெளத்தர்களும் போற்றினார்கள். சிங்கள மொழியிலுள்ள சாசனங்கள் இரண்டினால் இதனை அறியமுடிகின்றது. ஜேதவனாராமத்துக்கு வழங்கிய தானங்களைப் பற்றிய அநுராதபுரத்துக் கல்வெட்டொன்றிலே நன்கொடைக்கு அதிகஞ் செய்தவர்கள் மஹாதொடியிலே பசுக்கள் வதை செய்யும் பாவத்தைப் பெறுவார்களென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. கதிர்காமத்திலிருந்து கிடைத்துள்ள சாசனமொன்றிலும் இவ்வாறான ஓம்படைக் கிளவி காணப்படுகின்றது. அதிலே சொல்லப்படுகின்ற ஏற்பாடுகளை மீறுவோர், பசுக்களைக் கொன்ற பாவத்தைப் பெறுவார்கள் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே மஹாதொடி என்னும் மாதோட்டத்திலுள்ள தீர்த்தக்கரையினைப் புனித சேஷத்திரமாகப் பேணும் மரபொன்று பெளத்தர்கிடையிலும் நிலவி வந்ததென்று கருதலாம்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், மஹாதித்த என்னம் பாளிமொழிப் பெயர் எவ்வாறு உற்பத்தியானது என்னபதைப் பற்றிச் சிந்திப்பது சாலவும் பொருத்தமானதாகும். அது மஹாதீர்த்த என்ற சமஸ்கிருதமொழிச் சொல்லுக்குச் சமமான பதமாகும். புனிதமான நீராடுதுறை என்பதையே அது குறிக்கும். எனவே அது எதிர்க்கரையிலுள்ள சேது கரைபோன்றது. புனிதமான தீர்த்தங்கள் பொருந்தியதான் சேதுகரையில், இராமேஸ்வரம்

என்னும் தொன்மையான சிவாலயம் அமைந்திருப்பதைப் போல, மாதோட்டத்தின் புனிதமான நீராடுதுறையின் சமீபத்திலே திருக்கேள்வரம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. தென்பாண்டி நாட்டிலும், வடமேற்கிலங்கையிலும் பரவிய சைவசமய நெறியும் வழிபாட்டு மரபுகளும் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டவை. பொதுவான அம்சங்களை உடையவை. மிகவும் தொன்மையானவை என்பன இதனால் உணரப்படும்.

திருக்கோணஸ்வரம்

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையில் அமைந்துள்ள கோணபாவதம் என்னும் திருகோணமலைக்கு கோகரணம், திரிகூடம், தென்கைலாசம் என்றும் பெயர்களுமுண்டு. ஜோப்பியரின் ஆட்சிக்காலங்களில் அதனைச் சுவாமியலை என்றும், கோணேசர் மலை என்றங் குறிப்பிடலாயினர், அங்கு அமைந்து காணப்பெற்ற சிவாலயத்தைத் திருக்கோணஸ்வரம் என்று குறிப்பிடுவது புராதனகாலம் முதலாக நிலவிவரும் வழையாகும். அது மச்சகேஸ்வரம் என்றும் சொல்லப்படும். அதன் கட்டட, சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் சிறப்பினாலும், செல்வ வளத்தினாலும், புனித கோஷத்திரம் என்ற வகையிலும் இலங்கையிலுள்ள சிவாலயங்கள் எல்லாவற்றிலும் முதன்மைத்தானமாகத் திருக்கோணஸ்வரம் விளங்கியது.

நால்கள்

கோகர்ணத்துச் சிவாலயம் பற்றி ஒரு இலக்கியப் பாரம்பரியம் உருவாகிவிட்டது. தல்லை கைலாசபூராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு, திருகோணாசல பூராணம், திருகோணமலை அந்தாதி என்பன அவற்றுட் பிரதானமான நூல்களாகும். இப்போது கிடைக்கின்ற கோணஸ்வரம் பற்றிய நூல்களிலே ஸ்தக்ஷண கைலாச பூராணம் என்பதே காலத்தால் மிக முற்பட்டதாகும். அது கோணேசர் கோயிலைப் பற்றிய தலபூராணமாகும். இராசகுருவான சைவராச பண்டிதரின் வேண்டுகோளுக்கமைய மகா வித்துவாணாகிய சிங்கைச் செகராசசேகரன் அதனைப் பாடினான். இது நூலிற் காணப்படும் மேல்வரும் பாயிரச் செய்யுள்களினால் உணரப்படுகின்றது.

வைப்பான வடக்கியிலை தென்கயிலை
என்று இரண்டு வகைக்கு, முன்நாள்
செப்பாதி வடமொழியின் பூராணநடை
தென்மொழியால் செப்புகொன்றான்,
இப்பாரில் அவன் நான்கு முகமும்
ஒரு முகமாகி இசைந்ததென்ன,
மெய்யான குரு சைவராச பண்டிதன்
என்னும் நால்வேத நூலோன்.

வேதம் முதல் உபநிடமும் சிவாகமும்
பூராண முதல் விரிநூல் யாவும்
சோதிடமும் மந்திரமும் உணர்ந்து,
உணராதவர் தெளியச் சொல்லவல்லோன்,
ஆதலினால் அக்குருவின் மொழிகேட்ப
வேண்டும் எனும் அன்பினாலே,
ஒதினன் இவ்வடமொழியின் பூராண நடை
தென் மொழியின் உலகமீதே.

பாரிலங்கு கயிலாச பூராணத்திற்கு
ஏழ் சருக்கம் பயில்வித்து, ஓங்கும்
ஆரமுத விருத்தகவி அறுநாற்று
முப்பத்து ஈளவேயாக்கி,
சீர்எழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பு
அலங்காரம் முதலிய நூல்தெரிக்கும் சீர்த்திப்
பேர்இலங்கு சிங்கையந்தார்ச் செகராச
சேகரணாம் பெருமான் மாதோ.

வடமொழியிலுள்ள நூலொன்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு கைலாசபுராணம் இயற்றப்பட்டது. அதனைச் சிங்கைச் செகராசசேகரன் என்னும் அரசன் பாடினான். அவன் அதனைத் தனது குருவாகிய சைவராச பண்டிதர் என்னும் வித்தகரின் வேண்டுகோளினாலே பாடினான். கைலாசபுராணம் என்னும் ஸ்ரீ தக்ஷண கைலாசபுராணம் வித்துவ மரபொன்றின் வழியாக உருவாகியது என்னும் கருத்துக்கள் இப்பாடல்களில் அடங்கியுள்ளன. இந்நால் ஏழு சருக்கங்களையும் 632 செய்யுள்களையும் கொண்டமைந்துள்ளது.

கைலாசபுராணத்திற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் பாடிய அரசுகேசரி அதன் பொருளடக்கத்தை மேல் வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்.

“மனிநிறக் கண்டன் மாண்புறு கயிலையின்
அணிநிறக் கொடுமுடி ஆயிரத்தோர் முடி
படவரவு ஒதுங்கப் பறித்தரும் இலங்கை
வடகடல் நடுவன் மாதிரம் பதிப்ப
வருமுக்கோண மலை தென்கயிலை

“பரன் அருள் உருத்திரர் பதினொரு பேரும்,
ஒருபத முகுந்தரும், ஒன்பது விரிஞ்சரும்,
வருகடற் கடகம் வழங்கிய மீனமும்,
திருமலை தழுவிய தெசமுக நிருதனும்,
பெருமத மலைகரிப் புரவலர் பலரும்,
பூசையோடு இறைஞ்சிய புராணநாள் கதையை
ஆசறு தமிழில் அறைகுதி என்றனன்”

“திரு நீலகண்டனாகிய சிவபெருமான் தங்கியிருக்கும் மேறூமலையிலே 1001 சிகரங்கள் உண்டு. அவற்றை ஆதிசேடன் காவல் புரிகின்றான். அவன் ஒதுங்கும் படியாக அவனோடு போர்ப்பிரிந்த வாயுதேவன் அச்சிகரங்களுள் ஒன்றைப் பறித்துக் கடலின் நடுவிலே வைத்தான். அது தென்கயிலை என்னும் திரிகோணமலையாகப் பொலிந்தது. “அத்தகைய திருமலையிலே பதினொரு உருத்திரர்களும் திருமாலின் வடிவினராகிய முருந்தர் பதின்மரும், ஆழ்கடலிற் தேவர்களைக் காப்பு வளையல்களைத் திருமாலின் அவதாரமாகிப் பெற்று வந்த பெருமீனும், இலங்கேஸ்வரனாகிய தசக்கிரீவனும், பூலோகத்து மன்னர்கள் வேறு பலரும் அத்தலத்திலே வழிபாடு செய்தனர். இவற்றைப் பற்றிய திவ்வியமான சரிதங்கள் அடங்கிய புராணக்கதையை இனிய தமிழ்ப்பாவினால் அமைத்திடுக என்றனன்.”

தென் கயிலாயத்தின் தலச்சிறப்பினை விளக்கும் புராணக்கதையொன்று வடமொழியில் எழுதப்பட்டிருந்தது எனச் சிறப்புப்பாயிரம் குறிக்கின்றது. அது ஒரு மகாத்மியம் போலானது என்று கொள்ளலாம். அதனை மச்சேந்தியம் என்பர் செகராசசேகரன் பாயிரச் செய்யுளொன்றில் மேல்வரும் அடிகள் உள்ளன.

“ஆதரவின் இறைஞ்சுகதை கைலாச புராணமென அறையலுற்றேன்
மாதுரிய மச்சேந்திய வடபுராணத்தியல்பு மருவத்தானே”

கைலாசபுராணத்தின் ஏழாவது சருக்கமான திருநகரச்சருக்கத்திலே கோயிலைப்பற்றிய பொதுவழக்கான சரிதம் ஒன்றின் அம்சங்கள் சேர்ந்து விடுகின்றன. அந்தச் சரிதம் குளக்கோட்டன், கயவாகு என்னும் அரசர்கள் கேணேசர் கோயில் தொடர்பாகப் புரிந்த திருப்பணிகள் பற்றியது. அவர்களிருவருட் செம்பியனான குளக்கோட்டன், கேணேஸ்வராலயத்தைக் கற்றளியாகப் புனரமைத்து, ஆலயசேவைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். காலத்தால் அவனுக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவனாகிய கயவாகு, 12ஆம் நூற்றாண்டிலே பொலந்துவையில் அரசனாக இருந்தவன். அவன் கோணேசர் ஆலயத்து சேவைகளைப் புனருத்தாரணம் பண்ணியவன். சைவசமயச் சார்புடையவன். இம்மன்றாக்களைப்பற்றிய ஆதாரபூர்வமான பல தகவல்கள் கைலாச புராணத்தில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற கோணேசர் கல்வெட்டு வேறொரு வகையான நூலாகும். அது மாண்மியமன்று, புராணமுமன்று. அது செய்யுள் நடைப்பகுதி, வசன நடைப்பகுதி என்னும் இரு பகுதிகளைக் தொகுப்பு நூலாகும். இரு பகுதிகளும் வெவ்வேறு மூலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அவை வெவ்வேறு காலப்பகுதிகளைச் சேர்ந்தவை. கோணேசர் கல்வெட்டு என்னும் பெயர் செய்யுள்நடைப்பகுதிக்குரியதாகும். அதனைக் கவிராசவரோதயன் என்பவர் பாடியுள்ளார். அது ஆலய சேவைகள் தொடர்பான வழமைகளைப் பற்றிய நூலாகும். உரைநடைப் பகுதியிற் கோணேசர் கோயில், வன்னிமைகள், சமூகப் பிரிவுகள் என்பன தொடர்பான வரலாற்றம் சங்கள் பொருந்திய மரபுவழிக்கதைகள் உள்ளன.

திரிகோணாசல புராணம்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டளவில் இயற்றப்பட்ட திரிகோணாசல புராணம் இருபது படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. மச்ச புராணம், கைலாசபுராணம் ஆகிய இரு நூல்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அந்நால் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது என்பது அதிலுள்ள மேல்வருஞ் செய்யுள்ளாற் புலனாகின்றது.

மச்ச புராணக் கதையும் கயிலாய புராணத்தின்
வாய்மை தானும்
முச்சமம் போற்றிடும் அறிஞர் முன்னுரைத்த
மரபுகளின் முறையுந்தாக்கி
மெச்சிய சீர்தென் கயிலைப் பெரியோர்கள்
கூற முன்விதியின் ஆராய்ந்து
இச்சகத்திற் கோணவரைப் புராணமெனத்
தமிழ்ப் பாவின் இயம்பலுற்றேன்.

திருக்கோணஸ்வரம் தொடர்பான மரபுவழிக் கதைகளின் மிக வளர்ச்சி பொருந்திய நிலையினைத் திரிகோணசல புராணத்திலே கண்டுகொள்ளலாம். கைலாச புராணத்திலும் கோணேசர் கல்வெட்டிலுமின் எல்லா அம்சங்களும் இதில் அடங்கிவிடுகின்றன. கோணேசர் கோயில் பற்றிய மூலமான கதைகளும் மரபுகளும், இதிலே திருக்கோணமலையின் தேசத்து வரலாறாக விரிவாக்கம் பெற்றுவிடுகின்றன.

தலப்பெயர்கள்.

தலைண கைலாசம், திரிகோணம், கோணபர்வதம், திரிகூடம் முதலியன திருக்கோணமலையின் தலப்பெயர்களாகும். அத்தகைய திருத்தலத்தில் அமைந்துள்ள சிவாலயம் திருக்கோணஸ்வரம், மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயர்களால் வழங்கியது. அப்பெயர்களை விளக்கும் புராணக் கதைகள் உள்ளன. “ஆதிசேடனும் வாயுபகவானும் தம்முள் மாறுபட்டு இகலிய நாளில் இருவரும் தத்தம் வலிமையைக் காட்ட முயன்று மகாமேருவின் கொடுமுடிகளை ஆதிசேடன் தன் பணாமுடிகளால் முடிக்கொள்ள, வாயுபகவான் தன்வலி மேம்பாடுற மேருவின் சிகரங்களில் மூன்றைப் பிடுங்கிக் கடவில் வீசிவிட, அவைகளில் ஒன்று இலங்கையில் வீழ்ந்து திருக்கோணமலையாக அமைந்தது” என்பது ஒரு புராணக் கதை. திரிகோணம் இமயத்தின் சிகரங்களுள் ஒன்று என்று சொல்லப்படுவதால் அது தென்கைலாசம் என்னும் பெயரைப் பெற்றது. திரிகோணத்தில் அமைந்துள்ள சிவாலயம் தலப்பெயரின் காரணமாக திருக்கோணஸ்வரம் என்னும் நாமத்துடன் விளங்கியது.

பதினோராம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சாசனங்களில் அது மச்சகேஸ்வரம் என்று குறிப்பிடப் படுகின்றது. கோணேசர் கோயிலை மச்சகேஸ்வரம் என்று சொல்வது மட்டக்களுப்பு தேசத்தவர் வழமையாகும். திருமால் மச்சவதாரத்திலே தென் கயிலாயத்தை அடைந்து அங்கு மீன் வடிவிலிருந்து நீங்கித் தனது சுயரூபத்தில் மகேசுரரை வணங்கியதனாலே தலைண கைலாசமானது மச்சகேஸ்வரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றதென்பது புராணக்கதை. அது தலைண கைலாச புராணத்தில் மேல்வருமாறு சொல்லப்படுகின்றது.

அய தென்கைலாயத்தின் தென்புற மணுகி

மாயமச்சமாம் உடலையக் கடல்வழி வைத்துக்
தூயதன்னுருக் கொண்டரன் சந்நிதி துன்னிச்
சேய கங்கணம் முன்வைத்து வணங்கினன் திருமால்”
மல்கு மச்சமாம் கேசவன் பெயரினை மலையும் புல்கு
மச்சகேஸ்வரமெனத் திருப்பெயர் புகன்றார்”

கோகர்ணம் என்பது திருகோணமலையின் புராதனமான பெயர்களில் ஒன்றாகும். அது தஷ்ண கைலாசபுராணத்திற் பலவிடங்களிலே வருகின்றது. அது சோடகங்க தேவனுடைய கல்வெட்டிலுங் காணப்படுகின்றது. கோண்ண என்பது கோகர்ணன் என்ற சமஸ்கிருதச் சொல்லின் பாளிமொழி வழவொகும். கோகர்ணன் என்பது தமிழில் கோகர்ணம் என்று சொல்லப்படும். அது மருவிக் கோணம் என்றும் வரும். கோணேசர் கோயில் உடையாரை கோகர்ணேஸ்வரர் என்றும், அம்மனைக் கோகர்ணநாயகி என்றுஞ் சொல்வர். உடையாரைக் கோணேசர் என்றும், கோணை நாதர் என்று சொல்வதும் வழிமை. இத்திருநாமங்களிடையே காணப்படும் வேற்றுமைகள் கோகர்ணம் என்றும் பெயர் பொதுவழக்கிலே மருவி கோணம் என்றும் வரும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

கோகர்ணம் என்பது புராதனகாலச் சைவசமய மரபிலே சிறப்புப் பெற்றிருந்த தலப்பெயராகும். அப்பெயர் கொண்ட நான்கு தலங்கள் நாற்றிசைகளிலும் இருந்தன. அவை மலைப்பகுதிகளில் அமைந்திருந்தன. கலிங்க தேசத்தில் மகேந்திர மலைத்தொடரிலே கோகர்ணம் என்றவொரு சிவத்தலம் இருந்தது. அங்கு எழுந்தருளிய சிவனின் மூர்த்தத்தைக் கோகர்ண சுவாமி என்று குறிப்பிட்டனர். கலிங்காதிபதிகளான கங்க வமசத்து வேந்தர்கள் கோகர்ண சுவாமியைத் தங்கள் குலதொய்வுமாகக் கொண்டு போற்றி வழிபட்டனர்.

நேபாள தேசத்திற் கிராதர் எனப்படுவோர் வாழும் பகுதி என்றும் பகுதியிற் கோகர்ணன் என்றும் சிவத்தலம் ஒன்றுண்டு. வங்காளத்துப் பாலவமிசத்தைச் சேர்ந்த தர்மபாலனுடைய படைகள் வடதிந்தியாவிலே திக்குவிசயம் மேற்கொண்ட பொழுது, அவை கோதார(ம்), கோகர்ணம் என்ற புனித திருத்தலங்களையும் தரிசித்துச் சென்றதாகச் சாசனங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. கோகர்ணம் என்று சொல்லப்படும் சிவாலயமொன்று இந்தியாவின் மேற்குக் கரைப்பகுதியிலே துஞ்வதேசத்தில் உள்ளது. அதனைப் பற்றித் திருஞானசம்பந்தரும், அப்பரும் ஒவ்வொரு பதிகம் பாடியுள்ளனர். அங்குள்ள சிவனின் பெயர் மஹாபலிநாதர், அம்மையின் பெயர் கோகர்ணநாயகி.

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள கோகர்ணத்துச் சிவனைக் கோணைநாதர், கோணேஸ்வரர் (கோகர்ணேஸ்வரர்), கோகர்ணநாதர், கோணேசர் எனப் பலவாறு குறிப்பிடுவது வழக்கம். இந்தியாவிலே கோகர்ணம் என்ற பெயரால் வழங்கும் முன்று கோயில்கள் உள்ளபோதும் கலிங்கத்து மகேந்திர மலையிலுள்ள சிவனாரின் மூர்த்தமே கோகர்ண ஈஸ்வரர் என்ற பெயரினைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திருகோணமலையிலும், மகேந்திரமலையிலும் வீற்றிருக்கும் சிவனின் தோற்றம் ஒரே பெயரினைக் கொண்டிருந்தமை தற்செயலாக ஏற்பட்டவொன்றாகது. இரு தலங்களும் அமைந்துள்ள பகுதிகளுக்கிடையிலே நெருங்கிய வாணிக-கலாசாரத் தொடர்புகள் ஏற்பட்டிருந்தன என்றும், அவற்றின் விளைவாக ஒரே பெயரைக் கொண்ட சிவபெருமானுடைய உருவத்தை ஆலயத்திலே தாபனங்கெய்து வணங்கும் முறையினைச் சைவர்கள் ஏற்படுத்தினார்க் கொண்டும் கருதலாம்.

இந்தியாவின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள பகுதிகளோடு ஏற்பட்டிருந்த வாணிபத் தொடர்பின் காரணமாகத் திருகோணமலையில் இந்து சமுதாயமும் இந்துக்கோயில்களும் புராதன காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்றனவென்று கருதலாம். மகாசேனனின் ஆட்சிக்காலத்திற்கு முன்பு கோகர்ணத்துச் சிவாலயம் இலங்கையின் கிழக்குக் கரையிலே மிகப் பிரசித்திபெற்ற தலமாகிவிட்டது.

மகாவம்சக் குறிப்பு

மகாயான பெளத்தர்களின் பிரசாரங்களினாற் கவரப்பெற்ற மகாசேனன், மகாவிகாரையைச் சேர்ந்த சங்கத்தாரோடு பகைமை கொண்டு அவர்களின் பீடங்களைச் சீர்க்குலையுமாறு செய்தான். சைவசமயத்தின் மீதும் பகைமை கொண்டு சிவாலயங்களை

இடித்தான். அதனைப்பற்றி மகாவம்சம் மேல்வருமாறு கூறும்:

“அரசன் மணிஹரீம் என்னும் விகாரத்தைக் கட்டினான்.
தேவாலயங்களை அழித்துவிட்டு மூன்று விஹாரங்களை
அமைப்பித்தான். கோகர்ணாத்தில் கோகர்ண
விகாரையினையும், ஏரகாவில்ல என்னுமிடத்தில் மிககாம்
விகாரையையும் கலந்த என்னும் பிராமணங்கையை
காங்காசேன பாவதும் என்னும் விகாரத்தையும்
அமைப்பித்தான்”

கிழக்குக் கரையிலுள்ள மூன்று சிவாலயங்களைப் பற்றி மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றமை கவனத்திற்குரியது. அவற்றிலொன்று கோகர்ணமான திருக்கோணமலைக் கோயிலாகும். இன்னொரு சிவாலயம் ஏரகாவில்ல என்னும் இடத்தில் இருந்ததென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஏரகாவில்ல எருவில் என்ற பெயரின் பாளி வடிவம் போலத் தெரிகின்றது. அவவாறாயின் அது மட்டக்களப்பிலுள்ள எருவில் - போர்த்து என்னும் பகுதியைச் சேர்ந்த தலமென்று கொள்ளலாம். அங்குள்ள கிராமமொன்று பிராமணர் ஒருவரின் உடைமையாக இருந்தமையும், அக்கிராமத்திலே சிவாலயம் ஒன்று அமைந்திருந்தமையும் குறிப்பிடற்குரியனவாகும்.

மகாவம்சத்தின் உரைநூலான வம்சத்தப்பகாசினி கோகண்ண விகாரம் கிழக்குக் கடற்கரையிலே, கோகண்ணகாமத்திற்கு அண்மையிலே கட்டப்பெற்றதென்று குறிப்பிடுகின்றது. மேலும், முன்பு சொல்லப்பட்ட மூன்று தலங்களிலுந் தேவாலயங்கள் இருந்தனவென்றும், அவை பெளத்த சாசனத்திற்குத் தடையாகவிருந்தன என்றும் அந்நால் கூறும். அத்துடன், சிவலிங்கம் போன்ற வழிபாட்டுச் சின்னங்களை அழித்த மகாசேனன் இலங்கை முழுவதிலும் பெளத்த சமயத்தை மேன்மைபெறச் செய்தானென்றான் சொல்லப்படுகின்றது.

கிழக்குக் கரையோரப் பகுதியில் வாழ்ந்த குடிகளிற் கணிசமான தொகையினர் சைவராயிருந்தனர் போலத் தெரிகின்றது. அனுராதபுர காலத்திற்குரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் இலங்கையின் வரட்சி வலயத்திற் சைவ வழிபாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றியவர்கள் ஆங்காங்கு வாழ்ந்தமைக்குச் சான்றாகின்றன.

வாய்புராணக் குறிப்பு

இந்தியாவிலே குப்தர் பேரரசர் காலத்திலே எழுதப்பட்ட புராணங்களில் ஒன்றான வாய்புராணம், மலயதீவு என்னும் நாட்டின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள கோகர்ண என்ற சிவனுடைய பெயரைக் கொண்ட சிவாலயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. வாயு புராணத்தில் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ள மலயதீவு பலவகையான மணிகளும், இரத்தினங்களும், பொன்றும், கடல்படு திரவியங்களும் கிடைக்கின்ற நாடு. அது மிலேச்சா, ராஷ்டிராகள் முதலியோரை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது. அங்கே அகஸ்திய பவனமும் திரிகூட நிலையமும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ் விவரங்கள் எல்லாம் இலக்கியங்களிலுள்ள இலங்கையைப் பற்றிய மரபு வழியான வர்ணனைகளைப் பெரிதும் ஒத்துள்ளதால் வாயு புராணத்திலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “பெருஞ் சிவாலயம்” (ஸிவாலயம் மஹத்) இலங்கையிலுள்ள கோணேஸ்வரம் என்று கொள்வது எவ்வகையிலும் பொருந்தும். வாயு புராணம் எழுதப்பட்ட காலத்தில் வடமூந்தியச் சைவர்களினாற் பாராட்டப்படத்தக்க வகையிலே கோணேஸ்வரத்தின் புகழ் பரவியிருந்தது.

தேவார காலம்

வாயு புராணத்திற் குறிப்பிடப்படுமளவிற்குப் புகழ் பெற்றிருந்த கோணேஸ்வரத்தின் மீது, ஏழாம் நாற்றாண்டிலே திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் பாடியுள்ளமை வியப்பிற்குரியதன்று. ஞானசம்பந்தரின் காலத்திற் கோணேஸ்வரம் கடலோரமாகவுள்ள கோணவரையில் அமைந்திருந்தது. “கோயிலும் குடையையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை யமர்ந்தாரே” என்ற தேவார வாக்கியத்தினாலே இது உறுதியாகின்றது. திருஞான சம்பந்தர் கோணேஸ்வரத்தைப் பற்றிய பாடல்களில் அக்கோயிலின் பெயரைக் குறிப்பிடாது, அது அமைந்திருந்த தலத்தினையே ஒவ்வொரு பாடலிலுங் சிறப்பித்துப் போற்றுகின்றார். திருகோணமலை “குடிதனை நெருக்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும்” பதியெனத்

தேவாரத்திலே வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. அருகில் அமைந்த கடல், சுற்றாடலிற் காணப்பட்ட பொழிலகள் என்பவற்றின் காரணமாக மலைமேல் அமைந்த கோயில் பொலிந்த வனப்புடன் விளங்கியது. சந்தனமும், அகிலும், மணியும், முத்தும் அங்கு காணப்பட்டனவென்று தேவாரப் பாடலிற் கூறப்படுகின்றது. வாணிபத்தின் காரணமாக இப்பொருள் அங்கு கிடைத்திருத்தல் வேண்டும்.

தேவார காலத்திலே திருக்கோணேஸ்வரம் காவும் பொழிலுஞ் குழந்த பதியாக விளங்கியது. அங்கு கணிமரச் சோலைகளான்றி நிழல்தரு மரச்சோலைகளும் பூம்பொழில்களுமே காணப்பட்டன. மெளவல், மாதவி, புன்னை, வேங்கை, வண்செருத்தி, செண்பகம், குருத்து, மூல்லை முதலியன செழிப்புடன் வளர்ந்திருந்தனவென்று சொல்லப்படுகின்றது.

கலாந்தி. சி. பத்மநாதன்
B.A (Cey); Ph.D (London) LFIBA

-கிளங்கையில் கிந்து கலாசாரம்-

இறையினை பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டியதீங் அவசியம்

மனித முன்னேற்றத்தீர்கு அடிப்படையானது அறிவு. அறிவானது கற்கையின் மூலமோ அல்லது அனுபவத்தீன் மூலமோ ஏற்படலாம். ஒருவர் தான் பெற்ற அறிவினை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் போதுதான் அந்த அறிவு முழுமை பெறுகிறது.

அறிவு என்பது ஒரு வகையில் பார்த்தால் பண்த்தைப் போன்றது. அதாவது பரிமாற்றம் செய்யப்படும் போது தான் பண்த்தைன் பொறுமதி அடையப்படுகிறது. அல்லாவிடில் பணம் வெறுமனே கடதாசியோ அல்லது உலோகம் தான். அதே போலத்தான் அறிவினையும் பரிமாறும் போதுதான் அதனது பயன் உணரப்படுகிறது.

இன்னொரு வகையில் நோக்கினால் அறிவு என்பது பண்த்தைப் போல் கொடுத்தால் குறைந்து போகாததொன்று. புதிலாக பரிமாற்றத்தினாலே அது அதிகரிக்கும். எவ்வாறெனில், அறிவினைச் சரியான முறையில் சந்தேகங்களின்றி தெரிந்து கொள்ளல் வேண்டும். அத்துடன் அவ்வறிவானது பரிமாற்றப்படுவதற்கான ஒழுங்கு படுத்தப்படல் வேண்டும். இதனால் ஒரு விடயத்தை இன்னொருவருக்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் போது சொல்லிக் கொடுப்பவரது அறிவும் அதிகரிக்கின்றது. அதனாலே இரண்டு சாராரும் பயன் பொறுகின்றனர்.

அறிவுப் பரிமாற்றம் நிகழாமைக்கு முக்கிய அடிப்படைக் காரணம்தான் தனக்கு தெரிந்தவற்றை மற்றவர்களிற்கு சொல்லிக் கொடுக்கும் போது தனது முக்கியத்துவம் குறைந்து விடும் என்ற தவறான நம்பிக்கைதான். இந்தத் தவறான நம்பிக்கையினால் தாம் பெற்ற அறிவினை பலர் தமக்குள்ளே வைத்துக்கொண்டு தமது சொந்த நன்மைக்கு மட்டும் பயன்படுத்தி விட்டுப்போய் விடுகிறார்கள். இதனால் சமுதாயத்தீர்கு ஏற்படக்கூடிய பல நன்மைகள் அடையப்பட முடியாமல் போய் விடுகின்றன.

உதாரணத்தீர்கு எமது நாட்டில் வாழ்ந்த பல சுதேச வைத்தியர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் தற்போது கூட நாலீன மேலைத்தேய மருத்துவர்களால் குணப்படுத்த முடியாத பல்வேறு நோய்களை மிக இலகுவில் குணப்படுத்தும் வல்லமையினைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இவ்வாறான வைத்தியர்களில் பலர் தாம் எவ்வாறு இந்த மருத்துவத்தைச் செய்கின்றார்கள் என்று யாருக்கும் சொல்லிக் கொடுப்பதில்லை. சிலர் ஒரு சில வைத்திய முறைகளை தமது பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள். ஆனால் முக்கியமான மருத்துவ முறைகளைத் தான் முதுமையடைந்து அந்தத் தொழிலைச் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படும் போது சொல்லிக் கொடுப்போம் என தமக்குள்ளே வைத்திருப்பார்கள் அவர்கள் ஏதாவது ஒரு காரணத்தொல் தீட்டிரென இறந்து விடும்போது விலைமதிப்பற்ற அவர் கொண்டிருந்த அந்த மருத்துவ அறிவும் அவருடன் மடிந்து விடும்.

ஏன் இவர்கள் வேறு யாருக்கும் தாம் பெற்ற அறிவினைச் சொல்லிக் கொடுக்கவில்லை? அப்படி தமது மருத்துவ அறிவினை வேறு ஆடுகளுடன் பரிமாறிக் கொண்டால் அவர்களும் தமக்கு போட்டியாக மருத்துவர்களைவிடுவர். அதனால் தமது வருமானமும், மதிப்பும் குறைந்து விடும் என்று கருதியதால் தான். ஆனால், அவர்கள் தாம் பெற்ற அறிவினை மற்றவர்களுடன் பரிமாறக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயமாக அவர்களது வருமானமும், மதிப்பும் உயர்ந்திருக்குமே ஒழிய குறைந்திருக்காது.

எவ்வாறெனில். அவர்கள் தாம் பெற்ற மருத்துவ அறிவினை மற்றவர்களிற்கு வழங்கும் பொருட்டு கல்விக் கல்லூரிகள் அமைத்து அதன் மூலம் பாரியளவில் பொருள் ஈடுபிடியிருக்கலாம். அத்துடன் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு வேறு புதிய வைத்திய முறைகளைக் கண்டு பிடித்து தமது தொழிலினை மேலும் முன்னேற்றியிருக்கலாம். அது மாத்திரமின்றி நோயினைக் குணப்படுத்தத் தாம் பாவித்த மருந்து மூலிகைகளை இலகுவாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய மாத்திரைகளாகத்

தயாரித்து விற்கும் உரிமையினைப் பதிவு செய்து அவற்றிற்கு வியாபாரக் குறியீட்டினைச் சூடி அதனைத் தயாரித்து விற்கும் உரிமையினைப் பதிவு செய்து அவற்றினை சந்தைப்படுத்தியிருந்தால் நாம் இன்று மேலைத்தேய மருந்துகளை வாங்கிப் பாவிப்பது போல் மேல் நாட்டவர்கள் எம் மருந்துகளைப் பாவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டு இருக்கும். எம் நாட்டிலும் பாரிய மருந்து உற்பத்தி நிறுவனங்கள் நிறுவப்பட்டு பலர் அதில் தொழில் பார்த்து ஒட்டுமொத்த பொருளாதார முன்னேற்றம் அடையப்பட்டிருக்கும்.

இவ்வாறு பல்வேறு அறிவியல் முன்னேற்றங்கள் தொடர்பான விடயங்கள் உரியமுறையில் பரிமாற்றப்படாமல் அழிந்து போயுள்ளன. அறிவினை பசிர்ந்து கொள்ளாமல் தமக்குள்ளே புதைத்து வைத்திருந்ததீனால் நம்மிடையே வாழ்ந்த பல அறிஞர்கள் அவர்கள் தாம் வாழ்ந்த ஊரிலேயும் அயல் ஊர்களிலும் மட்டுமே இருந்து விட்டுப் போய்விட்டனர். இவர்கள் எல்லாம் சரியான அறிவுப் பரிமாற்றத்தீனை நிகழ்த்தியிருந்தால் நாடு முழுவதிலும் ஏன் உலகளாவிய ரீதியில் புகழ்பெற்றிருக்கலாம் என்பதுண்டு அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் சமுதாயமும் பாரிய பயன்களைப் பெற்றிருக்க முடியும்.

உலகிலேயே நாகரிகம் கீழூத்தேய நாடுகளில் தான் முதன் முதலாகத் தோன்றியிருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. சிந்துவெளி நாகரிகம், மொசப்பதோமியா நாகரிகம் என்பவற்றில் மிகப் பண்டைய காலத்திலேயே மக்கள் மிகவும் முறையாக கட்டுக் கோப்பாக அறிவியல் ரீதியாக வாழ்க்கை நடாத்தினார்கள் என்று அறிகின்றோம்.

சிந்துவெளி, மொசப்பத்தோமியா என்பதெல்லாம் அமெரிக்காவிலோ அல்லது இங்கலாந்திலோ அமைந்தவையல்ல. இந்தியாவின் சிந்துநதிப் பள்ளத்தாக்கில் தோன்றியதுதான் சிந்துவெளி நாகரிகம். ஈராக்கின் யூப்ரெர்றில், ஷத்கர்த்திரில் நதிப் பள்ளத்தாக்கில் தோன்றியதுதான் மொசப்பத்தோமியா நாகரிகம். இவ்வாறு நாகரிகம் எங்களது பிரதேசத்தில் தோன்றியிருக்கின்றது. தற்போதைய மேலைநாட்டு விஞ்ஞானிகளிற்கும் மருத்துவர்களிற்கும் தெரியாத அரியபல விடயங்கள் எம் மூதாதையர்களுக்கு பல ஆயிரம் வருபங்களிற்கு முன்பே தெரிந்திருக்கின்றது ஆனால் மேற்கு நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது நாம் ஏன் இன்று பின்னபைந்து இருக்கின்றோம்? இதற்கு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று எம்முன்னவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த அரிய. பெரிய விடயங்களை ஏனையோரிடம் பரிமாறக் கொள்ளாதுதான்.

ஞானிகளும் சித்தர்களும் பல்வேறு அரிய, பெரிய அறிவியல் விடயங்களை கல்வெட்டுக்களிலும் ஒலைகளிலும் எழுதி வைத்து விட்டுத் தான் சென்றுள்ளர்கள் ஆனால் அவற்றினைக் கண்டெடுத்தவர்களும் அவற்றை வாசித்து விளங்கிக் கொண்டவர்களும் அவவற்றியல் விடயங்களைதுமக்குள்ளே வைத்துக் கொண்டு தமது நலன்களிற்கு பாவித்து விட்டுப்போய் விட்டனர். பொதுவாகக் காலம் செல்லச் செல்ல ஒரு குறிப்பிட்ட விடயம் தொடர்பிலான அறிவு அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வது தான் வழக்கம் ஆனால் எம்மைப் பொறுத்தவரை கடேச மருத்துவம் பலவேறு கலைகள், சோதிடம், வானசாஸ்திரம் போன்ற பல அறிவியல் விடயங்களில் எம்முன்னோருக்கு இருந்த அறிவு படிப்படியாக பின்னர் வந்த சுந்ததீயினருக்கு குறைந்து வந்துள்ளது. இதனால் தற்போது மேலைத்தேயக் கருத்துக்கள், கண்டுபிடிப்புக்கள் பெருமளவில் எம்முள் புகுந்து நாம் மேலைத்தேய நாடுகளைச் சார்ந்தவர்களாக மாறிக் கொண்டு வரும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

ந. ரந்துசன் Bcom (hon) MBA
உதவி சுங்க அதிகாரி
கொழும்பு பல்கலைகழை வருகை விரிவுரையாளர்

ஸ்ரீகியங்களில் பயனுள்ள விடைகளை சிற்றினாலே

இதிகாசங்கள், காப்பியங்கள், புராணங்கள் போன்ற பண்டைய இலக்கியங்கள் வாழ்க்கை முறையினையும், நீதிபோதனையையும் சொல்வதுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. அவை பல்வேறுபட்ட அறிவியல் கருத்துக்களையும் சிந்தனைகளையும் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. விஞ்ஞானம், மருத்தவம், பொறியியல், வானசாஸ்திரம், கட்டிடக்கலை, அழகுக்கலை என்ற இன்னோரன்ன அறிவியல் தத்துவங்களைக் கொண்ட அறிவுப் பொக்கிழங்களாக அவை இருக்கின்றன.

ஆனால் நாம் இவற்றில் அடங்கியள் அறிவியல் கருத்துக்களை உரிய முறையில் விளங்கிக் கொள்வாதவர்களாகவும் அவற்றினை ஆய்ந்தறிந்து செயற்படுத்தி அவற்றின் பிரயோகம் மூலம் பொருள்ட்டவும் அதனுடோக வாழ்வியல் முன்னேற்றத்தை அடையவும் தவறிவிடுபவர்களாக உள்ளோம்.

இலக்கியங்கள் என்பதை தனியே தமிழ் பண்டிர்களுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் மட்டுமே உரியலை என்று பூர்வ தன்மை போக்கு ஒன்று எம்மிடையே காணப்படுகின்றது. இதனால் தான் ஏனைய கல்வி மற்றும் தொழில்சார் அறிஞர்கள் பண்டைய இலக்கியங்களைக் கற்று கேட்டு அவற்றில் உள்ளவற்றினைப் புரிந்து அவற்றைச் செயற்படுத்தத் தவறிவிடுகின்றனர். அது மாத்தீரமின்றி விஞ்ஞானக் கல்வி கற்கும் நம்மவர் பலர் எமது பண்டைய இலக்கியங்கள் மேலெழுந்தவாரியாகத் தெரிந்து கொண்டு அவை விஞ்ஞான ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வெறும் கட்டுக்கதைகள், இவற்றினைப் படிப்பதிலும் கேட்பதிலும் எமது நேரத்தை விண்ணிக்க முடியாது என்று ஒதுக்கித்தள்ளி விடுகின்றோம்.

ஒரு கருவில் இருந்து நூறு பிள்ளைகள் தோன்ற முடியுமா? ஒருவனுக்கு பத்துத் தலைகள் முடியுமா? என்று சில கேள்விகளைக் கேட்டு இவையெல்லாம் பைத்தியக்காரத்தன் கற்பனைகள் என்ற முடிவுக்கு வரவும் செய்கின்றோம். ஆனால் இன்றைய சிலிமா கதாநாயகர்கள் நூறுபேரைத் துவம்சம் செய்வதனையும் ஒடும் ரயிலினை தனியொருவனாக தடுத்து நிறுத்துவதனையும் பார்த்து ரசித்து அவர்களை தலையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடி அந்தக் கதாநாயகர்களுக்கு கோயில் கட்டுமளவிற்கு நாம் போய்விடுவதுமண்டு.

இருக்காசங்களும் காப்பியங்களும் உண்மையாக நடந்தவையா? அல்லது கற்பனைக் கதைகளா என்ற விவாதம் நமக்குத் தேவையற்றது. அவை கற்பனைக் கதைகளாக இருந்தால் கூட அவற்றில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களையும் அவை சொல்லப்பட்ட விதத்தினையும் நாம் விளங்கி ஏற்று அவற்றில் எமக்கு தேவையானவற்றையும் பொருத்தமானவற்றையும் எடுத்துக் கொள்ளும் பக்குவத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இவையெல்லாம் கற்பனைக் கதைகளாக இருந்தாலும் கூட அவற்றின் பெருமையும் முக்கியத்துவமும் பயன்பாடும் எள்ளளவும் குறைந்து விடாது. நம் நாட்டின் முகாமைத்துவக் குரு எனக் கருதப்படும் பேராசிரியர் குணபால் நாணயக்கார என்பவர் கற்பனையென்பது அறிவிலும் பார்க்க முக்கியமான தொன்று எனகின்றார். ஒருவர் தனக்கெழும் கற்பனைக்கு அறிவியலினைப் பயன்படுத்தி அதற்கொரு வடிவம் கொடுக்கும் போது அதனை விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பு என்று போற்றுகின்றோம். அங்கு அறிவு எவ்வளவு முக்கியமோ அதே போல் கற்பனையும் முக்கியம்.

ஆர்தர். சீ. கிளார்க் அவர்கள் விண்வெளி ஓடம் என்பதனை முன்னர் கற்பனை செய்தார். அதனைத் தான் பல ஆண்டுகளின் பின்னர் விஞ்ஞானிகள் நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டினர். அதனால் தான் அன்று ஆர்தர். சீ. கிளார்க் விண்வெளி ஓடம் என்ற தனது எண்ணக்கருவின் உரிமையினை (Patent) பதிவு செய்திருந்தால் அவருக்குப் பின்னால் விண்வெளி ஓடத்தினைப் பயன்படுத்துவதாக்கள் எல்லோரும் உரிமைக் கட்டணம் (Patent Fee) ஒன்றினைச் செலுத்த வேண்டி வந்திருக்கலாம். அதன் மூலம் அவர் பொய் கோஸ்வரராசியிருக்கலாம் என்றெல்லாம் நாம் சிந்திக்கின்றோம்.

ஸ்ரார்வரக் நெக்ஸ்ட் ஜனரேஷன் (Star Track Next Generation) என்றொரு விண்வெளி ஆய்வு பற்றியதொரு விஞ்ஞானக் கற்பணையிலான (Science Fiction) தொலைக்காட்சியிப்படம் ஒன்று சில காலங்கட்டு முன் வெளிவந்திருந்தது. அந்தப் பத்தில் ஒரு கிரக்கத்தில் இருந்து இன்னொரு கிரகத்திற்குச் செல்லப் பயன்படுத்தும் விண்வெளி ஓடத்திற்குப் பாவிக்கும் சக்தி தொடர்பில் கற்பணையான தொழில்நுட்பம் ஒன்று பயன்படுத்தப் பட்டிருந்தது. அதில் விசேடம் என்னவென்றால் அந்தப் பத்தில் கற்பணையாகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருந்த அந்தத் தொழில்நுட்பத்தினை உண்மையில் விரைவான விண்வெளி பயத்தினை மேற்கொள்ளக் கூடி விண்வெளி ஓடங்களுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்பதை அந்தப் படம் வெளிவந்து பல வருடங்களின் பின்னர் விஞ்ஞான ரீதியாகக் கண்டுபிடித்தனர். என்பது தான். இந்தக் கண்டுபிடிப்பு உலகிற்கு அறிவிக்கப்பட்ட போது செய்தி நிறுவனங்கள் அந்த ஸ்ரார் ரெக் பத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அந்த கற்பணை விண்வெளி ஓடத்தினையும் காட்டி குறிப்பிட்ட விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பினை அறிவித்திருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எனவே கற்பணையென்பது அறிவியல் மேம்பாட்டிற்கு மிகவும் அவசியமானதொன்று இந்த வகையில் நமது இதிகாசங்களும் பூராணங்களும் வெறும் கற்பணைக் காவியங்கள் என்று கருதுபவர்கள் கூட அவற்றினை புறக்கணித்தலாகாது. அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அறிவியல் கருத்துக்கள் மற்றும் அறிவியல் சிந்தனைகள் தமது கல்விசார் மற்றும் தொழில்சார் அறிவினைக் கொண்டு சீர்தூக்கிப் பார்த்து சிந்தித்து அவற்றினைத் தற்காலிகத்திற்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளாகவும் அறிவியல் கோட்பாடுகளாகவும் அபிவிருத்தி செய்ய முற்பட வேண்டும்.

கொழும்புக் கம்பன் கழகம் வருடந்தோறும் நடாத்தி வரும் இலக்கியப் பேருரை தொடரில் 2004 ஆம் ஆண்டிற்கான இலக்கிய பேருரையினை இம்முறை சொல்வி. ரா. ருக்மணி அவர்கள் மகாபாரதம் எனும் தலைப்பில் எட்டு நாட்கள் நடாத்தி சொற்பொழிவாற்றினார்கள். மகாபாரதம் கதையினை கவைபடவும் பொருள்படவும் எடுத்துச் சொல்லிய அவர்கள் தமது பேருரையில் பல விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பக்களை குறிப்பிட்டு இதனை முதல் முதலில் கண்டு பிடித்தவர் துரோணாதான் எனப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் கூறி அதற்குரிய விளக்கங்களையும் குறிப்பிட்டார்.

கண்தானத்தினையும் கண்மாற்று அறுவைச் சிகிச்சையினையும் கண்டுபிடித்தவர் கண்ணப்ப நாயனார். ரெஸ்டிரியூப்பேபி |igopetar@| குழந்தை, மரணித்த உடலைக் கெடாமல் பாதுகாக்கும் நுட்பம் எல்லாம் முதன் முதலவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது மகாபாரத்தில் தான் என்பது போன்றபற்பல இன்றைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் முதல்முதலில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இதிகாச பூராணங்களில் தான் என்று அடுக்கீக் கொண்டே போனார்.

இவ்வளவு அளப்பாரிய அறிவியல் விடயங்களை பூராண இதிகாச காலங்களில் வாழ்ந்த நம்முன் னோர்கள் அறிந்திருந்தார்கள் எனில் அவற்றின் பயனை நாம் உரிய முறையில் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை? அவற்றின் பயன்படுத்தி நாம் ஏன் சிறந்த முறையில் பொருளீட்டி முன்னேற்றமடையவில்லை என்ற கேள்வி எழுகின்றது. இங்கு முதல் முதலில் இலக்கிய பூராண காலங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையாகச் சொல்லப்பட விடயங்கள் எல்லாம் நாம் இன்று மேலை நாட்டவர்களிடமிருந்து தானே கற்றுக் கொண்டோம். அத்துடன் இவை தொடர்பான அறிவியல் விடயங்கள் தொடர்பில் இன்னும் நாம் மேலை நாட்டவர்களில் தானே தங்கி நிற்கின்றோம். அதன் மூலம் பொருளீட்டி உலகில் பாரிய பொருளாதாரங்களாகவும் வல்லரசுகளாகவும் மேலை நாடுகள் விளங்க நாம் பொருளாதாரத்தில் பின்னைப்பட்டு அபிவிருத்தியடைப்பட்டது வரும் நாடுகளாக ஏன் உள்ளோம்?

இல்லை அக்காலத்தில் அவ்வாறான அறிவியல் பூர்வமான விடயங்களை இதிகாச பூராண காலங்களில் வாழ்ந்த நம் முன்னோர் அறிந்திருக்கவில்லை தீவையெல்லாம் இதிகாச பூராணங்களை எழுதியவர்களின் கற்பணைகள் என சிலர் கருத்துரைக்கக் கூடும். அவ்வாறு அவை கற்பணைகளாக இருந்தாலும் கூட அந்தக் கற்பணைகளுக்கு நாம் ஏன் அறிவியல் விடவும் கொடுக்கவில்லை? நம் முன்னோர் கற்பணை செய்த காலத்தில் கற்பணையில் கூட அவற்றினை அறிந்திராத மேலை நாட்டவர்களினால் எப்படி அவற்றிற்கு உயிர் விடவும் கொடுக்க முடியும் என்ற கேள்வி எழுகின்றது

இன்றைய விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களைல்லாம் உலகியல் மாயைகள். எமது இதீகாச புராண, வேதங்கள் எல்லாம் மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் நிரம்பியவை ஒருவன் தன்னை அறிந்து இந்த உலகியல் மாயைகளில் இருந்து விடுபட்டு இறைவனாடி அடைதல் பற்றியவையென வேறு சிலர் வாதிடலாம். ஆனால் உண்மையில் நமது பண்டைய இலக்கியங்கள் தனியே மெய்ஞ்ஞானத்தை மட்டுமன்றி விஞ்ஞானத்தையும் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. ஆனால் விஞ்ஞானிகளும், மெய்ஞ்ஞானிகளும் ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் சாடிக் கொண்டிருப்பது தான் வேதனைக்குரிய விடையும்.

விஞ்ஞானிகள் மெய்ஞ்ஞானத்தை விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கங்களற்ற வெறும் பித்து (Myth) என்கின்றனர். மறுபறும் மெய்ஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானத்தை வெறும் உலகியல் மாயைகள் (illusion) என்கின்றனர். ஆனால் உண்மையில் விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் மனித வாழ்க்கையின் இரு கண்கள் போன்றன. ஒன்று அறிவிக்கண் மற்றையது ஆண்மீகக் கண். இவ்விரண்டு கண்களாலும் பார்ப்பதன் மூலம் நாம் வாழ்வின் முழுமையை அடைய முடியும்.

நாம் எமது பண்டைய இலக்கியங்களில் பெருமளவிற்கு மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களைத் தேடுபவர்களாகவே இருக்கின்றோம். அவற்றில் அடங்கியுள்ள விஞ்ஞானக் கருத்துக்களுக்கு உரிய முக்கியத்துவத்தினைக் கூற அவற்றின் பயன்களை உரிய முறையில் அடையத் தவறிவிடுகின்றோம். ஆனால் இன்று மேலை நாட்டவர்கள் நம் முன்னோர்கள் எப்போதோ அறிந்திருந்த விடயங்களுக்கு உயிர் வடிவம் கொடுத்து அவற்றின் மூலம் பொருள்கீடு உலகில் வல்லாதீக்கம் பெற்று விளங்குகின்றனர். அது மாத்திரமன்றி எமது மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் ஆண்மீக வாழ்க்கை முறைகளையும் கூட எவ்வாறு பொருள்கீட்டவுக்கும் வாழ்வியல் மேம்பாட்டிற்கும் பயன்படுத்த முடியும் என்பதிலும் ஆர்வம் காட்டத் தொடர்க்கியுள்ளனர்.

இந்த வகையில் இன்றைய விரைவு உலகத்தில் ஓய்வின்றி உழைத்து மன உளைச்சலுக்கு (stress) ஆளாகி வரும் இன்றைய மனிதர்கட்டு அதிலிருந்து விடுபட்டு அவர்களது வெளியீட்டினையும் முன்னோர்ஹத்தினையும் அதிகரித்துக் கொள்ளவும் காலத்தின் தேவைகேற்ப உடலினையும் மனத்தையும் உறுதியாக வைத்துக் கொள்ளவும் யோகாசனம், பிராணாயாமம், தீயானம் போன்றவற்றை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என ஆய்வுத்திறந்து அவற்றினைப் பயன்படுத்தவும் மேலைநாட்டவர்கள் தொடர்க்கியுள்ளனர். அதுடன் மேலைத்தேயே அறிவியலாளர்களால் தீர்க்க முடியாத விஞ்ஞான மருத்துவ முகாமைத்துவ மற்றும் ஏனைய அறிவியல் விளாக்களுக்கு கீழைத்தேய பண்டைய நூல்களில் விடை தேடவும் தொடர்க்கியுள்ளனர்.

இந்த வகையில் இன்றைய முகாமைத்துவக் கல்வியில் மேலை நாட்டவர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வரும் உணர்ச்சி பூர்வ நுண்ணறிவு (Emotional intelligence) ஆண்மீக நுண்ணறிவு (Spiritual intelligence) முகாமைத்துவத்தில் உள்ளுணர்வின் முக்கியத்துவம் (Intuition) போன்றவற்றினைக் குறிப்பிடலாம். இந்த முகாமைத்துவக் கிந்தனைகளைல்லாம் எமது பண்டைய இலக்கியங்களிலும் புராணங்களிலும் தோற்றம் பெற்றதை. ஆனால் அவற்றினை நாம் சரியாகக் கற்றறிந்து ஆராய்ந்து இன்றைய காலத்திற்குப் பொருத்தமான அறிவியல் கோட்பாடுகளாக முன் வைக்கத் தவறிவிட்டோம். ஆனால் அவற்றினை இன்று மேலை நாட்டவர்கள் செய்யத் தொடர்க்கியுள்ளனர்.

எனவே பண்டைய இலக்கியங்கள், இதீகாச புராணங்கள் காப்பியங்கள், தீருமுறைகள் எல்லாம் தனியே ஆண்மீகவாதிகளுக்கும் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் மட்டும் உரியதொன்று என்று ஏனையெவர்கள் அவற்றினை விலக்குவதைனை விட்டு ஒவ்வொரு கல்விசார் மற்றும் தொழில்சார் அறிஞரும் கிவற்றினைக் கற்று கேட்டு அறிந்து தத்தமது அறிவியல் கண்களினுடைக் கு அவற்றினை நோக்கி அவற்றிலுள்ள ஒவ்வொரு ஆண்மீக மற்றும் அறிவியல் கருத்துக்களையும் இன்றைய தேவைக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைத்து வழங்க முன்வர வேண்டும் அதன் மூலம் அவர்கள் தாம் வாழும் சமுதாயத்தையும் பொருளாதார ரீதியாகவும் அறிவியல் ரீதியாகவும் ஆண்மீக ரீதியாகவும் மேம்படுத்த முடியும்.

இவற்றினை நாம் உரிய முறையில் செய்யத் தவறியமையும் சில நூறு வருடங்கள் சரித்திரத்தினைக் கொண்ட பல மேலை நாடுகளுடன் ஒப்பிடும் போது பல்லாயிரம் வருடங்கள் சரித்திரத்தினையும் நாகரிகப் பின்னணியையும் கொண்ட நாம் இன்று பல்வேறு துறைகளில் பின்தங்கி நிற்பதற்கு முக்கியமானதொரு காரணமாகும்.

கோவில்களில் சட்டோற்சுவர் எதிர்காகி?

சைவப்புலவர் செ. கந்தசக்திதாசன்
புத்துர்

ஆலயமாவது எங்கும் வியாபகராய் மறைந்திருக்கும் சிவன் தன்மை ஆண்மாக்கள் வழிபட்டு உட்படும் பொருட்டு சாந்தித்தியராய் எழுந்தளியிருக்கும் இடம் என ஸ்ரீலஹி ஆறுமுக நாவலர் கூறுகின்றார். அதாவது சிவனது திருவுடியில் ஆண்மாக்களாகிய நாங்கள் சென்று வழிப்பதற்குரிய இடம் எனப்பொருள் படும் ஆலயங்களில் நித்தியம், நித்தியாங்கம், ஞாமித்தியம், ஞாமித்தியாங்கம், காமிகம், காமிகாய் கம் என்னும் உறுப்புக்களாலும் நடத்தப்படும். இக்கிரியைகளில் ஆண்டுக்கொரு தடவை நடைபெறுவதுதான் மகோற்சவம் இதையேதிருவிழா என்பார்.

உற்சவம் எனும் சொல்லுக்குப் பலகருத்துக்கள் உண்டு உத் என்றால் மேலானது சவம் என்றால் ஜந்தொழில் என்றும் பொருள் கொண்டு சிவன் ஆண்மாக்களின் ஈடேற்றத்திற்காக செய்யும் ஜந்து தொழில்களைக் குறிக்கின்றது. இன்னொருவகையில் உத் என்பது அறிவாகிய ஞானம், சகம் என்பது போக மோட்சம் எனப்பொருள் கொண்டு சிவன் ஆண்மாக்களுக்கு போக மோட்சம்களையும் ஞானத்தையும் நல்குவான என்பது பொருள்.

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணில் நல்ல கதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை” எனச்சம்பந்தர் குறிப்பிடுவதைப் போன்று எமது சைவசமயம் இல்லற வாழ்க்கையையும் ஏற்ற சமயமாகும். பின்னர் துறவற்றத்தொல் முத்தியைப் பெறவலியிருத்து வதையும் காணலாம். இவர் வயங்களில் நடைபெறும் மகோற்சவங்களும் இந்த வகையிலேயே ஆண்ம ஈடேற்றத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது இவற்றுள் உயர்ந்து சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்கள் மேம்பட்டிருப்பதனைக் காணலாம். ஆனால் இன்றைய நிலையில் இதனைக் காணலா?

கொடியேற்றம் அதன் முதல் நாள் நடைபெறும் மிருதசங்கிரகணம், அங்குரார்ப்பணம் போன்ற கிரியைகள் படைத்தலையும் வாகனத் திருவிழாக்கள் காத்தலையும் தேர்த்திருவிழா அழித்தலையும் கொடியிறக்கம் மறைத்தலையும் மெளனோற்சவம் அருநூலையும் மேலும் விரிவாக நோக்கின் முதல் நாள் சர்த்தை உண்டாக்குதலையும் இரண்டாம் நாள் நல்விளை தீவினையைப் பயன்படுத்தலையும் மூன்றாம் நாள் முக்குணங்களை எழுப்புதலையும் நான்காம் நாள் உட்கருவிகளை முயற்பித்தலையும் ஜந்தாம் ஞானேந்திரியங்களை வசப்படுத்தலையும் ஆறாம் நாள் காமாதி ஆடைகளை கெடுத்தலையும் ஏழாம் நாள் ஏழவகை மந்திரங்களைப் பதித்தலையும் எட்டாம் நாள் பாசஞானம் நீங்குதலையும் ஒன்பதாம் நாள் மும்மலங்களையும் கெடுத்தலையும் பத்தாம் நாள் சிவானந்தத்தை கொடுத்தலையும் குறிக்கின்றது 10ம் நாள் பரமானந்தக்கடலில் அழுந்துதலை தீர்த்தம் ஆடுதல் குறித்து நிற்கின்றது. விரதமனுஷ்டித்து மெய்யன்ப்ரோடு வாழ்ந்து 10 தீணங்களும் வழிபட்ட ஒருமித்த சிந்தரையுடைய மெய்யடியார்கள் இறைவனுக்கு அபிவேகிக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தில் நீராடும் போது நாம் செய்த பாவங்கள் எல்லாம் கழுவப்படுகின்றது. இதனாலேயே தன் கூற்றாக தீர்த்தோம் என்பதே மருவி தீர்த்தம் எனவந்தது மனிவாகர் ஆர்த்த பிறவித்துயர் கெட்டநாம் ஆர்த்தாகும் தீர்த்தம் என்கிறார்.

இதே போல் தேர்த்திருவிழா என்பது அழித்தல் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே ஆனால் எதை சிவன் அழிக்கின்றார் என்பது தான் பலருக்குத் தெரியாது சிலர் நினைக்கிறார்கள் கர்ப்பினிப்பைன் தேரிற்குச் சொன்றால் கரு கலைந்துவிடும் என்கிறார்கள். ஆனால் இது தவறு உண்மையிலே மனிதனிடம் மறைந்து நிற்கும் ஆனால் முன்னேவந்து முனைந்து நிற்கும் நான் எனது என்ற அகங்கார மமகாரங்களைந்து களைத்தரும் ஆணவமல அழிப்பே தேர்த்திருவிழாவாகும் மனிதனை மனிதனாக வாழ வைத்து மேலான பேரின்பத்தைப் பெற வைக்கவேண்டும் என்பதே சிவனின் இலட்சியமாகும்.

சிறுவர் பாடசாலையில் என்று படித்து முன்னேற வேண்டும் அங்கு ஒழுங்காக கற்காவிட்டால் முன்னேற முடியாதே அதேபோல் ஆலயத்தில் ஒழுங்குடன் சென்று பக்தியோடு வழிபாவிட்டால் நல்லபயன்கள் கிடையாது மலம் நீங்காது. எனவே மெய்யன்போடு மெய்யடிகளாகவும் விளங்க வேண்டும்.

பகவத் கீதை கொட்டுச் சூழ்நியல் சிந்திஞாகள்

உலகில் பழைமயிக்க சமயமாக இந்து மதம் விளங்குகிறது. இந்து மதத்தினை ஒரு மதம் என்று கூறுவதைவிட ஒரு வாழ்க்கை முறை என்று கூறுவதே சாலச்சிறந்ததாகும். அனுபவத்தீன் அடிப்படையிலேயே இறை உணர்வை உணர்ந்து பிறர்க்கு உணர்த்தி பின் காலப்போக்கில் பல தத்துவ சிந்தனைகளையும் நம்பிகைகளையும் சடங்குகளையும் கொண்ட மதமாக உருவெடுத்து உயர்ந்து பரந்துள்ளது. இந்து மதத்தீன் சிறப்பான பண்பு சகிப்புத்தன்மையாகும் அதேபோன்று எல்லாமத கருத்துக்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையும் சிறப்பானது இந்தியாவில் பல்வேறு பண்பாட்டு படையெடுப்பி நிகழ்த்திருப்பினும் இந்து மதம் அதன் தன்மையை இழுக்கவில்லை. அதே நேரம் பிற மதங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் பல கொள்கைகளும் இம்மதத்தில் காணப்படுகிறது. இம்மதம் தனிப்பட்ட எவராலும் தோற்றுவிக்கப்படவில்லை. உண்மையை தேடி உணர வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்திலும் தாக்கத்திலும் பிறந்ததுகான் இந்துமதம் இது வெறும் கொள்கையின் தொகுப்பு அல்ல ஒருவன் தனிவாழ்க்கையில் எவ்வாறு நடக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது.

இந்து மதத்தில் பரந்த பண்பாடும் தத்துவ நெறிகளும் உள்ளடங்கியுள்ளன. இந்துப்பாண்பாடு பல புனித நூல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. இந்து மதத்தீன் வேர்களாக ஸ்மிருதிகள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள், ஆகமங்கள், தரிசனங்கள் போன்றவை அமைகின்றன. இந்துமதத்தீன் செயற்பாடுகளையும் வாழ்க்கையையும் பிரதிபலிக்கும் மாபெரும் காவியங்களாக திகழ்கின்றன. தனி மனித வாழ்க்கைக்கு ஒளிவிளாக்காக விளங்குவது பகவத்கீதையின் தத்துவ சிந்தனைகள் ஆகும். இன்றைய இயந்திர வாழ்க்கையையும் வெடிகுண்டு கலாசாரத்தையும் மாற்றி அமைக்கக் கூடியவகையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகளை வகைப்படுத்தி விளக்கியுள்ளது.

பகவத் கீதை என்ற சொல்லுக்கு தெய்வப்பால் என்று பொருள் குருசேத்திரப் போர்க்களத்தில் செய்வதறியாது தீரைக்கிறது தேவிலிருந்த விஜயன் கேட்க கண்ணபிரான் அருளிய மெய்ப்பொருளை தொகுத்து வியாச முனிவர் பகவத் கீதையாக அருளினார். பகவத்தீதை 700 குறள் வாக்கியங்கள் அபங்கிய தரும காவியமாகத் திகழ்கிறது. இலட்சம் கலோகத்தோடு கூடிய மகா பாரதம் என்னும் இதிகாசத்தீன் மதத்தில் வீடும் பர்வத்தில் 25 ஆகும் அத்தியாயத்தில் இருந்து 42 ஆகும் அத்தியாயம் வரை பகவத்கீதை இடம் பெற்றுள்ளது.

மொழி அமைப்பிலும் கருத்தமைப்பில் கீதை பாரதத்தை ஒத்துள்ளது. உபநிதங்களில் அடங்கியுள்ள கருத்துக்களையெல்லாம் தெளிவுபடுத்துவதாக அமைகிறது. உபநிதங்கள் பசு என்றால் பகவத்கீதையை பால் எனப்பகரலாம். கீதை 18 அத்தியாயங்களைக் கொண்டு 3 சூருக்களாகப் பகுக்கப்பட்டு முறையே கருமம், பக்தி, ஞானம் என்று 3 காண்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. 18 அத்தியாயங்களில் கருமயோகம், இராசயோகம், பக்தியோகம், ஞானயோகம் என்ற நான்கு யோகங்கள் பேசப்படுகின்றன. தொடக்கநிலையிலிருக்கும் கருமயோகம் பின்னர் இராசயோகமாக பரிணமித்து அதனின்று ஓங்கி இறுதியில் ஞானமாக முற்றுப்பெறுகின்ற நிலையைக் காணமுடிகிறது. இதனைக் கீதையின் 18 அத்தியாயங்களின் அமைப்புக்காட்டுகிறது.

கருமத்தோடு ஞானத்தை இணைத்தல் பக்தியையும் ஞானத்தையும் ஒரு பாங்கில் பொருள்படுத்தல் யோகத்தையும் பக்தியையும் மற்றோரிடத்தில் ஒன்றுபடுத்தல் எந்த யோகமும் ஒன்றை சிறந்ததுமில்லை தாழ்ந்ததுமில்லை என்று காட்டுவது கீதையின் சிறப்பு ஒரேகாலத்தில் சேர்ந்து கடைப்பிடிக்கின்ற பொழுது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் நிறைவேற்றுதாக காட்டுகிறது. கீதையில் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதாகும் வாழ்க்கைக்கான தீரவுகோலாகவும் அமைகிறது.

மனம், மொழி, செயல் மூன்றையும் இறைவனிடம் ஒப்படைப்பதால் ஆத்மநிலை எய்தலாம் உடலாலும் மனத்தாலும் கருமம் செய்தால் கருமத்தல் ஏற்படும். பல்லை துறப்பதால் அனைத்து செயல்களையும் இறைவனது தீருவடிகளில் ஒப்படைப்பதால் ஆத்ம நிலை அடைலாம் என்று கீதை பக்ரிகின்றது. மனிதனை

நிலையான நிலைக்குகொண்டு சேர்ப்பது உறுதியான உடலும் உயர்ந்த ஆளமீக தத்துவங்கள் பொதிந்த நால் எளிமையான அமைப்பையும் அழகையும் கொண்டது. கருத்தாழும் மிக்கவையாகவும் உட்பொருள் பொதிந்தவையாகவும் உள்ளது. ஒருவர் வாழ்க்கை முழுவதும் படித்துபின் பற்றவல்ல ஒருநால் கருத்துக்களின் சாரம் நிறைந்திருக்கிறது. கீதையின் பெருமை பற்றி வேதவியாசர் கூறும் போது பகவான் பத்மநாதனின் முகத்தாமரையில் இருந்து வெளிவந்தது என்கவறுகிறார். கீதையை செவ்வனே ஒதுதல் வேண்டும் பின்பு சாஸ்திர நால் எதற்கு? வாழ்க்கை என்னும் கடலைக்கடக்க துடுப்பாக விளங்குகிறது. கீதையைப் பின்பற்றுபவன் தானும் கரையேறி பிறரையும் கரையேற்றுவான் எனக்கறைப்படுகிறது.

பகவத் கீதை மனித சமூகத்திற்கு தேவையான பல்வேறு சிந்தனைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது.

01. தருமத்தை நிலைநாட்டல்

02. வாழ்வியல் சிந்தனைக் கூறுகள்
ஆன்மாக் கோட்பாடு
பிறவிக் கோட்பாடு
கர்மாக் கோட்பாடு

03. மானிடனின் வெற்றிக்குரிய உபதேசங்கள்
இன்பதுன்பங்களை ஒன்றாகப் பாவித்தல்
ஆசை கோபம் தவிர்த்தல்
சுயநலம் விடுதல்
புலனடக்கம்
உயிர்களிடத்தில் அன்பு
கடமை செய்தல்
பற்றில்லாது கடமையை ஆற்றல்
கடமையில் உரிமை கொண்டாடுதல்

04. மரணத்தைவிட கொடியது இழுக்கு

மானிடன் தன் வாழ்க்கையில் இச்சிந்தனைகளைப் பின் பற்றி நடப்பானேயானால் நாட்டில் நிலவுகின்ற பிரச்சினைகள், போராட்டங்கள் ஒழிந்துவிடும் கீதை வாழ்க்கையின் உண்மையான நிலையினை மீகவும் எனிய முறையில் தெளிவாக விளக்கக் கூடிய யோக சாஸ்திரமாக அமைகிறது. தர்மம் நிலைக்க வேண்டும் அதர்மம் அழிய வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தும் போது.

“ நல்வன் காக்கத் தீமை அழிவுற அறத்தைக்காக்க யகந்தோறும் வாடவும் கொள்வேன் அதர்மம் எப்பொழுதுதலைதூக்கிறதோ அப்பொழுது அவதரிப்பேன்” என்று பகவான் கூறுயிருக்கிறார்.

கீதை அறத்திலிருந்தும் மீறுபவர்களைத்தான் தண்டிக்கச் சொல்லுகின்றது. குற்றம் யார் செய்திருப்பினும் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் அவன் தந்தையே ஆயினும் தண்டிக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுகின்றது. தர்மத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற கொள்கையை வலியுறுத்த எழுந்ததே கீதை.

இந்து மதத்தில் ஆத்மா அழியாதது என்ற நம்பிகை தீவிரமாகவும் ஆழிந்தும் பரவியுள்ளது. இறக்கும் பொழுது ஆத்மா பிறப்பறவன் நித்தியமானவன் எக்காலத்திலும் உள்ளவன் உடல் கொல்லப்படும் பொழுது ஆத்மா கொல்லப்படுவதில்லை (2.20) இந்நிலையில் உடல் அழிந்துபோகிறது இதற்கு ஏன் வருத்தப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை முன்வைக்கின்றது. பெப்பி மனிதன் பழைய துணிகளை நீக்கி விட்டு புதிய துணிகளை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றானோ அவ்வாறே ஜீவாத்மா பழைய உடலைவிட்டு வேறு புதிய உடல்களை அடைகின்றது. (2.22) பிறந்தவனுக்கு இறப்பு நிச்சயமானது இறந்தவனுக்கு பிறப்பு நிச்சயமானது. ஆகவே தவிர்க்கமுடியாத விடயத்தில் துக்கப்படுவது உரியது அல்ல என்று விசயனிடம் கிருஸ்னர் பிறவிச்சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இறைவழிபாடு தவம், வேள்வி, தீர்த்தயாத்திரை, தானம் முதலிய செயல்களில் பயன்கருதாது எடுபடுவதே கர்மக்கோட்டாடு ஆகும். கர்மத்தினால் உண்டாகும் பயனைத் தீயாகம் செய்து பிறப்பு என்ற பந்தத்திலிருந்து விடுபடவேண்டும் கர்மத்தின் பயனைச் சார்ந்திராமல் செய்ய வேண்டிய கர்மத்தை செய்கின்றவன் யோகியாக மதிக்கப்படுவான் என்று கீதை கூறுகின்றது. கர்மத்தை செய் அதன் பலனை அடைய நினையாதே அது தானாகவே வந்தடையும் என்று மனித வாழ்வின் இரகசியங்களை விளக்குவது கீதை.

மானிடனின் வெற்றிக்குரிய பல்வேறு சீர்தனைகள் கீதையில் பொதிந்துள்ளன. மனித வாழ்க்கை சிறக்க பின்வரும் நெறிகள் துணை புரியும். துன்பங்கள் நேர்கையில் எவனுடைய மனம் கலங்குவது இல்லையோ; சுகங்களை அடையும் பொழுது இவற்றில் சிறிது கூட ஆசை கொள்வதில்லையோ; எவனுக்கு விருப்பு, பயம், கோபம் இவை மற்றும் அற்றுப்போயினவோ; அத்தகைய முனிவன் ஸ்திதப்ரகஞ் என்று கூறப்படுகின்றான். இன்பத்தில் அதிகம் தினைக்காமலும் துன்பத்தில் துவண்டு துவண்டு போகாமாலும் இரண்டையும் சரிசமாக பாவித்து சமநிலையுடன் ஒருவன் இருப்பானேயானால் அவன் வாழ்வில் எந்த துன்பநிலையையும் அடையமாட்டான். எந்த மனிதன் மமதை, விருப்பு, அகங்காரம், ஆசை ஆசையன இல்லாதவனோ அவன் அமைதி அடைகின்றான். நான் என்னுடையது என்ற பெயரெல்லாம் சுயநலத்தின் முத்திரைகள் இவற்றை நீக்கினால் மனதில் நிச்சயம் பூரண அமைதியை ஒருவனது ஆத்மா காணும். சுயநலம் ஒன்றினால் தான் கருத்து முரண்பாடுகள் மனிதர்களிடையே தோன்றுகின்றது. இதை ஒழித்தால் நலம் பெறமுடியும். காமம், குரோதம் முதலியவற்றை தவிர்த்து தன்வசப்பட்ட புலன்களால் மிதமான இன்பத்தை அனுபவித்து அவைகளின் எஜமானாக விளங்குபவன் உள்ளத்தெளிவை அடைகின்றான். இதனால் அவனுடைய நுனிபங்கள் அழிந்துவிடுகின்றன. மனிதனது அறிவை இழுத்துச் செல்லுவது புலன்கள். புலன்களை அடக்க வாழ்பவனே சிறந்த நிலையினைப் பெறமுடியும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் புலனடக்கம் இருப்பின் வாழ்க்கை சிறக்கும் இதனையே கீதை எடுத்தியம்புகின்றது.

மனிதன் ஒருவன் கடைபிடிக்க வேண்டிய சிறந்த ஒழுக்கங்களை கூறுகின்றது. உயிர்களிடத்திலே பரிவு, புலன் நுகர்ச்சிப்பொருட்களில் பற்று அற்று இருத்தல், உலகியல் நெறிக்கு புறம்பான செயல்களில் வெட்கம், பொறுமை, உறுதி, எவரிடமும் பகைமை பாராட்டாமை, தற்பெருமை கொள்ளாமை இவையெல்லாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சிறந்த ஒழுக்கங்களாகக் கூறுகின்றது. கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே என்றும் பலன் தானாகவே வந்துவிடும் என்ற கருத்தும் முன் வைக்கப்படுகின்றது. மரணத்திலும் கொடியது இழுக்கு என்றும், உலகின் நிலையாமையை வலியுறுத்துகிறது. ராசசம், ஸாத்வீகம், தாமஸம் என்ற மூன்று வகையான குணங்களை விளக்கி மனிதனின் இந்த குணத்தில் வாழவேண்டும் என்றும் மனிதர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வை அகற்றி மனித இனத்தின் முன்னேற்றமே குறிக்கோளாகவும், மக்களின் மனதைச் செம்மைப்படுத்துவதையே தன் கடமையாகவும் இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு கடமையைச் செய் என்பதையும் தர்மத்தின் படி நடந்து வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டிய உபாயங்களையும் கூறுகின்றது.

தே. ஹரன்
அராய்ச்சி அலுவலர்
(இந்து சமய கலாச்சார தினைக்களம்)

பகவத் கீதையின் ஆசியல்

“பகவத் கீதை என்ன செய்தது” எனக் கேட்டார் ஆசிரியர்

‘ஒருபோரை வெல்ல உதவியது’

‘ஒருபோரை தொடக்கி வைத்தது’

‘பல இலட்சம் மக்களைக் கொண்டொழுத்தது’

‘ஒன்றுமே செய்யவில்லை’

இவ்வாறு வித்தியாசம் வித்தியாசமாகப் பதிலளித்தனர் பின்னாகன் எல்லாப்பதில்களும் சரிபோலவும் பிழைபோலவும் இருந்தன.

பகவத் கீதையை வைத்துக்கொண்டு எல்லவற்றையும் செய்ய முடியும் என்பதற்கு இதைவிட வேறு சான்று தேவையில்லை. இந்த நிலையில் பகவத் கீதையில் பாத்திரத்தையும் அதன் ஆசியலாக்கத்தையும் அவதானிக்க முடியும். வரலாற்றில் ஒவ்வொரு சம்பவங்களும் வேறுவேறான கறையாடல்களையும் ஆசியலையும் பகவத் கீதையின் உபாகவளிப்படுத்துவது காணக்கூடிய ஒன்றே.

பகவத் கீதையின் தோற்றம் குறித்து பல மாறுபாடான கருத்துக்கள் உண்டு டி.டி கோசம்பி கி.பி மீ நூற்றாண்டுக்கு பின்னரே இது உருவாகியிருக்க வேண்டும் என வாதிடுகிறார் பகவத் கீதை உருவான பின்புலம் மிகவும் முக்கியமானது. எந்தவொரு படைப்புக்கும் அதனது களம் பின்புலம் நிச்சயம் இருக்கும். அனேகமாக அப்பின்புலம் தான் அந்த படைப்பையே கட்டமைக்கின்றது. அவ்வகையில் ஜென மதத்தின் ஆதிக்கமும், புத்த மதத்தின் தாக்கமும் மிகையாகக் காணப்பட்காலப்பரப்பில் ஒரு எதிர்புரட்சியின் வடிவமாக உருவானது தான் பகவத் கீதை. இதற்கு கீதையின் வாக்கியங்களே சான்று சொல்லும்.

“சதுர்வர்ணாயம் மயா ஸ்ருஷ்டம்
ருணகர்ம விபாகச”

(அத்தியாயம் - 04, ஸலோகம்-13)

“நான்கு வர்ணங்களும் என்னால் உருவாக்கப்பட்டது” என்று அருச்சனானுக்கு கிருஷ்ணன் சொல்லும் வாக்கியம் புத்த, ஜென சமயங்கள் சாதி வேறுபாட்டைக் களைத்து எல்லோரும் ஒருவரே என்ற கருத்தியலை வலிமையாகப் பரப்பி வந்த நிலையில், எந்த புரட்சியாகவும் சாதி அடுக்குகளை நிலை நிறுத்தவும் உருவான ஒன்றாகவே பகவத் கீதை இருக்கின்றது. இந்த நிலைமைகளில் அதன் உருவாக்கமும் தேவையும் யாவருக்கும் முக்கியமானதாகவும் அவசியமானதாகவும் இருக்கவில்லை என்பவற்றையும் உணர்த்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்நிலையில் பகவத் கீதையின் தோற்றத்தின் ஆசியல் பின்புலமானது மக்களது நலன்கள் என்ற கோழுத்தின் அடிப்படையில் அதீகார வர்க்கம் தமது மேலாண்மையை நிலைநாட்ட கடவுளைத்துவைக்கு இழுத்துக் கொண்ட போது வாய்பாக அதற்கு உருவாக்கப்பட்டது தான் பகவத் கீதை.

“கடமையைச் செய்
பலனை எதிர் பாராதே”

என்ற வாக்கியங்களின் பின்னால் ஒளிந்திருக்கும் சகல விதமான ஆசியல் சிந்தனைகளையும் அவை வெற்றிகரமாக மூடி மறைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ள தோற்ற மயக்கங்களும் பகவத் கீதையின் தளத்தையே மாற்றி விடுகின்றன. கிடை நிலையான சமூகத்தளத்தில் மக்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒரு கருவியாக பகவத் கீதை வெற்றிகரமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது உண்மையில் சமூக வேறுபாடுகள் தொடர்ந்து பேணப்படவே மக்களுக்கான ஒன்றாக சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கடமையை பலனை எதிர்பாராமல் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற போது ஒரு வித அடக்க முறை, ஒருக்குணர்வு, பணிவு போன்ற அம்சங்கள் அங்கே இயல்பாகவே தலைகாட்டும். இதன் அடுத்தளத்தில் அடிமைத்தனமும் உழைப்புச் சுரண்டவும் எதிர்ப்பும் இல்லாமல் நடாத்தப்படுவதற்கு பேருதவி புரினவாக கீதை மாறிவிட்டது பலனை எதிர்பாராமல் கடமையைச் செய்ய நாம் உந்தப்படுகின்ற போது எமது ஆசியல் இன்னொருவரால் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. இந்த அடிமைத்தனம் சாதிப்பாகுபாடு என்பதன் மேல்தளத்தில்

நிலைகொள்ளத்தொடர்க்கிறது. இந்த இடத்தில் சாதிப்பாகுபாட்டை பற்றிய எவ்வித கேள்விக்கும் இடமின்றி அதை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்பதற்கான கூற்றாகவும் மேற்கொண்ட கூற்றை காணமுடியும்.

**“ப்ராஹ்மண ஷத்ரிய விஸாம் ஸாத்சாணம் சபரந்தய
தற்மாணி ப்ரவியபக்தாகி ஸ்வாபாவா ப்ரவனவர்குனை”**

(அத்தியாயம் - 18; சலோகம் 4)

ஒவ்வொரு கடமையையும் அவரவர் குணங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுவதாக சொல்கிறது கீதை. இதனாடிப்படையில் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறப்பின் அடிப்படையிலேயே கடமைகளும், தொழில்களும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகின்றன. ஆண்டவர்க்கப் பரம்பரையினரிடம் தொடர்ந்து அந்த மனோபாவம் தலைதூக்குவதால் அவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆளுபவர்களாலும் அடிமைகளாக இருக்க விதிக்கப்பட்டவர்கள் (கீதையின் அடிப்படையில்) தொடர்ந்து அடிமைகளாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையை தவறாமல் கடைப்பிழுத்திருக்கின்றது கீதை. சமூகக் கட்டுமானங்களை நிர்ணயித்து அதனை தொடர்ந்து பேணி வருவதற்கும் இதமாகவும் பக்க பலமாகவும், மக்கள் போர்ட்டங்களையும் உரிமைக் கோரிக்கைகளையும் உருவாக்க உதவிய வெற்றிகரமான ஆயுதமாகவும் பயன்பட்டிருக்கின்றது.

பகவத் கீதையை பின்பற்றும்போதோ அல்லது பின்பற்றுவதற்கு சொல்லிக்கொடுக்கும் போதோ அது ஒருவகை ஆசியல் அடிப்படையின் பாற்பட்டதே. காந்தி தாஸ் பகவத்கீதையையே சொல்லிக் கொண்டார் இதனால் தனது தவறுகளிலிருந்து விலக்குப் பெற அவரால் முடிந்தது. ஏனெனில் கீதை பலனை எதிர்பாராமல் கடமையைத் தானே செய்யச் சொல்லியிருக்கின்றது. இதேபோலவே காந்தியை கொலை செய்த நாதுராம் கோட்டுசே பகவத்கீதையின் மீது சுத்தியம் செய்தே காந்தியை கொலைசெய்ய முடிவு செய்ததாக நீதிமன்ற ஆவணங்கள் சொல்கின்றன. இரண்டு வேறுபட்ட தேவைகளிற்காக எவ்வாறு கீதை பயன்பட்டிருக்கிறது என்பதை நோக்க இதைவிட சிறந்த சான்று இருக்க முடியாது. அவ்வகையில் பகவத் கீதையின் வழி நடந்தார் என்பதற்காக காந்தி விட்ட தவறுகள் எல்லாம் மன்னிக்கப்படுகின்ற நிலையில் அதே பகவத் கீதையின் மீது சுத்தியம் செய்து தனது பலனை எதிர்பாராது கடமையைச் செய்த கோட்சே மன்னிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமல்லவா? இதுதான் பகவத்கீதையின் ஆசியல்.

கடமையைச் செய்வதை, பலனை எதிர்பாராமல் நிறைவேற்றத்தொரும் பகவத்கீதை மறுபேச்சுக்கோ, கேள்விக்கோ இடமில்லாமல் கடமையைச் செய்ய ஒருவனை நிரப்பந்தீக்கிறது. கடமைதவறுவதை மிகப்பரிய குற்றமாக கருதும் பகவத் கீதையின் அடிப்படையில் கோட்சே நிரப்ராதியாக காணப்படக்கூடியவனா? என்ற கேள்வியும் இங்கு தோற்றும் பெற்று விடுகிறது. கடமையைச் செய்விக்க எந்த நிலைமையையும் அடைய அல்லது எதையும் செய்ய தயாராக இருக்கிறது பகவத்கீதை.

இன்றைய கூழலில் வணிகம் சார்த்த நிறுவனங்கள் வேலைக்கு இவ்வளவு சம்பளம் இவ்வளவு மேலதீகம் இன்னொன்ன நன்மைகள் கிடைக்குமென ஆசை வார்த்தைகள் மூலம் கடமையைச் செய்வித்து சுரண்டலை நிலை நிறுத்தவும் நிலை இன்றுள்ளதை நாம் அறிவோம். இவையொன்றும் நேற்று இன்று தோன்றியவையல்ல. போர்புரியமறுத்து வில்லைக் கீழே போட்டுவிட்டு நின்ற அருச்சனனுக்கு “கடமையைச் செய்பலனை எதிர்பாராதே” என்று சொல்லியும் அவன் போர்புரிய மறுக்க கீருஷ்ணர்” உன்னுடைய பாவங்களை நான் அழிக்கின்றேன். உனது செயல்களின் பாவங்கள் எனக்கே வந்தடையும் நீ போர் செய் என சொன்ன போதும் கூட வில்லை தொட மறுத்த அருச்சனனைப் போர் புரிய வைக்க கீருஷ்ண பரமார்த்தமா சொன்னது மிகவும் முக்கியமானது.

“போரில் வெற்றி தோல்வி பற்றிக் கவலை கொள்ளதே எது நடந்தாலும் உனக்கு இலாபமே வென்றால் அரசாட்சிக்கபோகங்களுடன் மகிழ்வாய் இருக்கலாம் தோற்றால் சுவர்க்கத்தில் சகல இன்பக்களுடன் சுந்தோழமாக வாழுலாம்”

இந்த உத்தரவாதமே போர் செய்ய விரும்பாதவனை போருக்கு இழுத்து வந்தது. கடமை செய்வதைப் பற்றி யோசித்தவனை யோசிக்கமால் செய்தது. கன்னை முடிக் கொண்டு கடமையைச் செய்யக் கற்றுக் கொடுத்தது.

**“எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றன அதுவும் நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்கப் போகிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்”**

இந்த வரிகள் ஆசியல் தந்திரத்தின் உயர் நிலை சிந்தனைகள். எந்தவாரு ஆசியல் கோட்டுபாடும் தான் சொல்லவந்த கருத்துக்கு எவ்வகையிழும் வலுச் சேர்ப்பது போல சாதிப்பாகுபாட்டை நிலைநிறுத்தவும், சண்டலைத் தொடரவும் எல்லாவற்றையும் கேள்விக்கு அப்பாற்பட்டதாக நிலை நிறுத்தவும் அடிப்படையாய் அமைந்த வரிகளே இவை.

“எனக்குச் சரியான வறுமை” “எனக்கு வேலையை கிடைக்கவில்லை”, “முதலாளி எனக்கு சம்பளம் தருகிறார் இல்லை” “எனக்கு படிக்க வசதி இல்லை”

இந்த எல்லாக் கோவக்குருக்கும் அந்த வரிகளைத் தீவாக சொல்லிப் பாருங்கள் எமது தேவைகளுக்காக நாம் போராட வேண்டும் என்ற மனநிலையோ மற்ற எல்லோரைப் போலவும் எனக்கு எல்லா உரிமைக்கும் இருக்கின்றன என்ற எண்ணம் இல்லாமல் நாம் அடிக்கடி சொல்வது போல “நடக்கிறதைப் பார்த்துகொள்ள வேண்டியது தான்” என்ற மனோ நிலை விதைக்கப்படுகிறது. இந்த மனநிலை சமூகத்தில் நிலைப்பறும் போது நாம் அடக்கியொடுக்கபடுகிறோம் என்பதே தெரியமால் நாம் வாழுத் தலைப்படுகிறோம். புரட்சிக்கான அடிப்படைக்காரணிகள் இதனால் முளையிலேயே கிள்ளி வீசப்படுகின்றன.

தீனம் தீனம் ஆசிரியரால் தண்டிக்கபடும் ஒரு மாணவன். ஆசிரியரால் தண்டிக்கபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அவனிடத்தில் கீதாசாரத்தைச் சொல்லிப்பாருங்கள் அவனது எதிர்விளைவுகள் பயங்கரமானதாக இருக்கும். ஏனெனில் தான் தொப்பந்தும் தண்டிக்கபடப் போகிறோம் என்ற உண்மையை அவன் உணருகிறான்..

தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் கேட்ட கேள்விக்கே வருகிறேன்
“பகவத் கீதை என்ன செய்தது?”
இதற்கு உங்கள் விடை இப்போது என்னவாக இருக்கிறது????

இந்துக்கள் வாழ்வில் சித்திரை வருடப்பிறப்பு பெறுங் ரூக்கியத்திருங்

தொன்மைச் சிறப்பும் இலக்கிய வளமும் கொண்டது இந்து மதம். எங்கே எப்போது யாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது தெரியாத சனாதனதர்மம் இது. மக்களுக்கு வழிபாட்டு முறையிலும் சமயக்கொள்கையிலும் இந்து மதம் அதை சுதந்திரம் தந்துள்ளது. சமயம் வேறு வாழ்க்கை வேறு என்றில்லாது இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று பிண்ணிப்பினைந்து காணப்படுகின்றன. இந்து சமயத்தைப் பொறுத்த வரை ஆண்டு சம்பிரதாயங்கள், நம்பிக்கைகள் கொண்டவை. இந்து சமயத்தைப் பொறுத்த வரை முழுவதும் விரதங்களையும், விழாக்களையும், பண்டிகைகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. இவை மனித வாழ்வில் புதிய நம்பிக்கைகளை ஏற்படுத்தவும் மகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணவும் உதவுகின்றது. பண்டிகை என்ற சொல்லுக்கு விசேட நாள் என்பொருளான்டு. “தர்ம; சார்ந்துள்ள சமயத்தின் முக்கியமானதாகக் கருதப்படும் வருத்தின் குறிப்பிட நாட்கள் விருந்துடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது பண்டிகை” என வரைவிலக்கணம் கூறுவர்.

இந்துக்களுக்குரிய பண்டிகைகளில் சிறப்புக்களுக்குரியவையாக விளங்குபவை தைப்பாங்கல், சித்திரைப் புத்தாண்டு, தீபாவளி, ஓனம் பண்டிகை, காமன் பண்டிகை என்பன சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. மக்களின் பண்புகள் வளரவும், மக்களிடையே ஒற்றுமை ஓங்கவும் கலையென்றுவடன் சமூக உறவுகள் மேம்படவும் பண்டிகைகள் வழிவகுக்கின்றன. இவை வாளிமையியல் மூலம் கணிக்கப்பட்டு கொண்டாடப்படுகின்றன. இந்த வகையில் இந்துப்பண்டிகைகளில் சித்திரைப் புத்தாண்டு பெறும் இடத்தினை எடுத்து நோக்கின்.

சித்திரை மாதம் முதல் தீக்தி கலப்பத்திலுள்ள யுகத்தின் ஆரம்ப தீண்மாகும். வசந்தம் பொங்கும் சித்திரைத் தீங்கள் புத்தாண்டின் நுழைவாயிலாக காட்சி தருகின்றது. சித்திரை மாதத்தில் இள வேணிற் காலம் இன்பமுடன் எழுகின்றது. மாமரங்களும் வேப்பமரங்களும் பூத்துக் குலுங்கி நீற்கும் குதாகல மாதம். ஆறு பருவங்களில் வசந்தம் என்பதற்கு மகிழ்ச்சி என்ப பொருள்படும். இதை புதுவாழ்வின் தொடக்கம் என்று கூறுவர்.

ஆண்டைக் கணிக்கும் இரண்டு முறைகள் தென்பாரதத்தில் முக்கியமானது அவைசௌரமானம், சூரியமானம் என்பவையாகும். சௌரமானம் என்பது சூரியன் மேட்ராசியிலிருந்து மீனராசி வரையுள்ள பன்னிடு ராசிகளிலும் சஞ்சிரிக்கும் காலங்களை கொண்டதே ஓர் ஆண்டு எனக் கொள்ளும் முறையாகும். இதை தமிழ் மக்களும் சிங்கள மக்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சாந்திரமானம் என்பது சந்திரன் சுற்றிவருபதனால் வரும் பிரதேசத்திலும் பிற இடங்களிலும் கைக்கொள்ளபடுகின்றது.

சூரியன் நேர் கிழக்கில் உதித்து நடுப்பகலில் நேர் உச்சிக்கு வந்து மாலையில் நேர் மேற்கில் அஸ்தமிக்கும் நாட்கள் இரண்டு. அவை “விஷீ” என்று பெயர் பெறும். ஒன்று துலாராசியில் சூரியன் பிறவேசிக்கும் நாள் மற்றது மேலூத்தில் பிறவேசிப்பது. மேலி விஷீ தீணங்களாகும். துலா விஷீவுக்கு 90வது நாள் உத்தராயண புண்ணிய காலமாகும். புத்தாண்டு ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பெயரிட்டு அழைக்கப்படுகின்றது. நல்லதையும் கூட்டதையும் துணிந்து சமாளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இப்பெயர்களிடப்பட்டுள்ளன.

சூரியன் மேட ராசியில் புகும் புத்தாண்டில் இரு சிறப்பமங்கள் உண்டு. ஒன்று சித்திரை முதல் நாளில் பிரம்மா தனதுபடைப்புத் தொழிலை தொடங்கினார். மற்றது வடத்தை நோக்கிச் செல்லும் சூரியன் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் மூலஸ்தானத்தைக் கடந்து செல்லும் தீண்மாகும். இத்தினமே புத்தாண்டுக்கு னமாகும்.

புத்தாண்டு பிறப்பதற்கு பல நாட்களுக்கு முன்னரே இந்துக்களின் வீடுகளிலும், தெருக்களிலும் மகிழ்ச்சி பொங்கி வழியும், கணக்களும் தெருக்களும் களை கட்டும் துணபம் நிறைந்த வாழ்வை வாழ்ந்து வந்த போதும் புதுவருபம் என்றதும் மகிழ்ச்சி பொங்கும். இல்லங்கள் தோறும் சுத்தமாக்கப்பட்டு புத்தாண்டை வரவேற்க ஆயுத்தமாகும். ஆடைகள் வாங்குவதிலும் தீன் பண்டங்கள் பலகாரங்கள் செய்வதிலும் ஈடுபெவர்கள். பழைய துண்பங்கள் நீங்கி இன்பத்தை வரவேற்க காத்திருப்பார்கள்.

புத்தாண்டு பிறக்கும் சுப நேரத்தில் அதற்கெனவே விசோமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட மருத்து நீர் வைத்து நீராடி புத்தாடை அணிந்து குடும்பத்துடன் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபல் வேண்டும். அத்துடன் அச் சுப நேரத்தில் புதுப்பானை வைத்துப் பொங்கி தாழும் உண்டு அயலவர்கள் நண்பர்களுக்கும் கொடுத்து மகிழ்வர். இச் சுப நேரத்தில் உறவினர் வீடுகளுக்கு விஜயம் செய்து உணவு உண்ணல், தண்ணீர் குழித்தல் போன்ற சம்பிரதரயங்களும் இடம்பெறும்.

இதேது புத்தாண்டு அன்று அல்லது அடுத்த வரும் சுப நாளில் சுபநேரத்தில் கைவிசேட பரிமாற்றம் நடைபெறுவதுசிறப்புக்குரியதொன்றாகும். புதுவருட சுப நேரத்தில் பணப்பரிமாற்றம் செய்யப்படுவது ஆண்டு முழுவதும் நல்ல பணப்பழக்கம் இருக்க வேண்டும் எனும் உயர் நோக்கில் இடம் பெறுகின்றது. இதை விட ஏர்மங்களாம், புதுவிதைப்பு, புதீரூத்தல், வித்தியாரம்பம், புதுக்கணக்குப் பதிதல், நாள் வியாபாரம் செய்தல் போன்ற நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. புத்தாண்டில் நடைபெறும் நல்ல காரியங்கள் ஆண்டு முழுவதும் சுபத்தையும் மகிழ்வையும் தரும் என மக்கள் ஆழந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்.

புத்தாண்டு அன்று கிராமங்கள் தோறும் பொது இடங்களிலும் புதுப்பஞ்சாங்கம் படிப்பதுண்டு. அவ்வாண்டின் பலன்கள் அறியப்படுகின்றன. அத்துடன் மாட்டு வண்டில் சவாரி, கிளித்தட்டு, கீட்டிப்புள் போன்ற விளையாட்டுக்களும் இடம் பெறும். இத்தினம் அறுக்கவை உணவுகளுடன் வேப்பம்பழு சீனி கலந்து செய்யப்படும் பச்சாடியும் உணவில் இடம்பெறும். இவ்வாறாக பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி வசியும் வளனும் சுரக்க வரும் தீனமாக புத்தாண்டை இந்துக்கள் போற்றுகின்றனர். தெய்வ நம்பிகையுடன் சமூக ஒற்றுமையும் விளங்க புத்தாண்டு வழிசமைக்கின்றது.

க. ஹெமலோஜினி (பி.ஏ சிறப்பு)
அபிவிருத்தி உதவியாளர் (ஆராய்ச்சி)
இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தீரைக்களம்

தென்கிழுக்காசிய நாடுகளில் இந்துப் பண்பாடு

மனித இனம் காலம் தோறும் புலம்பெயர்ந்து சென்று புதிய இடங்களில் குடியேற அவ்விடயங்களில் எல்லாம் அவர்களின் எல்லாம் அவர்களின் பண்பாடு காலுண்றும். அந்தப் புதிய இடத்தில் ஏற்கனவே உள்ளவர்களின் வாழ்க்கையடுன் கலக்கும். இந் நிலையினை இன்று நாம் எமது சமுதாயத்தில் துல்லியமாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்த முறையில் தான் இந்துப் பண்பாடு, தமிழ் நாகர்கம் தென்கிழுக்காசிய நாடுகளில் பரவியது.

தமிழர்கள் கடலோடி தீரவியம் தேடியவர்கள் தமது தாயகத்தைச் சுற்றியுள்ள நாடுகளில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் சென்று குடியேறினர். இவர்களின் புலம்பெயர்வுகளுக்கு பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும் வளிகம் காரணமாகச் சென்று தங்கியவர்களாலும் படையெடுப்பின் காரணமாகச் சென்று தங்கியவர்களாலும் படையெடுப்பின் பின் விளைவாகக் குடியேறியவர்களாலுமே பெருமளவு இந்துப் பண்பாடு தமிழ் மரபு அந்நாடுகளில் செல்வாக்குப் பெற்றன.

தமிழரின் குடியேற்றங்களைப் பற்றி அறிவிக்கும் மூலக்கூறுகள்

கல்வெட்டுக்கள், வெற்றித்துஞ்சைகள், பாணைகூடுகள், ஓலைச்சுவடிகள், கோயில்கள், அகழ்வாய்வு வெளிக்கொணர்வுகள் என்பன தென்கிழுக்காசிய நாடுகளில் இந்துப்பண்பாடு மரபுகள் சிறப்பாகப் பேணப்பட்டமைக்கு ஆதாரமாகவுள்ளது.

தாய்லாந்து, யாவா, தென்வியத்நாம், போர்னியோ ஆகிய இடங்களில் கிடைக்கப் பெற்ற தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் அங்கு நடைபெற்ற தமிழரின் குடியேற்றங்கள், அரசர்களின் ஆடசி, அவர்கள் ஆற்றிய தொண்டுகள், சமஸ்கீர்து மொழி பெற்ற செல்வாக்கு, ஆகிய விடயங்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தந்து நிற்கின்றது. பர்மாவில் கிடைக்கப் பெற்ற இரண்டு வெற்றித் தூண்கள் ராஜேந்திர சோழனின் வெற்றியை அறிவிக்கும் தூண்கள் என பர்ணிய கல்வெட்டு அதிகாரிகள் தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்தோனிசியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கி.பி 7 ஆம் நாற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாணை ஒடுகள் இந்து சமய வழிபாடுக்குரிய பல்வேறு சின்னங்களைக் கொண்டுள்ளது. தாய்லாந்தில் பழங்கால ஓலைச்சுவடுகள் பல பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. அவை இந்தியாவிலிருந்து பிரமாணர்கள் அங்கு குடியேறியதைப் பற்றிய செய்திகளை தெரிவிக்கின்றன.

தென் கிழுக்காசியாவில் இந்துப் பண்பாடு மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது என்பதற்கு இன்றுவரை ஆதாரமாகவுள்ளவை கோயில்களாகும். அவை இரு நிலைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தென்நாட்டுக் கோயில் கட்டிட அமைப்பு முறையில் அமைந்தவை, தென்நாட்டுக் கோயில் கட்டிட முறையைதழுவி அமைந்தவை என்பதை.

தென்நாட்டு கோயில் கட்டிட அமைப்பு முறை கொண்டவை

தென்கிழுக்காசிய நாடுகளில் சிவன் கோயில்கள் பல கட்டப்பட்டுள்ளது. மலேசியாவில் ஜந்து அல்லது ஆறாம் நாற்றாண்டுக்குரியதாகக் கருதப்படும் சிவன் கோயில் ஒன்று அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இது மாமல்லபுர ஒற்றைக்கல் கோபுரம் போன்ற அமைப்பைக் கொண்டது. பெரியசிவவிங்கம், தூர்க்கை, மகிழாசுரமர்த்தனி, சிறிய விநாயகர் போன்றோளின் சிலைகள் கிடைக்கப் பெற்றது. யாவாவில் உள்ள குன்று ஒன்றின் மேல் எட்டுக் கோயில்கள் உள்ளன. இவற்றில் நடுநாயகமாக சிவன் கோயில் விளங்குகின்றது.

பாலித்தீவுகளில் உள்ள குன்றுகளிலும் சிவன் கோயில்கள் தீராவிடக் கட்டிடப் பாணியில் அமைந்துள்ளன. இந்த சிவன் கோயில்கள் 11 மாடங்களைக் கொண்ட விமானம், கலசம் ஆகியவை அமைந்துள்ளன. கருவறையின் வாயிலில் துவாரபாலகர் உள்ளனர். இங்கு மும்மூர்த்திகளுக்கும் கோயில்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

தென்னாட்டு கோயில் கட்டிட அமைப்பைக் குழுவிக்கொண்டவை

இக் கட்டிட அமைப்பில் தென்னிந்திய (தீராவிட), வடதிந்திய (நாகர்) பாணிகளின் கலப்பினை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கம்போய்஧ாவில் ஆங்கோர் வாட் என்ற கோயில் உள்ளது. இது உலகப் புகழ் பெற்றது. பண்டைய இந்தியர்கள் இந்தப் பேரண்டத்தைப் பற்றி கொண்டிருந்த கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டது. கோயில் கூவர்களில் பூராணக் கடைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட புடைப்புச் சிற்பங்கள் இடம் பெற்றுள்ளது. தென்னிந்தியாவில் பல்லவர்களால் கட்டப்பட்ட பனை மலைக்கோயிலை ஒத்ததாக இது உள்ளது என கலாநிதி ஆண்டகுமாராசாமி கூறியுள்ளார். யாவாவில் உலக அதியசயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் பேராடுதார் கோயிலை ஒத்ததாக இது உள்ளது கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியதாக கருதப்படுகின்றது. இங்கு 1500 மேற்பட்ட சிற்பங்கள் உள்ளது. மேலும் 430 மேற்பட்ட புத்தர் சிலைகளும் ஓவியங்களாக இராமாயாணக் காட்சிகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றை விட பார்மா மலேசியா தென்வியட்நாம் ஆகிய இடங்களில் தீராவிட நாகர் பாணிக் கலப்பில் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன.

இறைவழியாடு

தற்போது தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் இஸ்லாம் மதமே சிறப்புற்றுள்ளது. இம் மதம் செல்வாக்குப் பெற்முன் அங்கு இந்து சமயம் செழிப்புடன் இருந்தது என்பதற்கு பல ஆதாரங்களை இன்றும் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பிலிப்பைன்ஸ் தீவுகளில் சலவைக் கல்லால் செய்யப்பட்ட பல சிவலிங்கங்கள் அகழ்வாய்வின் போது கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. பல்லவர் ஆட்சி தென்னிந்தியாவில் சிறப்புடன் விளங்கிய கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் பல சிவன் கோயில்கள் பல்லவ கட்டிட பாணியைத் தழுவி கட்டப்பட்டது என்பதற்கு தயங்கள் கிடைத்துள்ளது. தென்வியட்நாமில் சைவம் சிறப்புடன் விளங்கியது அங்கே ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னர் மீர்மாறன் காலத்தில் சைவம், வைணவம், ஆகிய இரண்டு மதங்களும் சிறப்புடன் இருந்தமைக்கு பல ஆதாரங்கள் உண்டு. அங்கு பல சிவலிங்கங்கள் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. அத்துடன் கருடனில் வீர்நிருக்கும் திருமால், பார்கடலில் ஆதிசேடனில் பள்ளி கொள்ளும் திருமால் ஆகிய சிலைகளும், சிற்பங்களும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது.

தாய்லாந்தில் நாடகம் தொடங்கு முன் அரங்கில் நடராஜர் சிலையை வைத்து தேங்காய் உடைத்து பூசை செய்வது இன்றும் வழக்கில் உள்ளது.

யாவாவில் சிவ வழிபாடும் திருமால் வழிபாடும் இடம் பெற்றிருந்தது. திருமாலின் ராமன், கண்ணன், நரசிம்மன், மத்சய, வராக அவதாரங்களின் சிலைகள் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் முருகன் சக்தி, விநாயகர் வழிபாடுகளும் இடம் பெற்றிருந்தன.

அகத்தியர் வழியாடு

முத்தமிழ் வித்தகாரன் அகத்தியர் வழிபாடு தென்கிழக்காசியாவில் இடம் பெற்றிருந்தது. கம்போடியாவில் ஒரு செவிவழிச் செய்தியுள்ளது. அகத்தியர் தமிழ் நாட்டிலிருந்து அங்கே வந்து அரசு மரமொன்றை தோற்றுவித்தார் என்பதே மலேசியா, யாவா பிரதேசங்களிலும் அகத்தியர் சிலை கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. துறவிக் கோலத்தில் தாடியும், தடித்த உடம்பும், கமண்டலமும், ஜெபமாலையும் ஏந்தியவராக சிலைகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது.

காரைக்கால அம்மையார்

தொகை அடியார்களில் ஒருவர் காரைக்கால அம்மையார் சமயத்தோடு இசைவளர்த்த சிறப்புக்குரியவர். சிவபெருமானால் அம்மையே என அழைக்கப்பட்ட பெருமைக்குரியவர் கி.பி 4 ஆம் . 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். கம்போடியாவில் கி.பி 7 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி புரிந்த மகேந்திரன் அங்குள்ள கோயில்களில் காரைக்கால் அம்மையாரின் பாடல்களைப் பாடுவதற்கு அறக்கட்டளையொன்றை ஏற்படுத்தினான். தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா, வியாட்நாம் ஆகிய நாடுகளில் சிவபெருமானின் உழைக்கூத்துக்

சிற்பங்களும் அவற்றுக்கு எதிரில் பேய் வடிவில் காலைக்கால் அம்மையார் அமர்ந்துள்ள சிற்பங்களும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளது. தாய்லாந்தில் காரைக்கால் அம்மையாரின் தளக்கருவியுடன் கூடிய செப்புச் சிலையும், சுமாத்திராவில் ஸ்ரீவிஜயநகரில் பேய்வடிவம் கொண்ட அம்மையாரின் சிற்பமும் உள்ளது.

இராமாயணமும், மகாபாரதமும்

கம்போடிய மன்னர் தவவர்மன் காலத்தில் அவனுடைய குருவான சோவர்மா சிவனுக்கும் சூரியனுக்கும் கோயில்கள் கட்டி இங்கு இராமாயணம், பாரதம், பற்றி விரிவரையாற்றுவதற்கு அறக்கட்டளை அமைத்தார் என்ற செய்தியை கல்லொட்டு ஒன்று உறுதி செய்கிறது. தாய்லாந்தில் இராமாயணக் காட்சிகள் பல ஓவியங்களாகவும், சிற்பங்களாகவும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. மலேசியாவில் பொம்மலாட்டம் மூலம் இராமாயணம் காட்டப்படுகின்றது. இராமாயணமும், இராம வழிபாடும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பெற்ற ஏற்றம் பற்றி ஒரு பெருநூலை சாகித்திய அக்கடமிவெளியிட்டுள்ளது (Ramayana tradition in Asia Edhyv Ragavan)

முழுக்டு விழாவில் தமிழ் மந்திரம்

சியாம் நாட்டில் அரசர்களின் முடிகூட்டு விழாவின் போது தமிழ் மந்திரங்கள் ஒத்தப்பட்டன. அரசனின் தலைமைக் குரு கைலாயத்தின் கதவு தீற்க்கூட்டும் என்று பாடுவார். அப்போது மாணிக்கவாசகரின் தீருவெம்பாவைப் பாடல்களில் ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்சோதி, பாசம் பரஞ்சோதிக்கென்பாய் என்ற தொடக்கம் கொண்ட பாடல்களின் முதலிரண்டு வரிகள் ஒத்தப்படும். பின் தலைமைக்குரு பொன்முடியை அரசரிடம் எடுத்துக் கொடுக்க அரசர் அதைச் சூடிக்கொள்வார்.

வாழும் விழாக்கள்

தாய்லாந்தில் ஆண்டு தோறும் இரண்டு நாட்கள் உன்சல் தீருவிழா நடைபெறுகின்றது. இது தமிழ் நாட்டு உறுயாத் தீருவிழாவை ஒத்துள்ளது. இங்கு தீருப்பாவை தீருவெம்பாவை விழாவாக சென்ற நூற்றாண்டு வரை கொண்டாடப்பட்டது. மேலும் அறுவடைத் தீருவிழா நான்கு நாட்கள் கொண்டாடப்படுகின்றது. முதல் நாள் அன்று பழம் பொருட்களை வீட்டின் முன் போட்டுக் கொளுத்துவார்கள். எமது பொங்கல் விழாவிற்கு முன்னன்ய நாளில் இடம்பெறும் பழையன கழிதலுக்கு ஒப்பானது. பாலியிலும் அறுவடைத் தீருவிழா பொங்கல் விழாவைப் போன்று சீவ ஆதித்தனுக்கு படைக்கின்றனர். பிறகு இரண்டு நாட்கள் அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் விளையாட்டில் ஈடுபடுவுவார்கள். இந்த நடைமுறை எமது பொங்கல் விழாவையொட்டி இருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் ஒன்று இந்துப் பண்பாடு, கலாசாரம் என்பன செல்வாக்கிழந்த நிலையில் காணப்படாலும் அங்கு கிடைக்கப் பெற்ற பல ஆதாரங்கள் அவை பெற்றிருந்த உன்னத நிலையை எமக்கு இன்றும் பறைசாற்றுவதாக உள்ளது.

ந. நிதியவதி
அராய்ச்சி அலுவலர் தீணைக்களாம்

போதிகையில் சாதிதன செய்திவர்கள்

 புத்தர் ஒருமுறை ஜேத வனத்தில் தங்கியிருந்த போது அவரிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளும் பதில்களையும் முதலில் படித்துப் பாருங்கள் .

 மிகவும் கூர்மையான வாள் எது?
கோபத்தில் பேசப்பட்ட வார்த்தை

 மிகவும் கொடிய விஷம் எது?
எல்லாம் எனக்கு வேண்டும் என்ற எண்ணைம்

 மிகவும் இருள் நிறைறந்த இரவு எது?
அறியாமை

 மிகப்பொரிய பலனை அடைபவன் யார்?
பிறருக்குக் கொடுப்பவன்

 அனைத்தையும் இழப்பவன் யார்?
பிறரிடமிருந்து பெற்றும், அதனை ஈடு செய்யும் வகையில் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காதவன்

 தோல்வி அடையாத ஆடியுதம் எது?
பொறுமை

 மிகச் சிறந்த ஆடியுதம் எது?
அறிவு

 மிகப் பயங்கரமான திருடன் யார்?
தீய சிந்தனை

 மிகமேலான செல்வம் எது?
துர்மம்

 மிகவும் பாதுகாப்பான புதையல் எது?
மரணமில்லாப் பெருநிலை

 வசீகரமானது எது?
தீமை

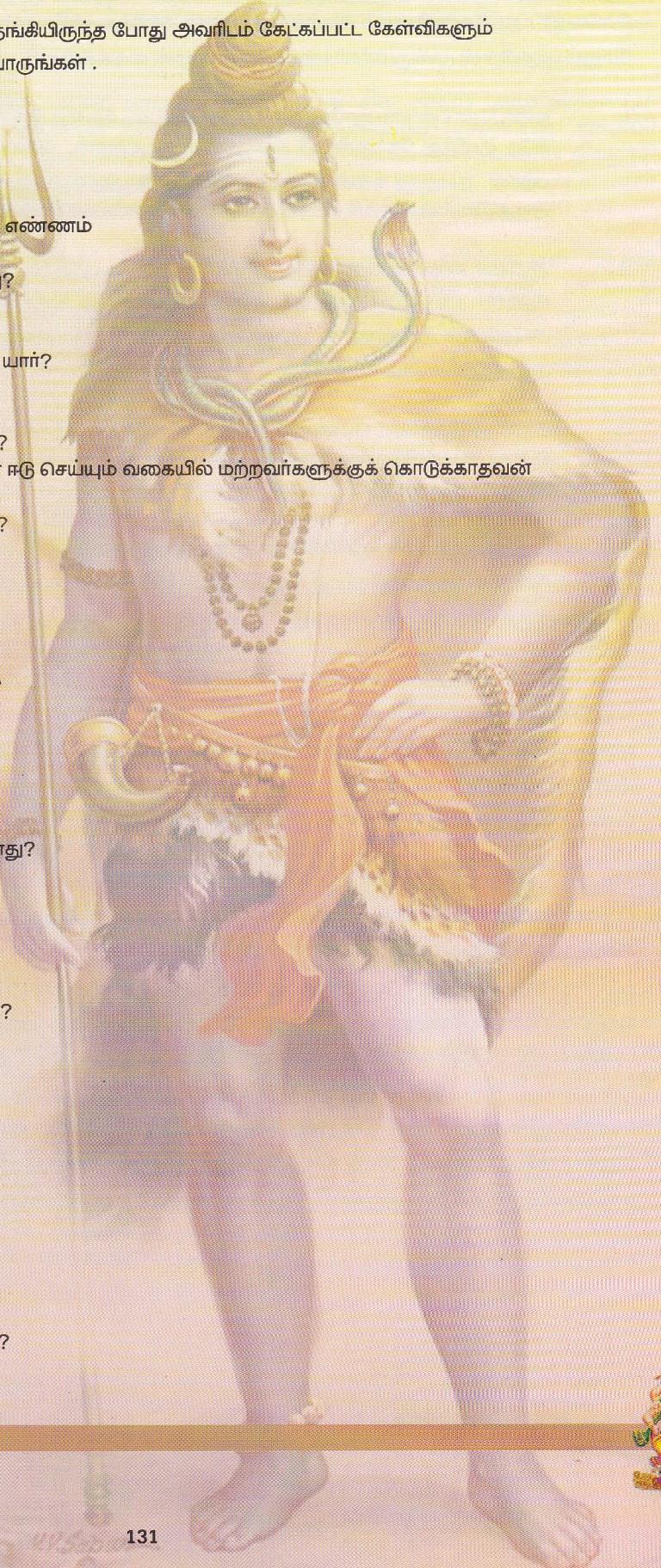
 மிகப்பயங்கரமான வேதனை எது?
தீய மனச்சாட்சி

 மிக மேலான இன்பம் எது?
சுதந்திரம்

 அழிவுக்கு காரணமானது எது?
அறியாமை

 நட்பைக் கெடுப்பது எது?
பொறாமை, சுயநலம்

 மிகக் கடுமையான காய்ச்சல் எது?
புத்தன்

தீயால் எரிக்க முடியாததும், நீரினால் நனைக்க முடியாததும் காற்றால் உயர்த்த முடியாததும் அதே வேளையில் சீர் திருத்தக் கல்பதூம் எது?

நற் செயல்களால் விளைகின்ற நல் ஆசிகள்.

மேலே தறப்பட்ட கேள்விகளும் அதற்கு புத்தபிரான் அளித்த பதில்களும் எமது சிற்தனையத் துண்டவில்லையா?

மேலும் புத்தபிரான் மூன்று ஏச்சரிக்கைகளை எம் முன் வைக்கின்றார்.

1. என்பதோ தொண்ணாரோ நூரோ வயதையடைந்த ஒரு கிழவேணா, கிழவியே மெலிந்து வளைந்து, கிழே குளிந்து கோவுகின்றி நின்று கால்கள் தள்ளாட வலிமை குன்றி, இளமை இழந்து உடைந்த பற்கள், நறைத்த குடுமி, தளர்ந்த உடலோடு இருந்த ஒருவரை நீங்கள் கண்டதீல்லையா? நீங்களும் அந்த நிலையை அடைவீர்கள் என என்னிப் பார்க்கவில்லையா?
2. ஆனோ, பெண்ணே நோயுற்று துன்புற்று படுக்கையில் வீழ்ந்து தன் சொந்த மலத்தில் புரண்டு, எழுக்கட பிறரது தயவை நாட வேண்டிய நிலையில் இருக்கும் ஒருவரை நீங்கள் கண்டதீல்லையா? அதேபோல் நீங்களும் ஒருநாள் நோய்குள்ளாவீர்கள் என்றோ அதிலிருந்து தப்பமுடியாது என்றோ அறிந்ததீல்லையா?
3. ஆணின் பிணமோ, பெண்ணின் பிணமோ ஓரிரு நாட்களுக்குப் பிறகு ஊதிப்போய் கருநீல நிறம் பெற்று அழுகிவிடுவதை ஒருநாளும் நீங்கள் காணவில்லையா? ஒருநாள் உங்களுக்கு அந்த நிலை வரும் என்றோ அறிந்ததீல்லையா? அதிலிருந்து தப்பமுடியாது.

என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துள்ளீர்களா? இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் மூப்பு, நோய், மரணம் என்பவற்றில் இருந்து தப்பமுடியாது என்பதை எண்ணிப்பார்ப்பதில்லை. அவ்வாறு எண்ணிப் பார்ப்பானானால் அவனுக்கு மற்றவன் மீது கருணைவரும், சமாதானம் வரும், அன்பு வரும்.

நான் என்று சொல்லிப்பாருங்கள் உதகேள் இரண்டும் ஒட்டாது. நாம் என்று சொல்லிப் பாருங்கள் உதகேள் என்றும் இணையும். தனது அகங்காரத்தின் இயல்லை உணர்ந்து தன் புலன்களை வேலை செய்யும் வகையையும் அறிபவன் “நான்” என்பதற்கு இடமே இல்லாததைக் காண்பான். அவன் எல்லையற்ற அமைதியை அடைவான். உலகில் “நான்” என்னும் நினைவை, நிலையைப் பற்றி நிற்கின்றது அதன் விளைவு மைய்யறிவுக்கு பதிலாக பொய்யறிவு தோன்றுகின்றது.

தனக்கு புகல் தானே. ஆவான் வேறு யார் நமக்கு புகலிடமாக முடியும்? தன்னை முற்றிலும் அடக்கிய ஒருவன் தான் தனக்குச் சிறந்து புகலிடமாக இருக்க முடியும். ஒருவனுக்கு தீமை செய்யவன் அவனே; ஒருவனை அசுத்தப்படுத்துவனும் அவனே; வருகின்ற தீமைகளைத் தடுப்பவனும் அவனே; ஒருவனை தூய்மைப்படுத்துவனும் அவனே; தூய்மை, அசுத்தம் எல்லா தன்மைச் சார்ந்தே உள்ளன. யாவரும் மற்ற யாரையும் தூய்மைப்படுத்த முடியாது. இதனால் தான் “உன்னையறிந்தால் நீ உன்னையறிந்தால் உலகத்தில் போராடலாம்” என்றார்கள் போலும் எவ்வாறாயினும் மேற் கொள்ள புத்தரின் போதனைகளுடன் அவர் கூறிய கொல்லாதே, திருப்பதே, அசுத்தத்தை விட்டபொழி, பொய் பேசாதே, வதுந்திகளை உருவாக்காதே, சப்தம் செய்யாதே வம்பளப்பதில் காலத்தை வீணாக்காதே, பேராசை கொள்ளாதே, தீய நினைவுகள் ஒழிந்து நெஞ்சத்தை தூய்தாக்கு, அறியாமையில் இருந்து உன் உள்ளத்தை விடுவி என்ற பத்துதக்கட்டளைகளில் எவ்வளவுற்றை நாம் பின்பற்றுகின்றோம். சிற்திப்போம் போதனைகளை கருத்தில் எடுப்போம்.

கு. ஸ்ரீ ராகவராஜன்
றோயல் கல்லூரி கொழும்பு - 07

திருமணச் சடங்கு

திரு என்பது கெய்வத்தன்மை எனவும், மணம் என்பது இணைதல் எனவும் பொருள்பட்டு, மேன்மையான தெய்வீகம் வாய்ந்த இணைதல் எனப்படுகின்றது. அதாவது இரு இதயங்கள் இணைவது எனக் கூறலாம்.

தமிழரின் இந்துத் திருமணம் ஆகம மரபுச் சடங்குகளுடன் சில சிறப்பு அம்சங்களையும் தழுவி நடைபெறுகின்றன. இச்சடங்குகளை நன்கு படித்த குருக்கள் சமய முறைப்படி அக்கினி பூர்வமாக இறைவனின் ஆசியுடன் நடத்தி வைக்கிறார். திருமண நிகழ்வில் முக்கியமான நிகழ்ச்சி கபவேளையில் தாலி கட்டுதலாகும். இதனை “மாங்கல்யதாரணம்”எனக் கூறுவர். தாலி கட்டியதும் அப்பெண் “சமங்கலி” அதாவது திருமணமானவள் என்ற அந்தஸ்தைப் பெறுகிறாள்.

இரு வீட்டாரும் முதலில் சாதகப் பொருத்தத்தை ஆராய்வார். தமிழ்நாட்டில், பெண் பார்க்கும் படலம் போன்று நம் நாட்டில் பெண்ணை மணமகன் பொது இடங்களில் பார்ப்பது வழக்கமாகவுள்ளது. பின் நிச்சயதார்த்தத்தை உறுதிசெய்யப் பெண் வீட்டார் தாம்புலம், பலகாரம், பழங்களோடும், உறவினரோடும் மணமகன் வீட்டிற்கு நல்ல நாள் பார்த்துச் செல்வர். இதன்பின் இரு வீட்டாரும் திருமணநாளைச் சோதிடரிடம் கேட்டு நிச்சயிப்பர். அத்தோடு பொன்னுருக்கலுக்கும் ஒரு நாளை நிச்சயிப்பர்.

பொன்னுருக்கல்

திருமண நாளுக்கு முன்பு ஒரு சபநாளில் மணமகன் இல்லத்தில் அல்லது ஆசாரி வீட்டில் பொன்னுருக்கல் நடைபெறும். இதில் மணப்பெண்ணைத் தவிர பெண்ணின் உறவினர்கள் நண்பர்கள் கலந்து கொள்வர். பெண் வீட்டார் ஓர் இனிப்புப் பண்டம் (கொழுக்கட்டை) கொண்டு செல்லுதல் ஓர் சம்பிரதாயம்.

மணமகன் வீட்டு வாசலில் முறைப்படி நிறைகுடம், குத்துவிளக்கு, பன்னீத்தட்டு, குங்குமம், சந்தனமும் வைத்து, பொன்னுருக்கும் இடத்தி ஒரு நிறைகுடம், குத்துவிளக்குகள் 2, தேங்காய் 2, மாவிலை, வெற்றிலை பாக்கு, வாழைப்பழம், மஞ்சள் கட்டை (துண்டு), தேசிக்காய், அறுகம்புல், பூக்கள், ஒரு சட்டியில் தண்ணீர், தேங்காய் உடைகக கத்தி, விழுதி, குங்குமம், சந்தனம், தேசிக்காய், மஞ்சளில் பிள்ளையார், சாம்பிராணியும் தட்டும், கற்பூரத்தட்டும், கற்பூரம் முதலியன முக்கியமாகத் தேவைப்படும் பொருட்களாகும்.

திருமாங்கல்யத்திற்குரிய தங்கநாணயக்கை (பவுணை) ஆவயத்தில் (இறைவனிடத்தில்) வைத்து பூசை செய்து ஒரு தட்டத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு மஞ்சள், குங்குமம், பூ, பழத்துடன் நாணயத்தையும் வைத்து கொண்டு வந்து பூஜையறையில் வைக்க வேண்டும் பொன்னுருக்கும் நாளன்று அதை மணமகனின் பெற்றோர் அல்லது பெரியோர் எடுத்து மணமகனிடம் கொடுக்க அவர் அதை ஆசாரியாரிடம் கொடுத்து உருக்க வேண்டும். ஆசாரியார் கும்பம் வைத்து விளக்கேற்றி தூபத்தீபம் காட்டி வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் முதலியலை வைத்து தேங்காய் உடைத்துப் பூசை செய்து பொன்னை உருக்குவார். உருக்கிய பின் தாய் மாமன் தேங்காய் உடைத்து அந்த இளநீரை உருக்கிய தண்ணில் ஊற்றி தீயை தணிப்பார். பின் ஒரு தட்டில் வெற்றிலை பாக்கு, பழம், பூ மஞ்சள், குங்குமம், தேசிக்காய் வைத்து வெற்றிலைமேல் உருக்கிய தங்கத்தையும் வைத்து மணமகனிடம் ஆசாரியார் கொடுப்பார். அதை மணமகன் வந்துள்ள சபையோருக்குக் காண்பித்து, அதன்பின் ஆசாரியாருக்கு அரிசி காய்கறியுடம் தடசனை அளித்து உருக்கிய தங்கத்தைத் திருமாங்கல்யம் செய்ய ஒப்படைக்க வேண்டும். பின்னர் விருந்துபசாரத்தில் அனைவரும் கலந்துகொள்வார். மணமகன் வீட்டிலிருந்து தோழி விருந்தில் ஒரு பகுதியை மணமகனின் வீட்டிற்கு சென்று மணமகனிற்கு கொடுப்பார். இதே நாளில் இரு வீடுகளிலும் திருமணத்திற்குரிய பலகாரங்களை செய்யத் தொடங்குவார்கள். முதன் முதலாக இனிப்புப் பலகரம் செய்ய வேண்டும் என்பதால் சீனி அரியதரம் செய்யலாம். அதற்குரிய மாவை குழைத்து வைத்தால் கன்னிக்கால் ஊன்றியபின் பலகாரம் கடலாம். (இந்த நாளிலிருந்து திருமணநாள் வரை மணமக்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கக் கூடாதென்பது பழையகால சம்பிரதாயம்).

கன்னிக் கால் ஊன்றல்

இதே நாள் பெண் வீட்டிலும் மணமகன் வீட்டிலும் தனித்தனியே அவர்களின் வளவில்

சுகான(வடகிழக்கு) மூலையில் முகூர்த்தக்கால் அல்லது கன்னிக்கால் ஊன்ற வேண்டும். அதற்கு இப்போது மூன்மூருங்கை மரத்தில் ஒரு தடியை வெட்டி அதன்மேல் நுனியில் 5 மாவிலைகளை மஞ்சள் பூசிய கயிறால் கட்டி, இடையில் ஒரு மஞ்சள் பூசிய வெள்ளைத் துணியில் ஒரு செப்புக்காச முடிந்து கட்டிவிட வேண்டும். பெரியவர் ஒருவர் அத்தடியை நிலத்தில்லென்றியதும், அதற்கு தேங்காய் உடைத்து சாம்பிராணி, கற்பூரம் காட்ட வேண்டும். அதனாடியில் நவதானியத்தோடு பவளம் அல்லது நவமணிகளும் இட்டு நீர், பால் ஊற்றி(3 சமங்கலிப் பெண்கள்) மரத்திற்கு திருநீரு, சந்தனம், குங்குமம் சாத்த வேண்டும். இது நன்கு வளர வேண்டுமென்று நினைத்து கும்பத்தண்ணிரை ஊற்றலாம்.

மஞ்சளில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் வைத்து தேங்காய் உடைத்துத் தூபதீபம் காட்டி பந்தல்காலை ஊன்றுவார்கள். பந்தல் காலைத் தொடர்ந்து பந்தல் அமைக்கும் வேலை தொடரும். மணமகன் வீட்டில் ஊன்றிய பின் பெண்வீட்டுக்கும் சென்று இதேபோல் செய்ய வேண்டும்.

முகூர்த்தக்கால் ஊன்றிய பின் இரு வீட்டாரும் திருமணச் சடங்குகள் முற்றாக முடிவடையும் வரை எந்தவிதமான துக்க நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்குகொள்ளக் கூடாது என்பர். (பந்தல்கால் ஊன்றுபவருக்கு தடசணை கொடுக்க வேண்டும்.)

முளைப்பாலிகை போடல்

பெண் வீட்டில் மூன்று அல்லது ஐந்து மண்சட்டிகளில் மண்பரப்பி நீர் ஊற்றவும். பாலில் ஊற்றவைத்த நவதானியங்களை 3 அல்லது 5 சமங்கலிப்பெண்கள் அச்சட்டிகளில் தூவி நீரும் பாலும் தெளிக்க வேண்டும்(3 முறை) இவற்றை சாமி அறைக்குள் வைத்து திருமணத்தன்று மணவறைக்குக் கொண்டு போக வேண்டும். அநேகமாக பொன்னுருக்கலன்று செய்வார்கள். (இதை 3 நாட்களுக்கு முன்னாவது செய்தால் திருமணத்தன்று நவதானியம் வளர்ந்து இருக்கும்.)

முளைப்பாலிகை இடுவதன் நோக்கம் திருமணம் செய்து கொள்ளும் மணமக்களும் அவர்கள் குடும்பமும் முளைவிட்டுப் பல்கிப்பெருகி வாழ வேண்டும் என்பதே. “விரித்த பாலிகை முளைக்கும் நிரையும்” என்கிறது சிலப்பதிகாரம். இந்தப் பாலிகையானது திருமணத்திற்குப் பின் நகியிலே சேர்த்து விடலாம். நவதானியம் - நெல், கோதுமை, பயறு, துவரை, மொச்சை, எள்ளு, கொள்ளு, உழுந்து, கடலை என்பனவாம்.

பந்தல் அமைக்கல்

முகடுடைய பந்தல் அமைக்கும் பழக்கம் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்து வந்துள்ளது, பந்தலின் உள்பகுதியில் மேலுக்கு துணிகளைக் கட்டுவார்கள். அழகுக்காகவும் திருமணச் சடங்கு நடக்கும் பொழுது பந்தலின் மேலிருந்து தாசி அழுக்குப் பொருட்கள், பல்லி போன்றவை விழுந்து விடாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. பந்தலை கழுது, வாழை, தென்னை ஓலைகளால் அலங்கரிப்பார்.

வாழைமரம் ஒருமுறைதான் குலைபோடும் அதுபோல் எமது வாழ்விலும் திருமணம் ஒருமுறைதான் என்பதை உணர்த்துகிறது. பாக்குக் கொத்தாகக் காய்ப்பதால் இது துமபதிகள் ஒற்றுமையைக் வாழ்வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. வாழையும் தென்னையும் ‘கற்பகதரு’ இவை அழியாப் பயிர்களாகும். தென்னை நூறாண்டு வாழக் கூடியது. வாழை ‘வாழையடி வாழையாக’ வளர்வது தேங்காயும் வாழைப்பழமும் இறைவழிபாட்டில் முக்கியமாகிறது. தம்பதிகள் நிலைத்து நின்று அவைவருக்கும் பயன்படக்கூடியவாறு வாழ வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது.

திருமணம் வசதிக்கேற்ப பெண்வீட்டிலோ, கோயிலிலோ அல்லது வேறு மண்டபத்திலோ வைக்கலாம். அப்படி வெறுமண்டபத்தில் வைப்பதானால் இருவரது வீட்டு வாசல்களிலும் மண்டபவாயில்களிலும் மாவிலை, தோரணம், வாழை மரங்களால் அலங்கரிக்க வேண்டும். வாழைமரம் கட்டுவதன் நோக்கம் வாழையடி வாழையாக வாழைமரம் தழைத்து வளருவது போல, நமது சந்தத்தியும் பெருக வேண்டும் என்பதாகும் மாவிலை தோரணங்கள் மங்கள முறையாகக் கட்ட வேண்டும். வாசலில் நிறைகுடம் வைக்க வேண்டும் வசதிக்கேற்ப வீடுகளையும் மண்டபத்தையும் அலங்கரிக்கலாம். மண்டபத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டு மணவறைகிழக்கு நோக்கி அமைக்கப்படும். மணவறையின் முன்பு சுவாமி அம்பாள் கும்பங்கள், சந்திரரும்பம், அம்மி, மஞ்சளாந்திர உள்ள பாத்திரம் ஆகியவை வைக்கப்படும்.

1. விநாயகர்
2. ஓமகுண்டம்
3. அரசாணி
4. சந்திர கும்பம்
5. அம்மி
10. 7 ஈசானமூலை - சுவாமி அம்பாள்
11. அக்கினி மூலை - நவக்கிரக கும்பங்கள்
12. மஞ்சள் நீர்ப்பாத்திரம் - மோதிரம் போட்டெடுத்தல்

அரசாணியைச் சுற்றி 4 விளக்குகள் 4 நிறைகுடங்கள் வைக்கப்படும் (4,5,6,7) சந்திர கும்பத்திற்கு முன்பாக முளைப்பாலிகை சட்டிகள் வைக்கப்படும்.

குருக்கள் தன் முன்பாக புண்ணியதானத்திற் குரியவற்றை வைத்து அதன் பக்கத்தில் மஞ்சள் பிள்ளையாரும், ஒரு கிண்ணத்தில் பஞ்சகவியமூம் வைத்திருப்பார். அரசாணி மரமூம் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கும். அதன் இருபக்கமும் ஒரு பக்கம் பாலிகைச் சட்டியும், நடுவில் அம்மியும், அதன் பின்பு சிவன் பார்வதி கும்பங்களும், மறுபக்கம் நவக்கிரக கும்பங்களும், ஆக முன்பாக அரசாணிப் பானையும், நான்கு பக்கமும் நான்கு விளக்குகளும் அரசாணி மரத்தைச் சுற்றி நான்கு கும்பங்களும் வைத்துக் கல்யாண மண்டபம் மேல் சூறியபடி நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

மணமகன் அழைப்பு

திருமணத்தன்று மணமகனை கிழக்கு முகமாக ஒரு பலகையில் இருத்தி அவரின் கைகளில், வெற்றிலையைச் சுருட்டி அதற்குள் சில்லறைக் காச வைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அவருக்கு முன்னால் நிறைகுடம், குத்து விளக்கு, தாம்புலம் வைக்க வேண்டும். 3,5,7 என்ற எண்ணிக்கையில் ஆண்களும் பெண்களும் அறுகும் காகம் பாலும் கொண்ட கலவையை மணமகனின் தலையில் 3 முறை வைக்க வேண்டும். மணமகனின் தலையில் ஒரு வெள்ளைத் துண்டை விரித்து அதன்மேல் பாலையிடலாம். முதல் பால் வைக்கும் போது வடக்கு முகமாயிருந்து தாய் மாமன் தேங்காய் உடைக்க வேண்டும். பால் வைத்ததும் மணமகன் போய் குளித்து விட்டு வரவேண்டும். பெண்வீட்டாரும் இதில் கலந்து கொள்வார்கள். மணமகன் சாமி அறையில் சாமி கும்பிட்டி கற்பூரம் காட்டி, தாய் தந்தையாரை விழுந்து வணங்க வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் வீட்டுக்கு வரும்போது ஒரு தடடில் வாழைப்பழம், ஒரு தட்டில் பலகாரம், இன்னொரு தட்டில் பூ எல்லாமாக 3 தட்டுக்களுடன் வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் விருந்தோம்பல் நடைபெறும்.

கடுக்கன் பூணல்

முன்னாளில் கடுக்கன் பூணல் என்ற சடங்கும் நடைபெற்றது. இப்போது அது அருகி விட்டது. மணமகனை கிழக்குமுகமாக அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தில் இருத்தி விநாயகர் வழிபாடு செய்து தேங்காய் உடைத்து மணமகனுக்கு கடுக்கன் பூட்டு வைபவத்தைச் செய்யலாம்.

தலைப்பாகை வைத்தல்

மணமகன் கிழக்கு நோக்கி நிற்க ஒரு பெரியாரைக் கொண்டு தலைப்பாகை வைக்கவேண்டும். உத்தரியம் அணிவிக்க வேண்டும். உத்தரியம் இடும்போது இடத்தோளின் மேலாக வந்து வலப்பக்கத்து இடுப்பளவில் கட்டவேண்டும். (அந்தணர் பூணால் அணிவது போல்) அங்கு அவருக்கு ஒரு பூமாலையும் அணிவிப்பார். தோழனுக்கும் இதேபோல் உடை உடுத்தி தலைப்பாகையும் உத்தரியமும் இட்டு மணமகனோடு அழைத்து வருவர். தோழன் மணமகனின் இடப்பக்கமாக நிற்பார்.

மணமகன் புறப்படுதல்

வீட்டை விட்டுப் புறப்படுமுன் வாசலில் இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். மாப்பிள்ளையோடு தோழி (மாப்பிள்ளையின் திருமணமான சகோதரி, அல்லது அவாகனின் உறவுமுறையான திருமணமான பெண் தோழியானவள் திருமணச் சடங்கில் முக்கிய பங்கு வகிப்பதால் நடைமுறைகளை நன்கு தெரிந்த சுமங்கலிப் பெண்ணையே அமர்த்த வேண்டும்) தோழன் (பெண்ணின் சகோதரன் அல்லது அவர்களின் உறவு முறையிலுள்ள ஒரு ஆண் அநேகமாக திருமணமாகாதவராக இருக்க வேண்டும்) ஆகியோருடன் உற்றார் உறவினர் மணமண்டபத்திற்குச் செல்வர். செல்லும்போது தோழி சூறைத்தட்டும் வேறு இரு பெண்கள் 3 தேங்காய் வைத்த தட்டமும், 3 அல்லது 5 பலகாரங்கள் கொண்ட ஒரு தட்டமும் எல்லாமாக 3 அல்லது 5 தட்டங்கள் கொண்டு போக வேண்டும். அலங்கரிக்கப்பட்ட வாகனத்தில் செல்வார்கள்.

பலகாரத் தட்டம்

அரியதறம், அச்சுப்பலகாரம், பயற்றம் உருண்டை, வெள்ரொட்டி, சிற்றுண்டி போன்றவை.

தேங்காய்த் தட்டம்

3 முடியுள்ள தேங்காய்களுக்கு சீவி மஞ்சள் பூசி வைக்க வேண்டும்

காறைத் தட்டம்

ஒரு பெரிய தட்டில் நெல் அல்லது பச்சையரிசி பரப்பி அதன்மேல் கூறைச்சேலை, சட்டை, வெற்றிலை 5, முழுப்பாக்கு 3, கஸ்தூரி மஞ்சள் 1, குங்குமம்(பட்பிரி) 1, தேசிக்காய் 1, வாழைப்பழச்சீப்பு 1, கொண்டைமாலை, அலங்காரப்பொருட்கள் முதலிய சாதனங்கள் சீப்பு, கண்ணாடி, பவுடர், வாசனைத்திரவியம், சவர்க்காரம் முதலியன தாலிக் கொடியோடு, மெட்டி 1 சோடி, ஆகியன வைக்க வேண்டும்.

பெண் புறப்படுதல்

பெண் வீட்டில் பெண்ணுக்கும் அதேபோல், அறுகு, காச, பால் தலையில் வைத்து நீராட்டி (ருது சாந்தி செய்யாத பெண்ணாகில் அன்று அல்லது முந்தைய நாளில் ருது சாந்தி செய்தல் வேண்டும்) மணப்பெண் போல் அலங்கரித்து மணமண்டபத்திற்கு அழைத்துச் செல்லல் வேண்டும். இங்கும் மாப்பிள்ளை வீட்டார் 3 தட்டங்களோடு வந்து விருந்தோம்பி பெண்ணை அழைத்துச் செல்வார்கள். பெண் வீட்டை விட்டு புறப்படுமுன் ஆரத்து எடுக்கப்படும். பெண் மணமண்டபத்திற்கு மணமகன் வருவதற்கு முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். மணப்பெண்ணோடு ஒரு தட்டில் கோயிலில் அர்ச்சனை செய்யத் தேவையான பொருட்களை அடுக்கி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். மணமண்டபத்தில் பெண் அவருக்கென்று கொடுக்கப்பட்ட அறையில் இருக்க வேண்டும். அர்ச்சனைக்குரிய பொருட்கள் : வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய், பழங்கள், ஊதுபத்தி, கற்புரம், பூக்கள்

மாப்பிள்ளை அழைப்பு

மாப்பிள்ளை மணமண்டபத்திற்கு வந்தவுடன் அவரை பெண் வீட்டார் மேனதாளத்தோடு வரவேற்பார். அங்கு தோழன் மாப்பிள்ளையின் காலைக்கழுவிலிடுவார். அதற்கு உபகாரமாக மாப்பிள்ளை தோழனுக்கு மோதிரம் ஒன்றை அணிவிப்பார். பின் பெண்ணின் தகப்பன் மாப்பிள்ளைக்கு மாலை குட்டி வரவேற்பார். இரு சுமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்து எடுப்பார். பின் தோழன் கைகோர்த்து வலமாக மணவறைக்கு அழைத்துச் செல்வார். (கும்பத்திற்கு வலதுபக்கம்) (Clockwise)

மணமகன் மணவறைக்கு வந்தவுடன் தொடங்கும் திருமணச்சடங்கு முடியும் வரை புரோகிதின் தலைமையில் நடைபெறும்.

கிழக்கு நோக்கியிருக்கும் மணவறையில் தோழன் மணமகனுக்கு இடப்பக்கத்தில் அமருவார். மணவறையில் நெல் பரவி அதன் மேல் கம்பளம் விரித்து மணமகனை இருத்துவது தான் மரபு. கிரியை செய்யும் குருக்கள் மணவறையின் வலது பக்கத்தில் வடக்கு நோக்கியிருப்பார். மணமகனுக்கு திருநூறு கொடுத்து பலித்திரம் கொடுத்து வலக்கை மோதிரவிரலில் அணியச் சொல்வார். பின் சங்கறம் செய்து புண்ணியவாசனை பூஜை, விநாயகர் பூசை, பஞ்சகெளவிய பூஜை ஆகியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார்.

பலித்திரம் வலதுகை மோதிர விரலில் அணிய வேண்டும். இந்தச் சடங்கு வைபவம் முடியும் வரை ஒரு குற்றமும் வராமலிருக்கவும் மனம், வாக்கு, காயங்களால் வரத்தக்க பாவங்களினின்றும் காக்கவும் பலித்திரம் அணிவிக்கப்படுகின்றது. பஞ்சகெளவியத்தை அவ்விடத்தில் குற்றித் தெளித்து அதனைப் பருகும்படி மணமகனுக்குக் கொடுப்பார். இதனால் அந்தவிடம் சுத்தமாகுவதோடு மணமகனின் அகமும் புறமும் சுத்தியடையும் என்பதாலும் இவை செய்யப்படுகிறது. இதனை புண்ணியாகவாசனம் என்பார்.

அரசாணிக்கால்

முற்காலத்தில் திருமண வைபவங்களுக்கு அரசனுக்கும் அழைப்பிதழ் அனுப்புவார்கள். அரசனுக்கும் எல்லாத் திருமணங்களுக்கும் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கும். எனவே அவர் தனது ஆணைக்கோலை அனுப்பி வைப்பார். அரசு ஆணைக்கோல் மருவி அரசாணிக்கால் ஆகிவிட்டது. இன்று பதிவுத் திருமணம் போல் அன்று அரசனால் அங்கீரிக்கப்பட்டது. ஆகவே

அரவது ஆனைக்கோல் வந்துவிட்டால் அத்திருமணம் அங்கீகாரம் பெற்றுவிடுகிறது. இதுவே இன்று திருமணப் பந்தலில் முன்முருங்கை மரக்கிளை ஒன்றை வைத்து அதற்குப் பட்டுச்சாத்தி அலங்கரித்து வைப்பார்.

அங்குரார்ப்பணம்

வித்திடுதல் என்று அர்த்தம். அதாவது முளைக்கும் விதைகளை பாலிகையிலிடல் என்பது. சந்திர கும்பத்தைப் பூசித்து அதற்கு முன்பாக இருக்கும் மண சட்டியில் 3 அல்லது 5 சுமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு நவதானியம் இட்டு தண்ணீர் தெளித்து புஷ்பம் சாத்தி பூசை செய்வது. இதன் அர்த்தம் நவதானியம் செழித்து வளர்வது போல் இத் தம்பதிகளின் வாழ்வும் செழிப்புடையதாக அமைய வேண்டும் என்பதற்காக இப்புஜை செய்யப்படுகிறது. அப் பெண்களுக்கு வெற்றிலையில் பழம், பூ வைக்கு உபசாரம் செய்தனுப்புவார்கள். அதன்பின் கழுரம் காட்டப்படும். (முன்பே பாலிகை போட்டிருந்தால் தண்ணீர் மட்டும் தெளித்தால் போதுமானது)

இரட்சாபந்தனம் (காப்புக்கட்டல்)

தொடங்கியகரும் நிறைவு பெறும்வரை எந்தவித தீட்டுக்களோ, இடையூறுகளோ, துக்கங்களோ மணமக்களைச் சாராதிருக்க வேண்டிய பாதுகாப்புக் கருதிச் செய்யப்படுவது (காலமிருத்து, அவமிருத்து போன்ற அபாயங்களிலிருந்து காப்பாற்றவும், சர்வரோகமும் அணுகாமலும், பீடைபினி அணுகாமலும் இருக்க வேண்டி விவாகச் சடங்கு இனிதே நடைபெறவும் கட்டப்படும் நூல் காப்புக்கட்டுதல் ஆகும்.)

இதற்கு ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசி பரப்பி தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், காப்பு நூல் முதலியவற்றை வைத்து பூசித்து மாப்பிள்ளையின் வலது மணிக்கட்டில் காப்புக் கட்டுவார்கள். காப்புக் கட்டும்போது மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒரு தேங்காய் உடைப்பர்கள். பின்னர் குருக்கள் சிவன் பார்வதி பூசை முதலியவற்றை மந்திர உச்சாடனத்துடன் செய்வார். (பின்னர் அக்கினி மூடப்பட்டு அதற்குரிய பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறும்) முகார்த்ததோஷம், லக்கின தோஷம் போன்ற தோஷங்கள் நீங்கும் பொருட்டும் இந்தத் திருமணத்தின் போது நல்லருள் புரிய வேண்டுமென நவக்கிரக தேவர்களுக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார். அதன்பின் அரசாணி மாத்திற்கும் அதன் நாலு பக்கங்களிலுள்ள கும்பங்களுக்கும் பூஜை செய்வார்.

மணமகளை அழைத்தல்

மணமகளை (பட்டாடை அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டு முகத்தை மெல்லிய முகத்திரையால் மறைத்த வண்ணம்) தோழிகள், மணமகளின் பெற்றோர் மற்றும் உறவினர் புடைகுழ மணமேடைக்கு அழைத்துவருவார். மணமகனுக்கு வலப்பக்கத்தில் பெண்ணை அமரச் செய்வார் மணமகனுக்குச் செய்யப்பட்ட அத்தனை பூசைகளும் இவருக்கும் செய்யப்படும். பவித்திரம் இடது கைமோதீர விரலில் அணிவித்து ரட்சாபந்தனம் இடக்கை மணிக்கட்டில் கட்டப்படும். பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைப்பார். பின்னர் இருவரினதும் பெற்றோர்களை அழைத்து மணமகளின் பெற்றோர்கள் பெண்ணை வலப்பக்கத்திலும் மணமகனின் பெற்றோர் மணமகனின் இடப்பக்கத்திலும் கிழக்கு நோக்கி அமரவார். இவர்களுக்கும் குருக்கள், பவித்திரம் விபூதி கொடுத்து சங்கலபம் செய்வித்து இரு வழியிலும், பிதுர் தோஷம் நீங்கவும் இரண்டு (நாந்தி தானம்) தானம்கொடுத்து பிதரின் ஆசியைப் பெறச் செய்வார். பின் கண்ணிகாதானக் கிரியைகளை ஆரம்பிப்பார்.

கண்ணிகாதானம்

மணமகளை அவரின் பெற்றோர் தாரைவார்த்துக் கொடுப்பதை கண்ணிகாதானம் என்பர். மணமக்களின் பெற்றோர் இருபகுதியினரும் சங்கற்பய் செய்து பெண்ணை பெற்றோர் மணமகனின் பெற்றோர்க்கும் மணமகனின் பெற்றோர் பெண்ணை பெற்றோருக்கும் திலகமிட்டு பண்ணீர் தெளித்து மரியாதை செய்வார். பின் பெண்ணை வலக்கரத்தில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், எலுமிச்சம்பழம், தங்கக்காச அல்லது நடைமுறை நாணயம் ஒன்றை கையில் கொடுத்து பெண்ணை தந்தை இடதுகை கீழாகவும் வலதுகை மேலாகவும் சேர்த்துப் பிடித்துக் குருக்கள் மணமக்களின் மூன்று தலைமுறை பெயர்களையும் உரிய மந்திரத்துடன் 3 முறைகள் சொல்லி இரு வம்சம் தழைக்கவும், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய 4 பயண்களையும் பெற வேண்டியும் எனது மகளைக் கண்ணிகாதானம் செய்து தருகிறேன். எல்லாவித செல்வமும் பெற்று

எனது மகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார். மணமகளின் சம்மதம் பெற்றவுடன் மணமகளின் தாயார் நீர்விட்டு தாரை வார்க்க தந்தையார் மணமகளின் கைகளை மணமகளின் கரங்களில் ஒப்படைப்பார். அப்போது மங்கள வாத்தியம் முழங்க, பெண் வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, மணமகன் பெண்ணை தானம் எடுப்பார். தொடர்ந்து மணமகன் கொண்டுவந்த தாலியோடு கூடிய கூறைத் தட்டத்தை விதிப்படி பூசித்து, ஆசீர்வதித்து அக்கினியாற் சுத்தி செய்துபின் அச்சபையிலுள்ள பெரியோர்களிடம் காட்டி நல்லாசி பெறப்படும். பின் மணமகன்மணமகளிடம் கூறையைக்கொடுப்பார். மணமகனும் தோழியுடன் சென்று கூறையை உடுத்தி மீண்டும் மணவறைக்கு அழைத்து வரப்படுவார். இதற்கிடையில் குருக்கள் மாங்கல்யத்தை எடுத்து கூத்தி செய்து மந்திரம் சொல்லி சந்தனம், குங்குமம் சாத்தி தீபம் காட்டி சம்பாதஹோமம் செய்து பூசை செய்வார்.

(சமபாதஹோமம்- சிருவத்தில் நெய் எடுத்து ஆகுதி செய்து மிகுதி நெய்யைத் தாலியில் விடுதல்)

மணவறையைச் சுற்றி நிற்பவர்களுக்கு அட்சை மலர்கள் கொடுக்கப்படும்.

தாலிகட்டுதல்

கூறை உடுத்தி வந்த மணமகள் மீண்டும் மணமகளின் வலப்புறத்தில் கிழக்கு நோக்கி அமர்வார். குறித்த பசுமூலர்த்தத்தில் மணமகன் எழுந்து மணமகளின் வலப்புறம் சென்று வடக்கு நோக்கி நின்று இறைவனைத் தியானித்து குருக்கள் ஆசீர்வதித்துக் கொடுக்கும் மாங்கல்யத்தை இரு கரங்களால் பற்றி கெட்டிமேளம் முழங்க, வேதியர் வேதம் ஒது, மாப்பிள்ளை வீட்டார் ஒருவர் தேங்காய் உடைக்க, பெரியோர் அட்சை மலர்கள் தூவ ஒரு பெண் பின்னால் தீபம் பிடிக்க மணமகன் மேற்கு திசை நோக்கித் திரும்பிப் பெண்ணின் கழுத்தில் திருமாங்கல்யம் பூட்டுவார். அப்போது சொல்லப்படும் மந்திரம்.

“மாங்கல்யம் தந்துநாநேந மம ஜீவன ஹேதுநா//
கண்டே பத்தாமி ஸூபகே ஸஞ்ஜிவரதசதம்”//

‘ஓ பாக்கியவதியே’ யான் சிரஞ்சீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்தில் கட்டுகிறேன். நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக என்று குருக்கள் கூறும் மந்திரத்தை மனதில்

கொண்டு தாலி முடிச்சில் திருந்து இட்டு தனது இடத்தில் இருக்க வேண்டும். மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிட வேண்டும்.

தாலி - தாலியில் சிவலிங்கம், விநாயகர் அல்லது லட்சமியின் திருவுருவம் அமைத்தல் நல்லது. கொடியும் தாலியும் அதனாருகில் கோத்திருக்கும் இரு தங்க நாணயங்களும் சேர்ந்து (9,11...) என்ற ஒற்றை எண் வரக் கூடிய அளவு பவுணில் செய்ய வேண்டும். தாலிக்கொடியில் சேர்க்கப்படும் தங்கநாணயம் ஆங்கில நாணயமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியில்லை. அந்த நாணயத்தில் கடவுளின் உருவங்களும் விருப்பதற்கேற்ப அமைக்கலாம்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் எழுந்து வடக்கு நோக்கி இறைவனைத் தியானித்து மணமகன் கழுத்தில் மாலை குட்டுவாள். மணமகன் மணமகளைத் தன் இடப்பக்கத்தில் அமரச் செய்து மாலை குட்டுவான். மாலை மாற்றுதலின் பொருள் இருமனம் கலந்து ஒரு மனமாகி இல்லாம்க்கையை ஆரம்பித்தல். மூன்று மூறை மாலை மாற்ற வேண்டும்.

தொடர்ந்து கொண்டுவந்த மங்கலப் பொருட்களாகிய மஞ்சள் குங்குமம், பூ, வாசனைப்பொருட்கள், சீப்பு, கண்ணாடி முதலியவற்றை மணமகளிடம் கொடுப்பார். கணவன் மனைவியாக ஆன பின் தம மங்கல கோலத்தை இருவரும் கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழ்வார்.

பால்பழம் கொடுத்தல்

பால், வாழைப்பழம் கலந்து மணமகள் முதலில் மணமகனுக்கு மூன்று மூறை கொடுப்பார் பின் மணமகன் மணமகனுக்கு மூன்று மூறை கொடுப்பார். நாயகன் நாயகி உணவு கொள்ளல் மறைவில் செய்ய வேண்டும் என்பதால் திரை ஒன்று முன்னால் பிடிக்கப்படும். முதன்முதலில் தம்பதிகளிக்குக் கொடுக்கும் இனிப்புப்பதார்த்தம் ஆகையால் வாழ்க்கை இனிமையாக

இருக்கவேண்டும் என்று உணர்த்தவே இச்சடங்கு.

கோதுரிசனம்

இல்லற வாழ்வு தொடங்கும் தமப்பதியர் வாழ்விற்கு வேண்டிய அட்டஜஸ்வரியங்களையும் வேண்டி பசுவை இலட்சஸி தேவியாக வணங்குவர். பசுவைக் கிழக்கு முகமாக நிறுத்திச் சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பம் சாத்தித் தீபாராதனை செய்து வணங்குவர். பசுவின் உடலங்கும் உறைகின்ற சகல தேவர்கள், முனிவர்கள், தீய்வங்களின் ஆசீர்வாதமும் இதன் மூலம் கிடைக்கும். அரிசி, காய்கறி தட்சணை வைத்துத் தானம் வழங்க வேண்டும்.

பாணிக்கிரகணம்(கைப்பிடித்தல்)

தர்மம் செய்வதற்காகவும் சந்ததி விருத்திக்காகவும் திருமணம் செய்யப்படுகிறது. பாணிக்கிரகணம் என்றால் மணமகளின் கையை மணமகன் பிடிப்பது என்று பொருள். நீயும் நானும் முதுமை அடைந்து விட்டாலும் கூட ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரியாதிருப்போம் என்று உன் கையைப் பிடிக்கிறேன்; என்று கூறி மணமகளின் கையைப் பிடிக்க வேண்டும். ஆணின் வலக்கை பெண்ணின் வலக்கையை பிடிக்க வேண்டும். பின்னர் ஏழடி எடுத்து வைத்து அம்மி மிதித்து அக்கினியை வலம் வருவார்கள். வலம் வரும்போது தோழியும் சேர்ந்து வருவார். பஞ்சபூதங்களின் சாத்சியாக கையைப் பிடிப்பதாக ஒரு கருத்து. மணப்பெண்ணால் ஜம்புலங்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் கணவனுக்கு மட்டுமே உரியவை. கன்னியின் கையை வரன் கிரகிப்பது என்பது பொருள்

ஏழடி நடக்கல்

பெண்ணின் வலது காலை மணமகன் கைகளாற் பிடித்து ஏழடி எடுத்து வைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். ஓவ்வொரு அடிக்கும் ஓவ்வொரு மந்திரம் சொல்லப்படும்.

- (1) உனக்கு வாழ்க்கையில் உணவு குறைவில்லாமல் அளிப்பதற்கு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (2) உடல் வலிமை கிடைக்க இறைவன் பின்தொடரட்டும்.
- (3) விருத்ததை அனுஷ்டிக்கும் பொருட்டு இறைவன் உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
- (4) சுகமும் மனச்சாந்தியும் கிடைக்க இறைவன் உன்னைப் பின் தொடரட்டும்.
- (5) பசுக்கள் முதலான பிராணிகள் விருத்தியடைய பின் தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (6) சுகல செளபாக்கியங்களும் கிடைக்க பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.
- (7) உன் வாழ்க்கையில் இடம் பெறும் சுபகாரியங்கள், ஹோமங்கள் குறையின்றி நிறைவேற இறைவன் உன்னை பின்தொடர்ந்து வரட்டும்.

ஏழடிகள் நடந்த நாம் இருவரும் சிநேகிதராணோம். இருவரும் சேர்ந்து இந்த ஏழடி செல்வங்களையும் ஈட்டுவோம். இன்பதுஞ்பங்களைச் சேர்ந்து அனுபவிப்போம். ‘என்னுடன் கூடவா’ எனும் பொருளில் இந்திகழச்சி அமையும். இதற்கு “ஸபத பதி” என்று பெயர்.

அம்மி மிதித்தல்

பெண்ணின் வலது காலை (அதாவது எட்டாவது அடி) மணமகன் கையால் தூக்கி அம்மியில் வைத்து பெருவிரலுக் கடுத்துள்ள விரலில் மீட்டி அணிவிப்பர். இந்தக் கல்லைப் போல் நிலையாக நின்று உன் எதிரிகளைச் சுகித்துக் கொள். இது பெண்ணுக்கு கற்பையும் ஆனுக்கு ஒழுக்கத்தையும் புகட்டுகிறது. கல் எப்படி எதையும் தாங்குமோ அதுபோல் வாழ்க்கையிலும் இன்பதுஞ்பங்களைக் கண்டு கலங்காமல் உறுதியான கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நடக்கவேண்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

தொடர்ந்து அக்கினியை வலம் வந்து ஓம குண்டத்தில் நெற்பொரியும் ஓமப்பொருட்களையும் இடுவார்கள். திரும்பவும் இரண்டாம் முறை அணிவிக்கப்படும். திருமணமான பெண் அவளைப் பார்க்கும் இன்னொரு ஆடவன் அவள் திருமணமானவள் என்பதை உணர்த்த மெட்டி அணிவிக்கப்படுகிறது.

கணையாழி எடுத்தல்

மூன்றாம் முறை அக்கினியை வலம் வரும் போது கிழக்குப்பக்கத்தில் வைத்திருக்கும் மஞ்சள் நீர் நிறைந்த பாத்திரத்தில் இருக்கும் மோதிரத்தை இருவரும் தேடி எடுக்க வேண்டும். இது மூன்று முறைகள் நடைபெறும். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக் கொடுத்து எடுத்தல் வேண்டும். இது தம் வாழ்க்கையிலும் விட்டுக் கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அருந்ததி பார்த்தல்

மூன்றாம் சுற்றில் அருந்ததி பார்த்தல் நடைபெறும். இருவரையும் கூட்டிக் கொண்டு மண்டபத்தில் வடக்கு வாசலுக்கு வந்து வானத்தில் இருக்கும் நடசத்திரங்களுக்குப் பூஜை செய்து அருந்ததியைக் காண்பிப்பார். ‘நிரந்தரக் கற்பு நடசத்திரமாக மின்னுவேன்’ என்று ஆணையிடுவதாகவும் சப்தரிவிதிகள் கிருத்திகை என பெயர் கொண்ட தங்கள் மனைவிகளுக்குள்ளே முதலானவளான அருந்ததியை எப்படி நிலைத்திருக்கச் செய்தார்களோ அப்படி மற்ற ஆறு கிருத்திகைகளும் அருந்ததியைப் போல் இருக்கச் செய்கின்றனர்.

இந்த அருந்ததியை தரிசனம் செய்வதால் என்னுடைய மனைவி எட்டாமவளாக வளர்க்கி பெற்றிடும் என்பதேயாகும். இந்த நடசத்திரங்களைக் காட்டுவது நல்ல வாழ்க்கையையும் வாழ்த்தையும் பெறுவதற்கேயாகும். அருந்ததி வசிட்டரின் மனைவி. சிறந்த பதிவிரதை, வானத்தில் துருவ மண்டலத்திற்கு அருகில் ஏழு நடசத்திரங்களுக்கு இடையில் வசிட்ட நடசத்திரமும் அதன் அருகில் அருந்ததி இருப்பதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அருந்ததியோடு சேர்த்துத் துருவ நடசத்திரத்தையும் காட்டுவார்கள் துருவ நடசத்திரம் விண்ணில் ஒரு நிலையான இருப்பிடத்தை உடையவராகவும் மற்ற விண்மீன்கள் நிலைத்திருப்பதற்கும் காரணமாகவும் கட்டுத்தறியாகவும் இருப்பதால் எங்களை எதிரிகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவீராக என்று தரிசிப்பதாகும். இவர்கள் எம் வாழ்க்கையில் ஒரு வழிகாட்டியாக அமைகிறார்கள். துணைவனைப் போல் மனமகனுக்கு ஸ்திரத்தன்மையும் அருந்ததியைப்போல் மனமகனுக்குப் பதிவிரதாதன்மையும் இருத்தல் வேண்டும்.

பொரியிடுதல்

அக்கினியை மூன்று முறை வலம் வர வேண்டும். ஒவ்வொரு முறையும் வலம் வந்து மனமக்கள் கிழக்கு நோக்கி நிற்கத் தோழன் நெற்பொரியைக் குருக்களிடம் இருந்து பெற்று மனமகனின் கையில் கொடுக்க மனமகன் மனமகனின் கையில் கொடுத்து மனமகனின் கைகளை தன் கைகளால் தாங்கி ஓமகுண்டத்தில் இடுவார்கள். “அக்கினி பகவானே சகல செங்வங்களையும் எமக்குத் தந்தருள வேண்டும்” என வேண்டிக் கொண்டு பொரியிடுதல் வேண்டும். நெல் பொரியாக மலர்வது போல் நம்வாழ்வும் மஸரவேண்டும் என்பதே தத்துவம்.

மூன்றாம் முறை சுற்றி வந்தவுடன் பூரணாகுதிக்குரிய பொருட்களை தட்டத்தில் வைத்து குருக்கள் மனமக்களுக்குக் கொடுக்க இருவரும் சேர்ந்து குண்டத்தில் சொரிதல் வேண்டும். அக்கினி பகவானிடம் சேர்க்கும் சகல தீரவியங்களும் அக்கினி பகவான் அந்த அந்தத் தெய்வங்களிடம் ஓப்படைத்து விடுவார் என்பதை வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே அக்கினியில் ஆவாகனம் செய்யப்பட்ட முர்த்திகளுக்கு செய்யும் சடங்கு குறைவின்றி செய்து அவர்களுக்குப் பரிபூரண பலன் வேண்டி அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து செய்வதே ஓமம். அதன்பின் தீபாராதனை செய்து ஓமத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட ரட்சயை (கரிப்பொட்டு) மனமக்களுக்குத் திலகமிட்டு விடுதி சந்தனம் கொடுத்து ஆசி வழங்குவார் குருக்கள்.

ஆசிர்வாதம்

மனமக்களை கிழக்கு முகமாக நிற்க வைத்துக் குருக்கள் பிரர்த்தனை செய்து மந்திரத்துடன் ஆசிர்வாதம் சொல்லி மனமக்களுக்கு சிரசில் அட்சதையிட்டு ஆசிர்வதிப்பார். தொடர்ந்து மனமகனின் பெற்றோர் மனமகனின் பெற்றோர் சபையோர் ஆசிர்வதிப்பார்.

அட்சதை

முனை முறியாத பச்சையரிசி, அறுகம்புல், மஞ்சள்மா கலந்த கலவையை அறுகரிசி என்று சொல்வார்கள். பெரியோர் இரண்டு கைகளாலும் அறுகரிசி எடுத்து “ஆல் போல் தனைத்து அறுகுபோல் வேறுன்றி மூங்கில் போல் சுற்றம் முழுமையாய்ச் சூழப் பதினாறு பேறு பெற்று பெறுவாழ்வு வாழ்க்” என வாழ்த்தி உச்சியில் 3 முறை இட வேண்டும். மனமகனுக்கு 3 முறையும் மனமகனுக்கு 3 முறையும் தனித்தனியே இட வேண்டும். உறவினர்களும் நண்பர்களும் மனமக்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்கி மகிழ்வர்.

நிறைவு

மணமக்களின் கைகளில் கட்டப்பட்ட காப்புகளை அவிழ்த்து பலித்திரங்களை கழற்றி அவற்றுடன் பெற்றாரின் பலித்திரங்களையும் வெற்றிலையில் வைத்து குருக்களின் தட்சணையும் சேர்த்துக் குருக்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். குருக்களுக்கு அரிசி, காய்கறி, தானம் வழங்கப்படும்.

ஆரத்தி

இரு தரப்பிலும் இருந்து ஒரு பெண்ணாக இரு சமங்கலிப் பெண்கள் ஆரத்தி எடுப்பார்கள். தம்பதிகளுக்கு தீய சக்தியினால் தீமை ஏற்படாமலும் கன் திருஷ்டி நீங்கும் பொருட்டும் இவை செய்யப்படுகின்றன. விருந்துபசாரமும் நடைபெறும். மணமக்கள் இருவரும் அட்சணைத் தட்டோடு ஆலயம் சென்று வணங்கி அர்ச்சனை செய்து மணமக்கள் இல்லம் செல்வர். அங்கு வாசலில் ஆரத்தி எடுத்து வலது காலை முதலில் வைத்து வீட்டிற்குள் செல்வர். முதலில் பூசை அறைக்குள் சென்று வணங்கிய பின் பால் அருந்தக் கொடுப்பார்கள்.

பூதாக்கலம்

மணமக்கள் ஒரே இலையில் மணமகள் உணவு பரிமாறி மணமகனுக்கு முதலில் தம் கையால் உணவூட்டிய பின் மணமகன் மணமகனுக்கு உணவூட்ட வேண்டும்.

பின் மணமகன் மணமகளை தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வார். அங்கு ஆரத்தி எடுத்து உள் செல்வார். வலது கால் எடுத்து உட்சென்று பூசை அறை சென்று வணங்கி பெற்றோரின் காலிலும் விழுந்து வணங்குவார்.

சில தத்துவங்கள்

® தாலிகட்டிய பின் மணமகன் மணமகளின் உச்சந்தலையில் குங்குமத்தால் திலகமிடுவார். இது அவள் தன் கணவனுக்கு உரியவள் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே. அத்தோடு அவ்விடத்தில் தான் மகாலட்சுமியும் வாசம் செய்கிறாள்.

® மாங்கல்யம் குட்டும்போது கெட்டி மேளம் கொட்டுவது சபையில் உள்ளோர் யாராவது தும்முதல், அபசகுண வார்த்தைகள் பேசுதல் போன்றவை மணமகனுக்கு கேட்கக்கூடாது என்பதற்காகவே

® மஞ்சள் கயிற்றில் தாலி கட்டும் போது முன்றுமுடிச்சுப் போடுவார்கள். இதற்கு ஒரு விளக்கம்

முதலாவது முடிச்சு - கணவனுக்கு கட்டுப்பட்டவள் அல்லது பிறந்த வீட்டுக்கு இரண்டாவது முடிச்சு - தாய்தந்தையருக்கு கட்டுப்பட்டவள் அல்லது புகுந்தவீட்டுக்கு முன்றாவது முடிச்சு - தெய்வத்திற்கு பயந்தவள்.

தாலி கட்டும்போது தாவப்படும் அட்சதை மணமக்களை தீயசக்திகளிடமிருந்து காப்பதற்கும் வளமான வாழ்க்கை அமைவதற்கும் ஆசீர்வதிப்பதாகும். தாலி கட்டும்போது கைவிளக்கு ஏந்தி நிற்பது ஏன் என்றால் தாலிகட்டியதற்கு விளக்கு ஏந்தியவர் ஒரு சாஸ்ராவார். இன்னொரு விளக்கம் சகுநத்தடைகள் ஏற்படாமலிருக்க.

- திருமணத்தின் போது மணப்பெண் முகத்திரை அணிவது என்?

முக்காலத்தில் மணமகள் தாலிகமுத்தில் ஏறும்வரை மணமகனைப் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே முகத்திரை அணிந்து மணவறைக்கு அழைத்துவந்தார்கள். அத்தோடு கன் திருஷ்டிகளிலிருந்தும் விமர்சனங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பதும் ஒரு காரணமாகும். தாலி ஏறியதும் முகத்திரையை அகற்றி நான் இப்போது இவரின் மனைவியாகிவிட்டேன் என்று சபையோருக்கு தன் முகத்தை காட்டுகிறாள்.

அட்சதை

அட்சதை என்றால் குத்துப்படாததும், பழுதற்றதும் என்று பொருள்படும். பழுது படாதபச்சை அரிசியைப்போல் வாழ்க்கையும் பழுதப்படாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசீர்வதிப்பதும் போது பெரியவர்கள் அதைத் தெளிக்கிறார்கள். (நுனி முறியாக முழுஅரிசியாக இருக்கவேண்டும்.

நெல்லில் இருந்து பிரித்தெடுத்த முளையுள்ள அரிசியுடன் மஞ்சள் பொடி, பன்னீர் மலர் இதழ்கள் ஆகியவற்றைக் கலந்து அட்சதை தூவுவதே முறையாகும்.

கெளா கல்யாண வைபோகமே

திருமணத்திகதி முற்றாகியதும் கவனிக்கவேண்டியவை

(1) ஆண், பெண் இருவரின் ஜாதகப்பொருத்தம் பார்த்து திருமணத் திகதியும் பொன்னுருக்கல் திகதியும் நிட்சயிக்கப்படவேண்டும்.

(2) திருமண மண்டபம் ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும்.

(3) புரோகிதரை ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

(4) நாதஸ்வரம், மேளம் ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

(5) மணப்பெண்ணை அலங்கரிக்க உரியவரை நியமிக்கவும்.

(6) மணவறை, மாலை, திருத்தொங்கல், வாழைமரம் கட்ட பூக்காரனை நியமிக்க வேண்டும்.

(7) கோலம் போட ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

(8) விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் உணவு ஒழுங்கு செய்யப்பட வேண்டும்.

(9) படம், வீடியோ ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

(10) திருமண அழைப்பிதழ் அச்சடித்து வினியோகித்தல்

சக்தி வழிபாடு

உலகிலே முப்பெருஞ்சமயங்கள் என்று கூறப்படுவது சைவம், சாக்தம், வைஷ்ணவம் ஆகிய மூன்றுமாகும். இவற்றுள் சக்தி வழிபாட்டினை அடிப்படையாகக்கொண்டு விளங்கும் சமயம் சாக்தம் எனப்படும்.

இறைவனுடைய தீருவருளைத் தாயாக வழிபடுதல் சக்திவழிபாடாகும். சக்தியைப் பரம் பொருளாக வழிபடுவோர் சாக்தர். இற்றைக்கு 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக சிந்து வெளி நாகரிக வழிபாடுகளிற் சக்தி வழிபாடு சிறப்பாக நிலவியுள்ளது. இதற்கு அங்கே கிடைக்கப்பெற்ற அகழ்வுப் பொருட்களாகிய முத்திரைகள், இலச்சினைகள் சான்று பகர்கின்றன. அக்கால மக்கள் சக்தியைக் கோர, சாந்த, வீர வடிவில் வைத்து வழிபாடு செய்துள்ளனர். அத்துடன் உலகினைக் காத்தல் புரியும் அகிலாண்டேஸ்வரியாக வணங்கி உள்ளனர். மகேஸ்வர மூர்த்தங்களிலும் மேலாகச் சக்தியின் மூர்த்தங்களாகிய தீருவருவங்களும் ஆலய வழிபாடுகளில் அடங்கியமை ஈண்டு குறிப்பிடற்பாலனதாகும். உமாதேவி சிவபெருமானின் தீருவருடசக்தி என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றார்.

தாயன்பு சாலச்சிறந்தது என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவே சிவபெருமான் பன்றிக்குடிகளுக்கு பாலூட்டித் தாயன்பைச் சொரிந்தார், அருந்புரிந்தார். சாந்தம், அன்பு தூய்மை பொறுமை, தன்னலமின்மை, மன்னிக்கும் சபாவும் என்பபடுவன். தாயை அனுகூந்தக்குழந்தையும் அஞ்சவது கிடையாது, தான் பெற்ற குழந்தை நன்மை செய்தாலும், தீயை செய்தாலும் உயர் நிலை எய்தினாலும் தாழ் நிலை எய்தினாலும், தாழ் நிலை அடைந்தாலும் ஒரு தாயின் அன்பு ஒருபோதும் மாற்றம் அடையாட்டாது. இதனாலேயே “அன்னையும் பிதாவும் முன்னரி தெய்வம்” என்றும் “தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை” எனவும் “மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம்” எனவும் தாயை முதன்மைப்படுத்திப் போற்றி உள்ளனர்.

நாயன்மார்கள் அருளிய தீருமறைகளிலே “பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலுப் பரிந்து” என்றும் “தாயினும் நல்ல தலைவர் என்றியார் தம்மடி போற்றிசைப்பார்கள்” மனியே என்றும் அன்னை பராசக்தியை உலகிலே சக்திகளுக்கொல்லாம் உற்றாக உரைந்துள்ளனர்.

ஆன்மாக்கள் ஈடேறும் பொருட்டு படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் ஆகிய பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு உறுதுணையாக உள்ள உமாதேவியார் அம்மை எனவும் உலகமாதா எனவும் முதன்மைப் படுத்திப் போற்றப்படுகின்றார். சக்தியாகிய இறைவி பராசக்தி, சிற்சக்தி, இச்சா சக்தி, கிரியாசக்தி, ஞானசக்தி என்றும் ஜம்பெருஞ்சக்திகளாக நின்று இறைவனின் முத்தொழில்களை நடாத்துகின்றார்.

பஞ்சகிருத்திய சக்திகள்	தீருவருவங்கள்	அருளால் தத்துவங்கள்
பராசக்தி (போகசக்தி)	பார்வதி அம்மையார்	உலகங்கள் ஆகுக்கி, காப்பாற்றி அருள்பவன்
சிற்சக்தி (வீரசக்தி)	தூர்க்கை	சகல வெற்றிகளுக்குக்கும் இருப்பிடமாக உள்ளவன்
இச்சாசக்தி (கோரசக்தி)	காளி	வினைகளை நீக்கி ஆன்மாக்களை ஈடேற்றி அருள்பவர்
கிரியாசக்தி (அதிகார சக்தி)	நாராயணி	தீயவர்களை அடக்கி நல்லவர்களைக் காப்பாற்றி அருளுபவன்
ஞான சக்தி	மனோன்மணி	தீருவருடசக்தியை அருளி இறைவனுடைய ஆன்மாக்களைச் சேர்ப்பவன்

ஆலயங்களில் வழிபடு ஆற்றுவதற்கு உரியவளாக எழுந்தருளி அருள்பாலிக்கும் சக்தி நான் தீருக்கரங்களை உடையவள் ஒருக்கயில் தாமரைப் பூவையும் மறு கையில் செபமாலையையும் தரித்துள்ளாள். மற்றும் இருதீருக்கரங்கள் முறையே அபயமும் வரதமும் ஆகும். அபய முத்திரை காட்டும் வலக்கரம் தம்மை அனுகி வழிபடும் அடியார்களுக்கு உலகம் துண்பங்களைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டியதில்லை “என்று ஆறுதல் அளிக்கும் தத்துவத்தில் அமைந்துள்ளது. அபயம் என்பதன் பொருள் பாபத்தை நீக்குவது எனப்பொருள்படும். வரத முத்திரை காட்டும் இடதுகை, ஞான சொரூபமாகிய தனது தீருவடிகளைக் காட்டி இதைத்தருவேன் பெற்றுப் பெருவாழ்வு எப்துக” என்ற தத்துவத்தைக் காட்டுவதாகும்.

சக்தி மூர்த்தங்களுள் தூர்க்கை அம்சம் முதன்மையுடையது. தூர்க்கை, விஷ்ணு மூர்த்தியின் சகோதரி, இவள் சங்கு, சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தி ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகம் புரிபவள். சக்தி வழிபாடு செய்வோர், யங்கிரம் அல்லது சக்கரம் வைத்துப் பூசை செய்வார்கள். இதனைச் “ஸ்ரீசக்கரம்” என்று அழைப்பர், உலோகத்தகட்டில் வரையப்பெற்ற ஸ்ரீ சக்கரத்தில் மூன்று வலயங்கள் நாற்பத்து மூன்று முககோணங்கள், அடங்கி உள்ளன இந்த ஸ்ரீ சக்கரத்திலே சிவமும், சக்தியும் சூரியனும் ஓளியும் போலவும் நாதமும் ஒலியும் போலவும் பிரிவின்றி நிற்பர் இவ்வாறு பிரிவின்றி ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருத்தலாகிய வல்லமையை சிவசக்தி எனப் போற்றபடும் அருட்சக்தி ஆகும்.

இத்தகைய சிறப்புப் பொருந்திய உமாதேவி, காமாட்சி, இராஜராஜேஸ்வரி, புவனேஸ்வரி, மஹேஸ்வரி, நாகேஸ்வரி, பிடாரி, காளி, மாரி, தூர்க்கை ஆகிய பெயர்களுடன் பிரசித்தமான பழைய வாய்ந்த ஆலயங்களில் வீற்றிருக்கின்றாள். இத்தகைய சக்தி வடிவங்களை வழிபடும் அடியார்களுக்கு எல்லாம் தீருவருள் பாலிப்பவர் உமா மகேஸ்வரராகிய சிவபெருமான் ஆவர். இதனை மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தீருவாசகத்தில் “உடையாள் நடவுண் நீயிருந்தி” எதை தெளிவு படுத்துகின்றார்.

சக்தியை நான்கு முறை அல்லது கிரட்டை என்ற அமைய வழிபடுதல் வேண்டும். ஆழிப்புறம் உமாதேவியாருக்குரிய நாளாகும். சுமங்கலிப்பெண்கள் வீடுகளுக்கு வரும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்கு குங்குமம் கொடுப்பது சக்தியை வழிபடலுக்குச் சமமாகும்.

சிவபெருமானின் உடல் மீது நின்ற காளி நடனம் புரிந்து போன்ற தோற்றுத்தின் வந்துவதம் காளி இயற்கையின் தோற்றம். இயற்கை அசைவது போலக்காளியும் இயங்கும் சக்தியை வடிவமாகக் காட்சி தருகிறாள். சிவம் அசையாது நிற்பது எது? இயங்குவது ஏது? இயங்காதது எது? என்பதை எமக்கு விளக்கிக்காட்டுகின்றது. இதையே சிவனின் உடலை ஆதாரமாகப் பற்றிக் கொண்டு காளி நிற்பதை உணர்த்தும் தத்துவமாக இயக்கத்திற்குச் சிவம் ஆதாரம் ஆகும்.

தனம் தரும் கல்விகளும் ஒரு நாளும் தளர்வறியா
மனம் தரும் தெய்வ வடிவம் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில
கிளம் தரும் நல்லன் எல்லாம் தரும் அன்பரென்பவர்க்கே
கனம் தரும் பூங்குழராள் அபிராமி கடைக்கண்களே

- அபிராமிபட்டர்-

வி. சுபேசன்
வர்த்தகப்பிரிவு
உயாதரம் 2007

அன்புறநுக்டே எல்லாம் திருத்

நாங்கள் இந்த உலகத்தில் பிறந்து மறையும் காலப்பகுதிவரை வாழ்க்கைகயில் சந்தோஷமாகவே இருக்க விரும்புகிறோம். அவ்வாறு இருக்கவே கடவுள் எம்மைப் பதைத்தும் உள்ளான் அப்படியிருந்தும் நாங்கள் எங்களை அறிந்தோ அறியாமலோ சில சஞ்சலத்திற்கு உள்ளாகிறோம். இந்த சஞ்சலத்திற்கு காரணம் என்ன என நன்கு சிந்திப்போமாயின் அதற்கு நாங்களே காரணமாகின்றோம். எல்லாம் அவன் செயல் எல்லாம் அவன் விருப்படியே நடக்கும் என என்னில் வாழும் மக்களுக்கு துன்பம் என்பது இலகுவில் அனுகுவதில்லை நடக்கின்ற சம்பவம் நல்லவையாக இருப்பினும் சரி தீமையாக இருப்பினும் சரி எல்லாம் கடவுள் செயல் என நினைத்து வாழும் போது எங்களுடைய சஞ்சலங்கள் எங்களை வருத்தாது. ஒருவர் அப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பாங்கு மாற்றப்பட வேண்டும். நல்லது எது என்பது தெளிவாக்கப்பட்டு அதனபடி வாழ்க்கையில் வாழ்வதே மற்றவர்களுக்கும் நாம் வாழ்த்து காட்டும் வாழ்க்கையாகும்.

வாழ்க்கையில் நல்லதை நினைக்கும் போது அது நல்லபடியாகவே நடக்கும் ஒவ்வொருவரும் தமக்கு கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட கடமைகளை நன்கே செய்வதன் மூலம் பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபட முடியும். நமக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடமை என்ன என்பதை நன்கு உணர்ந்து செயலாற்றுவதன் மூலம் நாம் நமது வேலையில் திருப்தியடைய முடியும். ஆசிரியர்களாகிய நமக்குத் தரப்பட்ட பொறுப்பு பெறும் பொறுப்பாகும் மனித உயிர்களாகிய பிள்ளைகளுடன் (Human being) நாம் ஒவ்வொரு நாளும் பிள்ளையின் வாழ்க்கையின் எதிர்காலம் ஆசிரியர்களின் கையிலும் தங்கியுள்ளது என்பதை மறந்துவிடலாகாது. நான் எனது மாணவர்களுக்கு என்னால் எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அவை அனைத்தையும் எனது ஆசிரிய சேவைக்காலத்தில் செய்து முடித்து விடவேண்டும். என்ற ஆதங்கம் ஆசிரியர்களிடையே இருத்தல் வேண்டும். தனியே கல்வியை மட்டும் ஊட்டுவதால் நமது பணி முடிந்து விட்டது என நினைப்பதை விட்டு மாணவர்களின் நற்பழக்கங்கள், தீர்மைகள் என்பவற்றையும் வளர்ப்பதற்கு ஆவண செய்யவேண்டும். கற்பித்தல் செயற்பாடுகளுடன் இவற்றையும் மாணவரிடையே வளர்ப்பதற்கு கஷ்டங்கள் இருத்தாலும் 'என் கடன்பணி செய்து கீட்பதே' என்ற திருவாவுக்கரச் நாயனாரின் வாக்கிற்கணிங்க இயற்றவரை இவற்றை செய்து எதிர்கால நற் சமூகத்தை உருவாக்குவதற்கு மூலவேராக ஆசிரியர்கள் இருப்பார்கள் என்பது வெள்ளிடமில்லை.

வாழ்க்கையில் ஏற்படும் எந்தச்சவாலையும் எதிர்காண்டு நீச்சல் போடக் கூடியது கல்வியாகும் எந்தச் சவாலையும் கல்வியின் மூலம் விரட்டிவிடலாம். எனவே ஆசிரியர்கள் தொடர்ந்து இயன்றவரை கற்றுக்கொண்டிருப்பது தன்னை சிறி மாறுபடும் உலகத்திற்கேற்ப மாற்றியமைத்துக் கொள்ளவும் தனது கல்விப்புலத்தின் பாதையினாடு செல்லவும் இலகுவாகயிருக்கும்.

மற்றவர்களுடன் நாம் காட்டும் அன்பே வாழ்க்கையே இனிமையாக்கக் கூடியது. சந்தோஷமாக சிறிது காலம் வாழப்பிறந்து நாங்கள் சந்தோஷமாக பெப்பி வாழுமால் என்பது நாங்கள் மற்றவர்களிடையே காட்டும் அன்பில் தங்கியுள்ளது. மற்றவருக்கு உதவி செய்தல் மற்றவருடைய நன்மை தீமைகளில் பங்கெடுத்தல் என்பன நாம் சமூகத்துடன் ஊடலாருவதற்கும் சந்தோஷமாக வாழ்வதற்கும் உதவி செய்யும். பண உதவி மட்டும் தான் உதவி அல்ல. நல்ல இனிய சொற்கள் நல்ல ஆலோசனைகள் என்பவனவும் உதவிகளாக அமையும். ஒருவர் சஞ்சலப்படும்போது அவருக்கு உங்களால் என்ன வகையான உதவி செய்ய முடியுமோ அதை செய்யுங்கள் ஒருவர் பிழை விடும் போது நல்ல வழியில் திருத்துவதற்கு உதவுங்கள் பிழைவிடுபரை என்ன முறையில் நாவின் செய்துவிடுவதன் மூலம் மற்றவர்களை நல்ல வழியில் கொண்டு வரமுடியும் இந்த இடத்திலே தேவையானவை எல்லாம் தமது அன்புதான் என்பதை மறக்கவூடாது.

ஒருவர் செய்யும் பிழையை இன்னொருவருக்கு எடுத்துக்கூறுவது பிழை செய்பவரைப்பற்றி மேலும் மற்றவருடன் கதைப்பது என்பதை செய்தல் கூடாது. மனிதர்கள் பிழை விடுவது என்பது நியதி. எனவே அதனை அப்பிழையினின்றும் திருத்தி அவரை நல்லவராக்க என்னுடைய நாம் செய்ய வேண்டிய பணியாகும். எல்லோரும் அன்போடு வாழும் கூட்டு வாழ்க்கையை என்னிப்பாருங்கள். பிறந்த எவரும் இந்த மன்னில் நிலைக்கப்போவதில்லை கடவுளால் படைக்கட்ட நங்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செய்து வாழப்பழகுவோம். அந்த வாழ்க்கையினாடு நல்ல சந்தோஷமும், சமாதானத்தை அடைவோம்.

மாணவர்களாகிய நீங்கள் உங்களுக்கு தரப்பட்ட கடமைகளை நன்கே செய்யுங்கள் ஆசிரியர்களை மதியுங்கள் மாதா, பிதா, குரு என்ற முன்னோர் சொன்ன விடயங்களை மனதில் பதித்து அவர்களுக்கு மதிப்பளியுங்கள். நீங்கள் காட்டுகின்ற அன்பு, நற்பழக்கங்கள் உங்கள் கீழேயுள்ள அனைவரையும் அதனாடாக செல்ல வழிவகுக்கும் நேரத்திற்கு மதிப்பளியுங்கள் நல்ல எண்ணாங்களை மனதில் பதியுங்கள் உங்களால் பெறக்கூடிய அதிகாலிய கல்வியை பாடசாலைக் காலத்தில் பெற்றுக் கொள்ள முயலுங்கள் ஆசிரியர்களிடமிருந்து அறிவினைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் நன்பர்களுடன் அன்னியோன்னியமாக பழகுங்கள்.

நன்பர்களுக்கு அன்பு காட்டுங்கள் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை பழக்கக்கொள்ளுங்கள். கல்வியில் ஆர்வம் குறைந்த நன்பர்களுக்கு நல்ல புத்தி கூறி அவர்களையும் கல்வி கற்பதற்க உதவுங்கள், கடவுளை நம்பி எல்லாக் காரியங்களையும் செய்யுங்கள். பெற்றோர் சொந்கேட்டு நடவுங்கள். உரிய காலத்தில் கற்கவேண்டியவற்றை அக்காலத்தில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

நம்மிடையே ஏற்படும் பல பிரச்சிகளுக்கு காரணம் நம்மிடையே ஏற்படும் கோபமாகும். எனவே கோபம் வரும்போது அதன் விளைவுகளை எண்ணிப்பார்த்து, சற்று சிந்தித்து போவோமாயின் கோபத்தில் ஏற்படும் தீய விளைவுகளில் இருந்து எம்மைக் காப்பற்றிக்கொள்ளலாம் மனிதர்களிடையே சிலருக்கு அடிக்கடி கோபம் ஏற்படும் சபாவும் உடையவர்கள் காணப்படுகின்றனர். எனவே இச்சபாவும் காணப்படுவர்கள் கோபத்தினை கீயன்றவரை அடக்குவதன் மூலம் உமது வாழ்க்கையில் சந்தோஷத்தின் பெறுமதியை அறியமுடியும். சிலருக்கு கோபம் வரும். எனினும் பின்னர் அவர்கள் சந்தோஷமாக மாறுவார்கள் எனினும் உங்களுக்கு எவ்வளவு கோபம் உள்ளது அதனால் ஏற்பட்ட தீயவிளைவுகள் என்ன என்பதை சிந்தித்து கோபத்தை அடக்கி சந்தோஷமாக வாழப்படுகின்கள். உங்களுக்கு கோபம் ஏற்படக்காரணமான காரணங்களை நன்கு ஆராய்வதன் மூலம் கோபத்தை விரட்டியடிக்க முடியும்.

பல இடங்களில் இந்தத் கோபம் பொல்லாத விளைவுகளை ஏற்படுத்தியதை அறிவீர்கள். எங்களுடைய பல பிரச்சினைக்கு கோபம் காரமாக உள்ளதை அறிவீர்கள் குடும்பத்தில் ஏற்படும் பல பிரச்சினைக்கு கோபம் காரணமாகியுள்ளது. வேலைத்தளங்களில் வேலை செய்வர்க்கிடையே ஏற்பட்ட பல பிரச்சினைகள் கோபத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டதாகும். எனவே மற்றவரோடு நாம் செய்யும் அன்பு கோபத்தை விரட்டும் எனவே கீயன்றவரை கோபம் கொள்வதீவிருந்து விலத்திற்குப்பதன் மூலம் பிரச்சினைகளிலிருந்து விடுபட முடியும்.

ஒருவர் அப்படி வாழ்கிறார் நானும் அப்படி வாழவில்லை என ஏற்படும் பொறுமை கோபத்தை ஏற்படுத்துகின்றது. ஒருவர் தான் வாழ்க்கையில் முன்னேறவேண்டும் என கொள்கைகளில் இருத்தல் நன்று. ஆனால் மற்றவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பார்த்து பொறுமைபடுவது தன்னுடைய முயற்சியினால் தானும் முன்னேறலாம் என்ற நல்ல சிந்தனையுடன் வாழ்க்கையை இழப்பதற்குச் சமமாகும். தன்னுடைய தொழிற்படுவதன் மூலம் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியும். எந்த ஒரு நிர்வாகமும் சிற்புற அமைய வேண்டும் எனின் இறுக்கத்தன்மையுடன் அன்பும் கலந்து காணப்பட்டாலேயே வெற்றி பெறமுடியும் என்பது கடந்த காலங்கள் பறைசாற்றுகின்றன எனவே ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செய்வோம் வெற்றி கொள்வோம்.

பாலகிருபாகரன்
உதவி பொறுப்பாசிரியர்
இந்து மாணவர் மன்றம்
நோயல் கல்லூரி

பொலந்றுவைக் கோயில்கள்

அனுராதபுர காலத்தின் பிற்பகுதியில் ஒரு பிரதான நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாக அது ஒரு படைத்தளமாக அமைந்திருந்தது. அதன் காரணமாக அதற்குக் கந்தவுறுநுவர் என்னும் பெயர் உரியதாகியது. மூன்றாம் அக்கிரபோதியின் காலம் (628) முதலாக அரசர் சிலர் அங்கு மாளிகைகளையும் பெளத்தப் பள்ளிகளையும் வைத்தியசாலைகளையும் அமைத்தனர். அரசர் சில சமயங்களிலே அங்குள்ள மாளிகையிலே தங்கியிருந்தனர். அந்நகரம் இரண்டாம் இராசதானி என்ற நிலையை அடைந்தது.

பத்தாம் நூற்றாண்டில் இலங்கையின் வடபகுதியைக் கைப்பற்றிய சோழர், பொலந்றுவையினை ஈழமான மும்முடிச் சோழ மண்டலத்தின் பிரதான நிர்வாக நிலையமாகவும் படைத்தளமாகவும் அமைத்தனர். அதனை ஐனநாதகங்கலம் என்று பெயரிட்டனர். பொலந்றுவையிலே இதுவரை கண்டெடுக்கப்பெற்ற மிகப் பழைமையான தொல்பொருட் சின்னங்கள் சோழரின் ஆட்சிக் காலத்தவை என்பது குறிப்பிடற்குரியது.

முதலாம் விஜயபாகு (1055-1110) 1070 ஆம் ஆண்டளவில் சோழரைத் தோற்கடித்து, பொலந்றுவையைக் கைப்பற்றியதோடு, இலங்கை முழுவதிலும் அதிகாரம் பெற்றான். அவன் அனுராதபுரத்திலே முடிகுடிக் கொண்டபோதும் பொலந்றுவையைக் கைப்பற்றியதோடு, இலங்கை முழுவதிலும் அதிகாரம் பெற்றான். அவன் அனுராதபுரத்திலே முடிகுடிக்கொண்டபோதும் பொலந்றுவையினையே தனது இராசதானியாகக் கொண்டான். நகரத்தை அரண் செய்ததோடு மூன்று நிகாயங்களையும் சேர்ந்த சங்கத்தாருக்குப் பள்ளிகளையும் தளதாய்ப் பெரும்பள்ளியினையும் அரண்மனையினையும் விஜயபாகு பொலந்றுவையில் அமைத்தான். இவற்றுள் தளதாய்ப் பெரும்பள்ளி தவிர்ந்த மற்றக் கட்டடங்கள் எல்லாம் இருந்தவிடந் தெரியாதபடி அவற்றின் அடையாளம் எதுவும் இல்லாத வகையில் மறைந்துவிட்டன.

பொலந்றுவையிலே காணப்படும் பிரதானமான தொல்பொருட்சின்னங்கள் முதலாம் பராக்கிரமபாகு (1153-1186), நிசங்கமல்லன் (1187-1196) ஆகியோரின் காலத்துக் கட்டடங்களின் பகுதிகளாகும். அவை பொலந்றுவையிலேயே பலதொகுதிகளாகவும் தனித்தனியாகவும் பரந்து காணப்படுகின்றன. முதலாம் பராக்கிரமபாகு எடுப்பித்த அரண்மனையின் அடித்தளங்களும் சுவர்களிம் ஒரு பகுதியுமே இப்போது காணப்படுகின்றன. அதற்குச் சமீபத்திலே அவனது காலத்துக் கட்டடமான ராஜவேசிபுஜங்க மண்டபத்தின் அதிடானமும் அதன் தூண்களும்; காணப்படுகின்றன. தூபராமம், லங்காதிலகம், பத்தசீமா பாசாதம், திவங்க படிமாகரம், கல்விகாரை ஆகிய பிரதானமான கோயில்கள் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தனவாகும்.

நிசங்கமல்லன் ஒரு புதிய அரசமாளிகையினையும் சபாமண்டபத்தினையும் பராக்கிரம சமுத்திரத்தையும் தீர்த்திலே அமைப்பித்தான். வட்டதாகய, சத்மஹல்-

பாசாத, நிசங்க-லதாமண்டபம், பெரியதளதாய்ப் பெரும்பள்ள, ரண்கொத்திகாரை ஆகியகட்டாங்கள் அவருடைய காலத்தனவாகும். 12ம் நூற்றாண்டிலே பொலந்நறுவையில் அரசர்களால் அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்கள் அளவிலே பெரியனவாகவும் வனப்பு மிக்கனவாகவும் விளங்குகின்றன. சமகாலத்து இந்திய கட்டட சிற்பக்கலைகளினதும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளினதும் செல்வாக்கு ஏற்பட்டுள்ளமையினை கட்டடங்களிலும் அவதானிக்க முடிகின்றது. துவரை எல்லாமாக 14 இந்துக்கோயில்களின் அழிபாடுகள் பொலந்நறுவையிலே காணப்பட்டுள்ளன. அவற்றுட் சில 11 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழராட்சிக் காலத்தில் அமைக்கப்பெற்றவை. ஏனையவை 12ஆம் 13ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே உருவாக்கப்பட்டவை. அவற்றுட் பல பெளத்தகோயில்களின் சமீபத்தில் அமைந்திருந்தமை குறிபிடற்குரியது. அக்காலத்திலே சமய வேற்றுமைகள், இனவேற்றுமைகளின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கவில்லை. பொலந்நறுவையிலே குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே தமிழர் வாழ்ந்துருந்தனர். அரசப்பிரதானிகள், வணிகர், அந்தணர், கம்மாளர், படையியளாளர் எனப்பல திறத்தோரான தமிழர் அங்குகுடிகளாக வாழ்ந்தனர். அவர்களிடையே உள்ள சைவராயினோர் தங்கள் வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கு என சிவாலயங்களையும், பெருமாள் கோயில்களையும் அமைத்திருந்தனர். அரண்மனையிலுள்ள அரச குடும்பத்தவர் இடையிலும் சைவராயினோர் காணப்பட்டனர். பெளத்தரான அரசரும் பிரதானிகளும், பிறரும் சைவ வைணவ கோயில்களுக்கு ஆதரவு வழங்கியதோடு சில சமயங்களிலே அவற்றில் நடைபெறும் வழிபாடுகளிலும் விழாக்களிலும் பங்கு கொண்டனர்.

கோயில்கள் அமைந்திருந்த தானங்கள்

நகரத்தின் பகுதிகள் பலவற்றிலே சைவக்கோயில்களும், வைணவக் கோயில்களும் அமைக்கப்பட்டு இருந்தன. அவற்றுட் சில கோயில்கள் தனித்தனியாக அமைந்திருந்தன. ஏனையவை பல தொகுதிகளாக காணப்பட்டன. அவற்றுட் 5 கோயிகள் அரண்களாற் குழப்பெற்ற நகரின் நடுப்பகுதியிற் காணப்பட்டன. தூபாராமம், வட்டதாகய போன்ற பெளத்தகோயில்கள் அமைத்துள்ள நாற்சதுரமான மேடையில் தெற்குப்புறத்தில் 1 ஆம் சிவாலயம் அமைந்திருக்கிறது. நகரத்தின் வடக்கு வாசலுக்கு சமீபத்தில் 3 கோயில்களில், இடிபாடுகள் காணப்பட்டன. சிவாலயம் ஒன்றும் பெருமாள் கோயிலொன்றும் பிள்ளையாகோயிலொன்றும் அங்கிருந்தன. அகழிக்கு சமீபத்திலே 1885 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அகழ்வுகளின் பயனாக செம்மையக அமைந்த சிறிய கற்றளியான பெருமாள் கோயிலின் அடிபாடுகள் அடையாளம் காணப்பட்டன. மூல மூர்த்தியான மகா விஷ்ணுவின் வனப்பு மிக்க படிமமும் வேறுபல அழகிய சிற்பங்களும் அவற்றிடையே காணப்பெற்றன.

வடவாயிற்புறத்தின் வழியே நகருக்குட் போகும் வீதியில் வலதுபுறத்தில்மிகப்பெரிய சைவ ஆலயமொன்றின், இடிபாடுகள் காணப்பட்டன. பிள்ளையாரின் உருவம் ஒன்று அவற்றிடையே காணப்பெற்றதால் அங்குள்ள அழிபாடுகள் பிள்ளையார் கோயில் ஒன்றின் அழிபாடுகளாதல் வேண்டும் என்று தொல்பொருள் திணைக்களத்தவர்களால் கருதினார்கள். அதற்குத் தெற்கிலே, 60 அடி தூரத்திலே சிவாலயம் ஒன்று அமைந்திருந்தது. அதனை 7ஆம் சிவாலயம் என்று, லக்கமிட்டனர். அதில் அமைந்திருந்த, லிங்கத்தின் பீடத்திலே நிசங்கமல்லனது (1186-1197) சாசனங்களில் காணப்படுவதால்

7ஆம் சிவாலயம் 13ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அமைக்கப்பெற்றது என்று கருதலாம்.

இந்துக்கோயில்களிற் பெரும்பாலானவை நகரின் வெளிப்புறப்பகுதிகளில் அமைந்திருந்தன. மின்னேரியாவில் இருந்து தோப்பவாவிக்கு போகும் வீதியின் இருபக்கங்களிலும் 3 கோயில்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஒன்று 4ஆம் சிவாலயம் ஆகும். இன்னொன்று 3ஆம் விஷ்ணு கோயில் ஆகும். வெது கோயில் அம்மன் கோயிலாக அமைக்கப்பட்டு இருந்தது.

தோப்ப வாவியிலிருந்து அனுத்தோயாவினை நோக்கிச்செல்லும் வீதியில் கிரிவிகாரையின் பக்கமாக பிரிந்து செல்லும் மாட்டுவண்டிப் பாதையில் 3 கோயில்களின் அடிபாடுகள் இருந்தன. அவற்றுட் கற்றளியான 3ஆம் சிவாலயம் யோதலை என்னும் சிற்றாற்றின் வெது பக்கத்தில் 90 அடி தூரத்தில் அமைந்திருந்தது. 5ஆம் சிவாலயம், 4ஆம் விஷ்ணுகோயில் என்பன அதற்கு அண்மையிலே இருந்தன.

அவற்றில் இருந்து அரைமைல் தூரத்தில் வடக்குநோக்கிபோகும் பாதையிலே 3ஆவது சிவாலயத்தின் அடிபாடுகள் காணப்பெற்றன. அதற்குத் தெற்கில் 5ஆம் விஷ்ணு கோயில் அமைந்திருந்தது. பொலந்நறுவையில் அமைந்த இந்துக்கோயிகளில் பெரும்பாலானவை நகரின் வெளிப்புறங்களை சேர்ந்தவை என்பது இதுவரை கவனித்தவற்றின் மூலம் தெளிவாகின்றது. அவை 2 அல்லது 3 கோயில்கள் அடங்கிய தொகுதிகளாக அமைந்திருந்தன. ஒவ்வொரு தலத்திலும் விஷ்ணு கோயில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சிவாலயங்களுக்குக் மிக சமீபத்திலே பெருமாள் கோயில்கள் அமைந்திருந்தமை மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். சைவர்களும் வைணவர்களும் இவ் ஆலயங்களின் சுற்றுப்புறங்களிலே கூடி வாழ்ந்தனர் என்றும், அவர்களிடையே சமய வேற்றுமைகள் அதிகம் பாராட்டபவில்லை என்றும் கருதலாம். மேலும் அக்கோயில்கள் சுற்றாடவில் வாழ்ந்த எல்லோரதும் ஆதரவினை பொதுவாகப் பெற்றிருத்தலும் கூடும்.

முதலாம் சிவாலயம்

அதன் வனப்புமிக்க கட்டட வேலைப்பாடுகளின் காரணமாகவும், நகரத்தின் மத்தியிலே பிரதானமான பெளத்த கோயில்களுக்கு சமீபமாக அமைந்திருப்பதனாலும் பொலந்நறுவையில் உள்ள 1ஆம் சிவாலயம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அக் கோயிலின் ஆழிபாடுகள் சுமார் நாறுவருடங்களுக்கு முன் அகழ்வுகளின் மூலம் அடையாளம் காணப்பட்ட போது அவை கலாவிமர்ச்சாரதும், பிறரதும் கவனத்தைப் பெற்றன. தொல்பொருள் தினைக்களத்து ஆணையாளரான எச்.சி.பி.பெல் 1 ஆம் சிவாலயத்தை மேல்வருமாறு வர்ணிக்கின்றார்.

கல்விகாரை நீங்கலாக உள்ள கட்டடங்களில் அதுவே பொலந்நறுவையினை பார்க்கச் செல்வோரின் கூடுதலான கவனத்தைப் பெற்றது. அது முற்றிலும் கற்றளியாக அமைந்த கோயிலாகும். அது இதுவரை பல வருடங்களாக தலதா மாளிகை என்று பிழையாக வர்ணிக்கப்பட்டது. இன்றுவரையும் அதனைப்பற்றிப் பொதுசனங்களிடையே நிலவிவரும் ஜதீகமும் அதுவேயாகும்.

அது நாற்கோண வடிவில் அமைந்த உயரமான திடலின் தெற்கில், அதற்குச் சமீபமாக அமைந்துள்ளது. இலங்கை, தென்னிந்தியா, கம்போஜமாகியவற்றின் கட்டடக்கலை அம்சங்களின் கலப்பினை நூதனமாகவும் பொருத்தமான அம்முறையிலும் பிரதி பலிக்கும் பெளத்தக் கோயில்கள் உள்ளன.

கல்விகாரை அமைந்துள்ள தலத்தில் அகழ்வுவேலைகள் முடிந்தவுடனே இத்தேவாலயத்தின் சுற்றுப்புறங்களை அகழ்வதில் முழுக்கவனமுஞ் செலுத்தப்பட்டது. அகழ்வுக்குரிய பருவகாலம் முடிவதற்கு முன் கோயிலின் வளாகம் முழுவதும் அடியோடு அந்தமாக (நிலமட்டம் வரை) அகழ்வு செய்யப்பட்டது.

2ஆம் சிவாலயத்தைப் போல, அதனைச்சுற்றிச் சிறியதும் கூடிய அலங்காரத் தன்மை கொண்டதுமான இக்கோயில் வழமையான 3 தனித்தனியான பகுதிகளை கொண்டிருந்தது. அவை இனைக்கப்பட்டு ஒரே வரிசையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிப்புறமாக அமைந்துள்ள மண்டபத்தில் சுவர்கள் உள்ளன. ஆனால் அதன் கூரை சிதைந்து அழிந்து விட்டது. அதற்கு பின்னுள்ள அந்தாராளம், கர்ப்பக் கிருகம் ஆகியவற்றின் கூரைகள் கற்பாலங்களினால் அமைந்துள்ளன.

2ஆம் சிவாலயத்தைப் போல அதுவும், அடித்தளத்தில் இருந்து சிகரம் வரை செம்மையாக வெட்டிச் செதுக்கப்பட்ட கற்பாலங்களால் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டு கோயில்களின் வெளிப்புறச் சுவர்களும் ஒரே விதமானவை. அவற்றில் அரைத்துண்களும் ,காற்றுண்களும் தேவகொஷ்டங்களின் பக்கங்களில் அமைந்துள்ளன. ஆனால், 1ஆம் சிவாலயத்திலே தேவ கொஷ்டங்களிம் மேலே தோணங்களும் வேறு முன்னேற்றமான அலங்காரவேலப்பாடுகளும் இடம்பெற்று உள்ளன.

இந்தப் பாழடைந்த கோயிலின் கட்டடவைமைப்பு திராவிட கலைபாணியில் அமைந்த ஓன்றாகும்.விமானத்தின் தளங்களும் கல்லினால் அமைந்திருக்கக் கூடியதான் அதன் கபோதமும் முற்றாக மறந்துவிட்டன. அந்தராளத்தின் மேலமைந்த பகுதியும் முற்றாகச் சிதைந்து மறைந்துவிட்டது. அழிபாடுகளிடையே கற்பாளங்கள் கு விந்து காணப்படுகின்றன. எனினும் அவை அடையாளங் காணப்படவில்லை.மண்டபத்தின் வாசற்படிகள் இப்போது காணப்படவில்லை.அதன் சுவர்களும் பெரும்பாலும் இடிந்து விழுந்துவிட்டன.குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருந்த காலத்திலே கோயில் தாக்கபட்டுச் சூறையாடப்பட்ட சமயத்திலே ஓரிரண்டு படிமங்களைச் தவிர மற்றெல்லாம் மறைந்துவிட்டன.

ஆயினும் பல நூற்றாண்டுகளின் பின்பும், சேதமாக்கப்பட்ட இக்கோயிலின் குரறிப்பிடத்தக்களவு பகுதிகள் உன்னதமான முறையிலே பாதுகாப்பாக இருந்துள்ளமை வியப்பிற்குரியதாகும். அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம் ஆகியவற்றின் சுவர்களின் உட்புறங்களும்,அந்தராளச் சுவர்களின் வெளிப்புறங்களும்,ஒரு வெளிப்புற நோக்கிலான கற்படக் குலைவினைத்தவிர இறையக்த்தின் சுவர்களும் அவற்றுக்கு இயல்பாகவுள்ள செம்மையான தோற்றுத்துடன் காணப்படுகின்றன.

இயற்கைச் சக்திகளின் தாக்கத்தினாற் சுவர்களின் கற்படககளீர் குலையக்கூடும். ஆயினும் இதற்கு மனிதர்கள் அதசேதம் விளைவித்துள்ளனர் என்பதிலே சந்தேகம் எதுவுமில்லை. இந்தக் கோயில் தென்னிந்திய சிற்ப சாஷ்திர முறைகளுக்கு ஏற்பவுஞ் சைவசமய வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்கு வேண்டிய சில மாற்றங்களுடனும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

1ஆம் சிவாலயம் 61'9" நீளங்கொண்ட கட்டடவைமைப்பாகும்.அது 105 நீளமும் 75 அடி அகலமுங் கொண்ட பிரகாரத்தினுள் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன்

அதிஷ்டானம் ஏழுபடைகளையும் உபானம் முதலான ஆறு பகுதிகளையும் கொண்டிருந்தது. கர்ப்பக்கிருகத்தின் வெளிப்புறச் சுவர்களில் தேவகோஷ்டங்களும் அரைத்தூண்களும் மிகவும் செம்மையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்விகாரையிலுள்ள சிற்பங்களைச் செதுக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட கற்களே இக்கோயிலை அமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள கற்கள் மிகவும் பளபளப்பான், வெண்மையும் பச்சைநிறமும் இழையோடிய வண்ணமான நிறங்கொண்டவை. சிற்பவேலைபாடுகள் நுட்பமான முறையில் அமைக்கப் படுமிடத்து அவை அலங்காரத் தோற்றத்துடன் பொலிந்து காணப்படுகின்றன. பத்மதளம், கால், வரி, கலசம், பத்ம இதழ், பலகை, போதிகை என்னும் உறுப்புக்கள் கவர்ச்சியான கோலத்துடன் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வம்சங்கள் முதலாங்குலோத்துங்க சோழனின் காலத்து மேலக்கடம்பூர் கோயில் முதலானவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. அதிஷ்டானம், தூண்கள், அரைத்தூண்கள் தேவகோஷ்டங்கள் ஆகிய அம்சங்கள் பிற்காலச் சோழர் பாணியிற் காணப்படும் அம்சங்களைப் பெரிதும் ஒத்திருகின்றன. எனவே இக்கோயில் அக்காலத்திற்குரியதாகக் கொள்ளத்தக்க ஓன்றாகும். அது 12ஆம் நூற்றாண்டில் அமைக்கப்பட்டதென்று கருதலாம். அரண்மனையிலே சைவசமயம் செல்வாக்கு மேலோங்கியிருந்த காலப்பகுதியில்-விக்கிரமபாகு, இரண்டாம் கஜபாகு ஆகியோரின் காலத்தில் அது அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அது அரண்மனைவாசிகளினதும் அரசப் பிரதானிகளினதும் தேவைகளுக்கென அமைந்த ஆலயம் என்பதை அது அமைந்துள்ள இடத்தினை அடிப்படையாகக்கொண்டும் உணர்ந்து கொள்ளலாம். முதலாம் பராக்கிரமபாகுவிற்கு முன் ஆட்சிபுரிந்த அரசர்கள் வாழ்ந்த அரண்மனையின் சமீபத்தில் அது அமைந்திருந்தது என்றுங் கருத முடிகின்றது.

இறையகத்தின் மேலுள்ள விமானம் முற்றாக இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டது. அதன் கீழே கொடுங்கையும்யாளி வரியும் அமைந்திருக்கமான அடையாளங்கள் தெரிகின்றன. மண்டபத்தின் அதிஷ்டானம் 4அடி 5 அங்குலம் உயரங்கொண்டது. அதில் உபானம், பத்மதளம், குழுதம், கண்டம், வியளமாலம், கபோதம் என்னும் பகுதிகளும் ஏழு படைகளும் உள்ளன. அது முற்றிலும் வானவன் மாதேவீஷ்வரத்திலுள்ள விமானத்தின் அஷ்டானத்தை மாதிரியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகம் வெளிப்புறத்தில் 17 அடிச் சதுரமாக அமைந்துள்ளது.

மண்டபத்திலுள்ள தேவகோஷ்டங்கள் 3அடி 6 அங்குலம் உயரமும் 1 அடி 4 அங்குலமும் உடையவை. அவற்றின் மேலே கற்றகடுகளுந் தோரணங்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அரைத்தூண்களின் உயரம் முழுத்தூண்களின் உயரத்தைக் காட்டிலுங்க காற்பங்கு குறைந்தது. இரண்டாஞ் சிவாலயத்துத் தூண்களிலே அமைந்திருக்காத கலசம் இவற்றிலே தெரிகின்றது. அடியிலே குழுதம் குழிழ் வடிவம் பெறாது அவற்றிலே தட்டையான தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளது.

கர்ப்பக்கிருகத்திற்கும் மண்டபத்திற்கும் இடையில் அமைந்துள்ள அந்தராளம் உட்புறத்தில் 8 அடி நீளமும் ப் அடி 9 அங்குலம் உயரமுங் கொண்ட அமைப்பாகும். அதன் இரு பக்கங்களிலுமிருந்து வழிகளிலே தோரணங்களைத் தாங்கும் அலங்காரத் தூண்கள் காணப்படுகின்றன.

மகாமண்டபத்தின் அடித்தளம் மட்டுமே எஞ்சியள்ளது. அது 36 அடி 3 அங்குலம் நீளமும், 34அடி 3 அங்குலம் அகலமும் கொண்டதாகும். சுவர்களின் உள்ளே, நிலமட்டத்தில் அது 26அடி 8 அங்குலம் அகலமும், 38அடி 3 அங்குல நீளமுங் கொண்டிருக்கும். அதன் வடப்பக்கத்தில் 22அடி நீளமும் 6 அடி அகலமுங் கொண்ட சாலை அமைக்கப்பட்டிருந்தது. தெற்கிலே அதே போன்றளவு நீளமடைய மேடை உள்ளது.

மூன்று பரிவாரதேவர் கோயில்கள் இருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. கர்ப்பக்கிருக்திற்குத் தென்மேற்கில் விநாயகர் கோட்டம் அமைந்திருந்தது. அதில் 9அடி 6 அங்குலம் அகலமும், 8அடி 9 அங்குலம் நீளமும் கொண்ட காப்பகிருகமும் அதற்கொப்பான சுற்றளவினையடைய அந்தராளம் இருந்தன. வளாகத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அதே அளவுகொண்ட தேவகோட்டமொன்று இருந்தது. அகழ்வுகளின் போது அதனிடத்திலே குமாரக்கடவுளின் சிலை ஒன்று கண்டெடுக்கப் பெற்றது.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகவும், தாரத்தில் முதன்மை வாழிந்தனவுமாகிய வெண்கலப் படிமங்கள் பல இக்கோயில் வளாத்திலே கிடைத்துள்ளன. இலங்கை இந்துக் கோயில்களின் வரலாற்றிலும் பொலந்துவைக்காலத்துக் கட்டடக்கலையைக் பொறுத்தவரையிலும் இரண்டாம் சிவாலயம் மிக முக்கியத்துவம் பெறும் ஆலயமாகும்.

வானவன் மாதேவீஷ்வரம்

வானவன் மாதேவீஷ்வரம் என்னும் 2ஆம் சிவாலயம் பொலந்துவை நகரின் அரண்மைந்த பகுதியினுள், வடகிழக்கு மூலையின் சமீபத்திலே காணப்படுகின்றது. பொலந்துவையிலே அகழ்வாராய்ச்சிகளை ஆரம்பித்த காலத்தில், சுமார் நீறு வருடங்களுக்கு முன்பு, அங்குள்ள கோயில்களில் அதுவே நன்கு பேணப்பட்ட நிலையிலே காணப்பட்டது. ஆயினும், அண்மைக்காலங்களிலே கவனக்குறைவினால் அதிலே சில சேதங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கலாசார முக்கோணம் உருவாக்கப்பட்ட பின்பு இக்கோயிலும் ஏனைய இந்துக் கோயில்களின் இடிபாடுகளும் உரிய கவனத்தைப் பெற்றிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இக்கோயில் கர்ப்பக்கிருகம், அந்தராளம், அர்த்தமண்டபம், மண்டபம், நந்திபீடம், கோபுரவாசல் ஆகிய பகுதிகளுடன் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் நீளம் 66அடி 4 அங்குலம் கோயில் வளாகத்தைக் குழந்த சுவர் 94அடி நீளமும் 74 அடி அகலமுங் கொண்டதாலும், மதிற் சுவர்கள் செங்கட்டிகளால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. வடக்கிலுங் கிழக்கிலும் மதிற்சுவர்கள் நகரின் அரண்களை ஒட்டியிருந்தன.

கோயில் கற்றளியாக அமைந்த கட்டடமாகும். அது கருங்கல், சண்ணக்கல் ஆகிய இரு வகையான கற்களையுங் கலந்து கட்டப்பட்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருகம் அதன் பக்கங்களில் 20 அடி 6 அங்குலம் கொண்ட சதுரமாகும். அதன் அதிஷ்டவாளம் 4அடி 1 அங்குலம் உயரங் கொண்டுள்ளது. கர்ப்பக்கிருக்ததின் சுவர்கள் 12 அடி உயரமானவை. அவற்றிலே 5 அடி 8 அங்குலம் உயரமும் 1அடி 8 அங்குலம் அகலமும், 1அடி ஆழமுங் கொண்ட தேவகோஷ்டங்கள் உள்ளன. சுவர்களிலுள்ள அரைத்துண்களில் தடி, குழுதம், கண்டம், பலகை, பத்மைதழ், போதிகை என்னும் உறுப்புகள் உள்ளன.

கர்ப்பக்கிருக்ததின் மேலமைந்த திரிதள விமானம் 31அடி 9அங்குல உயரங்கொண்டது. சம காலத்திலே தென்னிந்தியாவில் அமைக்கப்பெற்ற கோயில்களின் விமானங்களோடு ஒப்பிடுமிடத்து இது சாதரணமான அளவினைக் கொண்டதாகும். கர்ப்பக்கிருக்ததின் மேல், அகன்ற வளளவுகளையுடைய கொடுங்கையும் யாளி வரியும் அமைந்துள்ளன. முதலாவது தளத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் கூடங்கள் உள்ளன. அவை அடியில் 3அடி நீளமும், 2அடி 8 அங்குலம்

உயரமும் கொண்டவை. அவற்றினிடையே சாலைகளும் நாசிகைகளும் அமைந்துள்ளன.

2ஆம் தளம் 13அடி 6அங்குலம் அளவுடைய பக்கங்களைக் கொண்ட சதுரமாகும். அதன் பீடமும் குழுதம்,கண்டம், பதம் பட்டிகை என்னும், படைகளைக் கொண்டுள்ளது. சுவர்களிலே அரைத்தூண்கள் அமைந்துள்ளன.நான்கு பக்கங்களிலும் எல்லாமாக 12 அரைத்தூண்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 3ஆம் தளம் பக்கங்களில் 4அடி 6அங்குலம் கொண்ட சதுரமான பிரஷ்டரத்தில் அமைந்துள்ளது. இத் தளமானது எண்கோண் வடிவமானது. அதன் சுவர்களில் 2ஆம் தளத்திலுள்ளவற்றைப் போன்ற அரைத்தூண்கள் உள்ளன. இரண்டு அடி ஒன்பது அங்குலம் உயரமான இத்தளத்தின் மேலுள்ள பத்மபட்டிகையில் அமைந்திருக்கும் சிகரமும் எண்கோணமான அமைப்பாகும்.

அந்தராளத்தின் உள்ளே அதன் தளம் நிலமட்டத்தில் இருந்து 3அடி 1 அங்குலம் உயரமானது. அது வெளியிலுள்ள அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திலிருந்து ஒரு அடி உயரங் குறைந்ததாகும். அர்த்த மண்டபம்,மகா மண்டபம் ஆகியன முற்றாகவே மறைந்துவிட்டன.

கிழக்கு நோக்கிய ஆலயத்தின் முன்புறத்தில் நந்திபீடம் பலிபீடம்,கொடிமரம் ஆகியன அமைந்திருந்தன. கோயில் வளாகத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் பிள்ளையார் கோயில் செங்கல்வினால் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கிழக்கு நோக்கிய வாசலையுடைய அக்கோயில் 8அடி சதுரமான இறையகம், 6அடி நீளமும்,5அடி அகலமுங் கொண்ட அந்தராளமென்பவற்றைக் பகுதிகளாக கொண்டிருந்தது.அது ஒருஅதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வடமேற்கு மூலையில் இதனையொத்த தேவகோட்டமொன்று அமைந்திருந்தது. குமாரக் கடவுளின் படிமமும் மயிலின் உருவமும் அதன் சுற்றாடலில் வேறு சிற்பங்களோடு காணப்பெற்றமையால் அது குமாரகோட்டமாய் இருந்ததென்று உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது.

மூன்றாம் சிவாலயம்

மதில்களாற் குழப்பட்ட 3ஆம் சிவாலயம் அளவிற் சிறிதான கற்றளியாகும் அது யோதலை என்னுங் கால்வாயின் வலப்பக்கத்துக் கரையிலிருந்து 90 அடி தூரத்தில் அமைந்துள்ளது. அது 51அடி 6 அங்குலம் கொண்டதாகும். அடவின் பிரகாரம் 102அடி 66 அங்குலமுங் கொண்டதாகும். அதன் விமானமும்,கட்டடத்தின் எல்லாப் பகுதிகளின் கூரையும் இடிந்து வீழ்ந்துவிட்டன.

கிழக்கு நோக்கிய அச்சிவாலயம் கர்ப்பக்கிருகம், மண்டபம், அந்தராளம், முகமண்டபம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. எல்லாப் பகுதிகளும் ஒரு பொதுவான அதிஷ்டானத்தின் மேல் அமைந்திருந்தன. அது 3அடி 4 அங்குலம் உயரங்கொண்டது. அதில் உபானம், கண்டம், கபோதம், குழுதம், பத்மதளம் என்னும் ஐந்து படைகள் அமைந்திருந்தன. முதலாம் சிவாலயத்து மண்டபத்திலுள்ளவற்றைக் போன்று சுவர்களிலுள்ள அரைத்தூண்கள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன.எனவே

இக்கோயில் 12ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டதென்று கருதலாம். அவற்றிலே கண்டம், கலசம், பத்ம இதழ் ஆகிய அம்சங்கள் உள்ளமை குறிப்பிடற்குரியதாகும். வெளிப்புறத்தில் மண்டபம் 22அடி நீளமும் ,20அடி அகலமுங் கொண்டுள்ளது. உட்புறத்தில் அதன் நீளம் 16அடி அகலம் 14அடி 4 அங்குலம். அந்தராளம் 8 அடி 4 அங்குல நீளமும் 6அடி அங்குலமுங் கொண்டுள்ளது. இறையகமானது வெளிப்புறத்தில் 21அடிச் சதுரமாகும். உட்புறத்தில் அது ஏற்ததாழ 6அடி 6அங்குலமாவு கொண்ட பக்கங்களையுடைய சதுரமாகும்.

நான்காம் சிவாலயம்

மினேரியா-தோப்பவாவி வீதியில் அமைந்துள்ள 4 ஆவது சிவாலயம் செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கோயிலாகும். கோயில் வளாகம் 136அடி நீளமும் 100அடி அகலமுங் கொண்ட சுற்றளவினையும் உடையதாகும். அதன் பிரகாரச் சுவர்கள் 2அடி அகலங் கொண்டவை. கிழக்கில் அமைந்திருந்த கோபுரவாசல் மதிட்சுவரில் இருந்து உட்புறமாகவும், வெளிப்புறமாகவும் நீண்டு இருந்தது. அதற்கு முன்னால் வாசற்படிகள் இருக்ட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருந்தன. ஆலயத்துக்கு அண்மையில் கிழக்கில் வீதி ஒன்று இருந்தமைக்கான தெளிவான அடையாளங்கள் உள்ளன. ஆலயத்தின் தெற்கிலும் மேற்கிலும் நுளைவாசல்கள் இருந்தமை குறிப்பிடற்குரிய அம்சமாகும்.

கர்ப்பக்கிருகம் வெளிப்புறத்தில் 13அடி 6அங்குல அளவுடைய பக்கங்களை உடைய சதுரமாகும். சுவர்களின் உள்ளே அது 9அடி நீளமும் 8அடி 4 அங்குல அகலமுங் கொண்டுள்ளது. அதன் நடுவிலே பீடம், ஒன்றிம் இவிங்கம் தாபிககப்பட்டுள்ளது. இறையகம், மண்டபம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் 15அடி நீளமான அந்தராளம் இருந்தது. அதன் நடுவில் அமைந்த கதவு அதனை இருபகுதிகளாக பிரித்தது. இறையகத்திலே கதவு பொருந்தி இருக்கவில்லை. அதில் 3அடி 6 அங்குல அகலமான திறந்த வாசலில் இருந்து மண்டபம் 22அடி நீளமும் 18அடி 2அங்குல அகலமுங் கொண்டிருந்தது. அதில் 6 அடி உயரமான 8 தூண்கள் இருந்தன. அதற்கு முன்னால் 24 அடி அகலமுடைய மகாமண்டபம் 16 தூண்களோடு அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. அதன் வடக்கிலும் சாலைகள் இருந்தன. தெற்குச் சாலையின் தெற்குச் சுவரில் 3அடி 4அங்குல அகலமான வாசல் அமைந்து இருந்தது. அதன் சுவர்கள்; 3அடி அகலமானவை என்பதால் இன்னொரு தளம் இருந்ததென கருதலாம்.

4ஆம் சிவாலயத்தின் மேற்கு பிரகார சுவரின் பக்கமாக 3 பரிவாரத்தேவர் கொட்டங்கள் இருந்தன. தென்மேற்கு மூலையில் இறையகம், மண்டபம் என்னும் இரு பகுதிகளை கொண்ட 18அடி 4 அங்குல நீளமும், 9அடி அகலமுங் கொண்ட சந்திதானம் இருந்தது. அதன் இறையகத்திலே இவிங்கம் அமைந்திருந்தது. அதன் அருகிலும் அளவு பிரமானங்களில் அதை ஒத்ததுமான வேரொரு கோட்டம் இருந்தது. 3 வது கோட்டம் பிரகாரத்துக்கு வெளியே கோயில் வளாகத்துக்கு வடமேற்கில் காணப்பட்டது. அது அளவில் ஏனையவற்றிலும் சற்றுப் பெரியதாகும். அது 21அடி நீளமும் 9அங்குல அகலமும் கொண்டு இருந்தது.

4ஆம் சிவாலயமென்று வர்ணிக்கப்படும் கோயிலின் தென்மேற்குத் திசையில் இவிங்கம் தாபனம் பண்ணப்பட்ட கோட்டம் இருந்தமையால் பிரதான ஆலயமானது ஈஷ்வரம் என்பதிற் சந்தேகம் உண்டாகின்றது. சிவன் கோயில் ஒன்றிலே பரிவாரத்தேவர் கோட்டமொன்றில் இவிங்கதைப் பிரதிஷ்டை பண்ணவேண்டிய தேவை இல்லை. எனவே 4ஆம் சிவாலயம் என்று கொள்ளப்படும் கோயில் ஈஷ்வரம் என்றும் அது சைவர்கள் வழிபடும் வேறொரு தெய்வத்தின் பெயரால் அமைக்கப்பட்டது என்றும் கொள்ளலாம்.

5ஆம் சிவாலயம்

5ஆம் சிவாலயத்தின் சுவர்களும் மேலே இருந்த பகுதிகளும் இடிந்து வீழ்ந்து விட்டன. இப்போது ஆலயத்தின் அத்திவாரமும் சில தூண்களுமே எஞ்சியுள்ளன. அது செங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்ட கட்டடங்களின் தொகுதியாக அமைந்திருந்தது. இவ் ஆலயமும் மேலே 4ஆம் ஆலயத்தில் கூறப்பட்டது போன்றே தோற்றம் அதிகமாக காணப்பட்டது என்னாம். ஆனால் அதன் 4 வரிசைகளில் அமைந்த 40 தூண்கள் சில சதுரமானவையாகவும், எண்கோணவடிவங்களாகவும் காணப்பட்டன, அத்துடன் 5 ஆம் ஆலயத்தின் வடகிழக்கில் வேறொரு கோயிலும் 20 அடி ஆழமும் 4 அடி விட்டமும் கொண்ட கிணறும் அமைக்கப்பெற்று இருந்தது. அத்துடன் பொலந்துவையில் தங்கியிருந்த சோழ பிரதானிகள் சிலரின் ஆதாவில் கோயில் படிமங்கள், அழிபாடுகளில் இருந்து கிடைக்கப்பெற்றுள்ளமை சாசனங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

6ஆம் சிவாலயம்

5ஆம் சிவாலயத்தின் சமீபத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த 6ஆம் சிவாலயம் 54அடி 6 அங்குலம் நீளம் கொண்ட அமைப்பாகும். மண்டபம் 25 அடி 6அங்குல நீளமும், 16அடி 9அங்குல அகலமும் கொண்டது. அதில் 3 வரிசைகளில் 6 தூண்கள் இருந்தன. அதற்கு வடகிழக்கில் 16அடி சதுரமான வேறொரு மண்டபமும் இருந்தது. கோயிலின் வட கிழக்கில் விநாயகரின் படிமங்கள் காணப்படுவதாக ஆயவுகளின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

7ஆம் சிவாலயம்

நகரத்துக்கு வடக்கு வாசலுக்கு செல்லும் வீதியில் வலப்பக்கத்தில் அமைந்திருந்த அத்திவாரம் மட்டுமே இவ் ஆலயத்தி எஞ்சி உள்ளது. அது 64அடி 2 அங்குல நீளம் உடையது. சுற்றுமதிலக்கூக்கான அடையாளங்கள் காணப்படவில்லை. இவ் ஆலயத்திற்காண பெரிய அளவிலான படிமங்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

அம்மன் கோயில்

பொலந்துவையில் உள்ள அம்மன் கோவில் 97 அடி நீளமும் 92 அடி அகலமும் கொண்ட பிரகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தது. பிரகாரச் சுவர்கள் கல்லினால் கட்டப்பட்டவை. கோயில் செங்கல் வேலைப்பாடாகும். அது 47அடி 4 அங்குல நீளமும் கொண்ட 21அடி அகலமும் கொண்ட சுற்றுளவுடைய கட்டட அமைப்பாகும். இக் கோயிலின் கூடியளவு பகுதிகளை ஜெந்தாற்றுவரும், அவர்களுடன் கூடிய வணிக இனத்தவரும் அமைத்திருத்தல் வேண்டும் என நம்பப் படுகிறது.

2ஆம் விஷ்ணு கோயில்

முதலாம் விஷ்ணு கோவிலைப்பற்றி எதுவிதமான விபரங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. 2 ஆம் விஷ்ணு கோயில் நகரின் வடவாசர்புறத்தில் அரண்களுக்கு அண்மையில் அமைந்த திடலிலே காணப்பட்டது. அதில் முதல் குறிப்பிட்டதுபோல இறையகம், அந்தராளம், மண்டபம் என்னும் பகுதிகள் அடங்கியிருந்தன. கோயிலும் மண்டபமும் வெவ்வேறான காலப்பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டவை என கருதப்படுகின்றது, இது பொலந்துவையில் உள்ள ஏனைய இந்துக் கோயில்களின் வேலைப்பாடுகளை ஒத்து இருந்தன. இங்கு சங்கு சக்கர படிமங்கள் ஓரிரு இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

3 ஆம் ,4ஆம் விஷ்ணு கோயில்கள்

அம்மன் கோயிலுக்கு அண்மையில் உள்ள விஷ்ணு கோயிலை 3ஆம் விஷ்ணு கோயில் என்று சொல்வது வழக்கமாகிவிட்டது. அது மதில்களால் குழப்பட்ட 150அடி நீளமும் 100 அடி அகலமும் கொண்ட பிரகாரத்தினுள் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆலய வளாகத்தை அளந்த பொழுது இறையகத்தின் சுவர்ப்பாகங்களும் 6அடி உயரத்திலே காணப்பட்டன. கர்ப்பக்கிருகத்தின் அழிபாடுகளிடையே 3அடி 9 அங்குல உயரம் கொண்ட விஷ்ணுவின் படிமங்கள் காணப்பட்டது. 5ஆம் சிவாலயத்தின் அருகில் அமைந்த விஷ்ணு கோயில் இந்நாட்களில் 4ஆம் விஷ்ணு கோயில் எனப்படுகிறது. அதன் சுற்றுப்பிரகாரம் 117அடி நீளமும் 60அடி அகலமும் கொண்ட சுற்றளவினை உடையதாகும். இக் கோயிலில் பல சூடங்களோடு கூடிய கோபுர வாசலும் அமைக்கப்பட்டு இருந்தது.

ஆறாம் சிவாலயத்திற்கு அண்மையில் அமைந்திருந்த ஜந்தாம் விஷ்ணு கோயிலின் கர்ப்பக்கிருகத்தில் ஆசனக் கோலத்து விஷ்ணுவின் படிமங்க காணப்பட்டது. விஷ்ணுவின் படிமக் கோலம் லட்சமி, ருக்மிணி ஆகியோர் சகிதமானது.

With best compliments from

Gro - Wear

Dealers in Ready made Garments,
Fancy Goods & Gift Items

No. 51/1, Five Star Market, Keyzer Street,
Colombo-11.
Tel: 381894 Fax: 381895

நோயல் கல்லூரி நெஞ்சு மாணவர் மன்றம்
 ‘கலைமகள் விழா 2006’
 சிறப்பு நாடகம்

கலைஞர்

ச. உ. மாஷங்கரன்

க. விஷாகன்

தா. திராகவன்

என். கே. அஷோக்பரன்

கு. ராக்கேஷ்

அ. நவரோஷன்

எஸ். ரமணன்

உ. ரமேஷ்குமார்

எம். டி. பி. தார்ஷன்

எஸ். சுகீர்தன்

எஸ். கோதுல பிரதீப்

கி. பிரகலாதன்

ஜி. நிஜந்தன்

சி. துவாரகன்

எஸ். விக்னேஷ்

எஸ். சுஜன்

ச. திராகவேந்தன்

ம. பிரகலாதன்

வி. உ. மேஷ்கந்தா

ஜே. பிரவீன்

இசை

யோ. இளங்குமரன்

இணை இயக்கம்

இணை தயாரிப்பு

சு. விஷாகன்

கதை - வசனம்

தயாரிப்பு

இயக்கம்

என். கே. அஷோக்பரன்

செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்க சேராத- கூடம்
 சேர்ந்து வஞ்சத்தில் வீழ்ந்தாயடா.....

With best compliments from

Suba World Techway Internet Cafe

Internet Browsing, Net 2 Phone , IDD & Local Call, Fax, Photo Copy, Laminating,
CD Writing, Printing, MP3 CD's, DVD's

No. 159, Galle Road,
Wellawatta,
Colombo - 06.

Tel : 0094 11 2581825/6
Connecting Calls : 2598223/4
Fax : 0094 11 2584753

With best compliments from

MIG
**MULTIY
INDIAN GROCERY**

Puruzothaman (Nalin)
Proprietor

Dealers in all kinds of INDIAN GROCERY ITEMS

No. 432E, Havelock Road
Colombo 06. Tel : 2503328

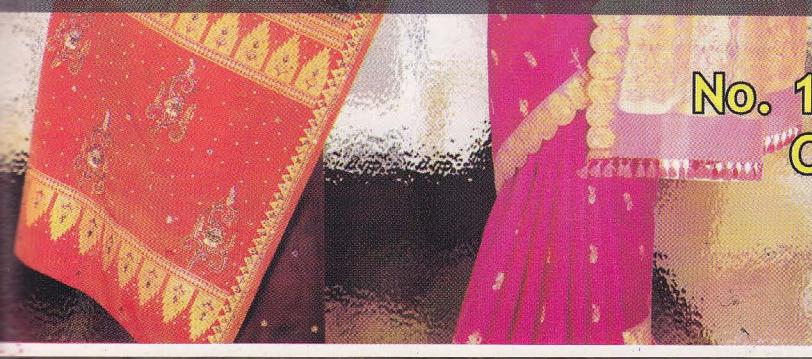

With best compliments from

SOGOS

Import & Whole Sale Dealers in Textiles

No. 150, First Cross Street,
Colombo-11, Sri Lanka.
Tel : 2441752
Fax : 2382577

ஹோயல் கல்லூரி இந்து ஶாஸ்திர உத்திய
கல்லூரிக்குறளான சட்டத்திற்கு காண் போட்டிகளின் முடிவுகள்

கட்டுரை

கீழ்ப்பிரிவு

01.	த. ரகுராம்	தரம் 08
02.	ஹி. ஸுநிதேசன்	தரம் 08
03.	ஜி. ஹர்சாந்த்	தரம் 07

மத்திய பிரிவு

01.	உ. சஜீவ்	தரம் 11
02.	சி. பரதன்	தரம் 11
03.	ச. உமாசங்கர்	தரம் 11

கவிதை

கீழ்ப்பிரிவு

01.	பி. இந்திரஜீத்	தரம் 08
02.	சு. சத்தியேந்திரா	தரம் 07
03.	யோ. பிரணவன்	தரம் 06

மத்திய பிரிவு

01.	ஜி. அருள் பிரகாஷ்	தரம் 11
02.	இ. அர்ச்சன்	தரம் 11
03.	து. வூசந்தன்	தரம் 11
04.	ம. பிரணவன்	தரம் 11

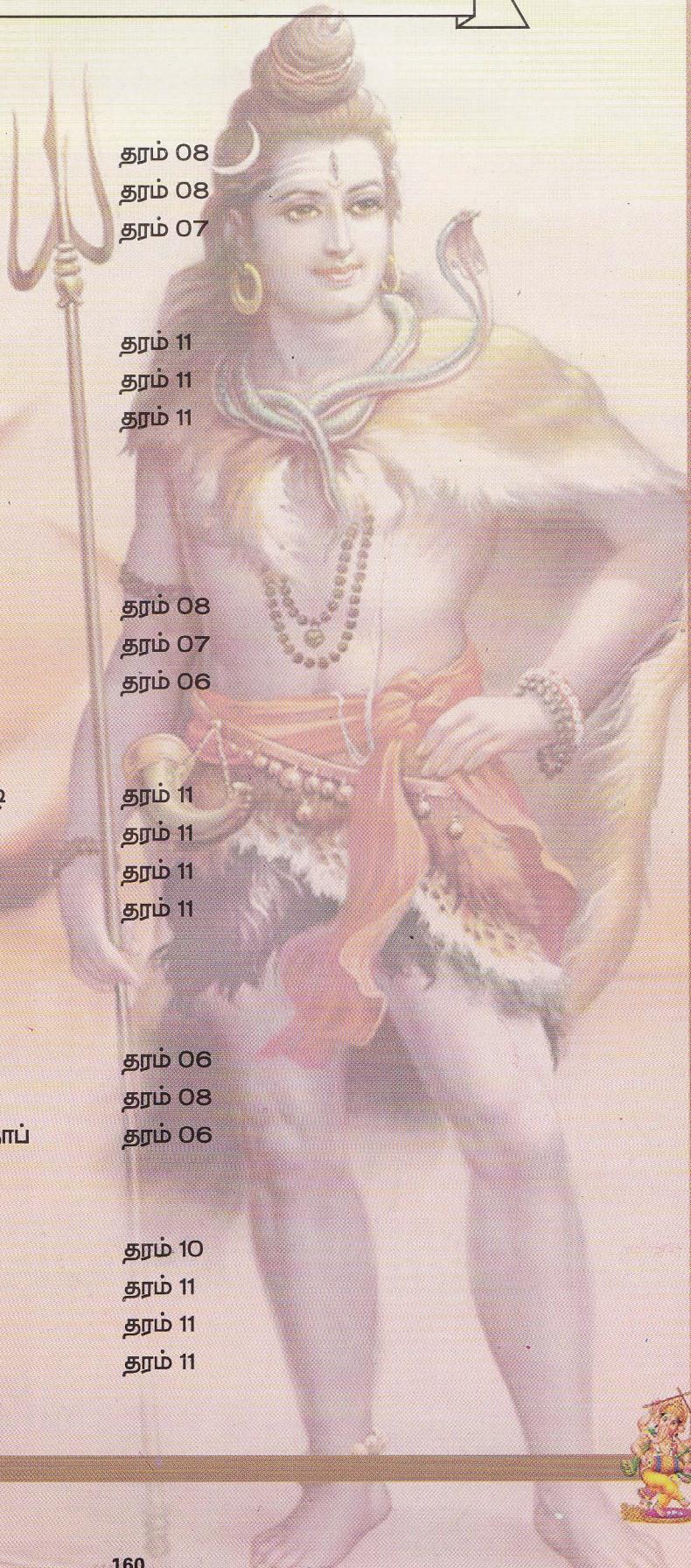
சிறுகலை

கீழ்ப்பிரிவு

01.	ஜி. பேருஜான்	தரம் 06
02.	இ. பிரகலாதன்	தரம் 08
03.	நோ. கொகுலப்பிரதாப்	தரம் 06

மத்திய பிரிவு

01.	வி.விபூஜிதன்	தரம் 10
02.	சு. சுஜன்	தரம் 11
03.	பா. மயூரன்	தரம் 11
04.	நா. சஜ்சீவ்	தரம் 11

பேச்சு

கீழ்ப்பிரிவு

- 01. பா. அஜன்
- 02. ந. பிரவீன்
- 03. சி. அருணோதயன்

தரம் 08

தரம் 08

தரம் 08

மத்தியபிரிவு

- 01. ட.துலக்ஷ்மின்
- 02. V. ராமேஷ்குமார்
- 03. K.S. பிரணவன்

தரம் 10

தரம் 11

தரம் 11

பண்ணிசை

கீழ்ப்பிரிவு

- 01. J. பிரணவன்
- 02. அ. செந்தூரன்
- 03. கொ. பகீரதன்

தரம் 07

தரம் 07

தரம் 06

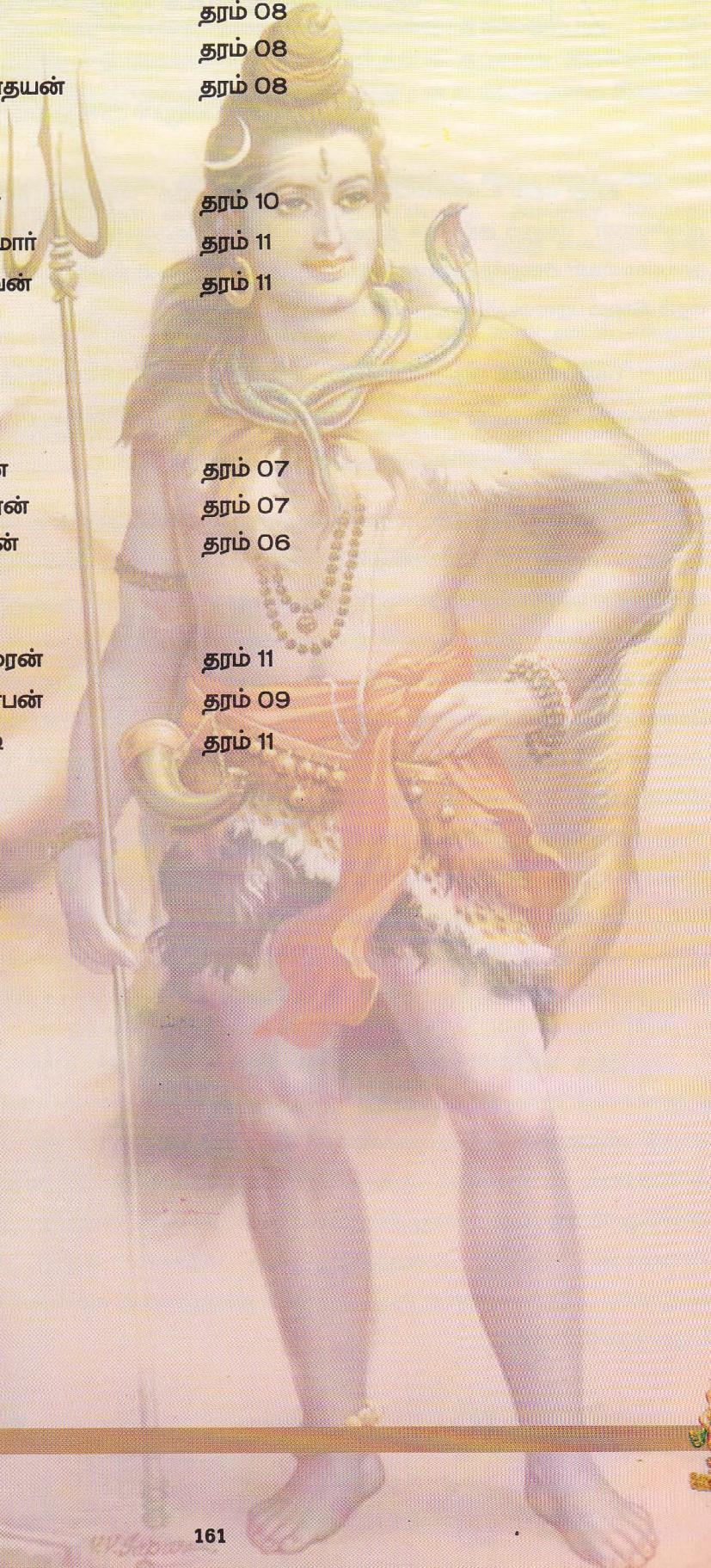
மத்திய பிரிவு

- 01. V. இளங்குமரன்
- 02. T. வெறுமேஷாபன்
- 03. S. சாருகாஷ்

தரம் 11

தரம் 09

தரம் 11

கல்லூரிக்குளான் போட்டியில்
கிழுப்பினவில் ரூதிலிடங் பெற்ற கூடுதை

இந்து சுறுசுறு அன்றை இன்றை

இந்து மதம் உண்மையிலேயே ஒரு தலை சீறந்த மதமாகும். இந்து மதத்திலேயே பல ஞானிகள், முனிவர்கள் மற்றும் குறிப்பாக தீருஞான சம்பந்தர், தீருநாவுக்கரசர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், உட்பட 63 நாயன்மார்கள் அவதரித்துள்ளனர். இந்து மதத்தின் தலைவன் சிவபெருமான் என நாம் வழிபடுகிறோம். இந்து மதம் மிகவும் பழமையும், சிறப்பும் வாய்ந்தத்தாகும்.

பக்தி என்றால் அது இந்து சமயம் தவிர வேறான்றும் இல்லை இந்து மதம் உண்மையாகவே பக்திக்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இந்து மதத்தில் சிவனுடைய சக்தி உமாதேவியார் ஆகும். அவர் சிவனுக்கு மட்டுமல்ல நம் அனைவருக்கும் சக்தியாகும்.

இந்து மதத்திற்கு முடிவே இல்லை. மற்றும் வைணவ மதத்தின் கடவுள் விஷ்ணுவாகும், விஷ்ணுவின் வயிற்றில் இருந்து பிரம்மா அவதரித்துள்ளார். இந்து மதத்தின் பண்பாடு அன்றைய மக்கள் அதாவது அக்காலத்து மக்கள் பின்பற்றியதையே தற்காலத்து மக்களும் பின்பற்றுகின்றனர். இந்து மதம் அக்காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ அதேபோலவே இன்றும் அழியாமல் வளர்ந்து வருகிறது. இந்து மதம் இலங்கையில் மட்டுமல்லாது இந்தியாவிலும் வளர்ந்து வருகின்றது. இந்து மதம் இந்தியாவில் அழிவை நோக்கி போய்க் கொண்டிருக்ககையில் அதனை மீண்டும் வளர்த்து எடுக்கவே முடியும் இராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் மற்றும் அன்னை ஶாந்தியானந்தர் அவர்கள் அவதரித்தனர். ஒரு முறை சிகாகோவில் சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையால் பலரின் கவனம் அவரின் பேச்சால் ஈர்க்கப்பட்டது. மற்றும் இந்தியாவில் பிறந்த இன்னொரு மகான் தீருவள்ளுவரையும் நோக்கலாம். அவரின் தீருக்குறளால் இந்து மதம் புத்துயிர் பெற்றது. வெளிநாட்டவர் கூட தீருக்குறளை மொழி பெயர்த்துக் கற்று பல அறிவுப் போதனைகளை பெற்றனர். மற்றும் இவ்வேளையில் நாம் ஒளவையாறையும் நினைவு படுத்தவும் வேண்டும். இவர்கள் எல்லோரும் இந்து மதத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் எல்லையற்றது. மற்றும் ஒளவையார் பல பக்திப் பாடல்களை பாடி இவ்வழிகளில் நின்றால் இறைவனை அடையலாம் என்று இனிமையாகக் கூறியுள்ளார்.

இந்து மதத்தின் பண்பாடு தற்காலத்திலும் அதே போல் காணப்படல் உண்மையிலேயே எமக்கு பெருமையைத் தரக்கூடிய விடயமாகும். இந்து மதத்திலும் பல புலவர்கள் தோன்றியுள்ளனர் அதில் பாரதியார் கம்பன் என்பவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் இந்து மதத்தினருக்கும் சில பண்டிகைகள் காணப்படுகின்றன அவையாவன தைப்பொங்கல், புதுவருடம், தீபாவளி என்பனவாகும். இத்தினங்களில் நாம் குளித்து தூய ஆடை அணிந்து கோயிலுக்குச் சென்று இறைவனை பக்தியுடன் வழிபடவேண்டும், முக்கீயமாக நாம் கோயில்களுக்கு செல்கையில் கோயிற் கோபுரத்தின் நிழலை மிதிக்கவே கூடாது மற்றும் இலங்கையில் இந்து மத வளர்ச்சிக்கு பாடுபட்டவர்களான ஆறுமுகநாவலர் சைவத்தையும், தழிமழுயும் தமது இரு கண்களாக போற்றிப் பாதுகாத்தவரேயிரும்.

நாம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் கோயில்களுக்கு செல்லல் முக்கியமான ஒன்றாகும். கோயில்களில் சில விடயங்களை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் அவையாவன கோயிலுக்கு வெளியே செய்யக்கூடாதவை மாமிசம் புசித்து விட்டுச் செல்லக்கூடாது, பாதணிகளுடன் செல்லக்கூடாது, மதுசாரம் அருந்தி விட்டுச் செல்லக்கூடாது என்பனவயாகும். கோயிலுக்கு உள்ளே பெண்கள் தலைவிரித்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது, எச்சில் துப்பக்கூடாது, காலை விரித்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது, நந்தி பீதித்திற்கு குறுக்காக இருக்கக்கூடாது என்பவையாகும். நாம் ஒழுங்காக கோயில் விதிமுறைகளை மதித்து பயபக்தியுடன் நடந்தால் எமக்கு இலகுவாக முக்திப்பேறுகிட்டும்.

இறைவன் என்றும் உள்ளவன், எல்லாம் அறிந்தவன், எதிலும் வல்லவன், சீறப்பு, பிறப்பு அற்றவன் தித்தகைய இறைவன் ஒருவன் இருக்கிறான். எனவே நாம் தீயவற்றைப்பேசாது, தீயவற்றை கேட்காது, தீயவற்றை பார்க்காது வாழ்வோம்.வரலாற்று சீறப்பு மிக்கது இந்து சமயம் ஆகும். இந்து சமயத்தில் முக்தி பெறநான்கு வழிகள் உண்டு அவையாவன சரியை, சிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகும்.

அக்காலத்தில் சைவ சமயத்தில் பல தரப்பட்ட பிரிவினர் காணப்பட்டனர். சைவ சமயம் என்றுமே அழியாதது ஆகும் சைவ சமயம் இன்று போல் என்றும் நிலைத்து நிற்கக் கூடியது. சமய குரவர்களாக நால்வர் தீகழ்கின்றனர். அவர்கள் தீருஞான சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் என்பவர்கள் ஆவர். இதில் ஞானசம்பந்தர் உமாதேவியாரிடமே ஞானப்பால் பெற்றார். அதனால் இவருக்கு ஞானசம்பந்தர் எனபெயர் வரலாயிற்று தீருநாவக்கரசர் கடலைநோயால் பாதிக்கப்பட்டு அதன் விளைவாக சைவ சமயத்தை தழுவினார்.

சைவ சமயத்தில் நாம் நம்பிக்கையோடும். அன்போடும், பக்தியோடும் வழிபட்டால் இறைவன் அருளுவான் என்பது திண்ணைம் நாழும் நல்லவழியில் நின்று இறைவனை அடைவோமாக!

சைவ சமயம் அன்றும், இன்றும் மட்டுமல்ல என்றும் நிலைத்து நிற்கக்கூடியது.

“வாழக சமயம் இவ்வையகம்
அனைத்திலும்!”

சைவமே எங்கள் தெய்வம் சிவனே எங்கள் கடவுள்.

த. ரகுராம்
தரம் 08

கல்லூரிக்குறளாய் பிராட்ஷயில்
ஶத்தியஸிவிலி ஸுதிலிடஞ் பெற்ற கூடுதை

இனாண்டு வழியும் இந்து சமீகුஷ

சைவம், வைணவம், சாக்தம், காணபத்தியம், சௌராம், கௌமாரம் என்றுள்ள ஆறு உபபிரிவுகள் உள்ளடக்கியது இந்துமதம். இந்து மதம் ஓர் ஆண்மகனின் வாழ்வை நான்கு உபபிரிவினதாய் வகுத்துள்ளது. அவையாவன பிரம்மச்சரியம், கிருஹஸ்தம், வானப்ரஸ்தம், ஸன்னியாஸம் என்பன. இளைஞர்கள் எனும் போது பிரம்மச்சரிய நிலையை கடைப்பிடிப்போர் என்று வரையறுக்கலாம். பிரம்மச்சரிய வாழ்வில் கல்வி கற்றல், சைவ ஒழுக்கம் கற்றுபேணல் என்பனவே முக்கிய கடமைகளாய் கொள்ளப்படுகின்றன.

இந்து மதம் என்பது என்று, யாரால், எவ்வாறு, எப்படி தோற்று விக்கப்பட்டது என்று அறியமுடியாத தொன்மையும் சிறப்பும் பெற்றுள்ளது. இது மனித வாழ்வின் ஒழுக்கத்தை அதாவது மிகமுக்கியமாய் பிரம்மச்சரியம் முதல் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கப் பண்புகளை உறுதியாய் குறிப்பிடும். ஏனெனில் இளைமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து என்பதற்கேற்ப சிறுவதியில் ஏற்படும் ஒழுக்கப்பண்பு கடைசி மட்டும் தொடரும் என்று நம்புகிறது போலும் பிரம்மச்சரியத்தில் இளைஞர்களுக்கு மிக வலியுறுத்தும் பண்புகள் என வகைப்படுத்தப்படவற்றை தூத்திரை உபநிடம் பின்வருமாறு விளக்கும்.

“அறம் செய்க; உண்மை பேசுக; ஒதுவது ஒழியேல்
அன்னையைத் தெய்வமாய் போற்றுக
தந்தையைத் தெய்வமாய்ப் போற்றுக
ஆசிரியனைத் தெய்வமாய்ப் போற்று”

இதன் அடிப்படையில் இளைஞர் தம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய முக்கிய பண்புகளாக வாய்மை, உண்மை, திறம்பதக்கற்றல், அன்னை, தந்தை, ஆசிரியர் என்போன்ற மதித்தல், இந்துதர்மம் பேணல் என்பவற்றை குறிப்பிடலாம்.

“வாய்மை எனப்படுவது யாதெனில் யாதென்றும் தீமை இலாத சொல்ல்” என்று வாய்மையை தீருவள்ளுவப் பெருமான் வரையறுக்கிறார் எனினும் நந்தமுறையில் வாய்மையும் உண்மையும் சார்பளவில் ஒன்றே எனத்தோன்றும். கற்றோனுக்கு சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பு எனவேதான் கல்வி கற்றலும் இந்து தர்மப் பண்பு என கொள்ளப்படுகிறது

“தாயிற்சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை
தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமில்லை”

என்று கூறும் இல்லடிகள் இந்து மதம் கூறும் நல்லொழுக்கப் பண்பின் சிறப்பினை வலியுறுத்தி நிற்கின்றன. அதே போல இளைஞர் தமது குருவை அதாவது ஆசிரியரை மதிக்க வேண்டும் என்பதை இந்து மதம் வலியுறுத்து

“குரு பிரம்மா குரு விழ்ணு
குருதேவோ மஹேஸ்வரா
குரு சாட்சாத் பரப்பிரம்மா
தல்லமை ஹந் குரவே நமஹ”

என்ற மந்திரப் பாடலடி மூலம் குருவான ஆசிரியனே பிரம்மனாகவும், தீருமாலாகவும், மகேஸ்வரனாயும் அருள்கிறார் எனகிறது.

இவ்வாறு பல்வேறு சடங்குகளும் மரபுகளும் ஒழுக்கக் கோட்பாட்டினை இந்து மதம் வலியுறுத்திய போதும் ஆங்கிலேய ஆக்கிரமிப்பால் கூழப்பட்டு விடுபட்ட போதும் மேலைத்தேய கலாசாரத்தில் இந்து இளைஞர்கள் மூழ்கிதம் சிறப்புப்பெற்ற தொன்மையான இந்து மதத்தை மறந்து கண்ணிருந்தும் குருபார் போல்

19ம் நூற்றாண்டளவில் இருந்த போது இந்து மதம் இவ்வலகில் தன் தொன்மைச் சிறப்பை நிலைசீருத்தீ வெருங்கி பல இந்து மைந்தர்களை தந்தது. எழுமின்! விழுமின்! என்று இளைஞர் பலரை தூண்டி எழுப்பி தெளிவுற செய்து புகழ்பட்ட விவேகானந்தர், தமிழும் இந்து மதமுமே தன்னிரு கண்கள் என்று இளைஞர்கள் இந்துமதம்பற்றி தெளிவு பெற புத்தகம் எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்ட ஸ்ரீலஹ்நி ஆசுரமக நாவலர், இந்து போட அமைப்பின் மூலம் எழுச்சி மிக்க இளைஞரை உருவாக்கிய இராசாரத்தீனம், பாடசாலை, கோயில் என்பன அமைத்து தமிழ், இந்து மதம் தழைக்க செய்த சேர். பொன் இராமநாதன் என்போரே அவர்களுட்சிலர்.

நாம் அன்றைய இளைஞர் வாழ்வும் இந்துமதமும் பற்றிய தாய் மட்டும் ஆராயின் அது பொருத்தமன்று இன்றைய இளைஞர் வாழ்வில் இந்து மதத்தின் செல்வாக்கு பற்றியும் கவனிக்க வேண்டும். இன்று பல இந்து இளைஞர் மனறங்கள் இயங்கி பாடசாலை ரீதியாயும் பிரதேச ரீதியாயும் இந்து மதத்தை பேணிப்பாதுக்காகின்றன. அவற்றை நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும் என்னதான் சில இளைஞர் மட்டும் இந்து தர்மம் பேணிக்காத்து. வந்த போதிலும் மேலும் சிலர் மேலைக் கலாசார மோகம் கொண்டு தம் நிலை மறந்து செயற்படுகின்றனர். என் மனதினை இன்றும் கடவுசை காதல் செருப்பிருக்காது தெரிஞ்சுகோ” என்று சினிமாப்பாடல் ஒன்று கூறும் இவ்வாறு கோயில்கள் எல்லாம் காதலர் பூங்காவாய் மாறக் கண்டும் ஆலயத் தெய்வங்கள் எவ்வாறு பொறுத்துக் கொண்டுள்ளனவோ நான்றியேன்.

ஆதீயும் அந்தமுயில்லா அருட் பெரும் ஜோதியாம் இறைவனைடி பணியவன்றி கோயிலை சிறப்பிக்காது இழிவாக்கும் சில இளைஞர்கள் தீருந்த வேண்டும் என்பதே எனது இந்த கட்டுரையின் பிரதான நோக்கம் என்னால் இக்கட்டுரையை பழத்தாவது சிலர் தீருந்துவர் என்ற நம்பிக்கை கொள்ள முடியுமே தவிர மற்றவை எல்லாம் இறைவனது சித்தம்.

இந்துவாக வாழ்வோம்! இந்து தர்மம் காப்போம்.

உ. சஜீவ்
தரம் 11

கல்லூரிக்குள்ளான போட்டியில்
கிழுபினிலி ருத்திடம் பெற்ற கவிதை

ஶேங்குடக்கொள் சைவ நீதி

அன்று தொட்டு இன்றுவரை
கன்று முதல் மனிதன் வரை
பேணப்பட்டு வந்தது
மேன்மையான சைவநீதி

உலகமெல்லாம் விளங்கி
உங்கள் உள்ளமெல்லாம் நிறைந்து
கனலைக்கடல் கனலை காற்று போன்றவற்றில்
கலந்து நின்ற சைவ நீதி மேன்மையானது

முதற்கடவுள் சிவனை தொழுது
தொப்பையப்பன் பிள்ளையாரை தொழுது
எம்முள் உள்ள சைவ நீதியை
வளர்ப்போம் என்க.

கண்ணீர் விடும் தேசங்களும்
பங்கருக்குள் ஒழியும் தேசங்களும் - சேர்ந்து
மேன்மையான சைவநீதியை
மேலும் மேன்மையாக்குவோம் என்க.

புத்தனும் சைவனே
ராமசிருஷ்ணரும் சைவனே
இவ்வளவு ஏற்றம் பெற்ற
சைவநீதி மேன்மை கொள்ள வேண்டும்

சமாதானப்புறாவை பறக்கவிட்டு
பாரைங்கும் பரப்பு வோம்
மேன்மை கொள் சைவநீதி
விளங்குக உலகமெல்லாம்.

பி. இந்திரஜித்
தரம் 08

கல்லூரிக்குள்ளான போட்டியில்
தீர்தியபினவில் ரூதிவட்ட பெற்ற கல்லூரி

ச-நாச-க்

வானும் மண்ணும் சமரசம் கொள்ள^a
நீரும் நெருப்பும் சமரசம் கொள்ள^a
பூவும் வண்டும் சமரசம் கொள்ள^a
மனிதன் மட்டும் ஏன்டா இதனை அறியவில்லை

குரியன் கூட மழைக்குப் பணிந்து மறைந்து விடுகின்றது
ஆனால் மனிதனிக்கு மனிதன் ஏன்தான் பணிவழில்லையோ
சமரசம் கொள்வதை அறிந்து விட்டால்
சமாதானம் தானே மலர்ந்து விடும்

மனிதன் சமரசம் கொள்வதை விரும்பாமல் இல்லை
ஆனால் சமரசத்தைக் கொள்ளாது தவிர்ப்பது ஏனோ
இது அவர்களின் அறியாமையா? அல்லது
அவனது ஆற்றாமையா?

அமைதி நிலையில் காலைடுத்து வைக்க நினைப்பவர்களே
அட்ரேஸியத்தை கடைபிடிப்பது ஏனோ
சமாதானம் கிடைக்க போராடும் உயிர்கள்
சமரசத்தைப் பேணாதது ஏனோ?

குரியனும் சந்தீரனும் கொள்ளும் சமரசம்
பகலும் இரவும் வருவதற்கே - ஆகவே
மனிதனுக்கு மனிதன் சமரசம் கொண்டால்
சமாதானம் வருவது உறுதி.

சமரசத்தைப் பேணும் மனிதனிடம்
இன்பரசத்தை காண முயலலாம்
சமரசத்தை அறியா மனிதனுக்கு
துன்பரசத்தை அடைவது கடினமல்ல

வாழ்வில் முக்கியம் அன்பு
அதனை அறிந்தால் வளரும் பண்பு
இதனை புரிந்தால் இல்லை வம்பு
எனவே சமரசத்தை நீ விரும்பு
சமரசத்தை விரும்பாத மனிதன்
மண்ணிற்கு சமமடா
புள் கூட விரும்பும் இதனை
நீ விரும்பாத காரணம் என்னவோ?

புத்தியை பயன்படுத்தாத காரணத்தால்
யுத்தத்தில் முழுகீ விடுகின்றான்
அதனால் இனபத்தை மறந்து விட்டு
துன்பத்தில் முழுகீக்கிடக்கின்றான்

கண் இமைக்கும் நேரத்தில் எத்தனை அழிவுகள்
கண் தீறந்து பார்த்தாவது தீறந்ததா இவ்வுலகம்
கருணையின் இல்லத்தை அனைவரும் கட்டினால்
சமரசம் வந்திடுமே நாடும் வளம் பெருமே

ஜந்து அறிவு கொண்ட மிருகம் கூட
சமரசத்தை பேண
ஆறு அறிவு கொண்ட மனிதன்
அதனை மறந்தது ஏனோ

விழியாத இரவுகள் உள்ளதா
இருட்டாத பொழுதுகள் உள்ளதா
எதற்கும் அந்தம் உண்டு
எனவே சமரசரத்தைப் பேணிவாழு

ஜே. அருள் பிரகாஷ்
தரம் 11

கிள்ளூரிக்குள்ளான போட்டியில்
கிழுப்பினில் ரூதியிடத் தெர்று சிறுகிடதி

அன்றை

ஸ்ரீ ஊரில் விமலன், கமலன் என இரு பள்ளி மாணவர்கள் கமலன் தனது அன்னையின் சொல்லை ஒருபோதும் தட்ட மாட்டான், விமலன் ஒரு போதும் அன்னையின் சொல்லை மதிப்பதில்லை. அதனால் விமலன் கெட்ட வழிகளில் செல்லத்தொடர்பினான். விமலனின் தாயார் எவ்வளவு சொல்லியும் விமலன் தீருந்தவில்லை விமலனின் தாயார் கண்டித்துப்பார்த்தார். அதற்கும் அவன் அசையவில்லை ஆனால் கமலன் பள்ளியில் மிகவும் சிறந்த மாணவன் எனப்போற்றப்பட்டான். இதைக்கண்டு விமலன் அவன் மீது பொறாமைப்பட்டான். விமலனும் கமலனும் வளரத்தொங்கினார்கள். இவ் ஆண்டு அவர்களது பள்ளிப்படிப்பின் இறுதி ஆண்டாக இருந்தது. இப்போதும் விமலன் மாறுவதாகயில்லை ஆனால் கமலன் தனது தாயின் சொல்லையே தெய்வ வாக்காக்கருதினான். கமலன் பாடசாலையிலேயே இன்னும் சிறந்த மாணவனாகவே இருந்தான் ஒரு நாள் கமலன் பாடசாலை விட்டு வீடு செல்லும் வழியில் விமலன் ஒரு பள்ளி மாணவனை அடித்துப்பணம் பறிப்பதைக்கண்டான் கமலன் அதைத்தடுக்கப்பார்த்தான். ஆனால் விமலன் கமலனைத்தாக்கினான். விமலன் தாக்கியதில் கமலனது வாயிலிருந்து இரத்தும் வழிந்தது.

கமலன் அதைப்பொறுத்துக் கொண்டு அவனை அடிக்க வேண்டாம் எனக்கத்தினான். விமலன் அதைப்பொருட்டுத்தாமல் அவ் மாணவனின் பணத்தைப்பறித்து விட்டு ஓடினான். கமலன் வீதியில் நடந்தவற்றை தனது அன்னையிடம் கூறினான். கமலனின் அன்னை கமலனைப்பர்த்து “துஷ்டரைக்கண்டால் தூர போ” என்றார். கமலனும் அதனை விளங்கிக்கொண்டு யாரிடமும் நடந்தவற்றைக் கூறாமல் இருந்தான். பள்ளிப்படிப்பு இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் நிறைவெட்டந்து விடும். எனும் காலகட்டத்தில் இருந்தது. அப்போது விமலன் அன்று நடந்ததைப்போல ஒரு மாணவனை அடித்துப்பணம் பறித்தான் அச்சிறுவன் தனது பெற்றோரிடம் கூறி விமலனின் தாயரைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தான் பெற்றோர்கள் விமலனின் தாயாரிடம் விமலனைக் கண்டித்து வைக்கண்டித்து வைக்க கூறினார்கள் ஆனால் விமலனின் தாயார் எவ்வளவு கண்டித்தும் விமலன் கேட்காமலும் தாயை மதிக்காமலும் இருந்தான் பின் விமலன் அதே சிறுவனை அடித்துப்பணம் பறித்தான் அச்சிறுவன் தனது பெற்றோரிடம் கூறினார். பெற்றோர்கள் விமலனின் தாயாரிடம் செல்லாமல் பாடசாலை அதிபரிடம் முறையிட்டனா. பின் அதீபர் விமலனைக் கண்டித்து இன்னும் ஒரு முறை இப்படிச்செய்தால் பாடசாலையை விட்டு நீக்கம் செய்வதாக்கூறினார்.

விமலனும் பயந்து யாருக்கும் ஒரு தீங்கும் செய்யமால் பாடசாலை முடியும் வரை இருந்தான். விமலனுக்கும், கமலனுக்கும் அன்று பள்ளிப்படிப்பின் இறுதி நாள் அன்று அதீபர் சகல மாணவர்களின் பெற்றோர்களையும் வரவழைத்தார். பின் கமலனை மேடைக்கு அழைத்து இவ் “ஆண்டில் சிறந்த மாணவன் இவன் தான்” எனக்கூறினார் பின் கமலனைப் பேசுமாறு கேட்டார். கமலன் சரி என்று பேசுத்தொடர்கினான் தனது இப்பெயருக்காரணம் தனது அன்னை தான் என்றான். கமலனின் தாயாரின் கண்களிலிருந்து ஆனந்த கண்ணர் வந்தது. அப்போது விமலன் தனது தவறை உணர்ந்தான் தனது அன்னையின் சொல்லைகேட்டு மதித்திருந்தால் நானும் இந்த நிலைக்கு வந்திருப்பேன் என நினைத்தான் கமலன் தனது உரையை முடித்து வெளியே வந்தான். பின் சகல நிகழ்ச்சிகளும் நடந்து முழுந்த பின் எல்லோரும் சென்றதும் விமலன் ஓடிப்போய் கமலனிடம் மன்னிப்புகேட்டான். கமலனும், மன்னித்தேன் என்றான் விமலன் அழுத்தொடர்கினான். அப்போது கமலனின் தாயார் நீ தீருந்தி விட்டதே போதும் நீ தீருந்தி விட்டதை உனது தாயார் அறிந்தால் மிகவும் மசிழ்ச்சி அடைவார் என்றார். விமலனும் “சரி” என்று வீட்டை அடைந்து தாயாரிடம் மன்னிப்புக்கேட்டான் விமலனின் தாயார் மகிழ்ந்து கட்டித்தமிழனார். பின் விமலன் நல்லவனாக வாழ்ந்து வரலானான்.

“அன்னையின் சொல் தெய்வத்தின் வாக்கை விட உயர்ந்தது”

ஜே. மேருஜான்
தறம் 06

கிள்ளூரிக்குள்ளான போட்டியில்
த்தியாபினில் ரூதிலிடத் தெர்று சிறுக்குதி

விதுதிக்குள் ஒரு விருட்சம்

வீசுகிள்ள தென்றலிலே, வீறாப்பாய் எழுந்து, காற்றின் இசைக்கு ஏற்ப தாள் நடனம் புரியும் தென்னையிலே இரு ஜோடிக் குருவிகள் பேசிக்குலாவிய படியே இருக்க, தூர்த்திலே பூமிப்பந்தை முட்டி வளர்ந்த புல்லினங்களிடையேயும் சிறுநடனம். இது ஒரு புறமிருக்க மறுபறுத்தில் இயற்கையான ஆலமரத்து விழுதுகளிடையே சிறுவர்களின் குதூகலச் சிரிப்புடன் கேவிச் சிரிப்புகளும் கூட ; ஆனால் அதற்கு அருகில் சிறு விசம்பல் ஒரு அழுகை காரணம் அறியநாம் அருகே செல்வோம்.

சண்டை புரியும் சண்டைக்காரர்கள் எவ்வாறு தீற்ந்த மேனியுடன் சண்டை செய்வார்களே அதே போல தீற்ந்த மேனியோடும் பல்வேறு முறை தைத்தாகி விட்டது என்பதை பறைசாற்றும் சிறு காற்சட்டையுடனும் ஒரு சிறுவன் ஆனால் வீரர்கள் போல் அவனிடம் தகைகள் வீரிட்டு நிற்கவில்லை வெறும் எவும்புகளே தென்படுகின்றன. பல்லாண்டு காலம் காற்று மட்டுமே உண்டு வாழுந்தது போன்ற உடம்பு இவன் அழுகைக்கு காரணம் தேட சற்றுமுன் நடந்த விடயத்தை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“அடேய்ராஜா! நானும் இந்த விழுதில் ஏறி ஆடயா? எனக்கு சரியான ஆசையாயிருக்கது ஏறி ஆட ; இன்டைக்கு ஒரு நாள் மட்டும் ஆட விடுவேண்டா” என்று கெஞ்சம் குரவில் கேட்டான் நாம் சற்று முன் வர்ணித்த மகேந்திரன்.

“அடேய் செருப்பு தைக்கிறவன் மவனே! உனக்கு இந்த விழுதுல ஊஞ்சல் ஆட கேக்குதாக்கும் நீ ஸ்கலுக்கும் போற்றில்லை, போய் எவன்டயாவது செருப்பதையன்டா”

“பாருங்கடா இவனுக்கு ஊஞ்சல் ஆட கேக்கதாமல்லோ”

உடனேயே அருகிலிருந்த சிறுவர்களிடம் கேவிச் சிரிப்பொலி உடனேயே மகேந்திரன் கண்களில் கண்ணீர் கசிந்தது. ஏன்டா இவர்களிடம் போய்க் கேட்டோம் என இருந்தது அவனுக்கு!

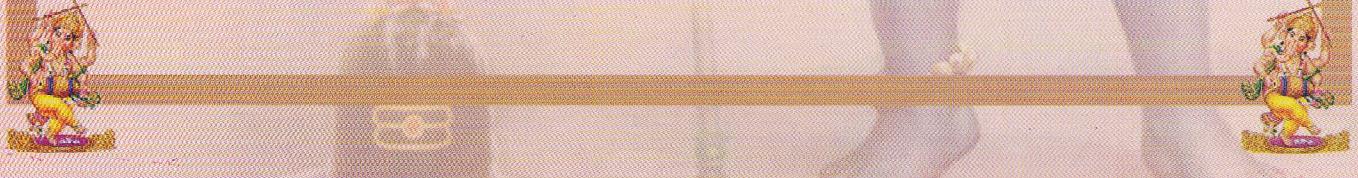
ஆனால் இவ்வாறு ஒவ்வொரு நாளும் ஏதாவது தீட்டு விழும், அந்த ஸ்கலுக்கு போகாதவன் என்ற வார்த்தை அவனை குறைவிட்டது. உண்மையில் அவனுக்கே அவன் மீது வெறுப்பாய் இருந்தது. இன்று கீரண்டிலும் ஒன்று தெரிய வேண்டும் என்ற முடிவில் வீடு நோக்கி விரைந்தான் வயது பகுதுதான் ஆகியிருக்கும் உயரம் கூட சற்று குள்ளாந்தான் ஆனால் மனதோ வைராக்கியத்தில் விண்ணனை விஞ்சியது.

அவனது வீடு,

“அப்பா! ஏனப்பா என்ன மட்டும் ஸ்கலுக்கே அனுப்பறீங்கள் இல்லை என்ட வயச பொடியங்களைல்லாம் எனக்கு நக்கல் அடிக்கறாங்கள் என்னப்பா நீங்கள் செய்யற வேலை?” சற்று கடுமையாகவே கேட்டு விட்டான்.

“அடே மகேந்திரா! நான் சாதாரண செருப்புத் தைக்கிகறவன்டா எனக்கு அரை வயித்துக் கஞ்சியே பொரிய விசயம்பா” என அவர் உருகுகையில் அவனது வைராக்கியம் ஆவியாகிவிட்டது.

மறுநாள் காலை வேளை மகேந்திரனின் தந்தை செருப்புத் தைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரது மகன் பாடசாலை விட்டுச் சௌல்லும் மாணவர்களையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒரு மாணவன் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறுகையில் அவனது பையிலிருந்த தமிழ்ப்பாட்பத்தனம் நமுவி விழுந்தது.

மகேந்திரன் அதைக் கவனித்து விட்டான். அதை எடுத்துக் கொடுக்க ஒழிய போது அதை நமுவ விட்ட மாணவன் அவனது வீட்டினுள்ளே சென்று விட்டான்.

பின்பு வீட்டில் சென்று கொடுத்தால் வீண் அவமானம் தான் மிஞ்சம் என்று எண்ணிய படியே தனது வீடு சென்று விட்டான் வீடு சென்றதும் முதல் வேலையாக அப்புத்தகத்தை தனக்குத் தெரிந்த சில எழுத்துக்களை கூட்டி வாசித்த போது அது ஒளவையார் அருளிய ஆத்திகூடி என புரிந்தது. ஒருவாறு எழுத்துக் கூட்டி முதல் பந்தியையும் மனப்பாடம் ஆக்கிவிட்டான்.

பின்னர்தான் புத்தகத்தைப் பற்றி நினைவு வந்தது ஒருவாறாக அவன் வீட்டு தீண்ணையிலே அதை வைத்து விட்டு ஓடி வந்து விட்டான் இதை அம்மானவளின் நண்பன் பார்த்து விட்டான். மறுநாள் காலை, மகேந்திரன் தந்தையின் செருப்பு தைக்கும் இடத்திற்கு. முன்னால் உள்ள தேநிர்க் கடையில் எடுபிட வேலை செய்யும் பையன் வரவில்லை ஆகவே கடைக்காரர் அங்கு சுற்றித்திரிந்த “மகேந்திரனைக் கூட்பிட்டு “ மகேந்திர திந்த செயை சுப்பிரமணியம் வாத்திரிடம் கொடுத்துட்டு வாப்பு” என கனிவாகவே கேட்டார்.

அவனும் சுரி ஜயா என்றபடி பாடசாலையை நோக்கி ஒடினான் இந்த சாக்கிலாவது பாடசாலையைப் பார்த்துவிட வேணுமென்ற அவா அவனிடம் ஒருவாறு சுப்பிரமணியம் வாத்தியாரைக் கண்டு பிடித்து செயை அவரிடம் வழங்க எத்தனிக்க சேர் இவன் தான் சேர் பாலுவோட கொப்பிய எடுத்தவன் இரவு இவன் வைக்க நானே பார்த்தனான்.

கண்ணாடி கண்களுடாக கழுகுப் பார்வை பார்த்து ஏன்டா எடுத்தனி? இதுல ஒரு எழுத்தையாவது உன்னால் வாசிக்க முடியுமா? “ ஓம் சேர்! நான் ஆத்திகூடி சொல்லுவன் சேர்” என்று அவரின் புதிலை எதிர்பார்க்காமல் பட்டப் பென் ஒப்பித்தான்.

வகுப்பே வாய்த்திறந்து வாத்தியார் உட்பட மோனே உன்னைப்பத்தீ ஏதோ நினைச்சன் இவங்களெல்லாம் படிக்க கல்லப்படுறத நீயாவே சொல்லிட்டே நீ விதையாவே இருந்தாலும் உனக்குள்ள விருட்சமே இருக்குடா! உன்னை நானே படிக்க வைக்கிறன் உன்னை பெரியாளாக்கிறன்.

விதி விளையாட்டை வியக்கத்தான் முடியும் அவனோ “ நான் அப்பாட் சொல்லுறன் என்றவாறே ஒடினான்!

வி. விபூஜிதன்
தரம் 10

நூறு வேலை

மேன்டலின்	ச. உமாசங்கரன்
மிருதங்கம்	ம. பிரணவன்
தபேலா	சி. மழுரன்
கடம்	இ. அர்ஜ்ஜனர்
கீபோர்ட்	வி. இளங்குமரன்
கஞ்சிரா	சி. சுறீந்தமணன்

பாடசாலை கிடையிலான சுயதிறங் காண் போட்டி ரூஜுகள்

கட்டுரை

மேற்பிரிவு

01.	த. டெஞ்சனா	பிழப்ஸ் கல்லூரி
02.	கு. பிரதீபன்	கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி
03.	ச. நிரோஷன்	டி. எஸ். சேனாநாயக்க கல்லூரி
03.	ப. பத்மபிரியா	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

மத்தியபிரிவு

01.	சி. சகிர்தா	விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி
02.	நா. சரிதா	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி
03.	ஜெ. தர்விகா	புனித அந்தோனியார் மகளிர் மகா வித்தியாலயம்
03.	டி. பிரவினா	விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

கீழ்பிரிவு

01.	ஜெ. பிரியலக்கஷ்மி	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி
02.	ரா. கஷ்மிகா	பிழப்ஸ் கல்லூரி
03.	தி. தர்மேந்திரா	டி.எஸ். சேனாநாயக கல்லூரி

பேச்சு

மேற்பிரிவு

01.	ரா. ப்ர்ஷக	கொழும்பு இந்து கல்லூரி
02.	தி. பவித்திரா	விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி
03.	ந. அபிராமி	விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி
03.	ப. வணிதா	இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

மத்திய பிரிவு

01.	ச. காயத்ரி	பிழப்ஸ் கல்லூரி
02.	டி. அஜந்தன்	கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி
03.	ச. விதுர்ஷன்	கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி

கீழ்பிரிவு

01.	வெ. நர்மா	விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி
02.	பா. சீயாமி	விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி
03.	ர. பிருந்த லக்கஷ்மி	விவேகானந்தா கல்லூரி

கவிஞர்

மேற்பிரிவு

01. ர. விவேக்
02. ம. மத்யுரா
03. ர. ஷோபிகர்

இந்துக் கல்லூரி ரத்மலான்

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

இந்துக் கல்லூரி முகத்துவாரம்

மத்திய பிரிவு

01. ஶந். அம்ரிதா
02. ம. சுரேஷ்
03. க. நிரோவினி

பிழைப்ஸ் கல்லூரி

புனித அந்தோணியர் ஆண்கள் மகா வித்தியாலயம்

புனித கிளேயர் மகா வித்தியாலயம்

கீழ்ப்பிரிவு

01. ந. பாமதி
02. தி. திவாகர்
03. இ. தறங்கினி

விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

புனித ஆசீர்வாதப்பர் கல்லூரி

பிழைப்ஸ் கல்லூரி

சிறுக்கை

மேற்பிரிவு

01. ரா.ருஷாந்தினி
02. ந. பிரகாஷ்
03. ரா. கிருஷாந்தினி

விவேகானந்த கல்லூரி

கொழும்பு இந்துக் கல்லூரி

புனித மரியா தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

மத்திய பிரிவு

01. வி. விமல்ராஜ்
02. ச. கெளசிகா
03. ச. துவாந்தா

விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

புனித கிளேயர் மகா வித்தியாலயம்

இராமநாதன் இந்துமகளிர் கல்லூரி

கீழ்ப்பிரிவு

01. கி. நிவேதிகா
02. பா. ஹிந்துஜா
03. ந. ருக்தன்
03. ர. சுகனியா

புனித மரியா தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

இராமநாதன் இந்துமகளிர் கல்லூரி

இசிபதன கல்லூரி

விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

பண்ணிசை

மேற்பிரிவு

01. கி. சுஹாசினி
02. ச. இந்தீரஜோதி

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

மத்திய பிரிவு

- 01. கி. பத்மலோஜினி
- 02. ச. சிவாஜினி
- 03. பி. டிலாந்தினி

புனித கிளேயர் கல்லூரி

விஜயரட்னம் இந்து மகளிர் கல்லூரி

புனித கிளேயர் கல்லூரி

கீழ்ப்பிரிவு

- 01. தி. கீர்த்திகா
- 02. தி. அபிராமி
- 03. ரா. ஷர்மினி

பிழெப்ஸ் கல்லூரி

புனித கிளேயர் கல்லூரி

புனித அந்தோனியர் கல்லூரி

தேவாரமனம்

கீழ்ப்பிரிவு

- 01. கி. ஜீவராணி
- 02. டி. மீரா
- 03. க. அர்ச்சனா

விவேகானந்தா கல்லூரி

விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

தீருக்குறள்

அதீகீழ்ப்பிரிவு

- 01. ஷா. இந்துஷா
- 02. ச. விழங்கூகா
- 03. ஶா. ஶூரம்யா

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

சமய அறிவுக் தீரன்காண் போட்டி

01. இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

- ரா. நிஜநிதிகா
- டி. வணிதா
- கி. வரனிய கெளாரி
- சௌ. ரிரியங்கா

02. இந்துக் கல்லூரி இரத்மலானை

- க. நிவாந்த
- ச. வினோத ரூபன்
- க. கருணாகரன்
- ச. சஞ்சய் டயல்

03. விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

- ம. நிகர்ணணா
- டி. கமலவேணி
- கி. கபிலேஷ்வரன்
- ச. நூஜிதா

நடாளாவிய சிறியில் நடாத்திப்பீட்ட பாடசாலைகளுக்கிடையிலான
சமயத்திற்கு காண்டு போட்டிகளில் கிடைத்தி இப்ரூகளின் அடிப்படையில்
அதிக புள்ளிகள் பெற்று

அமரர் மாமனிதூர் குமார் யொன்னம்பலம்

நினைவுக் கேட்யத்தை

இவ்வருடமும் கைப்பற்றும் பாடசாலை

இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி
கொழும்பு - 04

“மேன்மைகோள் சைவநீதி எங்கும் விளங்கிடல் வேண்டும்” என்ற உயரிய நோக்குடன். மாணவர் தீரனை விவரிக்கொண்ர. இறையருளால் நாம் நடாத்திய அகில இலங்கை ரீதியான

“சமயத்திறன் காண் போட்டிகள் 2006ல்” பங்கு பற்றிய

அனைத்து மாணவச் சகோதர, சகோதரிகளும் பல்வேறு சிரமங்களுக்கும் மத்தியில் அவர்களைப் பாதுகாப்புடன் அழைத்து வந்த பொறுப்பாசியர்களுக்கும்.

அவர்தம் பாடசாலைகளுக்கும்

“ஹாயல் கல்லூரி இந்து மாணவர் மன்றம்”

மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதுடன்

இதுபோல் என்றென்றும் உங்கள் ஆதாரவை வேண்டி நிற்கின்றது.

“வெற்றிபெற்று அனைத்து மாணவ மாணவிகளுக்கும் எழுது வழித்துக்கூள் உத்தாக்டும்”

செயற்குழு

2006- 2007

பாடசாலைகளுக்கிடையிலை பேரட்சியில்
கீழ்ப்பினவில் முதிலிடம் பெற்ற கூட்டுரை

சியந்தகள் கூறுத் தங்குபடிச்சந்தகள்

நல்லுபதேசங்கள் எனும் பொழுது அவற்றில் இன், மத பேதங்கள் எதுவுமேயில்லை. இந்து சமயம், இஸ்லாம் சமயம், பெளத்த சமயம், கிறஸ்தவ சமயம் எல்லா சமயங்களிலுமே நல்லுபதேசங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை எமக்கு நல்ல பல கருத்துக்களைப் போதிக்கின்றன. அவ்வகையில் ஒவ்வொரு சமயமும் கவுறும் நல்லுபதேசங்களை நாம் கற்று நோக்குவோம்.

முதலில் நாம் இந்து சமயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் முதலாவதாகக் கூறப்படும் உபதேசம் யாதெனில் ‘ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று’ எனும் கருத்தாகும். அதாவது இறைவன் இருக்கும் இடமாகிய ஆலயத்தை நாம் சென்று வழிபட்டால் அது நமக்கு நன்மையே பயக்கும் என்பாதாகும்.

இறைவன் விறகில் தீ மறைத்திருப்பது போல, பக்வின் உடலைங்கும் பால் வியாபித்திருப்பது போல, நிலத்தினிடியில் நீர் நிறைந்திருப்பது போல, உலகைங்கும் வியாபித்திருக்கின்றான். ஆயினும் அவன் விரும்பி உறையும் இடம் ஆலயம் ஆகும். அந்த ஆலயத்துக்கு செல்வதால் எமது ஆண்மா ஒன்றுபட்டு அவன் பால் இட்டுச்செல்லப்படுகிறது எனும் தேளிலும் இனிய உபதேசத்தை இந்து சமயம் எமக்கு அளித்துள்ளது.

இவ்வுபதேசமானது இந்து சமயத்துக்கு மட்டுமன்றி எல்லா சமயங்களுக்கும் பொருந்தும் ஆம்! நாம் வீடில் இறைவனை வழிபடுவதை விட ஆலயங்களுக்குச் செல்வதால் எமது சிந்தனையடையும் நிம்மதிக்கு அளவேயில்லை! இக்கருத்தையேதான் பெளத்த சமயமும் கூட வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் செல்லுதல் நன்று எனக் குறிப்பிடுகிறது.

அனைத்து சமயங்களும் கவுறும் இன்னுமோரு உபதேசம் உண்மை பேசுதல் ஆகும். இதற்கு நாம் எடுத்துக்காட்டாக அரிச்சந்திரனின் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அனைத்து சமயங்களும் கவுறும் உண்மை பேசுதல் எனும் கருத்தை தனது வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு. அதை தனது வாழ்வில் நிறைவேற்றி இன்று நாம் அனைவரும் பேசும் அளவிற்கு அவன் உயர்ந்து நிற்கின்றான் என்பதில் சிறிதேனும் ஜயமில்லை.

அதனைத்தான் இந்து சமயம் குறிப்பிடுகிறது. எவ்வளைருவன் அரிச்சந்திரன் போல உண்மை பேசி, பாரி போல வாரி வழங்கி கொடையாளியாக, விவேகானந்தர் போல உலகம் போற்றும் அளவிற்கு, இராமசிருஷ்ணர் போல ஒரு மகானாக, சம்பந்தர் செய்த நன்றியறிந்து, மனுநீதி கண்ட சோழன் போல நீதி வழவாமல் வாழ்கின்றானோ அவனே ஒரு சிறந்த மனிதன் என்று!

அடுத்த உபதேசமாவது உயிர்கள் மீது அன்பு காட்டுதல் ஆகும். இது இஸ்லாம் மதத்திற்கு உரித்தான வை பில்லிலும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதைதான் இந்து சமயம் “ஜீவ காருண்யம்” “அன்பே சிவம்” ஆகியன மூலம் உபதேசக்கிறது. பிற உயிர்களில் இறைவனைக் கண்டு அவற்றை எம் உயிர் போல காக்க வேண்டும் என்பதே இவற்றின் கருத்து.

அடுத்ததாக அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட உபதேசமாவது ஏழைகளுக்கு இரங்குதல் ஆகும் இதனை ஒளவையார் தனது ஆத்திச்சூடியில் “அறம் செய விரும்பு” எனக்குறிப்பிடுகிறார். ஒளவையார் தனது ஆத்திச்சூடியில் அனைத்து மதங்களிலும் கூறப்பட்ட, அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுகிறார் அவ்வினிய உபதேசங்களை இப்பொழுது பார்ப்போம்.

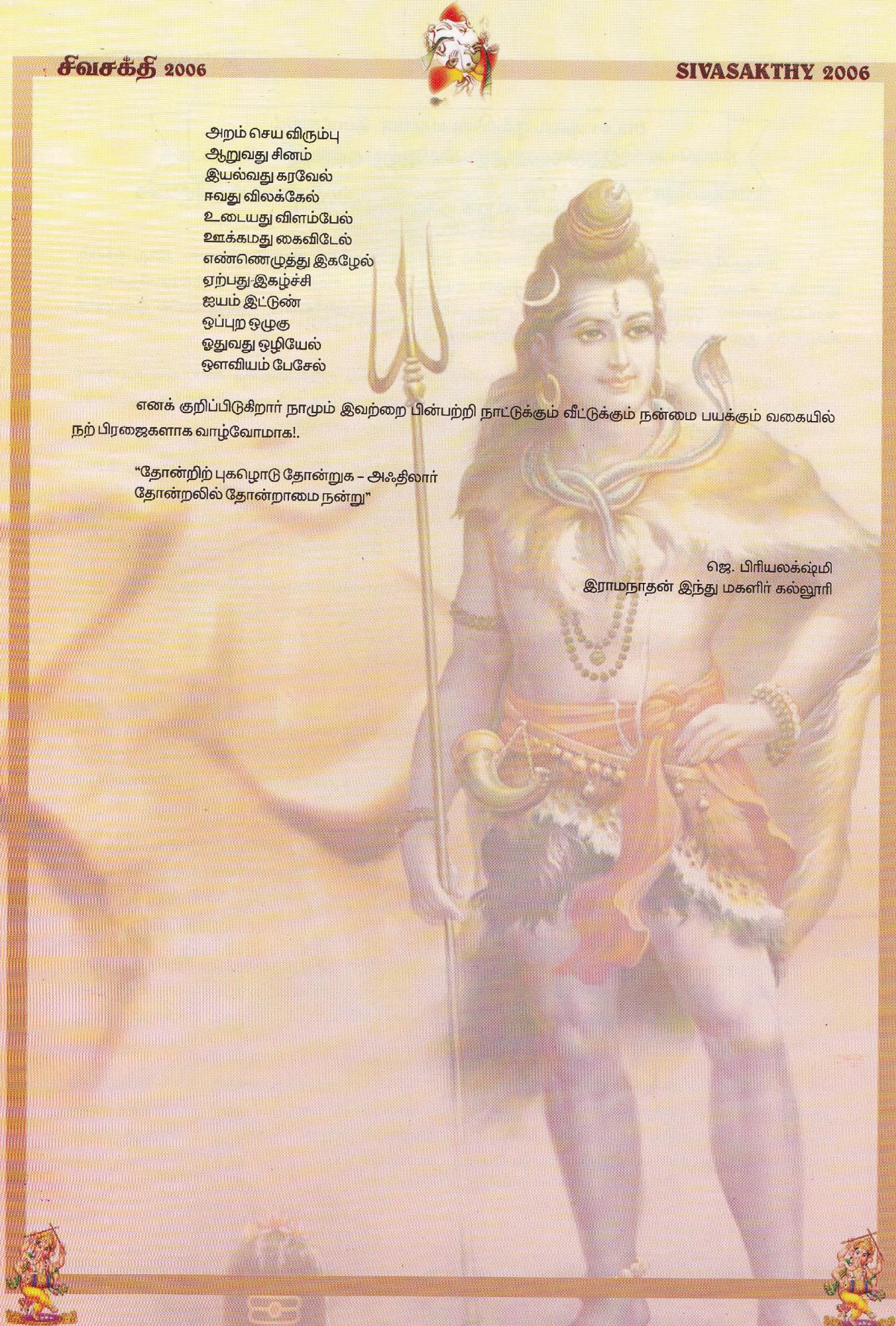

அறம் செய விரும்பு
ஆஸுவது சினம்
இயல்வது கரவேல்
எவது விலக்கேல்
உடையது விளம்பேல்
ஊக்கமது கைவிடேல்
எண்ணெழுத்து இகழேல்
ஏற்பது இகழ்ச்சி
ஜயம் இட்டுன்
ஒப்புற ஒழுகு
ஒதுவது ஒழியேல்
ஒளவியம் பேசேல்

எனக் குறிப்பிடுகிறார் நாமும் இவற்றை பின்பற்றி நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் நற் பிரசைகளாக வாழ்வோமாக!.

“தோன்றிற் புகழூடு தோன்றுக - அஃதீலார்
தோன்றவில் தோன்றாமை நன்று”

சௌ. பிரியலக்ஷ்மி
இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி

ஸாடிகளுக்கிடையிலென் போட்டியில்
த்தியாரியில் ருதிலை ஷற்ற கீழே

அங்கு என்றுத் தூயநெறியடா

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆள்வளர்
பூண் கண்ணீர் பூசல் தரும்”

என்ற வளருவர் வாக்கிற்கிணங்க நாம் அனைவரும் அன்பு என்னும் உன்னத நிலையில் ஊற்றெடுக்க வேண்டும். ஏனைனில் அன்பு என்ற உன்னதமே நமக்கு பிரதான ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. அன்பை மட்டுமே பிரதானமாக கொண்டுதழுவி அமைந்தது எம் இந்து மதம். இந்நிலையில் இருந்து அன்பைப் பற்றி பிடிக்காமல் உலக ஆசாபாசங்களில் மையம் கொண்டிருக்கின்றது நாம் ஆண்மா. இந்த நிலையில் நாம் அனைவரும் அன்பே பிரதானம் அதுவே வெகுமானம் என்று எண்ணி வாழ வேண்டிய கடப்பாடு எம்மிடையே உள்ளது. இவ்வகையில் அன்பை ஆதூரிப்போம்.

வாழ்க்கை என்பது ஒரு சமூர்சி போன்றது வாழ்வில் நாம் வாழப்போகும் நாடகளில் அன்பின் மூலம் பலரை நாம் எண்ணம் தீருப்பலாம் என்ற முக்கீய கருப்பொருள் இருக்கின்றது. எம் முன்னோர்கள் பலரை பற்றி நாம் அறிந்திருக்கின்றோம் அவர்களின் பல அளப்பரிய சேவைகள் நாம் கண்டறிந்திருக்கின்றோம். இந்தவகையில் அன்பின் மூலம் உன்னத நிலையை அடைந்தவர்கள் பலர் அதில் முக்கியமாக நாம் அன்னத் தெரோசாவை எடுத்துக் கொண்டால் வாழ வழியின்றி அல்லப்பட்டோரை கைகொடுத்துவினார் என்றார் மிகையாது.

ரோஜாச் செடியில் முட்கள் இருக்கின்றன என எண்ணி நாம் ரோஜாவை வெறுத்துவிடமுடியுமா? அதேபோல் தான் வாழ்க்கையின் இன்பதுனபங்களை தாங்க வேண்டிய தீடகாத்தீரமாக மனப்பக்குவம் எமக்கு வேண்டும். என்றால் இதற்கு அன்பின் மூலமே இவை நடைபெறக் கூடியதாய் இருக்கும் ஏனைனில் அன்பு இருக்கும் உள்ளத்தில் தான் அமைதி இருக்கும் சாந்தகுணம் குடிகொண்டிருக்கும் என்பது உண்மையன்றோ! ஜந்தறிவு படைத்த சிறு உயிர்கள் மீது காட்டும் அன்புதான் பிற உயிர்கள் மீதம் நாம் அன்பு செலுத்துமுடிகின்றது.

அன்பை பற்றி எம் இந்துமதத்திலே வலியுறுத்தப்பாத கருத்துக்களேகிடையாது எனலாம். வாழ்க்கை கடவிலே அன்பு எனும் கப்பவிலே பயணம் செய்வேர்: எத்தனைபேர் வாழத்தெரியாமல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மனிதா நீ விளித்தெழு! நீ விளித்தெழுவேண்டிய நேரம் வந்துளிட்டது. ஆனால் அன்பாக நீ, இரு ஆணால் நீ அடிமையாக ஆகிவிடாதே என்று ஒரு உன்னத கருத்து இருக்கின்றது. வாழுத்தெறிந்தவன் மனிதன் அவன் வாழ்வில் பல சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டிய நீர்ப்பந்தநிலை உண்டாயிருக்கும் அவ இன்னல்களில் இருந்து எம்மை கவசமாக இருந்து பாதுகாப்பது என நாம் என்னுவது எதை அன்பு என்னும் தூய நெறியையே.

“அன்பு ஒர் ஊற்று ” என்று நாம் அறிந்திருக்கின்றோம் அல்லவா? இங்கு அன்பை கரம் பற்றி பிடிக்கவேண்டும். அன்பு என்னும் ஊற்றிலே நீர் குறையாமல் வருவது போல் எம் உள்ளத்தில் இருந்து அன்பு என்னும் நீர் குறையாமல் பொழுந்து கொண்டே இருக்கும். என்பதில் ஜயமில்லை “அன்பே சிவம்” என்றார் தீருமூலர் எனவே அன்பு என்பதை பற்றி நாம் அனைவரும் அறிந்திருப்போம்.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமான தாரும் அறிந்தபின்
என்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”

என்று தீருமந்திரப் பாடலாடி கூறும் கருத்து முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. அன்பு உள்ளவன் தான் அனைவருடனும் சமத்துவம் பேணும் நிலையில் வாழ்வாங்கு வாழுக்கவடியவன். அவனது வாழ்வு சிறந்து விளக்கக்கூடியதாக இருக்கும். வாழ்க்கைக்கு தேவையான

கருதப்படுகின்றது. அன்பு உள்ளவன் தான் அனைவருடனும் சமத்துவம் பேணும் நிலையில் வாழ்வாங்கு வாழ்க்கூடியவன். அவனது வாழ்வு சிறந்து விளக்கக்கூடியதாக இருக்கும். வாழ்க்கைக்கு தேவையான திருக்குறளை எழுதிய வள்ளுவரே அன்பிற்கு ஒரு அதிகாரத்தையே எழுதியது அன்பும் வாழ்வும் ஒன்று என்பதையும் அன்பின் சிறப்பும் இங்கே வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

இல்லவலீல் மீண்டும் போர் மூழும் அபாயம் தலைதாக்கி உள்ளது. இவ்விலையில் எம் மக்களிடையே இனம், ஜாதி, மதம் இவற்றைக் கடந்து வருவது அன்பும் மட்டுமே என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். வாழ்வு என்பது ஒருமுறை வாழ்த்தெரிந்து வாழ்ந்து காட்டுவன் அறிவாளி. அறிவில்லாதவன் அறிவுடன் வாழுவது போல் அன்பில்லாதவன் அன்பு காட்ட பழக வேண்டும். மரணம் என்னும் வாயிலை கூட அன்பு என்ற துணை இருத்தால் தொட்டு விட்டு வந்துவிடலாம் என்று கூறுவது உண்மையன்றோ. அன்பினால் சாதிக்கமுடியாதது ஒன்றுமில்லை வாழ்வுக்கு புத்துணர்வு உண்டுவது அன்பு மட்டுமே என்பதீல் ஜயமில்லை.

ஆசைப்படுவது என்பது தவறல் ஆசைப்படுவதற்கு எல்லை உண்டு ஆனால் தூய எந்தியை இறுக்கக் கைப்பற்றி வாழ்ந்து பார்ப்போம் எம் வாழ்வு எவ்வளவு அறிவியற்பூர்வமாக அமையும் தெரியுமா? பல உயிர்கள் காவு சொல்லப்படுகின்றன. நாம் இவற்றை புரியும் ஒரு சுயநலம் பார்க்கும் இன விரோதம், குரோத, கலவரமலைந்த மனங்களை மனிதர்களே இவற்றை எல்லாம் புரிகின்றனர்.

இவர்களில் வாழ் வாங்கு வாழுத் தெரிந்துகொள்ள நிலையில் நினைப்பவன் அன்பை பின்பற்றி வாழ நினைப்பான் அர்த்தமற்றுகிட்டப்பவன் அர்த்தமன்றியே போய்விடுவான். வாழ்வில் ஒரு இலட்சியம் வேண்டும் அதை அடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம், வெறி. வேண்டும் அப்போதுதான் வாழ்வில் ஒரு புதுவழி பிறக்கும் வாழ்க்கையில் முன்னேயவர்களை கொள்ளுங்கள் வாழ்வில் அன்பு இல்லாமல் எதையாவது சாதிக்கமுடியுமா? என்று “அன்புசெய்! அசிலம் உணக்கு” அன்புடன் வாழ்! ஆண்டவனேந் ஆகிவிடுவாய்! என்ற அடிகளில் இருந்து புலப்படுகின்றது.

அன்பு காட்டுவது என்றால் எல்லாவற்றின் மீது அன்பு செலுத்தலாம் அன்பு செலுத்தவது என்பது என்றால் சிறிய வறிய, ஏழைகள், ஊனமுற்றோர் என்ற பாகு பாதினரி அனைத்து உயிரும் சமம் என எண்ணி அன்பு செலுத்தகீன்றோமே அதுதான் உண்மையான அன்பு என நாம் எண்ணி செய்யப்படவேண்டும். வாழ்வின் மேடு பள்ளங்கள் இவற்றால் மறைந்துபோகட்டும் என எண்ணி இனியாவது புத்தாக்கம் பெற்ற ஜீவனாக வாழுவேண்டும் வாழ்வு என்பது அன்பு. அன்புதான் வாழ்வு, என்பது போல் ஆகிவிடாமல் விட்டு விடாதீர்கள்.

“ ஒற்றுமையே பலம்” என அறிந்திருக்கின்றோம் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமையுடன் இணைந்து அன்பின் சின்னமாய் அன்பின் இருப்பிடமாய் இருக்க என்னுங்கள் “கனவு கானுங்கள் அது நானை நமது ஆகும்’

“அன்புசெய் அதை இன்றேசெய்”

நன்றி!
வணக்கம்

சி. சகீர்தா
விஜயரட்னம் இந்து மதத்திய கல்லூரி

பாடசாலைக்களுக்கிடையிலை பேரட்சியில்
ஷ்ரீஸிவாஸ் ருதிவிடங் பெற்ற கோட்டை

இண்ணீர் விட்டோ வளர்த்திவாட்

மிகத் தொன்மையான காலத்தில் வேருன்றிய எம் சைவசமயம் தற்போது விருட்சமாக மாறியது எவ்வாறு? விருட்சம் உருவாக நீர் தேவை. அதுபோலவே “சைவ சமயம்” எனும் விருட்சம் வளர பல மகாவிஷிகளும், சிவனாடியார்களும், அவர்களால் இயற்றப்பட்ட நூல்களும், இவையாவற்றுக்கும் மேலாக நம்மவர்கள் நம் சமயத்தின் மீது கொண்டுள்ள அளவற்ற நம்பிக்கையும் நீருற்றுக்களாக இருந்துள்ளன, இருக்கப்போகின்றன என்றால் அது மிகையாகாது. எவ்வாறு ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒவ்வொரு தாய் பொறுப்பாக இருக்கிறாரோ அவ்வாறே “சைவ சமயம்” எனும் குழந்தையை அன்னையாக இருந்து வழிநடத்துமாறு, உலகிற்கே முதல்வன் என வள்ளுவராய் போற்றப்படும். பரம்பாருளான இறைவனால் நாம் பணிக்கப்பட்டுள்ளோம் என கடன் பணி செய்து கீடப்பதே என்ற அப்பர் சுவாமிகளின் வாக்கிற்கிணங்க நாமும் அவ்வழி நடந்து வருகிறோம் என்று கூற சைவசமயிகளாகிய நாம் பெருமைப்பட்டவேண்டும்.

சைவசமயம் எனும் விருட்சத்தின் கிளைகள் ஒவ்வொன்றும் வளர நாம் பலவழிகளில் காரணமாய் இருந்துள்ளோம். “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது நாம் யாவரும் அறிந்ததே தற்காலத்தில் எத்திசையை நோக்கினாலும் அங்கு கோயில்களை காணலாம் கோயிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பார்கள். ஆனால் கோயிலையே தம் குடிலாக நினைத்து வாழும் பலபேர் தற்காலத்திலும் உள்ளனர் இதுவே நம் சைவசமயம் வளர நம்முடைய ஆர்வத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. பழும் பெரும் கோயில்களையும், நம்மவர்கள் பேணிவருகிறார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

தற்காலத்திலும் கூட சிவசின்னாங்களை அணியும் பழக்கம் பலரிடம் உண்டு. மாணவர்கள் தொடக்கம் வயதானவர்கள் வரை இறைவனை வணங்கி பின்னேரே தம் கடமைகளைத் தொடங்கின்றனர். இது தொட்டிற்பழக்கம் போல் நம்மைத் தொடர்கின்றது. நம் சந்ததியையும் தொடரும் என்பதில் எவ்வித ஜியமும் இல்லை. எம் சமயத்தை வளர்ப்பது நாம் தான் நாம் என்றால் நாமல்ல நம்முடைய நம்பிக்கை, பக்தி, சைவசமயங்பாடு பாரம்பரியங்களை கடைபிடிக்கும் தன்மையேயாகும். நாம் தண்ணீராய் இருந்ததால் தான் எம் சமயம் வளர முடிந்தது. நாமும் நம் சைவ சமயமும் ஒன்றிக்காணப்படுதல், சிவம், சக்தி இல்லை அர்த்தநாரீஸ்வரர் தோற்றுத்துக்கு ஒப்பானதாகும் எவ்வாறு சிவம், சக்தி பிரிக்க இயலாதோ அவ்வாறே எம்மையும், சமயத்தையும் பிரிக்க இயலாது சைவ சமயிகளின் ஒத்துழைப்பு இல்லாது சைவம் வளர்ச்சி காண இயலாது.

நாம், எம் சமயத்துக்கு வழங்குவது மட்டுமல்லாது அதிவிருந்து பெற்றும் எம் சமயம் வளர உறுதுணையாய் இருந்துள்ளோம்.

“அன்பு” எனும் வார்த்தை சொல்லாணா சிறப்புடையது இவ்வன்பை நமக்கு எடுத்துணரத்தது எது? நம் சமயமே! எம்மையும், சமயத்தையும் போல், சிவமும், அன்பும். ஒட்டப்பிறந்த இரட்டைக்குழந்தைகள் போன்றது. நாதம் பிறரிடத்தில் காட்டும் அன்பு, இறைவனாட் சேரும் மார்க்கமாகும் என உரைத்தது எது? நம் சமயமே! உணர்ந்த தீருமூலரும்

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவதாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவதாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”

என தீருமந்திரம் வாயிலாக எடுத்துறைத்துள்ளார் “அன்பு மட்டுமல்ல, உண்மை பேசுதல், அறம் செய்தல், இன்சொல் கூறல், சைவ உணவு உண்ணல், விழுதி, உருத்திர ராக்கம் ஆகிய சிவசிவனாங்கள் தரித்தல் என பல நல்ல விடயங்களை, நாம் சைவசமயத்திலிருந்து கற்றுக்

கொண்டதோடு, ஒழுங்கு முறைக்கமையை கடைப்பிடிக்கின்றோம். இப்பழக்கமே நம் சமயம் மென்மேலும் வளர், நாம் ஆற்றும், அளப்பாரிய சேவையை எடுத்துரைக்கின்றது இது மட்டுமல்லாது, நம்முத்த சீவனையாரான இளையான் குழிமாற நாயனாரிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொண்ட விருந்ததோம்பும், பழக்கமும் எம் சைவசமயம் வளர வழிகாட்டியாய் இருந்துள்ளது என்பது எவ்ராவும் மறுக்க முடியாத வளிப்படை உண்மையாகும்.

“கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு” என்பது போல் நாம் இன்னும் அறியாதவை பல சமயத்துள் புதைந்துள்ளன. கிணறை எவ்வளவு ஆழம் தோன்டுகிறோமோ அந்தளவு பயனை அதிலிருந்து பெறுவோம். அதுபோல், எம் சைவசமயம் எனும் கிணறைத் தோண்டத் தோண்ட, நாம் அடையும் பயன்களின் அளவும் அதிகரிக்கும் நம் சமயமும் வளர்ச்சி அடையும்.

இவ்வாறாக நம் சமயம் வளர நாம் பெற்றதும், கொடுத்ததும் தூண்டுகோல்களாக இருந்தன என்பது ஜியம் நீங்கீய உண்மையாகும். கற்பகத்தரு நாம் வேண்டுபவற்றை தருகிறது போல் நம்முடைய சமயமும் கற்பகத்தருவிற்கு ஒப்பிடக்கூடியது. நாம் அவற்றுக்கு தண்ணீராய் இருந்ததால் தான் எம்முடைய கஷ்டங்களின் போது அதன் நிழலில் ஒதுங்க முடிகின்றது.

இறைவனை அடைய சைவ சமயத்தில் சரியை, சிரியை, யோகம் ஞானம் எனும் பல மார்க்கங்களை எய்தி இறுதியாகவே முத்தி எனும் பேற்றை அடைகின்றோம். அதுபோல் ஒழுங்குமுறைக்கமைய நாம் நிறைவேற்றி கடமைகள் நம் சமயம் வளர இத்துணை உதவியாய் இருந்துள்ளன எம்முடைய கடமைகள் இத்துடன் நின்று விடாது. பூமி சுற்றவது நிற்கும் வரை எம் கடமைகளும் தொடர்ந்த வண்ணமே இருக்கும். சைவசமயத்தின் வளர்ச்சி படியில் சிகரத்தை அடையும் வரை நாமும் நம் சந்ததியும் ஏணிப்படிகட்டுக்களாக இருப்போம் என்பது தீண்ணம்.

தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம்!

எம் சமயத்தை
தண்ணீராய் இருப்போம்....
எம்முடைய
இறுதி முச்ச வரை.....

த. டருசனா
பிழிப்ஸ் கல்லூரி

ஸாடிகாலகாந்திக்கிடையிலான பீராட்சியில்
கிழுப்பிவிலில் ருதிலை பெற்ற கூடுதல்

அங்கையவள் அருவதழைப்பில்

பிறந்தேன், வளர்ந்தேன், சிறந்தேன்
அந்த அன்னையவள் அரவணைப்பில்
வளர்த்தாள் என்னை பூப்போல
சமந்தாள் என்னை கருவினிலே
தாங்கினாள் என்னை கருவினிலே
தாங்கினாள் என்னை தன் மடியினிலே
காத்தாள் தன் உயிர்ப்போல

பத்து மாதம் கருவினிலும்
பல வருடங்கள் மடியினிலும்
என்னை சுமந்த என்
அன்னை அரவணைப்பில்
அன்டு, பாசம், கருணை, பொறுமை
நற்பண்புகளை பெற்றேன் என் வாழ்வினிலே

அடக்கத்திலும், அறிவினிலும் பண்பினிலும்
என்னை சிறக்க வைத்தாள் என் அன்னை
கவ்டத்திலும், நஷ்டத்திலும், வாழ்வினிலும், தாழ்வினிலும்
என்னை எண்ணினாள் தாய் போல்
இந்த மானிடப் பிறவியின் சிறப்பை
அறிந்தேன் என் அன்னை அரவணைப்பில்

இத்தகைய என் அன்னையை
நான் தாங்குவேன், காப்பேன்
என் மடியிலும், மனதிலும்
அவளை சுமப்பேன்
எனக்கு அவள் அளித்தவற்றை
நானும் அவளுக்கு அளிப்பேன்

இவ்வுலகில் அன்னையவள் அரவணைப்பை
போன்று வேறோன்றும் இல்லை
அத்துடன் என் அன்னை அரவணைப்பில்
நான் சகல சௌபாக்கியங்களையும் பெற்றேன்
இந்த அன்னையை நானும்
வணங்கி வளம் பெறுவேன்.

ந. பாமதி
விஜயரட்னம் இந்து மத்திய கல்லூரி

பாடசாலைக்களுக்கிடையிலை போட்டியில்
நீதியினில் முதிர்தான் பெற்ற கலை

எந்து காணினார்ச் சக்தி

உள்ளைய எடுத்தனன் சிற்பி
அவன் கையில் ஒருவித சக்தி
தூரிகை தூக்கினான் ஒவியன்
அவன் சிந்தையில் ஒரு புது யுகதி

ஏரை ஏந்தினான் உழவன்
அது படைக்கும் சக்தியடா
வேலை ஏந்தினான் மெய்வீரன்
தீமையை அழிக்கும் சக்தியடா

பேனாலை கண்டான் கவிஞன்
அவன் சிந்தையில் புரட்சி சக்தி
சலங்கையை கட்டினாள் காரிகை
அந்தநடனத்தில் சாபடு சக்தி

கைகளை கூப்பினான் பக்தன்
அது சக்தியிடம் காட்டும் பக்தி
தன் சக்தியை நம்பினான் மாணவன்
அவன் பார்த்தையில் எய்தினான் சித்தி

தன்னை நம்பினான் இளைஞர்
அந்நம்பிக்கையில் புது சக்தி
அவன் நாளை வாழ்வில் முன்னேற
துணை செய்ததவன் புத்தி

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே
அந்த நாட்டை மீண்டும் எழுப்ப உதவும்
இளைஞர் உழைப்பில் படும் பாடே

எங்கு காணினும் சக்தி
எதிலும் இருப்பது சக்தி
உறங்கி இருப்பவன் எழும் போது அவன்
விழிகளின் அருகினின் சக்தி
பேதைமையில் தினைத்தவன் விழித்துக்காண்டால்
அவன் இதுயத்தில் மாபெரும் சக்தி

படைப்பது, காப்பது, அழிப்பது யாவும்
சக்தியின் செய்கையடா
இச் சக்தியை கொண்டோ புதுயுகம் அமைக்க
செய்வோம் யுக்தியடா.

ஸ்ரீ. மைரிதா
பிவுப்ஸ் கல்லூரி

ஸாடிசுதலக்கூக்கிடுடிலாகு பேரைஷில்
பேற்றிவிவில் ரூதிலிடத் தெற்ற சிவிதை

வெந்தில் இருந்து

அன்பு என்னும் பாசறையை சுமந்து
நெஞ்சில் தவஞகீன்றாள் இதுயம்
தீமைகள் இருப்பினும் நன்மைகள் இருப்பினும்
தாங்கிக் கொள்கின்றவன் நெஞ்சம்.

இவ் உலகினிலே நெஞ்சம் எங்கோ?

அன்பு எங்கோ?
ஒரு கனம் சிந்தியடா மானிடா!
உன நெஞ்சின் வலியை

மலர் என்னும் சுவர்க்கத்தில் ஊரி
தேன் என்ற இனிமையை சேர்ந்து
பாசம் என்னும் பாசறையை இறுக்கி பிடித்து
வாழ்கின்றது நெஞ்சம்

காலையில் அருக்கன்
மாலையிலே மதியன்
வாழ்க்கியிலே ஒரு நெஞ்சம்
அதை வாழவைப்பதற்கு ஒரு பஞ்சம்

அனலாய் ஏரிந்து புனலால் நடனாந்து
வாழ்வால் சிதைந்து
எமக்காக ஒளிர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது
ஒரு நெஞ்சம்

விழிகள் உறங்கினாலும்
விழிகள் மாறினாலும்
ஓயாது இயங்குகின்றது
ஒரு ஆண்மா

சோதனையிலும் வேதனையிலும்
வேலிகள் போட்டுக் கொண்டு
வேஷ்டத்தை மறந்து பாசத்தை ஒளிர்ந்து
கொண்டிருக்கிறாள் நெஞ்சம்

வேதனைகள் வரும் போது
தட்டிக்கொடுத்து அழுவாள்
சோதனைகள் வரும் போது
கண்ணர் மல்கி அழுவாள்

நேரங்கள் பார்க்காமல்
சுறுசுறுப்பை குறைக்காமல்
மனதை தளர்த்தாமல்
இயங்குபவன் உள்ளாம் என்ற நெஞ்சம்

அலைகள் ஓயலாம்
சீற்பங்கள் மறையலாம்
ஓவியங்கள் அழியலாம்
காவியங்கள் ஓயலாம்
கற்பணைகள் சிதறலாம்
நெஞ்சம் ஒரு போதும் அழிவதில்லை

வெற்றிகள் வந்தால்
தட்டிக்கொடுத்து
தோல்விகள் வந்தாலே
ஊக்குவித்து
வாழ்க்கை படிகளை கட்டுகிறது
நெஞ்சம்

நோக்கங்களை குறிவைத்து
ஆக்கங்களை ஆள வைத்து
மனதீன் ஓட்டங்களை ஒரு நிலைப்படுத்தி
வாட்டங்களை மறக்க வைத்து
ஒரு திடம் வகிக்கிறது நெஞ்சம்

நிலமைகளை அறிந்துக் கொண்டு
கவலைகளை புரிந்துக் கொண்டு
தீரமைகளை அறிந்துக் கொண்டு
துக்கங்களை குறைக்கிறது நெஞ்சம்

இறைவன் படைப்பதில் சீறந்தவன்
நாடகத்தை நடத்துவதில் பெரியவன்
வாழ்க்கையை நடத்துவதில் கண்ணுக்கு புலம்பாதவன்
நெஞ்சினை நெருங்குவதில் மிகச்சிரியவன்

எண்ணங்கள் சிதறிக்கொள்ள
மனங்களை பதறிக் கொள்ள
சினங்கள் சிந்தித்துக் கொள்ள
ஆளால் நெஞ்சமோ வந்திப்படுத்த

உலாவி வரும் தென்றலை
சுவாசிக்க வேண்டும்
உலாவி வரும் தூர்நாற்றத்தையும்
சுவாசிக்க வேண்டும்

நல்லதை செய்ய வேண்டுமானலும்
நெஞ்சங்கள் பார்த்து கொள்ளும்
தீமைகள் செய்தாலும்
விலகிக்கொள்ளும்

ஆலயம் செல்லும் மாணிடன்
இறைவனை வணங்குகிறான்
தன்னை வாழவைக்கும்
பெற்றோரை வணங்குகிறான்
ஆனால் தன்னைப்பாதுகாக்கும்
நெஞ்சை கவனிப்பதே இல்லை

எவ்வளவு நெஞ்சங்கள் நிறைற்கிறதோ!
அவ்வளவுக்கு பஞ்சங்கள் இல்லை
நெஞ்சமே நீ நெடுங்காலம்
என்னோடு வாழி

நெஞ்சமே நீ வாழி
நீ வாழியவே!

எத்தனை துண்பங்கள் செய்கின்றவனுக்கு
அத்தனை துண்பங்களும் உன் பாதிக்கும்
உன் ஒரு நெஞ்சம் உறுக்கின்றது
அதுதான் அடிநெஞ்சம்

நேற்று கண்ட கனவை
நானை காண்பதற்கு முயற்சி செய்
என்று உன்னை உருகவைப்பது
அடிநெஞ்சம்

எத்தனை நெஞ்சங்கள் நிறைற்கிறதோ
அத்தனை புதுயுகங்கள் பிறக்கின்றன!
மாணிடா விழித்துப்பார்
உன் நெஞ்சக்கதவுகள்
தட்டிப்பார்க்கும் நெஞ்சங்களை
உள்ளே வரச்சொல் அடிநெஞ்சங்களே
நெஞ்சமே இனி நன்றாக
நிலைத்துவாற்வாய் நெஞ்சமே

விரேவக்

இந்து கல்லூரி ரத்மலானை

ஸாட்சைலைக்ஷந்திகிடுபிலை போட்டியில்
இறுப்பிலில் ஸுதிலட்டு பெற்ற சிறுக்குதி

தீய்ஞா

எங்கும் ஒரே இருளாகக் காட்சியளித்தது. பூஞ்சோலை கிராமமே மிகவும் அமைதியான கூழ்நிலையில் காணப்பட்டது. மழை சோவெனப் பொழிந்து கொண்டிருந்தது. மின்னல் கண்களை பறித்தது. இட பெரிய ஓலியுடன் இடித்தது. உள்ளில் இருந்து இரண்டு கிலோமீற்றர் தொலைவில் இருந்த அந்த அமைதியான குடிசையில் கீழவி பார்வதியம்மாள் இடியையும் மின்னலையும் பொருட்படுத்தாது எதையோ சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளது சிந்தனையைல்லாம் அவள் மகன் மீதே இருந்தது. அவன் எங்கிருக்கிறானோ? என்ன பண்ணுகிறானோ? எப்படி இருக்கிறானோ? உயிரோடு தான் இருக்கிறானோ? என்று பல கேள்விகள் பார்வதியின் மனதில் எழுந்தது.

தீவரன் இடித்த பெரிய இடியால் தீடுக்கிடாள் பார்வதி. கண் தீற்று பார்த்தாள் ச்சே! என்னது இது ஒலகமே இருட்டா இருக்கே மழை வேற கொட்டாது. என்ற மனதுக்குள் எழுந்த கேள்வியுடன் எழுந்து உள்ளே சென்றாள் கீழவி பார்வதி தடவித் தடவி எவ்வாறோ குப்பி விளக்கம் எடுத்தாள். பற்றவைத்தாள். வீடு வெளிச்சமடைந்தது. இப்புதான் வீடு வீடா இருக்கு புள்ளியினர் ஞாபகத்தில் எவ்வளவு நேரம் இருந்துடனே. வெளியில் விற்கு வேற காயப்போட்டிருந்தனே ச்சே! மழைக்கு நன்றைத்து போயிக்கும். என்று சலித்துக்கொண்டே வெற்றிலை பெட்டியை தேழினாள் பார்வதி. எப்படியோ தட்டித் தடவி வெற்றிலையை எடுத்து வாயில் போட்டுமென்று கொண்டே பழைய ஞாபகத்தில் முழுகிப்போனாள் பார்வதி.

அறுபது வருடங்களுக்கு முன்பு அதே வீடில் தான் பார்வதி பிறந்தாள் அவளது தாய் ரறு வலியால் துடித்து கொண்டிருந்தாள் தப்பனோ வைத்தியரைத் தேடி உள்ளுக்குள் சென்றார். உள்ளுக்குச் செல்லும் வழியில் காடாக இருந்தால் இருள் எங்கும் கூழ்ந்திருந்தது. ஆனால் அவர் அதையும் பொருட்படுத்தாமல் உள்ளுக்குள் சென்று கொண்டிருந்தார் அப்போது பாம்பு அவரை தீண்டி விட்டது அவ்விடத்திலேயே உயிரை விட்டார். வெளியூருக்கு சென்றுவிட்டு வந்த பார்வதியின் அம்மாவின் அக்கா அமுகைச் சத்தம் கேட்டு குடிசைக் கதவை முடினாள். “அய்யயே! இப்போ நான் என்ன பண்ணுவேன் காமாட்சி ... காமாட்சி கொஞ்சம் பொறுத்துக்கடி அய்யயே!” அப்போதே காமாட்சிக்கு குழந்தை பிறந்தது. குழந்தை பிறந்த ஜந்து நிமிடங்களிலேயே காமாட்சி உயிரை விட்டாள். காமாட்சியின் அக்காவின் வளாப்பில் வளர்த்த பார்வதி தீருமணம் செய்து வைத்துவிட்ட காமாட்சியின் அக்காவும் உயிரை விட்டாள். யாவரும் இல்லாமல் தனித்துப்போன பார்வதி கணவனேகதி என்று கிடந்தாள் பார்வதிக்கு ஒரு மகனும் பிறந்தான் மகன் பிறந்து 5 வருடங்களிலேயே பார்வதியின் கணவனும் நோயினால் பிடிக்கப்பட்டு உயிரை விட்டான்.

செய்வதறியாது தீக்கத்த பார்வதி இடுப்பில் இருந்த குழந்தையின் முகத்தைப் பார்த்தாள் கற்றங்கபடமற்ற அவளது முகம் பார்வதியை அமுலைத்தது. அந்தக்குழந்தைக்காக தான் வாழ வேண்டும் என்று எண்ணினாள். வேலை செய்து பிள்ளையைப் படிக்க வைத்தாள். சிறு வயதில் நன்றாக மிகவும் உணக்கத்துடன் படித்தான். உயர் வகுப்பில் சேர்ந்து படிப்பில் ஆர்வம் காட்டாமல் எப்போதும் விளையாடிக்கொண்டே இருந்தான். கெட்ட நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ஒழுக்கமற்ற பிள்ளையாக பெரியவர்களை மதிக்காமல் எதிர்த்துப் பேச ஆரம்பித்தான். நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தீருடனான். அடுத்தவர்களின் தோட்டத்தினுள் புதுந்து மாங்காய்திருடுகின்றான். என்று குற்றம் சொல்லினார்.

தோட்டத்திற்கு சொந்தக் காரர்கள் பார்வதியிடம் வந்து சொல்லினார். என்ன பார்வதி பிள்ளையை இப்படி வளர்த்து வைத்திருக்கிறாய்? ஓழுக்கமற்ற பிள்ளையாய் கெட்டுக்கெட்ட நண்பர்களுடன் சேர்ந்து களவுடுக்கறான். தோட்டத்தினுள் புதுந்து மாங்காய்திருடுகின்றான் என்று குற்றம் சொல்லினார்.

அடுத்த நாள் பார்வதி மகனைத் தேழினாள் மகன் கிடைக்கவில்லை மகன் உள்ளைவிட்டு ஒடிவிட்டான் இவற்றை நினைத்துக் கொண்டே அப்படியே தூங்கிவிட்டாள். பார்வதியின் பாசம் அவளது தாய்மை மகனை அவளிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்து விடும்

க. நிலேதீகா
புனித மரியா தழிழ் வித்தியாலயம்

பாடசாலைகளில் கிடையிலான பேரவீதியில்
நிதியறிவில் முதிர்தலே செற்ற சிறுக்குத்

சிறுக்குத்

அருகிலுள்ள பிள்ளையார் கோயிலின் காண்டாமணி யோசை குமாரின் தூக்கத்தை கலைத்து. கொண்டிருந்தது. சட்டென்று எழும்பிய குமார் தனது கண்களை தீர்க்க எத்தனித்தான் பல போர்ட்டங்களின் பின் கண்களை தீர்ந்த அவன் இன்று விடுமுறை நாள் என்பதையே மறந்தவனாய் பாடசாலைக்கு போக ஆயத்தமாகினான். “என்டா குமார் இன்று விடுமுறை இல்லையா” அவனது அம்மா பார்வதியின் குரல் அவனது ஆயத்தங்களை தடுத்து நிறுத்தியது. “என்டா தம்பி இப்ப உனக்கு ஞாபகமறதீ அதீகமாபிடுச்சு” என அவனது அம்மா பார்வதி கேட்டால். அவனது அம்மாவின் கேள்வியில் பல உண்மைகள் பொதிந்திருந்தனார். ஏதே ஒன்று ஞாபகம் வந்தது குமாருக்கு. ஓட்டமும் நடையுமாக அவனது அறைக்கு சென்று அவனது நாட்காட்டியை எடுத்துப் பார்த்தான். நாட்காட்டியே இன்று டிசம்பர் 26ம் தீக்தியை காட்டியது. “ஜீயோ” என்று உரத்த சத்தத்துடன் பாடசாலை உடைகளை கழப்பிட்டு சாதாரண உடைகளை அணிந்துகொண்டு பதட்டத்துடன் தெருவை நோக்கி ஓடினான். அப்பொழுது தான் அவனது அப்பா செல்லையா வேலைக்கு செல்ல ஆயத்தமாகிக்கொண்டு இருந்தார். “என்டா குமார் எங்கடா போற” என ஆவேசத்துடன் கேட்டார். உடன் கேள்விக்கு பதில் கொடுக்க தெரியாதவனாகவும் பதட்டத்தின் மத்தியிலும் காணப்பட்ட குமாருக்கு என்ன சொல்லுவது என்றே தெரியாதவனாய் “இல்லப்பா ரமேஷின் வீட்டுக்கு தான் போறன்” என பொய் கலந்த வார்த்தைகளில் கூறினான். வேலையில் பொறுப்புள்ளவர் போல் நடந்துகொள்ள செல்லையா “சரி சரி எனக்கு நேரமாகுது நான் போறன்” என கவரி விடைபெற்றார். குமார் ஓட்டமும் நடையுமாக அவனது ஊரின் எல்லையிலிருந்த சுடலையை நோக்கி சென்றான். போகும் வழியில் தாமரை செல்வியன் கடையில் சில பூக்களை கடனுக்கு வாங்கி கொண்டு சென்றான்.

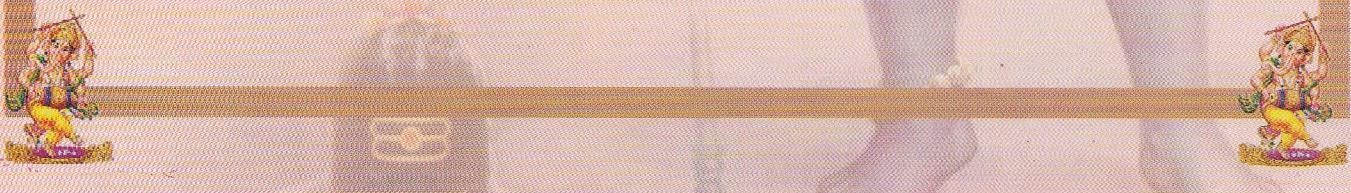
சுடலையை அடைந்த அவனின் பதட்டம் சிறிதளவு ஒய்ந்தது. சுடலைக்கு உட செல்லுவதற்கு அவனுக்கிருந்த சிறிலை பயத்தை அவனது கண்களை அங்குமிங்கும் அசைப்புதன் மூலம் காணக்கூடிதாக இருந்தது. பயம் சற்றே விலக சுடலைக்குள் புகுந்த அவன் தனது உயிர் தோழனான விமலின் கல்லறையருகில் மண்ணியிட்டு உட்காந்தான். சுடலையில் உள்ள பயமும் அவனது நண்பனின் இறப்பின் துயரமும் அவனது கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வர செய்தது. பழைய ஞாபங்கள் அவன் எதிரே நடப்பது போல் காணப்பட்டது. அன்று டிசம்பர் 26ம் தீக்தி விமலன் பிறந்த நாள் விமலின் வீட்டு கடற்கரையை அண்ணிய ஓர் மணல் மேட்டு பிரதேசத்தில் காணப்பட்டது தனது பிறந்த நாளை கொண்டாட குளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கடலை நோக்கிச் சென்ற விமலின் உயிரை கடற் பேரலைகள் காவு கொண்டன. பிறந்ததும் ஒரே நாளில் பிறந்த தீண்ம் சுடை துக்க தீண்மாகியது குமாருக்கு. ஆழந்த

சிந்தனையிலிருந்த குமாரை தட்டியெழுப்பினார் சுடலை பாதுகாவலனான கறுப்பாயி அண்ணன். “என்டா தம்பி நீ மட்டும் ஒவ்வாரு வருஷமும் வந்து இவன்ட கல்லறைக்கு பூவச்சிட்டு போற ஏ இவனோட வேற்யாரும் படிக்கலையா” என்று கேட்டார். இதற்கு கவலையுடன் பதிலளித்த குமார் “இல்லன்ன இவன் இறந்தது உண்மைதான் ஆனால் அதை என்னால் மறக்க முடியாது அதே போல் இவன் உயிரோடு இருக்கக்கூன்ள நடந்த சம்பவங்களையும் என்னால் மறக்க முடியாது” என்று கூறிய படியே அவ்விடத்தை விட்டு நகன்றான் குமார். பலரின் கவலை கதைகளையும் சோகங்களையும் கேட்டு சலித்து போன கறுப்பாயி அண்ணனுக்கு இது சாதரண விடயமாகவே இருந்தது. ஆனால் குமாருக்கோ மாம்பழுத்தில் ஏறிய ஊசி போல் காணப்பட்டது.

வி. விமல் ராஜ்
விஜயரட்ஜைம் இந்து மத்தீய கல்லூரி

**பாடசிரைக்கூட்டுக்கிடையிலான பேரள்ளியில்
ஷ்ரீவிவில் ருதிலிடங் பெற்ற சிறுகநதி**

இழப்பதற்கு ஏதும் தின்கல்

அன்று காலையில் பொழுது விழிந்து காலை 6 மணி கண்ணம்மாவின் அம்மா அவளை நித்திரையில் இருந்து எழுப்பினாள். கண்ணம்மா! கண்ணம்மா! கண்ணம்மா! நித்திரையில் இருந்து எழுப்பு என்று உரத்த குரவில் அவளை நித்திரையை விட்டு எழுப்பும் மாறு பணித்தாள். ஆனால் அவளோ நாம் இந்த உலகில் வாழ்ந்து என்ன பயன் அனைத்தையும் இழக்கத்தானே போறோம் என்று கண்ணம்மா புலம்பியபடி நித்திரையை விட்டு எழுந்து அவள் நித்திரை செய்து பாய், தலையணை இவ விரண்டையும் மழித்து வைத்தாள் இங்கு பாய், தலையணை என்று கூறப்படுவது இவர்களின்வறுமை நிலைமையை கட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் இருவரும் வாழ்வது மதுரைக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு பின் தங்கிய கிராமத்தில் ஆகும்.

கண்ணம்மாவின் அம்மா பண்டம், பாத்திரம் வீடு வீடாக சென்று கழுவுவாள். இவளுக்கு ஒரு நாளைக்கு என்ற வாறு நாட்கலி வழங்கப்படும். இவ் கலியின் தொகையானது 50 ரூபா, மேலதிகமாக வேறு வேலைகளில் ஈடுபட்டால் மாத்தீரமே அந்த கலியை விட அதிகமாக கிடைக்கும். இவ்வாறு இவள் மிகவும் வறுமை நிலையில் காணப்படுகிறாள். இவளின் வாழ்க்கை தோற்றும் எவ்வாறு இருக்குமென்றால் ஒரு வருடத்திற்கு ஒரு முறை வாங்கும் சேலை அந்த சேலை எப்போதும் தீபாவளிக்கு வாங்குவார்கள் அதை தான் அவள் சலவை செய்து உடுத்துவாள். அவளுக்கு ஆடையை துவைப்பதற்கு சவர்க்காரம் வாங்குவதற்கு கூட காசு இல்லாத நிலையில் இவளின் வாழ்க்கை காணப்பட்டு வந்தது.

இது இவாறிருக்க இவளின் மகளான கண்ணம்மாவின் படிப்பு செலவு அனைத்தையும் இவள் அவளின் அந்த குறைந்த சம்பளத்தை கொண்டு அவளை இவள் படிக்க வைக்கின்றாள். அவளும் வீட்டு வேலை அனைத்தையும் செய்து வைத்து பாடசாலைக்கு சென்றுவிடுவாள் காரணம் அவளின் அம்மா பண்ட பாத்திரம் வேலைகளையும் கண்ணம்மா செய்து விடுவாள் பின்பு தான் அவள் பாடசாலைக்கு சென்று அவள் பாடத்தை கற்பாள்.

அவளுக்கு வீட்டில் உள்ள இவர்களின் தோட்டத்தில் மரக்கறி, காய்கறி வகைகளை தோட்டத்தில் நட்டுவைத்து அதில் அதாவது அந்த தோட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தை கொண்டு இவள் அவளின் படிப்பை தொடருகின்றாள். இவளின் அந்த தோட்டத்தை பாரமாரிப்பது இவளுக்கு இலகுவான விடயமாக கருத முடியாது காரணம் அந்த தோட்ட வேலையில் புல் வெட்டுவது உரம் போடுவது வேறு பல பராமரிப்பு வேலைகளை இவள் மட்டும் தனியாக இருந்து செய்வாள். இவ் அனைத்து வேலைகளையும் தவிர இவள் அவளின் படிப்பில் மிகவும் நன்றாக சிறந்து விளங்கி வந்தாள். இவளின் வகுப்பில் இவள் தான் எப்பவும் முதல் தர மாணவியாக விளங்கி வந்தாள். ஆனால் அவளின் வீட்டு கூழ்நிலையை நினைக்கும் போது இவளுக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கும்.

இவளின் வீட்டு கூழ்நிலையானது இவ்வாறு காணப்படுகின்றது. இவள் உடுப்பு வைக்கும் இரும்புப் பெட்டி இவளின் படிப்பு மேசையாக காணப்பட்டது. ஸாந்தர் விளக்கு இவளின் வெளிச்சம் இவ் விரண்டையும் கொண்டு இவள் இரவில் வேலை எல்லாம் செய்து முழித்து விட்டு வந்து இவள் இவளின் படிப்பை ஆரம்பிப்பாள். இவ்வாறு தேவையான உதவிகளை ஏழுமானளவு செய்தாள் பின்பு இவளின் தாயும் கொஞ்ச நாட்கள் சென்றதும் இவளின் தாயும் இந்த உலகை விட்டு உயிர் நீத்தாள். இவளும் பல நாட்கள் தாயின் பிரிவை நினைத்து நினைத்து கவலையுடன் மிகவும் துக்கத்துடன் காணப்பட்டாள். இவ்வாறு சில நாட்கள் செல்ல இவளும் அதை மறந்து அவளின் வாழ்க்கையில் படிப்பை தொடர்ந்து கொண்டு சென்றாள்.

அப்படியே நாட்கள் நகர்ந்தது. இவள் பாடசாலை விட்டு விட்டுக்கு வரும் வழியில் ஒரு சுவாமி ஜீயைசந்தீத்தாள். அந்த சந்தீப்பு எவ்வாறு என்றால் இவள் ஓர் நடைப்பாதையில் நடந்து வந்து கொண்டிருந்தாள். இவரும் அவ்வழியில் நடந்து கொண்டு இருக்கிறார் அவள் வீட்டிற்கு செல்கிறேன் என்று கூறினாள்.

“உன் முகத்தில் உள்ள இந்த வாட்டத்தீற்கான காரணம்” என்று கேட்டார் அந்த சுவாமி ஜீ அப்போது அவள் கூறினாள் என் அம்மா இறந்து விட்டாள். அவளை நான் இழந்துவிட்டேன் அப்போது அவர் பெரிய சிரிப்பொள்ளு சிரித்து விட்டு என் மகளே நீ உன் தாயுக்கு மட்டுமா பிள்ளை நீ இறைவனுக்கும் தான் பிள்ளை நீ எனக்கு தான் என்று கூறினார் அப்போது ஏன் அப்படி கூறுகின்றீர்கள் என்று இவள் கேட்டாள் அவர் நான் யார் இந்த இறைவனால் அனுப்பட்ட ஒரு தூதர் என்று சந்தியாசி கூறினர்.

இதனை கேட்ட இவள் நான் என் தாயை இழந்து விட்டேனா? என்று மறுபடியும் கேட்டாள் அதற்கு அவர் இந்த உலகில் இழப்பதற்கு ஏதுவும் இல்லை என்று கூறினார். அந்த சந்தியாசியான சுவாமி ஜீ கூறுகிறார். கீதையில் கூறும் அனைத்தையும் அவர் கூறினார். முக்கியமாக “எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு. எதனை நீ இங்கிருந்து எடுத்தாயோ அது இங்கிருத்தேத் எடுக்கப்பட்டது” என்று கீதையில் (கீதாசாரத்தில்) கூறப்பட்டுள்ளது என்று அவருக்கு அவர் பல சமய அற கருத்துக்களை கூறினார். நீ இழப்பதற்கு ஏதும் இல்லை நீ இழந்த தாய் உனக்கே வந்து மகளாய் பிறப்பாய் என்று அவருக்கு பல விடயங்களை கூறினார்.

இதை கேட்ட இவள் பின்பு இவர் கூறுவது உண்மை தான் என்று இவள் இவளின் வாழ்க்கையை சந்தோஷமாக கழித்தாள். பின்பு இழப்பதற்கு இவ்வலகில் ஏதும் இல்லை காரணம் இவ்வலகில் உள்ள அனைத்தையும் இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது. இவ்வனைத்தும் எங்கள் அனைவரினுடையதை. அனைவரும் அனைத்தையும் பயன் படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு அந்த சந்தியாசியாக வந்தார் வேறு யாரும் இல்லை அந்த தீருவிளையாட்டுகள் அனைத்தையும் செய்து அருள் புரியும் தீருமுருகன் இவள் அந்த சந்தியாசியை கோயிலில் வைத்து இன்னுமொரு நாள் கண்டால் அவ் சந்தியாசி தீவர் என்று பார்த்து கொண்டு இருக்கும் போதே அந்த இடத்தை விட்டு மறைந்து விட்டார். அவர் கோவிலின் கற்பகிரகத்தின் உள்ளே சென்று மறைந்துவிட்டார்.

அன்று வந்த பக்த அன்பர்கள் அனைவரும் கடவுளின் அருள் பாலித்து வழிபட்டனர். பின்பு அவள் மேற் படிப்பை மிகவும் கட்சிதமாக முடித்து கொண்டு பெரிய ஒரு வைத்தீயராக கடமையாற்றினாள் இந்த கண்ணம்மா. ஆம் இழந்ததை எண்ணி ஒரு நாளும் வருத்தப்படக் கூடாது. நாம் இழப்பதற்கு ஏதுவும் இல்லை.

ரா. ருஷந்தீஸி
விவேகனாந்தா கல்லூரி

Our Grateful Thanks to

- ❖ Kalapooshanam Vidwan Vasantha Vaithyanathan, for honoring this occasion with his presence as chief Guest,
- ❖ Our principal Mr. H. A. Upali Gunasekara, for his whole - hearted support and encouragement for our venture,
- ❖ For our Teacher- In- Charge Mr. S. Balendran and other Assistant teacher- in - charge, for standing by us always and giving us all the encouragement and support. Those who contributed articles for the souvenir
- ❖ The old Boys who have helped us as and when necessary,
- ❖ All Representatives and students of other schools who have participated in this "Inter school competition" and the judges,
- ❖ Ukaaye Card Put Ltd for having printed the Invitation Cards and souvenir,
- ❖ Nanthan Digital for video graphic & Photo graphic
- ❖ All parents who have granted their support to hold such an event,
- ❖ All patrons who have come to grace this occasion,

" Our feeling of gratitude are immeasurable"

Hindu Students' Union
Royal College

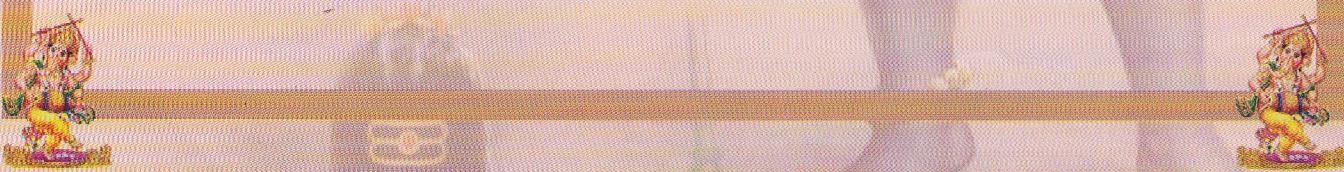

நன்றீகள் பலகோடு

- ❖ பிரதம அதிதியாகப் பெருமனதுடன் எமது அழைப்பை ஏற்று வருகை தந்த திருமதி. வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்களுக்கும்,
- ❖ கலைவாணிக்கு முத்தமிழால் விழாவெடுக்க நிறைந்த மனதுடன் அனுமதி யும், உதவியும் வாழ்த்தும் வழங்கிய எமது மதிப்புக்குரிய அதிபர், உயர்த்திரு H. A. உபாலி குணசேகர அவர்களுக்கும்,
- ❖ எம் கல்லூரி உப அதிபர், துணை அதிபர்கள், மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும்,
- ❖ பல சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும், எமக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்து எமது இன்ப துண்பங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்ட எமது மன்ற பொறுப்பாசிரியர் திரு. கு. பாலேந்திரன் மற்றும் தோனோடு தோன் நின்ற உதவி பொறுப்பாசிரியர்களுக்கும்,
- ❖ இவ்விதமுக்கு ஆசிச் செய்திகளையும், ஆக்கங்களையும் வழங்கிய அனைவருக்கும்,
- ❖ என்றுமே எமக்கு உதவிக் கரம் கொடுக்கும் பழைய மாணவர்களுக்கும்,
- ❖ எமது பாடசாலைகளுக்கிடையிலான போட்டிகளில் கலந்து கொண்ட ஏனைய பாடசாலை மாணவர்களுக்கும், நடுவர்களுக்கும்,
- ❖ இவ் விழாவிற்கு விளம்பரம் தந்த அனைத்து விளம்பரதாரர்களுக்கும்,
- ❖ அழைப்பிதழ்களையும், உங்கள் கைகளில் தழுவும் “சிவசக்தி 2006” மலரினையும் அச்சிட்டுதவிய டி.கே.ஏ அச்சகத்தாருக்கும்,
- ❖ விழாவிற்கு ஒவி ஒளி அலைகளைத் தந்து கொண்டிருக்கும் நிமல் சுபர்லைட்ஸ் தாபனத்திற்கும்,
- ❖ விழாவிற்கான ஓளிப்பதிவையும், புகைப்பாங்களையும் எடுத்துதவிய Nandan Digitals தாபனத்திற்கும்,
- ❖ எமக்கு தேவைவயான சந்தர்ப்பங்களில் தமது முழு ஊக்கத்தை தந்துதவிய பெற்றோர்களுக்கும்,
- ❖ இனிக்கும் இந்த மாலைப் பொழுதினிலே இந்த “நவரங்கஹல்” நந்தவனத்தில் கூடியிருக்கும் ரசிகர்களுக்கும்,
- ❖ குறிப்பறிந்து பல உதவிகள் வழங்கிய அனைவருக்கும்,
- ❖ இங்கு குறிப்பிடத் தவறிய அனைத்து நெஞ்சங்களுக்கும்

‘நவரங்கங்நோம் நன்றீகள் பலகோடு’

செயற்குழு 2006-2007
இந்து மாணவர் மன்றம்
நோயல் கல்லூரி

சிவசக்தி 2006

SIVASAKTHY 2006

Autographs

சுவசக்தி 2006

SIVASAKTHY 2006

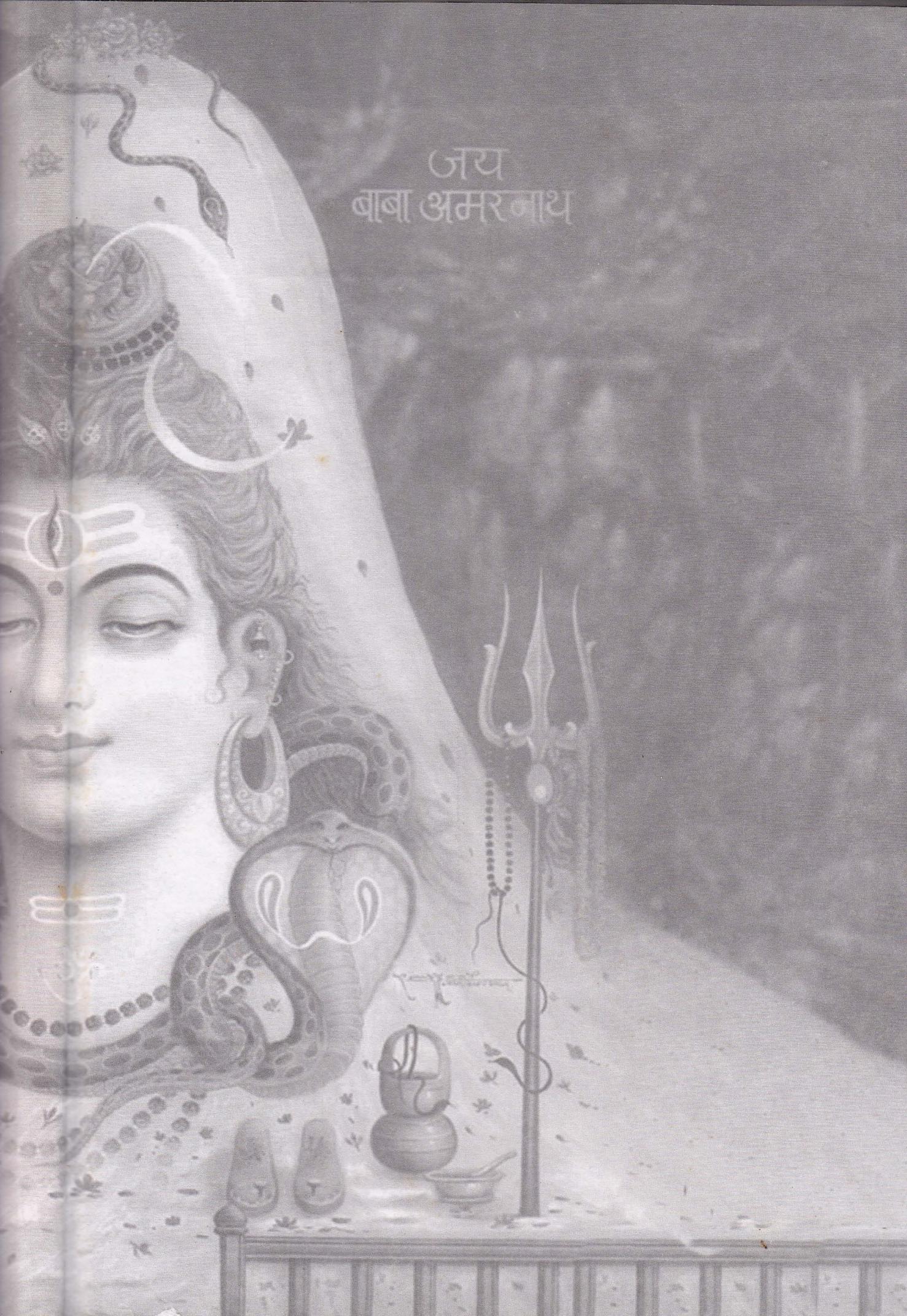
Autographs

जय
बाबा बफीनी

जय
बाबा अमरनाथ

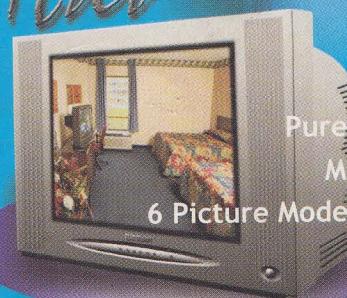
With best compliments from

UKAAYE

Sole Distributor In Sri Lanka For **EUROSTAR** *

EUROLINE

Digital

Pure Flat Picture Tube
Multi Language OSD
6 Picture Modes / 6 Sound Modes

Wall Mounts

Surrounding System,
Plasma/LCD TV,
Microwave, DVD

Domestic Channels

Active Antenna
UHF/VHF/FM

Wires

DVD, Divx, MPEG 4, SVCD,
VCD, HDCD, MP3, CD-R,
CD+-RW, WMA

DIGITAL dts SOUND DOLBY DIGITAL

DVD
VIDEO

KU BAND

Splitters

Receivers

V Guard Stabilizer

UKAAYE SATELLITE SYSTEMS (PVT) LTD.

Head Office :

190, Gas work Street, Colombo-11.

Tel : 5370019 / 2390814

Fax : 5370018 E-mail : ukaaye@slt.net.lk

Branch :

94, Galle Road, Wellawatta,
Colombo - 06. Tel / Fax : 2501012
(Next to HNB Bank)

EURO-box

ALFA-box

Alfa Gold
Digital

DeSat
Pioneered By Experts

Televés

EUROLINE
NOVATECH
DATA DISTRIBUTION AMPLIFIERS

TRIAX

Approved by the Telecommunication Regulatory Commission of Sri Lanka